"Burada dikkatle incelemeniz için bir araya toplanmış bilgiler ve anılar vardır - tarihin en iyi şovunun coğrafyasına ve hatıralarına açılan bir kapı."

—Guillermo del Toro

"Esrarengiz Kasaba, yaşamak istediğiniz bir yer değil. Fakat oraya ziyaret etmek kesinlikle eğlenceli. Burası her zaman daha fazlası için geri geldiğim, korkunç şeylerin ve karmaşanın mükemmel bir kombinasyonu."

—[illegible] ve Fear Street yazarı, R. L. Stine

"Bu kitap harika! İKİ KEZ SATIN ALIN!!!"

—Harika Amca Stan

Telif Hakkı © Disney Enterprises, Inc.

BETA kids
www.betakitap.com

ESRARENGİZ KASABA

GÜNLÜK 3

Disney

ESRARENGİZ KASABA

#1 The New York Times Çoksatanı

3

GÜNLÜK 3

KAYIP GÜNLÜK

Selam, çocuklar!

Ben Alex Hirsch, Esrarengiz [illegible]'nin yaratıcısı ve Harika Amca Stan, Soos, Bill Cipher ve Yaşlı McGucket'e, ve muhtemelen [illegible]'nin sorumlusuyum.

Eğer siz de [illegible]'ye ve onlara [illegible] karışmanın, eğlenmeyi ve korkmayı (bu sırayla) seviyorsanız o zaman mükemmel. Etrafınızda yaşanın çok istenilen gerilişini, Esrarengiz Kasaba [illegible] [illegible] bundan önce hiç açıklanmamış sırları, canavarları ve gizemleri barındıran tamam renkli 288 sayfalık bir kitabı [illegible]. Ford'un trajik geçmişini, Blendin'in nerede [illegible] ve Dreidelenkoaf'ı nasıl tuzağa düşüreceğinizi öğrenebilirsiniz.

Bu kitabı ele geçirmek isteyen pek çok karanlık güç var, bu yüzden kitabı [illegible] korumanız, kara dikkatli olun (sandalde de eğer [illegible] sarı gözleri varsa)!

En [illegible] ise eğlenin.

Sonuçta gerçekte Esrarengiz Kasaba diye bir yer yok. Yoksa var mı?

Dostunuz,

Alex Hirsch

Disney
ESRARENGİZ KASABA
#1
The New York Times
Çoksatanı
3
GÜNLÜK 3

OREGON EYALETİ
PARKLAR DEPARTMANI

SAYIN İLGİLİ:

Oregon eyaleti Parklar Departmanı, tozla kaplı bu garip kitabı yosunlu bir açıklıkta bulduğunda, sıradan bir geyik etiketleme görevindeydi. Hızla bir göz atılması paranoyak saçmalıkları, şeytani çizimleri, saçma yaratıkların tanımlarını ve kırılması mümkün olmayan şifreleri ortaya çıkardı.

Bunun ya liseliler tarafından hazırlanmış bir şaka ya da yerel bir delinin saçmalıkları olduğunu düşünüyoruz. Fakat bu kitabı bulduğumuzdan beri ekibimizin üyelerinin bir kısmı baş ağrısı çekmeye ve rahatsız edici kâbuslar görmeye başladı. Bu kitabı kayıtlarımıza işledik ve şimdi onu, yıllık "El Koyulan Ürünler Satışı/Yemek Yarışı"nda satışa sunuyoruz.

Lütfen bu lanetli kitabı elimizden alın.

Bu kitabın
sahibi

Cilt 3

Ad astra per aspera!

10.01.2022
Pazartesi

18 Haziran.

Oregon, Esrarengiz Kasaba'daki garip ve olağanüstü sırları araştırmaya başladığımdan beri altı yıl geçtiğine inanmak zor.

Tüm seyahatlerim boyunca hiç bu kadar tuhaf şeyler görmedim! Esrarengiz Kasaba gerçekten de coğrafi bir gariplik.

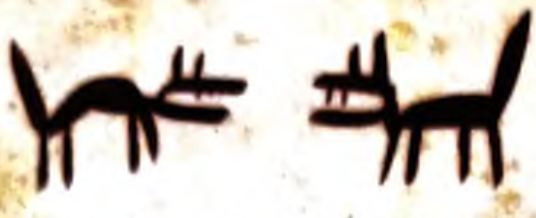

35 3 30

Fakat bu kasabayla ilgili en garip şey NEDEN??? sorusu. Neden her şeyden uzak olan bu konum dünyadaki tüm diğer yerlerden daha çok paranormal, ortalama dışı ve süper sıradan fenomenleri barındırıyor? Esrarengiz Kasaba'daki her şeyin nasıl birbirine bağlı olduğunu gösteren gizli bir doğa kanunu, bir "Gariplığin Büyük Birleşik Teorisi" olmalı. Bağışçılarım onların verdiği parayı inanılmaz bir şey keşfetmek için kullanacağıma güveniyorlar ve bence bu teori o inanılmaz şey olabilir.

DEVAM EDEN GÖREVİM:

Esrarengiz Kasaba'daki Gariplikleri Araştırmak

GARİPLİĞİN BÜYÜK BİRLEŞİK TEORİSİNİ Keşfetmek

Teoriyi yayınlamak ve Newton, Tesla & Einstein'ın da olduğu bilimsel kahramanlar seviyesine yükselmek.

13

1 345 6 12 89 10 11

Yakın zamanlı soruşturmalarım şunları içeriyor...

Hiç gözlüğe ihtiyaçları oluyor mu?

"UÇAN GÖZ KÜRELERİ"

Beni izliyorlar mı?

Yakalaması zor. Ya geleceği görme güçleri var ya da inanılmaz bir çevresel görüşe sahipler!

- SADECE GECELERİ GÖRÜNÜRLER
- RETİNA KORDONU YOK
- ~~TEMASA TEPKİ YOK~~

Evet. Uçan göz küreleri başka ne olabilir ki?

Geçmişte bütün haldeki büyülü bir yaratığın parçası mıydılar yoksa her zaman bedeni olmayan gözler olarak mı var oldular? Cevap hangisi olursa olsun oldukça huzursuzluk vericiler! Sadece havada durup yukarıdan size bakıyorlar. Tıpkı [redacted] gözleri sizi takip eden portrelerde olduğu gibi.

Pencereleriniz açık uyumayın.
ESRARENGİZ KASABA
DESMODUS ROTUNDUS
ufak, kısa tüylü ve çabuk öfkelenen bir yaratıktır. Esrarengiz Kasaba'daki dev vampir yarasalara hiç benzemiyor.
Onlar yakındayken asla uyumayın.
DEV VAMPİR YARASALAR
Çöpe atılan atıklar yüzünden mutasyona mı uğradılar?
3 METRE
Yaz sıcağı onları mağaralarından dışarıya çekiyormuş gibi görünüyor. Yerliler "sivrisinek sezonu" gelmiş gibi davranıyorlar fakat o zaman neden böcek ilacı kullanmak yerine sarımsak kolyeleri takıyorlar? Kimi kandırdıklarını sanıyorlar? Yarasalar, inekler ya da koyunlarla yetinebilir fakat etsiz bir insanı çok daha fazla tercih ederler. İnsan kanının lezzeti
Sadece insan kanının daha lezzetli olduğunu VARSAYIYORUM.
İnsan kanının tadına bakmadım.

YER CÜCELERİ

TEHLİKE BİLİNMİYOR

İlk yer cücem ile bir sabah uyandığımda karşılaştım. Şöminenin üzerindeki doldurulmuş ayı başı ile siyaset tartışıyordu.

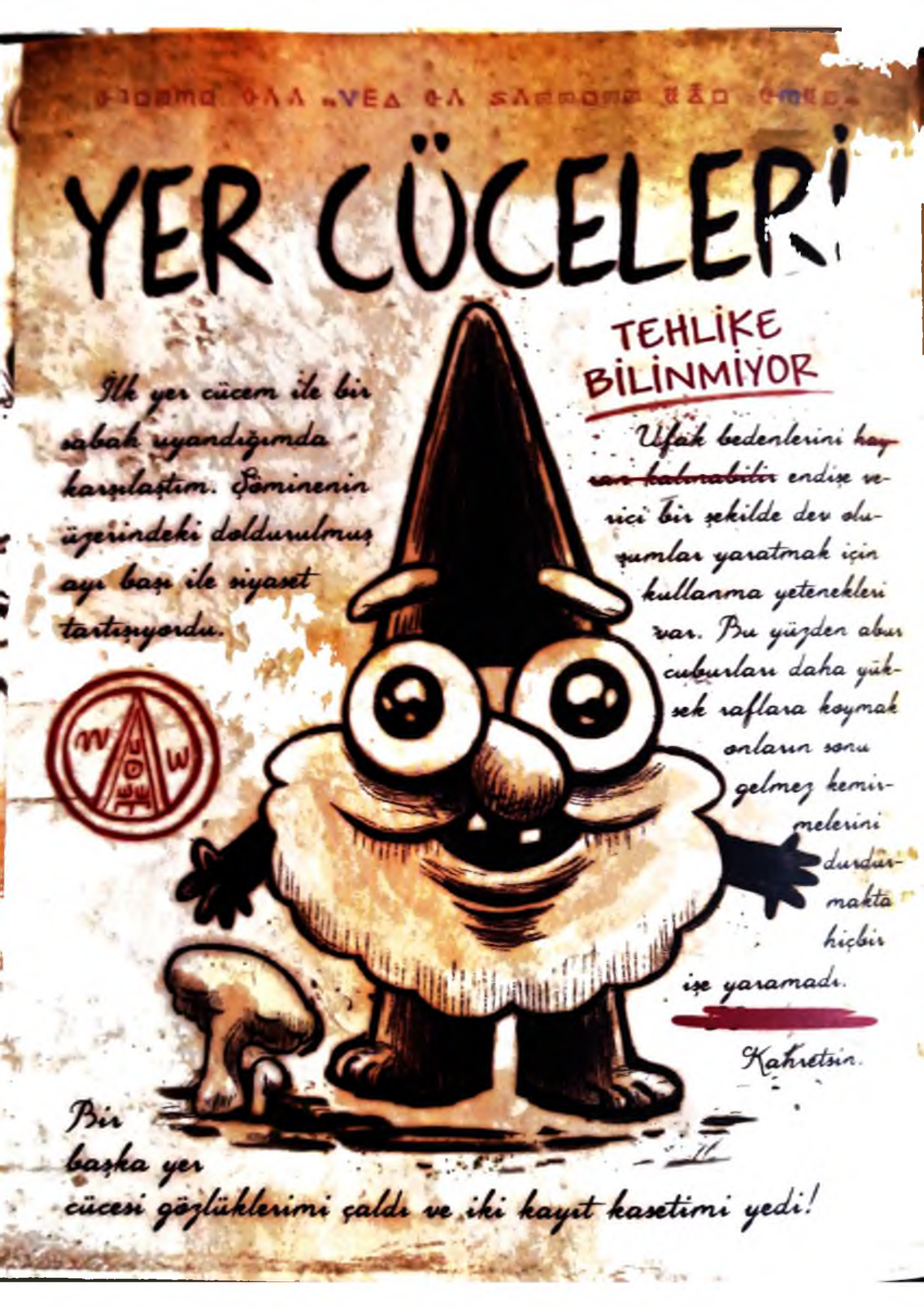

Ufak bedenlerini ~~kaç~~ ~~can kabnabilir~~ endişe verici bir şekilde dev oluşumlar yaratmak için kullanma yetenekleri var. Bu yüzden abur cuburları daha yüksek raflara koymak onların sonu gelmez kemirmelerini durdurmakta hiçbir işe yaramadı.

Kahretsin.

Bir başka yer cücesi gözlüklerimi çaldı ve iki kayıt kasetimi yedi!

Yer cücelerinin yüksekliği 25 ila 45 santimetre arasında. Buna şapkaları da dâhil. Şapkalarını çıkarmayı reddediyorlar. Kafaları da mı sivri?

Bakımsız sakallar

Mantarlar, yer cücelerinin hayatında çok önemli bir yer tutuyor.

25 cm

Para olarak mı kullanıyorlar?

Birkaç tanesi ben uyurken beni "kraliçelerine sunmak" için "kaçırmaya" çalıştı fakat uyandığımda onları tekmeleyerek pencereden dışarıya fırlattım. Bu huzursuzluk verici.

Şapkayı tutmaya çalışırken neredeyse bir parmağımı kaybediyordum.

ZAYIFLIK: yaprak üfleyici

SİVRİ ŞAPKALAR!!

Bir tanesinin "sincap banyosu" aldığını gördüm. Bunu görmemiş olmayı dilerdim.

Dosya #28

Uzun zamandır yazılması gereken bir yazı.

Hiçbir zaman basit bir kapının sonunuz anlamına gelebileceğine inanmamıştım fakat pek çok turistin oradan görünüşlü kapılardan geçip tamamen ortadan kaybolduklarına ve bir daha asla görülmediklerine şahit oldum. Bu olay açıklanamıyor

Lanetli kapılar

Bir tanesi kuş yuvalığına bodrum katında ortaya çıktı. İçinde hesap makinesini kaybettim.

TAKI TAKI
ORADA KİM VAR?
ŞEYTANİ GÜÇLER!

BU SENE
KARANLIK ENERJİ
OKUMALARI
%40 DAHA FAZLA!

Lanetli kapılar, Esrarengiz Kasaba'daki hayatın sıradan bir parçası. Yerliler hangi kapılardan kaçınmaları gerektiğini biliyorlar. Ziyaretçiler kendi başlarının çaresine bakmalı. Turist bürosu gerçekten bu konuda bir broşür basmalı.

KENDİME NOT: Turist bürosuna mektup yaz.

Ben

Tüm bu garipliklerı arşivlerken, mikroskobu en yakından tanıdığım ~~garipliğe~~ henüz çevirmediğimi fark ettim: Kendime.

Eğer teorimi yayımlamayı ~~başarırsam~~ halkın gözü önündeki bir isim olacağım, bu yüzden tarihsel kayıtlar adına belki de bu konuyu ele almam gerekiyor: Ben kimim?

Bunu basitçe anlatmak gerekirse, tuhafım. Tuhaf olarak ~~doğdum~~, ~~tuhaflığa~~ bağlıyım ve tuhaflık da her zaman bana bağlı oldu.

Benim ~~büyüdüğüm~~ yerde kuralları takip etmeniz ve bir kalıba uygun olmanız gerekiyordu. Ailemin rehinci dükkanında ufak bir kafatası bulup okuldaki "göster ve anlat" etkinliğine götürdüğümü hatırlıyorum. Diğer tüm öğrenciler futbol topu, futbol kupası ya da futbol hakkında bir kitap getirmişti. Ben raporumu okurken tüm bu objeleri bana fırlattılar. Eğer abim önüme geçip beni korumasa ve diğer çocuklardan birinin burnuna yumruk atmasa yılın kalanını hastanede ~~geçirebilirdim~~.

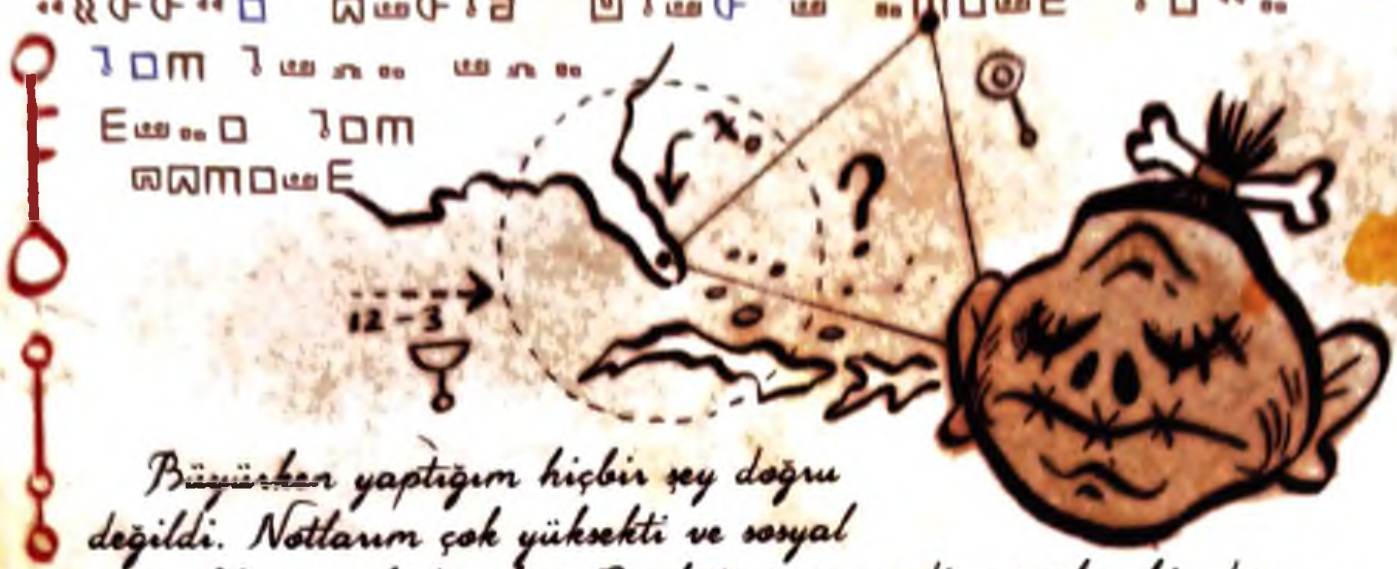

Büyürken yaptığım hiçbir şey doğru değildi. Notlarım çok yüksekti ve sosyal yeteneklerim çok düşüktü. En kötüsü ise nadir görülen bir doğum kusuruyla dünyaya gelmiştim: Her iki elimde de altı parmağım vardı. Ailem, bunun beni özel yaptığına ikna etmeye çalışsa da (ve gölgeden şekiller yaratmakta işe yarıyordu) sınıf arkadaşlarım benimle alay ediyor ve kızlar yüzüme bakmıyordu. Kütüphanede saklanır, doğaüstü türündeki kitapları okur ve dünyadaki benim gibi diğer ucubeleri arardım.

Çocukken Bermuda Şeytan Üçgeni'yle ilgili okuduklarımı hâlâ hatırlıyorum. Bilinmeyenin içinde kaybolacağınız bir yerin düşüncesi beni büyülüyordu.

Bu belki şans, belki kaderdi fakat o zamandan bu yana ben de kendi Bermuda Şeytan Üçgeni'mi buldum: Esrarengiz Kasaba, uyum sağladığım yer. Büyük teorimi burada bulacağım ve belki de bu sırada kendimi keşfedeceğim.

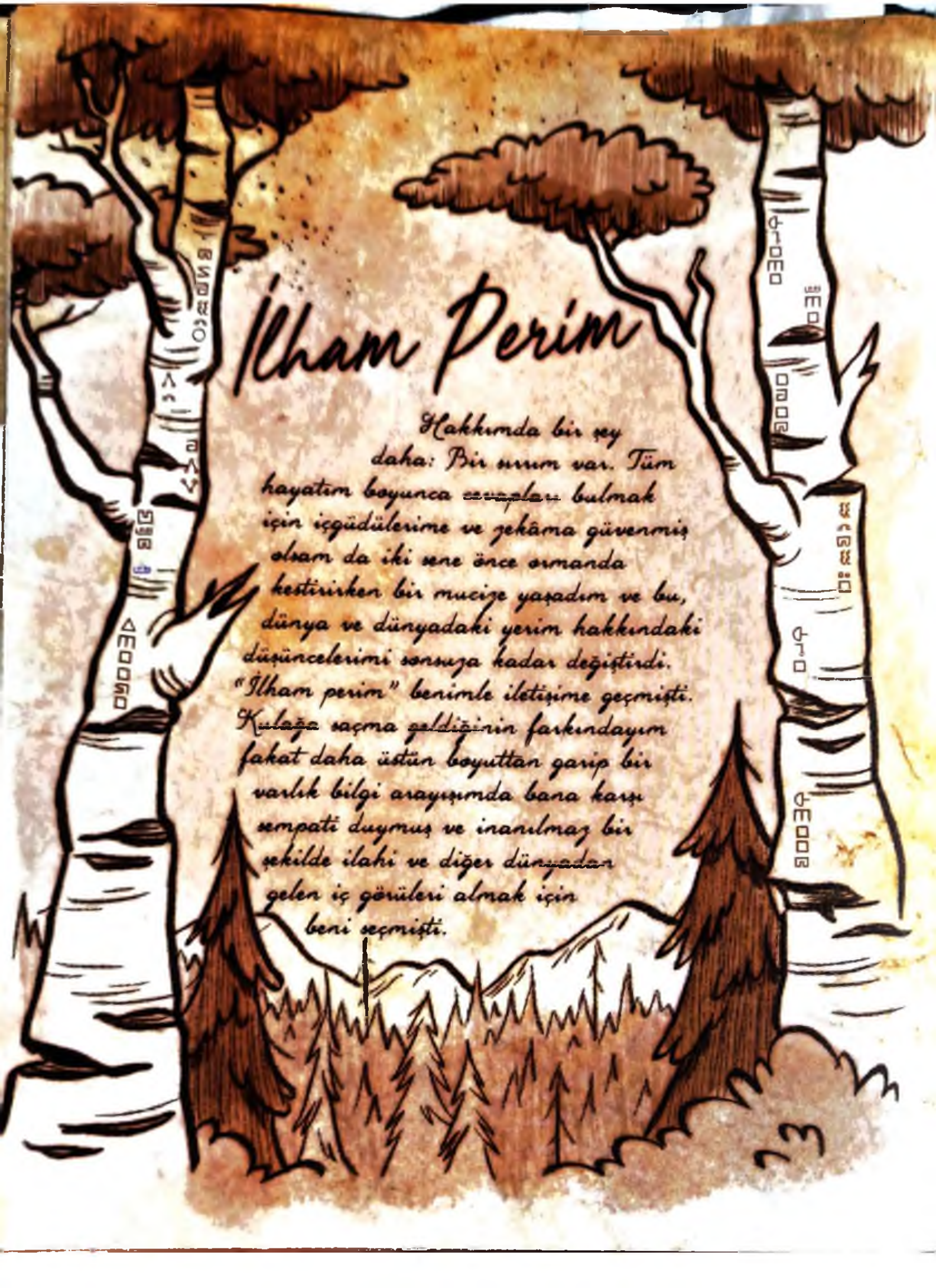
İlham Perim
Hakkımda bir şey daha: Bir unum var. Tüm hayatım boyunca ~~cevapları~~ bulmak için içgüdülerime ve zekâma güvenmiş olsam da iki sene önce ormanda kestirirken bir mucize yaşadım ve bu, dünya ve dünyadaki yerim hakkındaki düşüncelerimi sonsuza kadar değiştirdi. "İlham perim" benimle iletişime geçmişti. ~~Kulağa~~ saçma ~~geldiğ~~inin farkındayım fakat daha üstün boyuttan garip bir varlık bilgi arayışımda bana karşı sempati duymuş ve inanılmaz bir şekilde ilahi ve diğer dünyadan gelen iç görüleri almak için beni seçmişti.

Kulağa ne kadar
saçma gelse de bu varlık
bana çalışmalarımda yardımcı
olacak şekilde, tekrar ve tekrar doğru
ipuçları ve tahminler sundu.

Bu varlık bir ruh mu, bir uzaylı mı,
bir rüya mı, yoksa sadece aşırı aktif hayal
gücümün bir parçası mı?

En nihayetinde izah etmek yersiz. O sadece en
beklemediğim zamanlarda ortaya çıkan değişken bir
varlık. Fakat ben, onun nadir bulunan iç görülerini
zihnime sunmaya karar verdiği bir sonraki sefer için her
zaman istekli ve hazırım.

KENDİME NOT: Bunu tam bir sır olarak saklamalıyım. Eğer
herhangi biri bunu öğrenirse benim kesinlikle deli olduğumu
düşünür ve bana sunulan para desteği geri çekilir. Araştırmamın
bu kısmını karanlıkta bırakmak en iyisi. Şimdi, soruşturmama
dönelim!

NOT: ARAŞTIRMA TAMAMLANINCA BU SAYFAYI YAK!

ORMANDAKİ GARİPLİKLER

Güve Adam

Bu Pasifik kuzeybatı şehir efsanesinden daha fazlası—arka bahçemdeki böcek ışığına birden fazla kez geldi!

Yüksek klik sesleri çıkaran, sokak köpekleri ve serserilerle beslenen bu üç metrelik insanı yaratık çok korkutucu. Fakat tel kapıların arasında kolay bir şekilde tuzağa düşüyor. Dokunmayın! Dokunursanız kanat çırpan yüz tane güveye dönüşüyor. Başlangıçta "Tırtıl Adam" olduğuna inanılsa da bu hiç gözlemlenmedi (henüz).

SOKAK LAMBALARI VE FREN IŞIKLARININ ETRAFINDA GÖRÜLDÜ.

Sakal Yavruları

Bu canlı, gezici sakallar (bazıları büyüklü) sürüler hâlinde ormanda gezer ve kamp eşyalarınızın arasındaki tıraş losyonunu çalarlar. Ağaçlarda, çalılarda ve odunların yüzlerinde yuva yaparlar. Bir tanesi bir keresinde bana saldırmaya çalıştı ve zar zor sırrekkaydı tıraşlı bir şekilde kaçabildim! (Her zaman bir cep jileti taşıyın.)

"Taşınabilir Tuvalet"

Uzayı bükebilen bir dizi gizemli, taşınabilir tuvalet, stratejik bir şekilde kasabanın ormanlarına yayılmış görünüyor. Bir tanesini ışınlanmak için kullanmayı başardım fakat kendimi çölün ortasında buldum ve eve kadar otostop çekmem gerekti. Onları kimin yarattığı konusunda hiçbir fikrim yok fakat bir daha içlerine girmeyeceğim. Kimi zaman aldığın yerde kalmak en iyisidir.

Kamp Ateşi

Bu örümcek benzeri yaratıklar kamp ateşi kılığına girerler ve yaklaştığınızda hayata dönerler. Kampçıların marşmelovlarını ve fasulyelerini yemeyi severler fakat yanabilen hemen her şeyle beslenebilirler. Onları suyla söndürebilirsiniz fakat ~~tırlayacaklardır~~.

Kill Billy

Vahşi, sivri dişli ve parlak gözlü dağ adamı kanınızı emer ve tulumlarınızı çalar! Bunlar lanetli tuvaletlerden sorumlu olan yaratıklar olabilir. Tepinerek ve homurdanarak anlaşırlar. Cazdan esinlenmiş kasaba müziği duyduğunuzda hemen en yakın markete koşun. İçeriye giremezler. (Tişört ve Ayakkabı Yoksa Servis de Yok.)

90 A

Gerçeksinekler

Inuklarıyla geleceğinize dair uğursuz mesajları açık bir şekilde gösterirler fakat çoğunlukla yanlış gösterirler. Bana "WILL'E BIBBAB ET" denildi ve anlayabildiğim kadarıyla bu tamamen saçmalık!

"Steve"

Aslında yüzünü hiçbir zaman görmedim. Yosun ve mantarlarla kaplı, ormanda saklanıyor ve arabamı kaldırıp yiyecek kadar büyük. (Ve bunu yaptı – seneler önce!) Teorim bir çeşit ağaç devi olduğu yönünde. Kasabanın kendisinden daha yaşlı. Bacakları önemli ölçüde ağaçlara benziyor ve yakında ne kadar fazla oduncu olduğu düşünülürse belki de neden kendi köşesine çekildiği anlaşılabilir. Bir megafondan düşük tonlar çıkararak konuşup onunla iletişim kurmaya çalıştım fakat bana bir geyik fırlattı, bu yüzden ben de onu yalnız bırakmaya karar verdim. Ona Steve diyorum çünkü gerçekten de bir Steve gibi davranıyor.

Görünmez Büyücü

SİVRİ ŞAPKA!

Böyle bir şapka giydiğine göre büyücü olmalı. Şu saçma şeye bir bakın!

Gözlerinize inanmıyor musunuz? İyi. İnanmak zorunda değilsiniz. Bu garip büyücüyü çıplak gözle görmek tamamen imkânsız. Ancak o, dolabındaki takım elbiseleri denerken gece görüş gözlükleriyle ona kısa süreliğine bakmayı başardım. (Daha sonra gözlüklerimi bir yarasaya çevirdi.)

Delici mavi gözler, keskin elmacık kemikleri — eğer görünmez olmasaydı bir model olabilirdi.

PARLAYAN GÖKKUŞAĞI ASASI

Asa gerçekten oldukça güzel. Sadece ona bakın.

İKSİR KEMERİ

Görünmez kalmak ve muhtemelen zamanda ışınlanmak için bunları içiyor olmalı. Onun nereden geldiğini bilmiyorum fakat kokuya bakılırsa henüz duşu icat etmedikleri bir zaman olduğunu söyleyebilirim.

Ondan nasıl mı kurtulabilirsiniz? "BÜYÜCÜ ÇIKARMA" ayini gerçekleştirmesi için başka bir büyücü bulmak zorunda kalabilirsiniz. (Daha fazlası 2. kitapta)

NEDEN BURADA?

İğrenç Kanka-Adam

Gerçek bir yeti ya da Kocaayak bulmak için neler vermezdim! Bunun yerine yerel ~~tapelerde~~ bulabildiğim tek efsanevi canlı, sadece "kanka," "bu manyakça," ve "rahatla," diyebilen, sürekli soda içen, yarı maymun iğrenç canavar. Yürüyüş yapan birini yediğini, onun beyzbol şapkası ile şortunu çaldığını ve o zamandan beri onu taklit ettiğini varsayıyorum.

Kusmuk Perileri

Ne yazık ki tam olarak kulağa geldikleri gibiler. Bunları vahşi ~~doğada~~ inceleyebilmek için bir panço giymek zorunda kaldım. Kusmalarının bir iletişim şekli olması muhtemel fakat bunun cevabını bulacak kadar uzun süre orada kalmadım. Yedikleri her neyse buna dikkat etmem gerekiyor.

Tek Boynuzlu Lepriat

Hem tek boynuzlu at hayranları hem de leprikon avcıları için aynı derecede hayal kırıklığı olan bu kıkırdayan doğa felaketleri, gökkuşaklarının ve içinde renkli marşmelov şekilleri olan şekerli mısır gevreği kutularının yakınlarında bulunurlar.

Bu türle karşılaştığımda yakındaki bir alanda yapacağım şans deneyinde kullanmak için dört yapraklı yonca aramaktaydım. Bana "EYİ SABAHLA SANA!" dedi ve favorilerimi çiğnemeye başladı. Onu boynuzundan tutarak kaldırdım ve yapabildiğim kadar uzağa fırlattım fakat sekerek geri geldi.

ZDWFK
RXW

Boynuzları müzik aleti gibi ve sürekli olarak "Danny Boy" şarkısını çalıyor. ÇOK RAHATSIZ EDICI.

GÖKKUŞAĞI RENKLİ KUYRUK/ YELE

NLOO PH SOHDVH

Sakalından altın paralar düştü. Birkaçını cebime attım fakat daha sonra onların plastik olduklarını keşfettim. Bu ~~yaratıkla~~ ilgili her şey sinir bozucu.

Bu kadar korkunç bir yaratığın bu dünyaya nasıl geldiğini düşünürken ürperiyorum. (Aslında kayıtlara geçmesi için gerçek tek boynuzlu atların da aynı derecede sinir bozucu ~~olduğunu söyleyeceğim.~~)

Karın-Yüzlü Ördek

DETAYLI KUŞ TÜYÜ

Etrafınızdaki Kasaba'daki bazı yaratıklar büyüleyici. Diğerleri ise "AHHHH!!!" dememe neden oluyor. Bu kusurlu yaban ördeklerinden oluşan bir sürünün gölün ortasında yüzdüğünü gördüğümde hemen huzurunuz oldum.

BU ÖRDEK ÇAĞRISINA HER SEFERDE YANIT VERİYOR

KRAKERLERİ SEVİYOR!

Çağrılarıma cevap verip vermeyeceklerini görmek için balık malzemeleri satan mağazadan bir ördek düdüğü satın aldım. Gerçekten de verdi. Fakat ağzını açtığında bağırsaklarını ve diğer hayati organlarını görebiliyordum! Anatomik olarak büyüleyici olmasına rağmen korkunç bir şey.

Hemen iştahımı kaybettim ve sandviçimle krakerlerimi, onları bitirmekten nemrun olan kuşlara verdim. Bunlardan biri iyi bir evcil hayvan olabilir. Tabii görünen bağırsaklara aldırmamayı öğrenebilirseniz.

Meraklı Bıldırcın

Baykuşlar "VUHU" der. Bu kuşlar ise "NEREDE?" "NEDEN?" ve "NE ZAMAN?" diyorlar. Ayırt edici özellikleri siyah soru işaretleri. Belki de Kesme-İspinoz ve Ünlem Papağanı ile akrabalardır.

Bay Kuşnek

Yarı inek, yarı baykuş. Sütle dolu yumurtalar bırakıyor. "M-HOO" diye ötüyor. Kuzeni papağan-boğasından bile daha büyük bir çelişki.

Şahapot

İncelemek için fazla aptalca.

Ağaçkakan Kakanı

Yiyeceklerini, normal boyuttaki ağaçkakanların sırt tüyleri arasındaki böcekleri yakalayarak bulan minyatür bir ağaçkakan. Onun sırtında da bir Ağaçkakan-kakanı-kakanı olabilir. (Araştırmak için mikroskop lazım.)

Dipsiz Kuyu

Bu gizemin "dibine inmek" istiyorum. Fakat bu imkânsız görünüyor! Bu "Möbius Çukuru" imkânsız bir şekilde, sonsuz bir döngü yapıyormuş gibi görünüyor. İçine atılan çoğu şey sonunda aynı noktadan dışarıya çıkıyor. Fakat BAZI şeyler asla dönmüyor.

Neyin geri dönüp dönmeyeceğini tahmin etmek neredeyse imkânsız. Zaman ya da hava durumu konusunda belirlenebilecek bir düzen yok. Tabii ki çoraplar asla geri gelmiyor. İstenmeyen postalar neredeyse her zaman geri geliyor. İronik olarak On Üçüncü Cuma günü atılan hiçbir şey kaybolmuyormuş gibi görünüyor. Eşyaların geri dönme hızı da değişiyor fakat yaptığım deneyler, eğer bir şey yirmi dört saat içinde dönmeyse onun asla dönmeyeceğini gösteriyor.

TEKRAR GÖRMEK İSTEDİĞİNİZ BİR ŞEYİ ASLA ÇUKURA ATMAYIN!

Belki de bir gün meraktan içeriye atlayacak cesareti bulabilirim. Gerçi kendimi henüz baş etmeye hazır olmadığım bir varoluş düzleminde bulabilirim (ya da sıkılmamak için kendime hikâyeler anlatarak geçen yirmi bir dakikayı boşa harcayabilirim).

Biraz Tarih

Haftalar geçti ve ben hâlâ Garipliğin Büyük Birleşik Teorisi'ni keşfetmeye yaklaşamadım! Bir engele takıldığımı hissettiğim zaman halk kütüphanesinde Esrarengiz Kasaba'nın tarihini okumayı seviyorum. Belki de bu kasabanın tarihi, Esrarengiz Kasaba'nın garipliğini açıklayacak ipuçları saklıyor olabilir!

ESRARENGİZ KASABA: BİRLEŞTİRİLMİŞ TARİH

104.6 Kilometre
Dinozorlar hükmediyor.
(Ta ki hükmetmeyene kadar.)

48.28 Kilometre
ÇAÇ orijinal çarpış tarihi. Vadi oluşuyor. Üç halkalı kesinti/radyasyon testleri bunu onaylıyor. Kimseye bundan bahsetme.

MS 1000
Yerliler gizemli bir şekilde aceleyle kasabayı boşaltıyorlar. Esrarengiz Kasaba'yı "lanetli topraklar" olarak tarif ediyorlar. Çömlekler, battaniyeler ve sembollerden oluşan zengin bir mirası geride bırakıyorlar. Bazı eserlerde benim İlham Perim ve onun Modoc isimli bir şamanla olan etkileşimleri görünüyor. Bu sanat eserleri Northwest ailesi tarafından toplanıyor.

ARKEOLOJİK ESERLER

1842 - Kasaba ~~Kurucu Kurucusu~~ Quentin Trembley, dostum!

1849 - Altına Hücum.

1850 - Daha az bilinen "Fanilaya Hücum."

1851 - Madenciler tarih öncesi ~~canavarları~~ gördüklerini ~~iddia~~ edince madencilik sona eriyor. (Araştırılması lazım.)

1860'lar - "Cak" iddialara göre Oregon yolu yerleşimcileri Grady & Fertillia Mecc tarafından icat ~~ediliyor~~. (Fertillia ~~iddiaya~~ göre 42 çocuk doğurarak rekor kırıyor.)

1883 - 83 senesindeki büyük tren kazası. (Kondüktörün dikkati "ışıklar" yüzünden ~~dağılıyor~~ ve tren uçurumdan uçuyor.)

1920 - ~~Akçaağaç~~ Şurubu Yasağı gizli Krep Barlarının açılmasına yol açıyor.

1937 - Dağlara uçak ~~düşüyor~~. Bir kadın ormana kaçıyor. Dağın kenarına "Amelia buradaydı," kazınmış...

1947 - UFO görünüyor. ~~Doğuya~~ doğru ilerliyor.
Büyük Ronald Sprott onu tüfeği ile vurduğunu iddia ediyor.

1960 - Greasy's Diner restoranını açmak için kaza yapan tren parçalarını kullanıyorlar.

Benim Esrarengiz Kasaba'ya gelişim.

1981 - İlham Perim'i keşfedişim.

Gelecek ~20712 DEV BİR BEBEK EVRENİ ELE GEÇİRİYOR! NNNEEEEEE!!!!!

Garip...
Kütüphane arşivlerinde tarih üzerine araştırma yaparken üzerinde bir anahtar oyması olan ve "TİNEÇ" yazılmış, çok eski, paslı, gözden kaçmış bir kutu buldum. Merak içinde kutuyu kırarak açtım ve bunu buldum... Şifreyi anlayamıyorum, bu yüzden ne yazdığını bilmiyorum. Bir gün bunun şifresini kırabilirim.

Ugoçö, Gışşgt zğ Öçdğo!

Dğp Doğpglp. Üy çp 1883 wğpğulpğğ bçükbrtyö zğ dy öğnvydy dlt ızp wlcğ yoçüöçuk yüğğyboç wçnoçgkö. (Dy hlnlt, Cçöçp Çnçğğülwl dltlpel ukpkhkpgç kooğğplp crtypoy roqyiy "Vğntçt Igtl Igtl Igföüğ Gısp 3" hlöölpğğp çnokö, ugoglJ Öyvğğğoğp Vyçhoknoçt Nkbçöğvl uktçukpgç roçp roçboçtgçp urpti. Arn hçcoç urtypyç zçtgkt, gruvyö, wlcl uyfoçökbrtyö!

Dy bzcğğp lüvğ roçpoçt; Iordpçt'gçp urptç lnl freyiç nçtük ıoçgbçvst gsəzüzpz nçbdğvvlilö lflp FRN HÇCOÇ uğtv ğoğlvltl çokbrtgyö. Lülöl ığtl çoökü roöçöç tçiöğp (dy çtçgç dypyp lflp vğüğnnztoğt!) öğuoğnvçüoçtkö dçpç çek zğtlel oçnçşoçt vçnkbrtoçtgk Cçöçp Dğdğn'lp nğpglwl dçpç Çtnçgçüukc Doçpglp ğğğl! Dsboğ bçüçöçpkp pçuko dlt üğb roqyiypy dlolbrt ğuypyç?

Cçõçp Dğdğrlp wçbukwkpk nçcçpõçn lflp ygt ũğbl hğgç [redacted] gzũzpztnğp tzbzoçtkõğç ucts zfuğp dlt çgçõ dğoltgl ağ Cçõçp Dğdğrlp dğpl dlt gçğç çwoç tççwukc grõğbğeğulpğğp ğõlp roçeçikpk wsboğgl. Vğn bçşõçõ ugtğrğp rpyp ğolpl ukrõçwk! Dçwrk covkpgç nçtçt ağtõğrvğ yfdlt cçõçp lbl roõçgkõ ağ ũğb, wlc ugtkwlpl dlobortwypyç! Ybçpğkikõğç r çşvço zfuğp cçõçpgç broeyoyn bçşõçn lflp dğpõ dğğğõl nyooçpõkũ ağ vzõ ğotğpl ağ Cçõçp Dğdğrl gğ brn gvõũwl!

Ikçpw ğwğtl Cçõçp Dğdğn soõğgl_vçõ roçtçn Rpyp õrodğnzoodğtlplp dlt ctçbç ugõõğwl dlp wğpğ wztğeğn ağ dy rogyjypgç. Vçptkõ, r frn çrwl roçeçn! Cçõçp çwçpoçtk gç jçbçvvç nçogk-vğjolngol ustgzoğtg wçğğeğ jrorutçhln bçpukõçoçtkpk uspğğtltoğt. Hçnçv Oroş) ağ Gypgutğp bçşvkikõ ũğbğğp svztz FRN SHNGOLDGL!

Vçdll nl dypyp çpoçõk dğpl dyoyş çgçoğvğ vğuolõ ğvõğn lwvğbğp çwçpoçtkp drbyvoçt fçşkpgç dlt tpwçp çuk dçũoçvõkũ roõçwk. Hçnçv dypoçtkp yğşwl dlt jçvçbgk!

Bçşõçn lwvğğlõ wrp ũğb jçşwğ ultõğn, dy bzcğğp dğp gğ ugfõũvğ wçnoçpkbrtyõ. Õçpccţçoçtk ustõğn, vçtlj hlztoğtoğ nrpyũõçn ağ Vwlw bçşõçbk sitğpõğn lflp 50'dl wğpğoğtl clbçtğv ğvõğn dlt wztğolilpğ ğloğpeğolbgl. (Nçcç, ğwğtl dloğlõl dytnvyõ ağ dlt jçhvç drbypeç bztzbğõğğlõ)

Açjil Dçvkbk gç, ustõğn lwvğğlõ hçnçv rtçbç, ulvvlilõğğ bçpokũoknoç, dlt vtğplp vçõ spzpğğ dğoltglõ ağ cçõçp ğnlşõçpkõ ğool şţtfçbç, dsozpgz. (Çbtkeç, vtğplp tçbğçp fknõkũ roçdloğeğilpl gzũzpzbrtyõ. Yõçtkõ dy vçtlj nlvçşoçtkpgç, brnvyt!)

Ygt pğbwğ, ulcğ wçğğeğ dğplõ lflp ğpglũğoğpõğõğplcl wsboğõğn lwvğglõ! Jçonkp ctçwkpç, nçtkũõçbk, dçũçtgkõ ağ eğş wççvl vçõltelwl roçtçn lũ dyoglõ. Çbtkeç, dy gspğõğğ frn şrşzoğt roçp, çovkpç, jzeyõ gspğõlpğğrl jçaçok jçwvçoknoçtğçp dltlpğ ğğ bçnçoçpğkõ ağ prwvçowl frn yrũyõç, ulglbrt! Vzõ bçtğkõoçtkpkc lflp vğũğrnzt ğğğtlõ ağ ğiğt ygtşçpul dlt cçõçp çwçpk dğpl çtçõçn lflp ugoltwğ rpoçtç, yfdlt ũğb dloõğğlilplcl wsboğõlp!

Doğpglp Doğpmçõlp Doçpglp, 1883

Kasaba efsanelerini araştırırken, kurucuların günlerinden kalan ve günümüze kadar ulaşmış oldukça ilginç birkaç yasa ve âdet buldum. Örneğin eski bir yasa atların, "yasal yaşa ulaşana kadar" seçim ile devletteki bir pozisyona atanmalarını yasaklıyor. (Ne yapmak için?) Ayrıca bir ağaçkakana "evlilik" teklif etmek için ne zaman, nerede ve nasıl kur yapacağınızı anlatan 46 farklı yasa var. (Sormayın.) Bu saçma yasaların çoğu, tek savaş yeteneği püsküllü bir ceket giyip eski fotoğraf tekniği için poz vermekmiş gibi görünen "kasabanın kurucusu" General Nathaniel Northwest'e atfediliyor.

Bu efsaneden dolayı Nathaniel'in soyundan gelenler (ailenin şu anki reisi Auldman Northwest dâhil) bu kasabada çok büyük bir güce sahipler ve Northwest Emlak'tan Northwest Çamurlukları ve Northwest Hava Gülleri'ne (bu hava gülleri adil olmayacak bir şekilde kuzey ve batıyı gösteriyor) kadar her şeye sahipler.

Güçleri tartışmasız gibi görünüyor. Ancak yeni bir kanıt Northwest ailesinin tüm geçmişini tamamen farklı bir ışık altında gözler önüne seriyor!

Kısa süre önce soruşturmalarım sırasında bir keşifte bulundum: Esrarengiz Kasaba'nın kurucusu Nathaniel Northwest olmayabilir! Tüm aile sırasının bir sahtekarlık olduğunu hayal edin!

Bu sırra ait kanıtın ekteki evrakta bir yerde gömülü olduğuna inanıyorum. Keşke bu kodu kırabilsem...

Hey, kodu kırmak o kadar da zor değildi. Tek yapman gereken onu bir şapkaya çevirmek! Yani, bu Temel Şifre Kırma 101.

DAHA SIKI ÇALIŞMA VAKTİ, YAZAR!
SEVGİLER, MABEL

3 Agustos

Garip evrağın şifresinin kırılamaz olduğu ortaya çıktı. Yine de ben bu belgenin var oluşunun bile Northwest ailesinin geçmişinin bir sahtekarlık ~~ürünü~~ kanıtladığına inanıyorum.

Ailesinin sahtekarlığının bu kanıtı ~~karşında~~ Yaşlı Northwest'le yüzleşmek üzere Northwest Konağı'na gittim fakat onun yerine burnu büyük oğlu Preston ve onun evcil tilkisi "Hunter" ile karşılaştım.

Provasını çok iyi yaptığım uzun azarın boşa gitmesini istemediğim için ailesinin suçlarından oluşan bir listeyi saymaya ~~başladım~~:

Kasabanın kurucusu olma konusunda yalan söylemek!

Yerlilerle olan barış anlaşmalarını bozmak!

Kendilerinin reklamını yapan rüzgâr gülleri yapmak!

Düşüncesiz bir şekilde 1863 yılında gerçekleşmiş olan Büyük Sel'den bahsedene kadar, çocuk ~~söylediklerim~~ karşısında umursamaz görünüyordu.

~~Söylediğim~~ şey nedeniyle o kadar ~~panikledi~~ ki beri topraklarından güç kullanarak uzaklaştırdı. Bu suçlu klanın bir kötülüğüne daha mı denk geldim?

Bir ortbası kenara bırakıp bir diğerini araştırmaya başladım!

Büyük Selin Büyük Sırrı

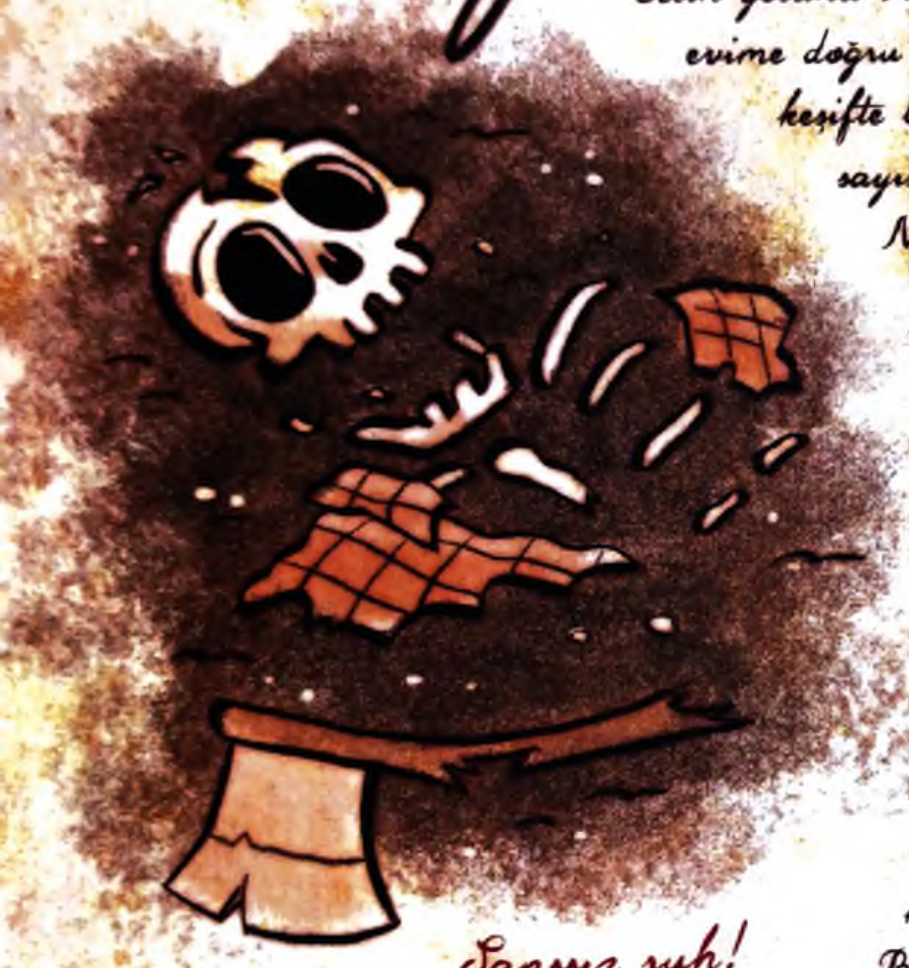

Şanssız ruh!

Selin yolunu Northwest Konağı'ndan kendi evime doğru takip ettim ve büyük bir keşifte bulundum. 63 senesindeki selde sayısız ormancı ölmüştü ve hepsi de Northwest ailesi için çalışıyordu. Ve görünüşe bakılırsa cesetlerin hepsi olmasa bile pek çoğu, ben buraya gelmeden 100 yıl önce TAM OLARAK benim verandamın altına sürüklenmiş!

Northwest Emlak Şirketi'nin bu toprağı bana indirimli olarak satmış olması hiç şaşırtıcı değil—burası bir mezarlığın üzerine kurulmuş! Bu da neden sürekli bunları gördüğümü açıklıyor...

Zombi

Solgun tenleri ve kötü davranışlarıyla bilinen bu yaratıklar genelde ergenlerle karıştırılır. Etrafınızdaki Kasaba'nın çirkin zombilerine dikkat edin!

Tıpkı bir ergen gibi, sürüler halinde hareket ediyorlar.

Parlak ışıklara ve akıntı basıncına karşı çok duyarlılar.

SON DERECE TEHLİKELİ!!!

KÜTÜPHANEDEN ALDIĞIN KİTABI GERİ GÖTÜR!
11/8

Pek çoğu selden kalma zombi ormancılar gibi görünüyor fakat her ay topraktan çıktıklarında yeni kurbanlar ısırdıkları için zombi bir postacı, zombi bir polis ve zombi bir izci gördüm.
(Onun kurabiyelerini almayı reddettim.)

[redacted] ???

Ya sayıları [redacted]?

Bedeli ne olursa olsun onları durdurmak zorundayım.

[redacted] et.

Kafatasları kırılmaz. Tek bir zayıflık bile bulamıyorum. [redacted]
Geceleri arkamı kontrol edecek ve bir küreği yakında tutacağım.

Şekil B

Belki de onları yenmek için fiziksel olmayan bir yol vardır?

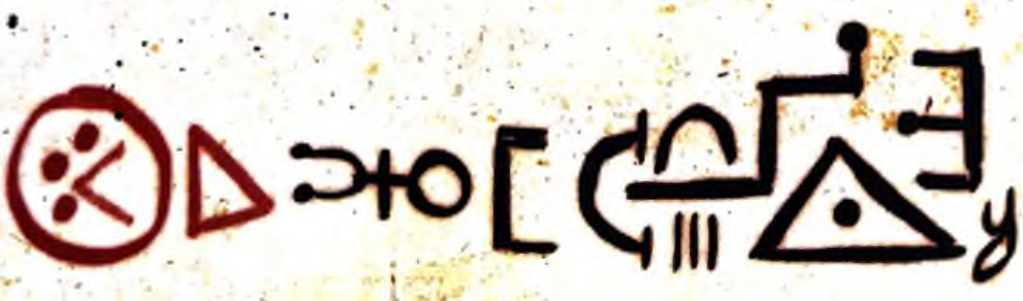

Kendi laboratuvarımın olduğu toprakların ne kadar tehlikeli olduğunu öğrendiğimden beri zombilere karşı kullanabileceğim büyülü savunmalar arıyorum.

Büyülü hançerler kullanışlı! (Gerçi "iki uçlu kılıçları" tavsiye etmem.)

Şekil A büyücü iksiri

Zombiliği tedavi etmek mümkün! Bir bardak formaldehit, bir çay kaşığı tuz, iki çay kaşığı tiner, bir galonun dörtte biri kadar semender kanı ve bir tutam tarçın (lezzet için).

Bu sadece bulaşmadan sonraki onuncu saate kadar işe yarıyor. Eğer iksiri çok geç içerseniz siz de zombi olursunuz!

Öğütülmüş bir zombi kafatasını bedeninizi kaplamak için kullanabilirsiniz. Koku, zombileri (ve gerçekten de diğer herkesi) sizden uzak durmaları için kandıracaktır..

ZOMBİ LANETİ

Büyüler

Bilim adına sanırım bir de zombi ÇAĞIRMA büyüsü eklemeliyim. Bunu neden yazdığımdan tam olarak emin değilim fakat bir konuyu tam olarak ele alma konusunda katı kurallarım var.

Şekil B büyü kitapları

SESLİ OKUMA!

Şekil C Stonehenge

Stonehenge ya bir büyü güçlendirme merkeziydi ya da druidlerin saklambaç oynadığı bir yerdi.

Bu sözler yüksek sesle okunduğunda yaklaşık yirmi dört saat boyunca ZOMBİLERİ ÇAĞIRACAKTIR. Çoğu lanette olduğu gibi bu hem bir kutsama hem de bir lanet. Aslında, bu sadece bir lanet.

Zombilerden daha ürkünç olanı: Yerel cenaze direktörü Victor Valentino ve oğlu "Greggy V."

Corpus Levitas
Diablo Dominium
Mondo Vicium

Büyülü Objeler

Hazır bu konudayken Esrarengiz Kasaba'da son zamanlarda karşılaştığım büyülü ve gizemli objeleri arşivlemek istiyorum. Bunlar ailemin rehinci dükkânında ~~etiketlen~~ bekletiliyor!

KİMİ ZAMAN GÖRÜNMEZLİK PELERİNİ

~~Bilgedeki~~ bir ev satışında, eski bir sandıkta ~~bulduğum~~ bu gizemli pelerin onu giyeni tamamen görünmez hâle getiriyor—kullanıldığı sürenin yarısı boyunca. Geri kalan zamanda ise genelde mümkün olan en kötü anda yeteneği açılıp kapanıyor, bu da iyi bir görünmezlik "sinyali" arayarak etrafta dolaşmanız anlamına geliyor. (Çok sinir bozucu.)

KRİSTAL BALDWIN

Madenlerin derinlerine gömülmüş hâlde bulduğum, suratı sürekli asık kel bir adama ait bu kristal kafa ("Baldwin" olarak etiketlenmiş) size ~~geleceğinizi~~ söylüyor fakat her zaman homurdanarak şikâyet ediyor. (Onu tekrar göreceğim.)

ZİHİN KONTROL KRAVATI

Kişisel icadım! Üniversitedeyken "siyasi ikna" konusunda hükümetin fon sağladığı bir proje için yarattım. Benim prototipim birincilik ödülünü kazandı ve siyah takım elbiseli adamlara verildi.

Bana orijinalini asla geri vermediler fakat şanslıyım ki birkaç örneğini saklamıştım.

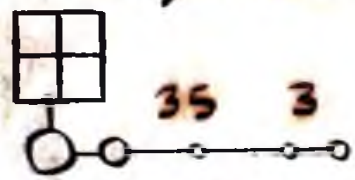

DEV BAŞ PARMAK

Onu hiçbir açıklaması olmadan ormanda buldum. Büyülü olup olmadığından emin değilim fakat kesinlikle sohbet konusu açmakta işe yarıyor. Şu an onu bir kahve sehpası olarak kullanıyorum.

Eğer otostop çekmekle ilgili acil bir durum yaşarsam kullanışlı olabilir! (Bunu geri almak için öfkeli, baş parmağı eksik bir devin gelmesi konusunda biraz endişeliyim.)

Doğru Söyleyen Dişler

İnsanları kandıranlara karşı kullanılabilecek bir silah (en azından dişleri olmayanlara karşı)!

Şekil 81 A

Ormanın derinliklerindeki bir ağaç kütüğünün altına gömülmüş olan ~~doğruyu~~ söyleyen dişler, onları takanın yalan söylemesini imkânsız hâle getiriyor. Bunu kimin yaptığından emin değilim fakat kesinlikle birtakım ~~kişilerin~~ (siyasetçiler, avukatlar, TV yöneticileri vb.) bunu takarsa daha iyi insanlar olacaklarını düşünüyorum!

Şekil 81 B

Abim ve annemin burç takarken nasıl davranacaklarını görmek çok ilgi çekici olabilir!

Bir deney olarak onları bir gün boyunca takmayı denedim. Normal dişlerimin üzerine gayet iyi ~~sardılar~~ fakat kısa sürede dürüst olduğumda insanların benden hoşlanmadıklarını keşfettim (Yanlışlıkla postacıyı ağlattım. Onun olağanüstü derecede tüylü olması benim suçum değil!)

Onun bir kurt adam ~~olduğu~~ndan %90 eminim.

İçlerinde gerçeklik serumu var?

Şekil 82

Hırsızlık yaptığım için polis beni kenara çekti ve ben de itiraf ettim. Aldığım ceza saçmaydı! Bu iş kontrolden çıkıyor.

Dişleri tekrar gömeceğim. Bunun gerçekten en iyi seçenek olduğuna inanıyorum. Tabii olmadığı zamanlar hariç ve genelde olmaz.

Şekil 1 kristal

Minyatür bizonlar ve dev sincaplar hakkındaki efsaneler, beni ormanın derinlerinde saklı, boyut değiştiren özellikleri olan objeler ~~olduğuna~~ inandırdı. İlk testler bu kristallerin yaşayan herhangi bir canlının boyunu değiştirebilecek güç barındırdığını ortaya koydu!

Farklı renkler farklı fonksiyonlar içeriyor.

A ~~Ufaltıcı~~ güçler
B ~~Büyütücü~~ güçler
C Aynı ~~boyda~~ kalma
(bu bölüm sadece taş)

Şekil 2

Bu kristaller 1973 senesindeki 18 metrelik kunduz saldırısından sorumlu olabilir mi?

KRİSTALLERİN YANINDA BULDUM

Yemeyin! Mideniziz ~~büyüyerek~~ kulaklarınızdan çıkmasını istemeyiniz!

Boyut Değiştirme

Bu tarz güçler hem bir silah hem de bir araç olarak çok kullanışlı. (Ayrıca bir iki santim daha uzun olmak güzel olabilir.) Zamanım olduğunda bu kristallerin kaynağını aramak zorunda kalacağım.

Aylar süren detaylı araştırmalardan dolayı kendimi yorgun hissediyorum ve pek çok inanılmaz şey bulmuş olmama rağmen Garipliğin Büyük Birleşik Teorisi'ne hâlâ ulaşamadım. Teorimde anlamsız bir ilerlemede bulunmadan önce uzaklaşıp kafamı toplamam gerekiyor.

Yerel odunucu "Çocuksu" Dan Corduroy'un ormanın en uzak ucunda harika bir kulübesi var. Burası nesillerdir ailesinde fakat kullanılmıyor. Birkaç gece orada kalmak için izinini istediğimde homurdandı. Fakat ona kendi mütevazı kulübemin yapımı için güzel bir ödeme yaptığımda kabul etmek zorunda kaldı.

Ancak eğer "ruhumu" kaybetme riskini almak istemiyorsam saat gece yarısını çalmadan önce kendimi yatak odasına kapatmam konusunda beni uyardı. (Kulağa fazla talaş solunmuş gibi geliyor.)

Biraz dinlenmek ve rahatlamak için kulübeye gidiyorum!

Hayaletler

FOTOĞRAF KANIT!!

Dan'in neden kulübesini bana ödünç vermekten korktuğunu artık biliyorum: Burası İNANILMAZ perili! Fakat hayaletler hakkında bir şey biliyorsam o da

HER ZAMAN BİR TÜR NEDENLERİ OLDUĞU.

Huzursuz ruhlar onları huzura erdirecek birini arıyorlar.

EKTOPLAZMA ÖRNEĞİ

Basitçe hızlı bir seans ~~yapacağım~~ ve ~~hayalete~~ neye ihtiyacı olduğunu ~~soracağım~~. Gerçi tek kişiyseniz daire şeklinde oturmak gerçekten zor....

ÜZERİNDE ÇARŞAF OLAN ADAMLAR SİZİ KANDIRMASIN!

HER ŞEY HAKKINDA YANILMIŞIM!

Yaptığım seans, ~~hayaleti~~ huzura kavuşturmak yerine onun sayısız dünya dışı kardeşini çekmeme neden oldu! Hayalet boyutu benim hayal ettiğimden çok daha karmaşık! Uykusuz geçen iki gece boyunca her biri bir öncekinden daha ölümcül olan en az 10 farklı hayalet türü tarafından rahatsız ~~edildim~~.

Hayaletler

Ölçeğin o kadar da ölümcül olmayan tarafından başlıyoruz.

KATEGORİ 1

EH.

Bu kategorideki hayaletler insanlar için bir tehlike içermiyor. Aslında en büyük dilekleri insan ırkına katılmakla ilgili imkânsız bir tutku—ya da en azından hangi insana yapışabilirlerse onun en iyi arkadaşı olmak. Dan'in kulübesinde karşılaştığım Kategori Bir, on üç yaşında bir kız değil de otuzlu yaşlardaki bir adam olduğum gazeti açık olmasına rağmen beni "G seviyesinde maceralara" dahil etmeye çalışıp durdu.

FUHHSLOB ZKLVSHUHG "FDQ L NHHS BRX?" KRUULIBLQJ!

ASLINDA ŞİRİN

Diğer bir deyişle, Kategori Bir'in zarar verebileceği tek yöntem sizi ölene kadar rahatsız etmek.

Unutma: Onlara karşı herhangi bir ilgi göstermezseniz ortadan kaybolurlar. Tek bir iyi kelimeniz onların sonraki yıllar boyunca etrafta kalmasını sağlar!

Sahip oldukları tek gerçek güç, eşyaların uçmasını sağlamak.

KATEGORİ 2

ŞAKACILAR

Görünüş olarak Kategori Bir'e benzeyen Şakacılar, genelde ikili ya da üçlü gruplar hâlinde ortaya çıkıyorlar. Bunun nedeni, bu ahmakların tek başına gelmeleri durumunda şeffaf kıçlarına öbür dünyaya kadar tekmelenecek olması. Her zaman sırtınıza "Beni Tekmele!" ya da "Beni Ele Geçir!" işaretleri asıyorlar. İyi tarafı Kategori Bir'e sataşmayı seviyor olmaları.

KATEGORİ 3

OBURLAR

Oburlar, fiziksel bedenleri olmayan bir yaratığa göre inanılmaz bir vücut kokusu yaratma yeteneğine sahipler. Bu açgözlü hayaletler doğrudan sizin içinizden geçip buzdolabınızın içindekilere saldırıyorlar. Ancak ne yazık ki yedikleri hiçbir şeyi sindiremiyorlar. Böylece tüm yiyecekleriniz yere düşüyor. ("Phantom Bust-ifiers" filmindeki "Gooer'i" yaratmak için bu korkunç şeylerden ilham almışlar gibi duruyor.)

KATEGORİ 4

O, HER ZAMAN İZLİYOR!

"Bakışları sizi takip eden" tabloları duydunuz mu? Pekâlâ, arkanızı döndüğünüzde [redacted] ve bu hayalet [redacted] gerçekten de sizi [redacted] odanın karşısına kadar takip ediyor!

HAYALETLERİ KOVMAK İÇİN BÜYÜ:

EXODUS DEMONUS

SPOOKUS SCARUS AINAFRAIDUS NO GHOSTUS

BUMPUS GOOSUS SHAMALAAAN!!

Perili Tablolar & Görsel Tabanlı Hayaletler

Kadın, bir görselden diğerine atlayabiliyordu. Beş dolarlık banknotumda bile belirdi!

Gümüş ayna onun tek zayıflığınız gibi görünüyor!

Görünüşe bakılırsa onları durdurmanın tek yolu, gümüş bir aynanın içine hapsetmek. Rahatsızlık verici çığlığı bastırmayı denemek için aynayı dolaba sakladım. Kategori Dört'ün "İç Mekân Sesi" yok.

KATEGORİ 5 RUH EMİCİLER

Ruh emiciler, insan avlarının "hayat gücü" ile besleniyorlar. Yavaş ve sessiz bir şekilde çalışıyorlar. Yeterli zamanları olursa kurbanlarının tüm ruhunu tüketebilirler. Şans eseri benim üzerimden beslenenı hızlı bir şekilde keşfettim ve onu doğaüstü bir sivrisinek gibi ezdim. Dan'in yemek masasının üzerindeki hayat gücü parçalarını nasıl temizleyebileceğim konusunda hiçbir fikrim yok.

KATEGORİ 6 ACI HAYALETLERİ

Bu adamlar siyah deri giyiyorlar ve çeşitli vücut parçalarına takılmış, bir tür acı verici mücevherleri var. Fakat asıl yapmak istedikleri size acı çektirmek. Neyse ki onları çağırmadığınız sürece size dokunamazlar. Dan'in kulübesinde gördüğüm hayalet, onu çağırmışım gibi davranmaya çalıştı fakat ben basit bir şekilde "Hayır," dedim. Birkaç ezik tehdit mırıldandı, ayaklarını sürüdü ve sonra da kayboldu. Pislik.

KATEGORİ 7 SONSUZ ANAHTAR

Her nesildeki bir umutsuz ruh, asla ne yapması ya da nerede olması gerektiğini bilemeyen mutsuz bir hayalet olan bu Sonsuz Anahtar'a dönüşüyor. Çok fazla şikâyet eden, oldukça gürültülü bir hayalet. Sonsuz Anahtar'ın işkencesini sona erdirecek sadece tek bir şey var ve bunun ne olduğuna dair hiçbir fikri yok.

KATEGORİ 8 TAŞA ÇEVİREN TAŞ

Yapması gereken şey, Taşa Çeviren Taş'ı açmak ve KRXSKXL, Algılanamaz Olan'ı serbest bırakmak. (Bu her kimse kulağa kötü biriymiş gibi geliyor.) Neyse ki bu ikisi programlarını senkronize etmekte sorun yaşıyorlar. Anahtar yarım saat boyunca kötü davranarak evde dolaştı ve sonra ortadan kayboldu. On dakika sonra Taş belirdi. Etrafa bakındı, içini çekti ve kayboldu. Bunun çok sık olduğu fikrine kapıldım.

KATEGORİ 9

RÜYA HİPPİSİ

Rüya Hippileri oldukça hoş rüyaları korkunç kabuslara çevirmekte uzmanlaşmış olan kötü ruhlar. Ve bu konuda çok övünüyorlar.

Bunlar sizi ölene kadar korkutmaktan asla tatmin olmuyorlar. Yaptıkları işi takdir etmeniz için, sizi yok olmanın ucuna kadar getirip sonra da hayata döndürmeleri gerekiyor. Lütfen, eğer tüm övünmeleri dinlemek zorunda kalmayacaksan beni hemen öldür!

ŞEKERLEME YAPMAYI ACIYA ÇEVİRİYORLAR!

Dan'in evindeki hayaletler beni aralıksız 20 saat boyunca rahatsız ettikten sonra sonunda ara verdiler. Hemen uyuyakaldım ve rüya görmeye başladım.

Okula geri dönmüştüm ve herkes elime bakıyordu. Hepsi de "Altı Parmaklı Ucube! Altı Parmaklı Ucube!" diye bağırıyorlardı. Onlar bağırdıkça elim daha da büyüyordu. ~~Her zamanki gibi Cathy Brenhow da oradaydı.~~

Büyümesini durdurmak için elimi sallamayı denedim ve elim kolumdan düştü! Elim büyüdü, ~~büyüdü~~ ve beni kovalamaya başladı! Aniden elimin aslında beni kovalamadığını fark ettim— abimin peşindeydi ve onu öldürene kadar ezecekti! Elim abimi yakaladı ve onu havaya kaldırdı. Abime yardım etmek için koşmaya çalıştım fakat ayaklarım donmuştu.

Tam abimin işi bitmiş gibi görünürken Hippi ortaya çıktı ve "SONUNDA ABİNE BİR EL UZATMIŞSIN GİBİ GÖRÜNÜYOR!" dedi. Tüm olanlar Hippi'nin aptalca, kendini beğenmiş bir kelime oyunu yapması için kurulmuş bir tuzaktı!

Aniden uyandım, hayatta olduğum için memnundum ve daha fazla aptalca kelime oyunu duymayacağım için iki katı memnundum. Ancak kısa süre sonra tekrar ~~uyuyakaldım~~ ve Hippi bir başka ~~kâbus~~ ile geri döndü. Bu sefer kâbusun yarısında onun yaptığı işi böldüm ve olanlardan kimin sorumlu ~~olduğunu~~ bildiğimi ve onun yeni korkunç şakasını ~~duyduğumu~~ bileceğinden emin oldum.

Daha fazla kâbus gördüm ve her biriyle birlikte tek satırlık aptalca bir kelime oyunu geldi. Pekâlâ, bu kelime oyunlarından herhangi birini bu günlüğe yazarak onu memnun edecek değilim!

İlham Perim ile olan ~~rüyaları~~ tercih ederim. O bana sevdiğim sakızın tekrar moda olacağını söyledi.

Gördüğüm kadarıyla Kategori 10'lar var olan en yüksek hayalet kategorisi ve en tehlikesi. Azrail, bu hayaletlerin en ünlüsü ve aralarındaki en korkuncu bile değil. Mezar Doldurucular ve Zayıf Sürüngenler çok daha ölümcül türler. Azrail sadece diğerlerine göre halkın karşısına çıkma konusunda daha fazla çaba ~~gösteriyor~~. Halkla ilişkiler konusunda iyi.

Kabindeki sıcaklık aniden otuz derece düştüğünde, duvarlara asılı olan geyik kafaları çığlık atmaya ve şömine kanla dolmaya ~~başladığında~~ aklıma, elimde bir Kategori 10 olabileceği geldi. Bu figür ortaya çıktığında bunun doğru olduğunu kesin olarak biliyordum.

KATEGORİ 10

TEHLİKE!

TAVSİYE:

Yerel zengin kızın onlardan özür dilemesini sağla!

- Dipper

Eğer siz "hayaletlerden falan korkmuyorsanız," salaksınız. Onlardan korkmak tamamen mantıklı!

Koşun. Hızlı.

Tüm hayatım boyunca bana yetecek kadar hayalet gördüm! Günlüğüme sarılıp pazen pijamalarımla hemen kabinden kaçtım.

BU NE ANLAMA

Dan'in kulübesinde geçirdiğim korkunç hafta sonu, soruşturmam konusunda hiç olmadığım kadar umutsuzluğa kapılmama neden oldu ve sınırlarının sonuna ulaşmaya başladım.

GARİPLİĞİN BÜYÜK BİRLEŞİK

GELİYOR?!

Altı yıl ve üç günlük araştırma sonrası hâlâ cevaplara ilk günden daha yakın değilim! Esrarengiz Kasaba'nın sırrı ne?!

HER ŞEY BİRBİRİNE NASIL BAĞLANIYOR? Ve NEDEN BURASI?

Çok yorgunum ve uyumalıyım. Belki de dinlenmek iyi gelir.

TEORİSİ NE?

İlham Perisi Konuştu

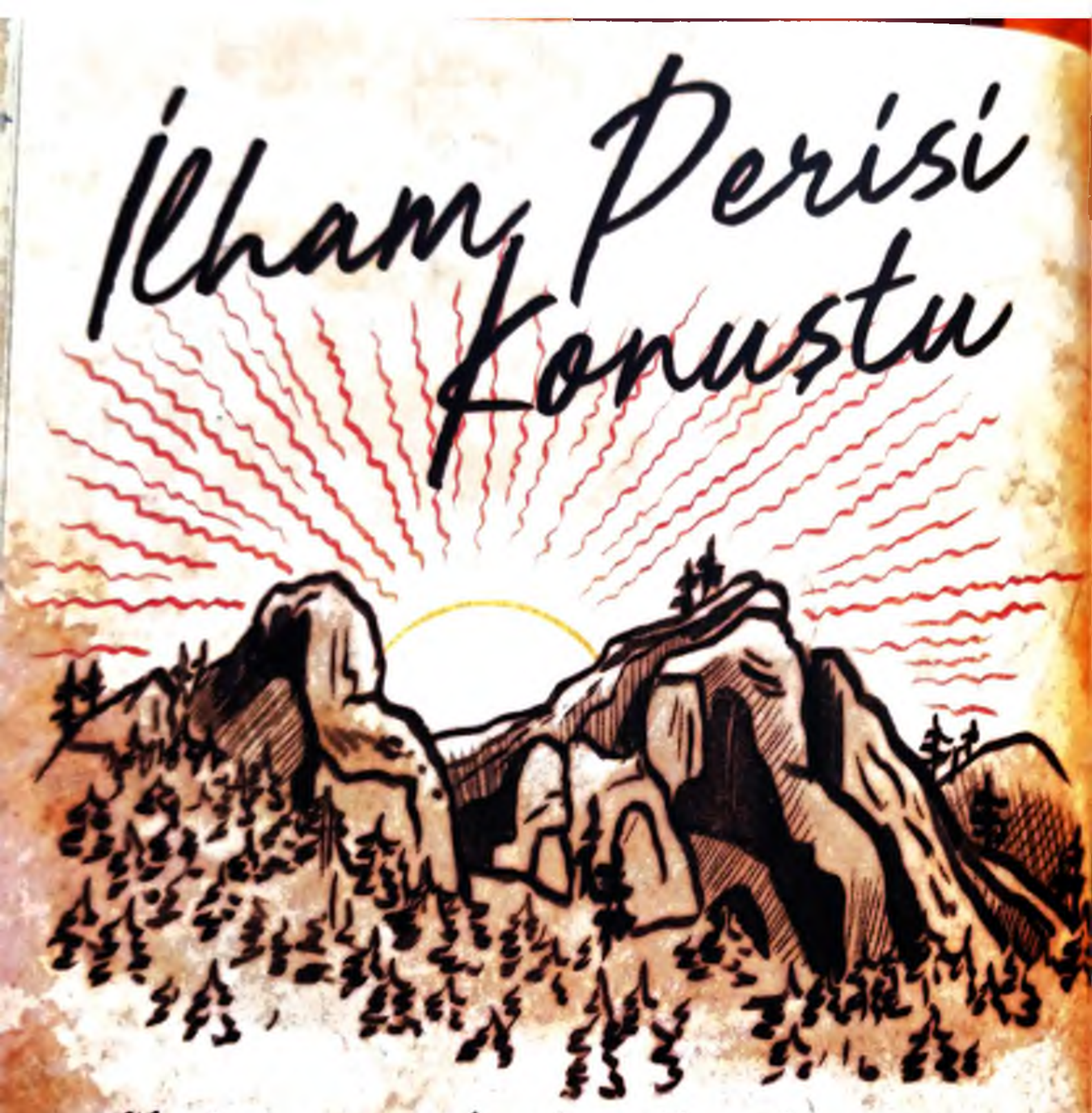

Hayatımın en uzun uykusundan yenilenmiş bir enerji ve ilhamla kalktım! İlham Perim, benimle rüyalarımda konuşan o garip, kaprisli yaratık sonunda bana geri döndü ve bu sefer sunduğu iç görü o kadar harikaydı ki bu sadece kutsal müdahale olarak tanımlanabilir!

Tüm bu süre boyunca anormallikleri birbirine bağlayacak ortak bir davranış arıyordum fakat ya hepsinin paylaştıkları ortak nokta onların TARİHİ ise—Bizim dünyamızın ötesine, bir

başka gerçekliğe ya da gariplik "boyutuna" uzanan bir tarih!? Ya bu çeşitli, farklı yaratıkların hepsi kendi boyutlarından bizimkine "sızmışsa" ve bu sızıntı da burada, Esrarengiz Kasaba'da ise? Eğer bu boyutsal zayıflık noktasını bulur, burayı deler ve diğer taraftaki boyuta dair kanıtları kaydedersem Gariplik'in Büyük Birleşik Teorisi'ne kavuşmuş olurum!

Bu fikir o kadar saf ve güçlü ki bunu asla kendi başıma düşünemezdim. Kimi zaman kutsanmış İlham Perim'e sadık olduğum için ne kadar şanslı olduğuma inanamıyorum. Tarihe geçmiş kaç büyük zekâ onun inanılmaz ilhamına sahipti? O gerçek mi—yoksa sadece benim değişken hayal gücümün bir parçası mı? Bu önemli değil—onun iç görüsü de kesinlikle bana bıraktığı ve başka bir boyuta geçen kapıyı gösteren çizimler kadar gerçek...

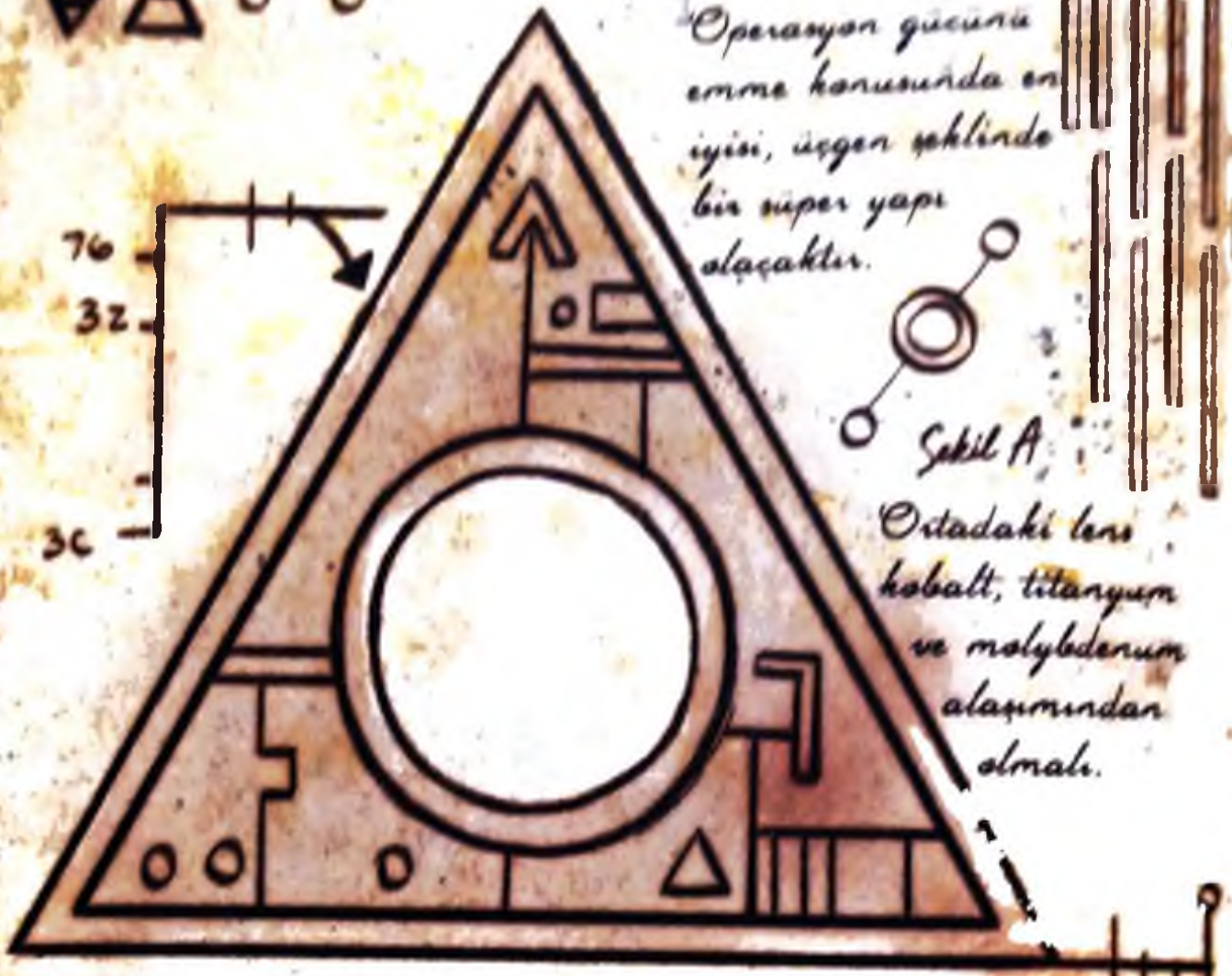

İçimdeki sadelik yanlısı, bu makineyi sıfırdan yapmak istiyor. Fakat zamansal ve finansal sınırlamaları düşünürsek bu mümkünmüş gibi görünmüyor. Bazı elementleri ödünç almak için, geçmiş yıllarda daha hızlı projelerimde kullandığım kaynağa ihtiyacım olacak.

Şekil 6

32

11 Temmuz'da yazıldı.

Sismik değerler, Çarpışma Alanı Omega'nın hâlâ büyük miktarlarda materyal çıkartmak için jeolojik olarak yeterince dengeli olduğunu gösteriyor. Fakat ilk hesaplamalarım doğruysa, makine parçalarını bütün olarak çıkarıp gövdeye zarar verebilirim. İlerlemeden önce daha fazla çalışma yapmam gerekiyor.

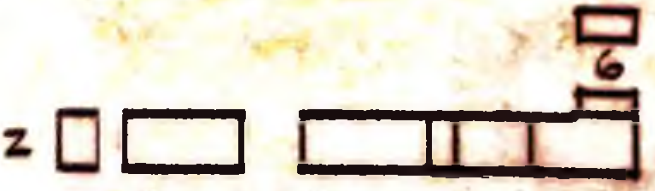

Bunu çalıştırmak için gereken talimatlar tek bir yere koyulamayacak kadar tehlikeli.

N:

Güvende olması için talimatları günlüklerim arasında bölüştürebilirim. Bu görevin büyüklüğü beni boğmaya başlıyor.

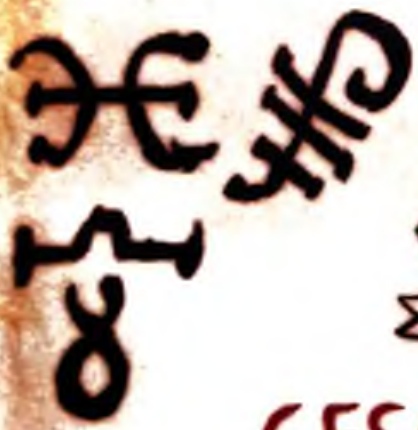

CESARETİMİ KAYBETMEMELİYİM!

18 Temmuz

Makinenin tasarımında bir engele rastladım—benim utanç verecek kadar sınırlı olan kendi mekanik bilgim.

Neden Hiper-İleri Mühendislik ve Beşinci Boyut Calculus derslerini sadece üç dönemden sonra bıraktım? Ne için? Uygulamalı Kuantum Faz Teorisi'nin ikinci döneminde "eğlenebilmek" için mi? Pekâlâ, tüm tembelliğim beni buraya ulaştırdı.

Başka seçeneğim yok. Eski sınıf arkadaşımı arayıp bana katılması için ona yalvarmalıyım. Bu girişimi paylaşacak kadar güvendiğim tek insan o. Onu, mekanik dâhiliğini bu projeye odaklaması için ikna etmeliyim yoksa makinemi tamamen terk etmem gerekiyor. Başka bir insanla son konuşmamın üzerinden biraz zaman geçti. Muhtemelen duş almalıyım.

20 Temmuz

Zafer! Bana katılmayı kabul etti! Onun yardımıyla makineyi tamamlayabileceğimizden eminim. Telefonda, revize edilmiş tasarımlarıma ekleme niyetinde olduğum pek çok tavsiyede bulundu bile.

29 Temmuz

Yoğun bir duygusal durum içindeyim. Bu sabah eski sınıf arkadaşımı kapıda görmek kalbimi neşe ve şükranla doldurdu. Yardımıma gelmek için çok fazla şey feda etti. Bu proje süresince eşini ve genç oğullarını Kaliforniya'da bıraktı. Kendi profesyonel hedeflerini terk etti, gerçi çalışmadığı saatlerde uğraşmak için en sevdiği projesinin bir prototipini yanında getirmiş.

Kendi kendimi mahkûm ettiğim yalnızlıkla geçen yıllardan sonra yanımda bir arkadaş olması ne kadar da harika! Onun kendini evindeymiş gibi hissetmesi için elimden geleni yapmalıyım.

Mikroçip ve barço telleri almak için mağazaya gidiyorum!

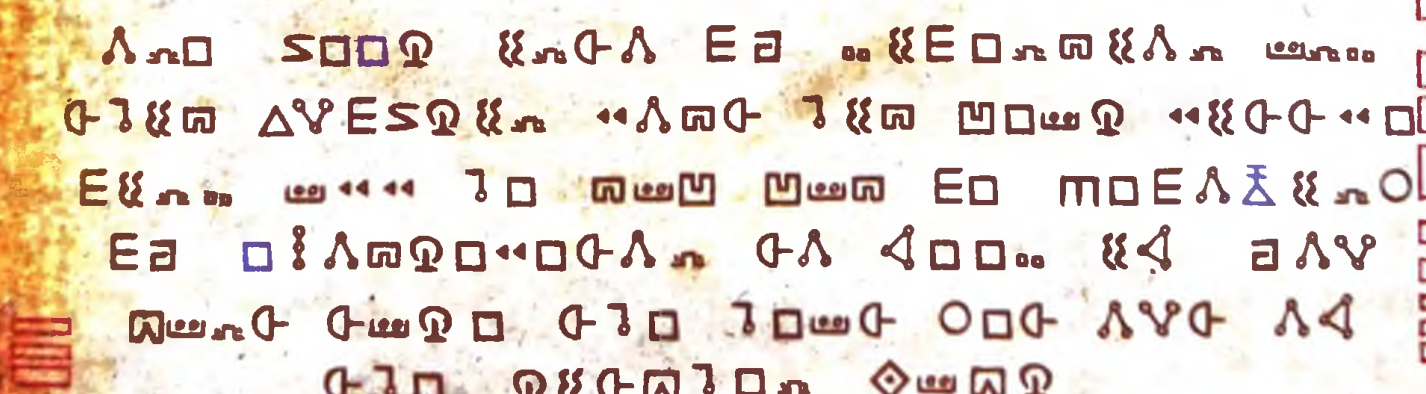

Asistanım

Son birkaç gündür kendimi bu karakaya geldiğim ilk günlerdeki kadar enerji dolu hissediyorum! F gelene kadar ne kadar da izole yaşadığımı fark ettiğimi sanmıyorum ve onun büyük zekâsı ve eğlenceli tuhaflıkları bu görevi çok daha fazla eğlenceli kıldı.

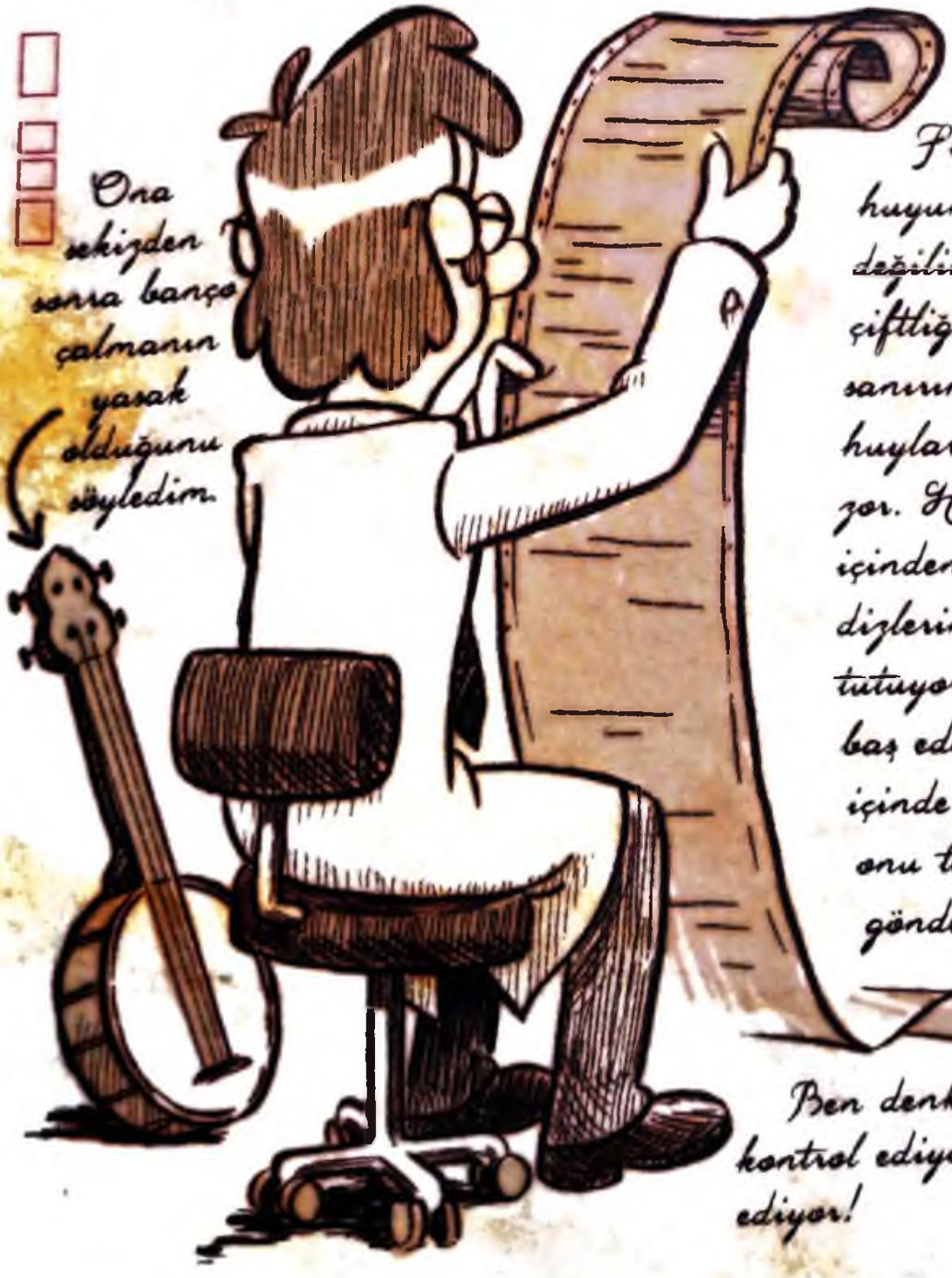

Ona sekizden sonra barçoo çalmanın yasak olduğunu söyledim.

F'nin tütün çiğneme huyunun hayranı değilim. Bir domuz çiftliğinde büyüdü, sanırım eski kötü huylardan vazgeçmek zor. Hatta kimi zaman içinden sayarken elleriyle dizlerine vurarak ritim tutuyor. Bu tuhaflıklarla baş edebilirim fakat evin içinde bir domuz görürsem onu tekrar güneye göndereceğimi söyledim!

Ben denklemlerimi iki kez kontrol ediyorum. O beş kez ediyor!

Onu çoğu zaman Palo Alto'daki ailesinin fotoğrafına bakarken yakalıyorum. Sevdiklerini düşünmenin onu akıl başında tuttuğunu söylüyor. (Benim de masamda Nikola Tesla'ya ait benzer bir fotoğraf var.)

Yeni bilgisayar teknolojisini gittiği her yerde yanında taşıyor. Bu bilgisayar disketlerinin gelecekte on kat daha gelişmiş olacağını tahmin ediyor!

"Taşınabilir Bilgisayar" onun favori projesi. Bana da fazladan parmağım için turuncu, ana anahtarları içeren fazladan düğmesi olan bir tane yaptı. Dürüst olmak gerekirse bunu ne için kullanabileceğimi anlayamıyorum—bu sadece daha ağır ve yavaş bir günlük.

Bu "Cubic'in Küpü"nü o bakmıyorken sürekli karıştırıyorum ve o da hiç tereddüt etmeden çözüyor. Sanırım bu küpün çözülmemiş hâlini iki saniyeden fazla görmek onun ağlamasına yol açar. Sadece onun yüzündeki ifadeyi görmek amacıyla küpü çözülemez hâle getirmek için modifiye etmeyi düşünüyorum!

Bugün boşuna kapısı çizimlerini gözden geçirir ve "tozluk" konusundaki son modayı tartışırken, F bana garip bir soru sordu. Bana çizimlerdeki planların inanılmaz karışık olduğunu ve bu fikre ulaşmam için başka birisinin bana yardımcı olup olmadığını merak ettiğini söyledi.

Ona İlham Perim'den bahsedip bahsetmemeyi düşündüm. F çok batıl inançlı biri— mezarların üzerinden geçerken haç çıkarıyor ve ben "Bu ne şeytanlık!" dediğimde beni azarlıyor. Birilerine kutsal deneyimlerinden bahsetmeyi her zaman istemiş olsam da onun inzivada geçirdiğim tüm bu yıllardan sonra delirdiğini düşünmesinden ya da daha kötüsünden endişeleniyorum— bir tür kötü, kara büyüyle uğraştığımı düşünmesinden. Önemli değil. Ona çok çalışmayla her şeyin mümkün olduğunu söyledim ve beş kez kontrol etmesi için bir dizi hesaplama verdim. Bazı sırları saklamak en iyisidir.

Şekil 3

F bir gün beni ve İlham Perim'i bir araya getiren karışık kaderi gerçekten takdir edebilir mi?

KODLAR:

CAESAR

ATBASH

A1Z26

Eğer Pden sır saklamak istiyorsam bu kitabın bazı parçalarını şifreli şekilde yazmam gerektiği aklıma geldi. Üniversitede şifreleme dersini en iyi notla geçmiştim, bu yüzden bu eğlenceli olacak. (En azından benim için. Bu şifreyi kırmayı deneyenler için oldukça can sıkıcı ve sinirlendirici olacaktır.) Hayal kırıklığıyla sona erecek çabalarını hayal etmek beni eğlendiriyor!

10:37-SDSS= 4.6!!!

KEŞİF GEZİSİ!

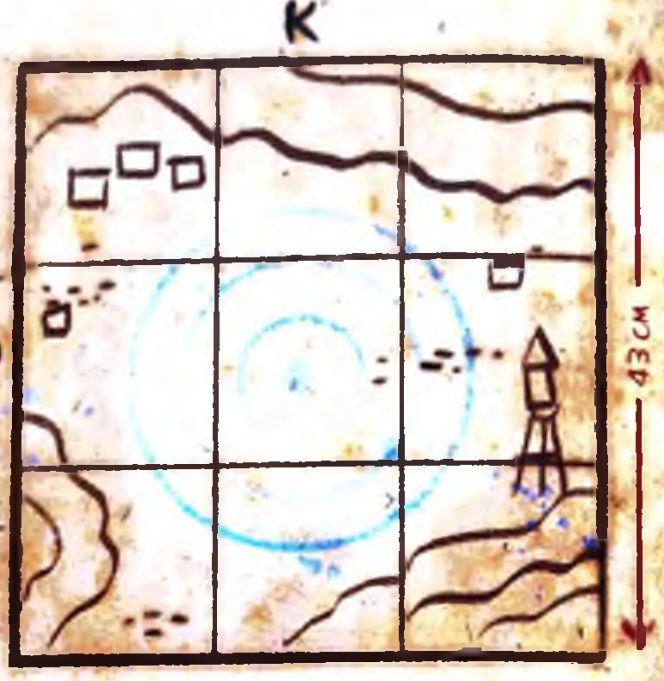

ÇARPIŞMA ALANI OMEGA

Bugün J panik içinde bana geldi! (Dizi sekerken onun endişeli olduğunu anlayabiliyorum ve bugün SDSS—saniyede diz sektirme sayısı—ona dışı ölçüde yüksekti.) Bana, kapı tasarımına güç sağlamak için bir Zamansal Yer Değiştirme Süper Sürücüsü geliştirdiğini ve yaptığı hesaplamalara göre insanlığın bunu sonraki on bin sene boyunca icat edemeyeceğini söyledi!

Ona böyle bir aleti nerede bulabileceğimizi söylediğimde ne kadar şaşırdığını hayal edin! Ona Çarpışma Alanı Omega'dan bahsetme zamanının geldiğine karar verdim. Onu karşıma oturttum ve tüm hayatının değişmek üzere olduğunu söyleyip haberleri anlattım.

J'nin tepkisi beni hayal kırıklığına uğratmadı. O kadar şaşırmıştı ki saçlarının bir kısmını yoldu! (Onun endişelenmeye olan yatkınlığı beni gerçekten endişelendiriyor, gelecekte onu ileri meditasyon tekniklerim konusunda eğitmek zorunda kalabilirim.)

Anlattıklarımı sindirmeyi ve laboratuvar boyunca volta atmayı bitirince çok heyecanlandı. Görünüşe bakılırsa kuzeni Thistlebert, büyükannesinin "UFO insanları tarafından alındığını" iddia ettiğinden beri bu konuya ilgi duyuyormuş. Thistlebert'te kuzeninin zekâsı yok.

Bu yüzden anlaştık! Süper Sürücü'yü almak ve onu kapıya güç vermek için kullanmak amacıyla ÇAO'nun girişine ulaşmak için iki günlük bir yürüyüş yapmaya karar verdik. Çoktan seyahat için eşyalarımı toplamaya başladım bile.

MIKNATIS SİLAHI

Daha önce BAO'da bulunan teknolojiden elde edildi. Güvenliği atlatmak için gerekecek. Bunu gökyüzüne doğrultmamaya dikkat etmeliyim— bir başka helikopter kazası olmasını istemiyorum...

PUSULA

Öncüler, Esrarengiz Kasaba'ya girdiklerinde pusulaları delirdiği için burasının perili olduğunu düşünüyorlardı. Ben doğrusunu biliyorum. 160 kilometre çapındaki her şey çarpışma alanını gösteriyor. Pusulanız deli gibi dönmeye başladığında merkeze ulaşmışsınız demektir.

RADYASYON ELDİVENLERİ

Bunları fazladan parmağım için modifiye etmek kolay olmadı.

JELİBON

Zayıf noktam. Her zaman garip, pütürlü bir tane bulunca heyecanlanıyorum. Onları da koleksiyona ekledim.

~~Dünyadaki en kötü atıştırmalık fasulye şekerlemeleri. Dişlerime yapışıp her şeyi berbat ediyorlar.~~

HAYATTA KALMA

Keşfedilmemiş Orman'ın bazı tehlikeli kısımlarından geçiyor olacağız. Eğer onlara ihtiyacım olursa diye lanetler ve büyüleri de götürüyorum.

Birinci Gün!

Neşelenmek için ciğerlerinizi taze Oregon havasıyla doldurmak gibisi yok. Sabahı, göle uzanan ve dağlara çıkan gizli kestirmenin olduğu granit yolu yürüyerek geçirdik.

Gençliğimde fiziksel aktivitelerden nefret ettiğimi hatırlıyorum fakat üniversite yıllarımdan bu yana titiz bir şekilde uyguladığım fiziksel ve zihinsel bir günlük çalışma düzeni geliştirdim. Tesla'yı seviyorum fakat eğer yetmişli yaşlarıma geldiğimde onun gibi bir deri bir kemik görünürsem beni bir ölüm ışınıyla vurun!

Keşke asistanımın da benim gibi bir egzersiz düzeni olsaydı! Tek sabahın sonunda nefese nefese kaldı! Gün ortasında nefeslenmek için durdu ve sandviçini yerken onun bir çift robot bacak icat etme konusunda söylendiğini duyabiliyordum. Bir sopa ile toprağın üzerine diyagram bile çizdi.

ROBO-BACAKLAR

O atıştırırken ekmek kırıntıları oldukça ilginç bir yaratığı çekti.

Ekositorenk

Bu garip, kırmızı ve siyah damalı yaratık, Prin sandviçinden bir lokma kapmak için çalıların arasından beklemediğimiz bir anda ortaya çıktı! Bu yaratık hakkındaki efsaneleri duymuştum, "tüm oduncu ceketlerinin kaynağı" fakat bunun "Tek Temiz Kamyon Durağı Tuvaleti" gibi sadece yerel bir efsane olduğunu varsaymıştım. Aslında oldukça gerçekler ve garip bir şekilde akçaağaç şurubu ve pastırma gibi kokuyorlar.

Tüm bedenini kaplayan mükemmel, ekose desenli bir kürkü var. Genç olanların sadece yatay çizgilerle doğduğu ve yalnızca olgunluğa ulaşınca dikey çizgilerinin belirdiği söyleniyor. Yerel halk tarafından çok aranan bir yaratık!

Ekositorenk postundan yapılan ceketlerin inanılmaz sıcak tuttuğu, sivrisinek ısırıklarını geçirmediği ve her on yılda bir moda ~~olduğu~~ söyleniyor.

Ben bu yumurtaları YEMEZDİM.

"Baklava desenli timsah" konusundaki dedikodular da doğru olabilir mi?

Ada Başlı Canavar!

DEV DİŞ

ADANIN ALTINDA BİR YARATIK MI VAR?

Göldeki bir başka şaşırtıcı keşif daha! Bu "kayalardan" biri aslında devasa, insansı bir diş! Köklerinde sinir dokularına dair kanıtlar var, ayrıca tepesinde çiğnenmiş yumuşakçalar, balık kemikleri ve kırık bir kol saati var. Arkadaşım bir keski (ve biraz diş ipi) kullanarak birkaç parçayı çıkarırken ben bir teoriyi çözmeye çalışıyordum....

DEV BİR BAŞ AĞRISI!

Geçmişteki gözlemlerim sırasında göldeki adalardan birinin her sabah farklı bir yerde olduğunu fark etmiştim. Vardığım sonuç bu adanın bir tür yaşayan yaratık ve diğin sahibi olduğu yönünde. Bu huzurlu dağ gölündeki suyun altında gerçekten de Lovecraft kitaplarından çıkmış bir korku olabilir mi? Daha sonraki bir tarihte incelemek üzere geri gelmem gerekecek.

Beni kemiklerime kadar donduran bu düşünceye rağmen manzaranın tadını çıkarmadan yapamıyorum. Esrarengiz Kasaba'da bu gölden başka olmak isteyeceğim hiçbir yer yok. Bana çocukluğumu ve Cam Parçaları Sahili'ni hatırlatıyor.
Hâlâ Stanley ile birlikte Pine Corak Arazisi'nde Jersey şeytanını aradığımız yazı hatırlıyorum.
Annem ve babam bir tanesini gerçekten gördüğümüze hiçbir zaman inanmadılar.
Sıradan çöl bitkileri

TREMBLEY SELALESİ'NİN ARKASINDAKİ

Gizli Tünel

TÜNELDEKİ EL İZİ

Gölün içindeki gizli kapıdan geçtik, bu Trembley Selalesi'nin arkasına saklı bir tünel ve dağın tam ortasına ulaşıyor. Kasabalılar, kayıtlara geçen tarihten önce bölgenin yerel nüfusu tarafından kazınmış gibi görünüyor, antik tüneller ve mağaralardan oluşan bu sistemin farkında değillermiş gibi görünüyor. (Onların kimden ya da neden saklandıkları bir gizem olarak kalmaya devam ediyor, gerçi mağaradaki çizimler bir cevap sunabilir.)

Dağların derinlerine doğru uzanan tünellerde geçen birkaç saatten sonra bir felaket oldu: Gaz yağı fenerimiz söndü! El fenerleri getirmemiz gerektiğini biliyorum fakat aptal nostalji huyum nedeniyle bu işe yaramaz İç Savaş döneminden kalma çöpü getirdim. En kötüsü ise zifiri karanlıktayız ve ben gaz yağı fenerini tekrar yakamıyorum! (Bir miğfer tabancası getirip kibrit getirmemek tam bana göre bir şey.) Asistanım ve ben ne yapmamız gerektiğini tartışırken garip, CANLI minerallerin PARLAYAN gözleriyle bizi seyrettiklerini keşfettik.

Karanlıkta parlayan birkaç çift göz daha belirdi.

MAĞARA ÇİZİMLERİ

Eğer bu çizimlere inanmak gerekirse artık Ensarengiz Kasaba'da dolaşan canavarlar bugün gördüklerimizden bile daha garipmiş!

Tamamen YENİ bir organizma sınıfı keşfettiğimize inanıyorum.

JEODİTLER

Bu yaratıklar, yaşayan jeotlara benziyorlar. Tiz bir ötme ve mırıldanma sesi çıkarıyorlar ve kristal bacaklarını birbirlerine çarpıyorlar.

Bir tanesini eline aldığımda bebek sesi tonuyla bir şarkı söyledi ve bu, yaratıkların birkaç tanesini daha çekti, onlar da açıklanamaz bir şekilde dans etmeye başladılar.

Jeoditler solgun bir parlaklık verdikleri için Fye onları yığın halinde bir araya getirip tünelden çıkmak için ışıklarını kullanmayı önerdim. Onun daha iyi bir fikri vardı: İki tanesini aldı ve birbirine vurarak gaz yağı fenerimizi tekrar yakan bir kıvılcım yarattı. Hepsi ateşi görünce bağırarak kaçtılar. Biri parmağımı ısırdı ve kanattı!

Şans eseri bu garip mağaradan ayrılmak ve yolumuza devam etmek için ihtiyacımız olan tek şey bu kıvılcımdı...

867/8

Sonunda Enarengiz Kasaba'nın zirvesine ulaştık ve geceyi geçirmek için kamp kurduk. Enarengiz Kasaba'nın güzel ve garip takımyıldızlarına bakarken kendimizi sanki eski yurt odamızdaymışız gibi geleceği konuşurken bulduk. F, projemiz tamamlandıktan ve Kaliforniya'ya geri döndükten sonra, hayalinin, bağımsız bir yatırımcı olmak ve insanların hayatlarını geliştirecek robot teknolojilerinin patentini almak olduğunu söyledi. Ayrıca Tennessee'de inanılmaz fakir büyüdükten sonra, kırık olmayan tel kapısı olan güzel bir ev alacak kadar para kazanmanın hayalini kuruyor. Onun bu hırsını anlayabiliyorum.

Teorimi kanıtlamak konusundaki hayallerimi anlattım. Sonunda Enarengiz Kasaba'dan ayrılıp evime, Doğu Yakası'na geri dönebilir ve bulduklarımı dünyayla paylaşmak için yayımlayabilirim. Bilimsel topluluğun, şerefine kadeh kaldırdığı biri olacağım, başkanlar ve ödül kazananlar ile dirsek dirseğe oturacağım, Reagan ile siyaset, Carl Sagan ile boğazlı modası ipuçlarını konuşacağım. Reddettiği öğrencisinin bir sonraki Einstein olduğunu gören West Cost Tech'in dekanının yüzünü hayal edebiliyor musunuz? "Ucube" kahramana dönüştüğünde, ailenin ve kasabanın ne kadar gurur duyacağını hayal edin!

Planların karşısında Prin kafası karışmış gibi görünüyor. Şimdiden çok fazla harika şey keşfedip onları günlüklerime kaydetmişim—bu "Büyük Teori'ye" gerek var mıymış? Neden bulduklarımı şimdi yayınlayıp, bir yere yerleşip, belki de birisiyle tanışıp bir aile kurmuyormuşum? Bu düşünceye güldüm. Bana göre romantizm evrenin en büyük gizemlerinden bile daha kafa karıştırıcı. Ve daha da önemlisi bir kere Enarengiz Kasaba dünyaya tanıtıldığında eminim ki bu kasabaya akan bilim insanlarının oluşturacağı bir "Gariplik Akımı" başlayacaktır. Eğer teoriyi ilk keşfeden ben olmazsam kesinlikle onlardan biri bunu başaracak ve benim ismim tarih kitaplarında kaybolacaktır. Bu kolay bir yol olmadı fakat ben zaten daha az görünmüş yolu tercih ederim. (Gerçi Fye bir arkadaşla seyahat ettiğim için memnun olduğumu itiraf ettim.)

Prin favorisi. Kamp yapmadığımız zamanlarda bile bunları yiyor. Üzerindeki yüz her zaman bana bakıyormuş gibi hissediyorum.

Bana [illegible] yapmayın. Gü[illegible] neler yapabilirsin

Ertesi sabah çığlık seslerine uyandım! (Bu, Enarengiz Kasaba'da düşünebileceğiniz daha sıradan bir şey.) Görünüşe bakılırsa Ferker kalkmış, tıraş oluyormuş (yüzündeki kılların büyüme hızı bile kendi başına bir gizem) ve deredeki yansımasında, arkasında duran kötü görünüşlü bir şey görmüş. Fakat bançosu ile arkasında durana vurmak için döndüğünde o şey ortadan kaybolmuş!

Bu gizli geçitte her zaman garip şeyler bulunabilir!

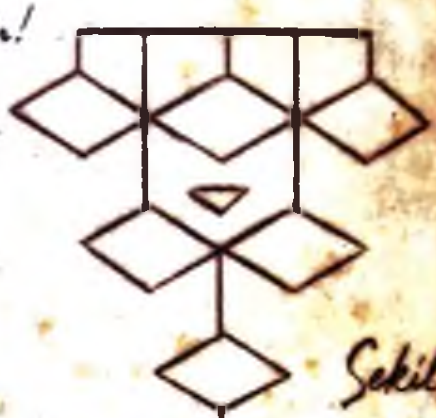

Şekil 6

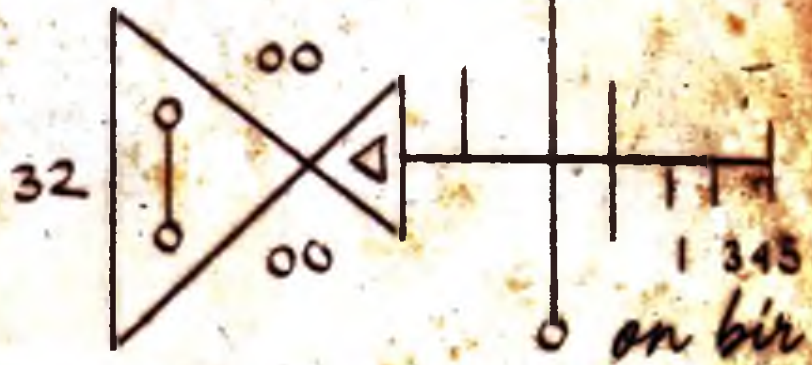

Kamp alanını incelerken boynuma dokunan bir el hissettim. Panik içinde döndüm fakat arkamda hiçbir şey yoktu. Ürpertici bir rüzgâr bakışlarımı antik, yosun kaplı, üzerinde bu garip şiirin yazdığı ahşap tabelaya taşıdı.

GÖZÜNÜN UCUNDA BİR ADAM BELİRİR, EĞİLMEK İÇİN.
FAKAT ONUN BAKIŞLARINI GÖRMEK İÇİN DÖNDÜĞÜNDE O HİÇBİR YERDE GÖRÜNMEZ. ODUNLARINIZI SAKLAYIN, BALTANIZA SARILIN VE FENERLERİNİZİ SÖNDÜRÜN. EN İYİSİ ARKANIZI KOLLAYIN DOSTLARIM, ARKADA SAKLANAN BURALARDA.

Bunun ne olduğunu bilecek kadar oduncu efsanesi duymuştum.

??

Arkada Saklanan

Efsaneler, bu varlığı görünmeden saklanmaya dair inanılmaz yeteneği ile tarif ediyorlar. Fakat o ne? Bir hayalet mi, yaşayan bir gölge mi yoksa sadece göz teması kurmaktan korkan, az beslenmiş bir röntgenci mi?

ASLA GÖRÜLMEDİ!

J ve ben eşyalarımızı hızla ve sessizce toplar ve geri geri kampa doğru yürürken havada garip bir ULUMA yankılandı! Pye arkamıza bakmamız gerekirse diye traş aynasını hazırda tutmasını söyledim. Bir gün boynumdaki dikilmiş tüyler yatıştığında bu kampa geri dönebilirim.

Ormanda olmak ne büyük rahatlık! Pusulamın hızla dönmesi bana hedefimize ~~yaklaştığımızı~~ söylüyor, fakat oraya ulaştığımızda çok garip bir şey gördüm. Uykulu bir şekilde çayırlarda ~~otlayan~~ bir inek sürüsünde, bugüne kadar ~~gördüğüm~~ en garip desenler vardı.

İnek Daireleri

Bu bir kod mu? Bir dil mi? Yoksa ~~yalnızlar~~ arası ergenlerin şaka anlayışı mı?

İnekleri boynuzlarından ~~ayaklarına~~ kadar ~~daireler~~, spiraller ve başka bir dünyadan gelen matematiksel ~~doğruluğa~~ sahip tasarımlar kaplıyor!

Gözleri sanki yoğun bir uyku bakıyormuş gibi sıra dışı biçimde genişlemiş. Bu ~~düşündüğüm~~ anlama mı geliyor?

Yakındaki bir kova süt, düşük bir uğultu yayıyor. F'ye bu sütü İÇMEMESİNİ söyledim. Yine de içti. (Çiftlik hayatının anlarını ~~ilemeyiniz~~!)

Doğrudan onlara bakmak garip bir şekilde başımın dönmesine yol açıyor.

Biri kitabımı kemirdi!

Uzaktan bakıldığında bu ineklerin üzerindeki desenler bir şekilde bağlantılıymış gibi görünüyor. İnekleri bir araya toplamak devasa bir mesajı mı ortaya çıkaracak?

TÜKÜRÜK!

Ne yazık ki bunun gibi araştırmaların beklemesi gerekiyor çünkü sonunda hedefimize vardık.

Çarpışma Alanı Omega

Bölge, tam olarak iki sene önce ayrıldığımda bıraktığım gibi görünüyor (2. günlükte anlattığım gibi). Yaptığım merdiven belirsiz uzunluktaki bir eşeğ kapısından aşağıya uzanıyor.

F bunu gördüğünde o kadar heyecanlandı ki bozulmuş sütü tükürdü. Birlikte karanlığa iniyoruz.

28 CM

En büyük gizli keşiflerimden birini başka bir dâhi ile paylaşmak ne büyük bir zevk! Enkaz boyunca yürürken Prin benim buraya ilk geldiğimde hissettiğim huşuyla dolduğunu görebiliyorum.

ÇAO'yla ilgili bilgileri buraya kaydetme konusunda temkinli olduğunu söylemeliyim. Eğer yanlış insanlar burada neyin gömülü olduğunu keşfederse sonuçları felaket olabilir.

İstediğim son şey hükümetle "Yakın Temas" kurmak!

Neyse ki Prin mekanik becerisi ve benim keskin içgüdülerimle sonunda aradığımızı bulup çıkarmayı başardık.

Hiper Sürücü

Sürücüyü aldık ve onu güvenli bir şekilde Prin sırt çantasına koyduk. Görevimizi tamamlamak ne kadar da harika bir his! Çok kısa bir süre içinde ikimiz de bilimsel amaçlarımıza ulaşmış olacağız. İlham Perim haklıydı. Kimi zaman bir dâhinin ihtiyacı olan tek şey bir dosttan biraz yardım almak.

Yeni Bir Yol

Başarımızdan cesaret almış hâlde gelecek hakkında heyecan içinde konuşurken dağlardan inen bir kestirmeye saptık. Tepelerin arasından inerken devasa bir pterosaur iskeletinin yanından geçtik, bu, bilim dünyası tarafından bilinenlerin hepsinden çok daha büyüktü. Daha da garibi kemikler fosilleşmiş gibi görünmüyor. F, onun devasa çeneri karşısında korktu. Onun bu kasabadaki anormalliklerin bazıları karşısında hissettiği çocuksu korku beni şaşırtmaya devam ediyor. Etrafımızdaki Kasaba'daki en nadir yaratıklardan birini gördüğümüzde dağdan inmeye devam ediyorduk — ve şanslıyım ki o yolumuzun üzerinde uyuyordu!

F, onu rahatsız etmemem için bana yalvardı fakat ben deneyimlerimden yola çıkarak onların çok ağır uyuduklarını biliyorum. Teorik olarak bir çaylak bile onu kış uykusundan uyandırmadan yakalayıp kafese kapatabilir. Ona yaklaşıp detaylı bir çiziminin yapma şansına karşı koyamadım...

Gremgoblin

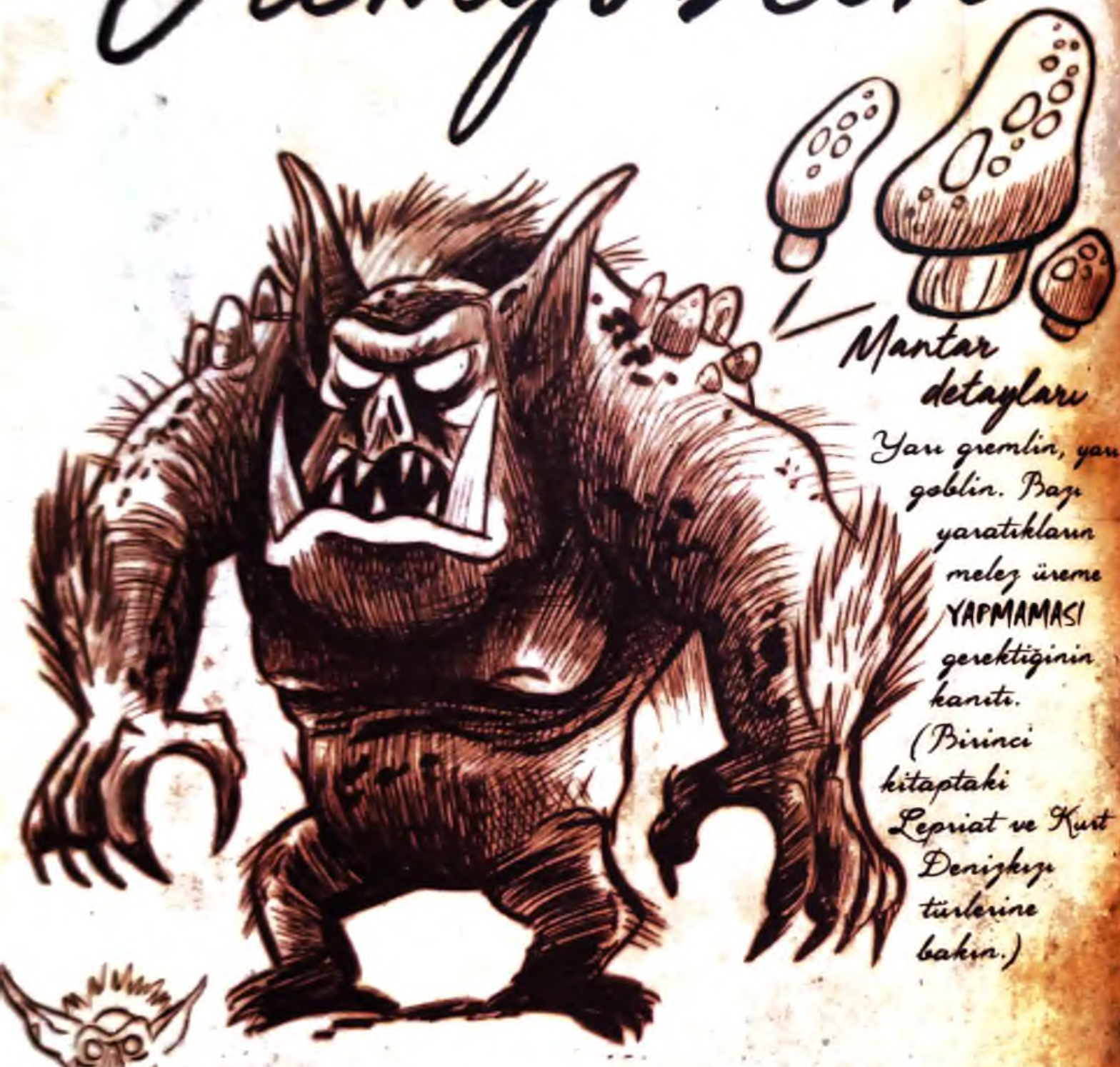

Mantar detayları

Yarı gremlin, yarı goblin. Bazı yaratıkların melez üreme YAPMAMASI gerektiğinin kanıtı. (Birinci kitaptaki Lepriat ve Kurt Denizkızı türlerine bakın.)

Ona bakmak zor ve adını üç kez söylemek çok daha zor! Yaklaştıkça yaratığın beklediğimden bile çirkin olduğunu fark ettim.

Ben çizim yaparken asistanım gittikçe gerginleşiyor. Bir ağacın arkasına saklandı ve uzaklaşmam için bana yalvardı. Ona endişelenecek bir şey olmadığını söylerken pasif olduğunu düşündüğüm Hiper Sürücü, Fnin sırt çantasının içinden kulak zarı patlatan bir alarm çalmaya başladı. (Belki de hava basıncındaki yükseklikten kaynaklı değişiklik onu tekrar çalıştırmıştır.) Gremgoblin irkilerek uyandı ve devasa pençeleriyle asistanımı kavrayıp yoğun bir şekilde Fnin gözlerine bakmaya başladı!

PENÇELER NÖROTOKSİN YAYIYOR!

KANAT YAPISI (aşama II)

Böylesine zor bulunan bir yaratığın harika görüntüsü karşısında etkilenmiştim fakat şimdi çizim yapmanın zamanı değil! Yaratığı ürkütme umuduyla mataramı ona fırlattım ve onu ıslattım. Gelecekteki okurlar için bir tavsiye: Bir Gremgoblin'le savaşırken su kullanın...

Fakat sadece son çare olarak çünkü su onu çok ÇOK daha korkunç yapıyor!

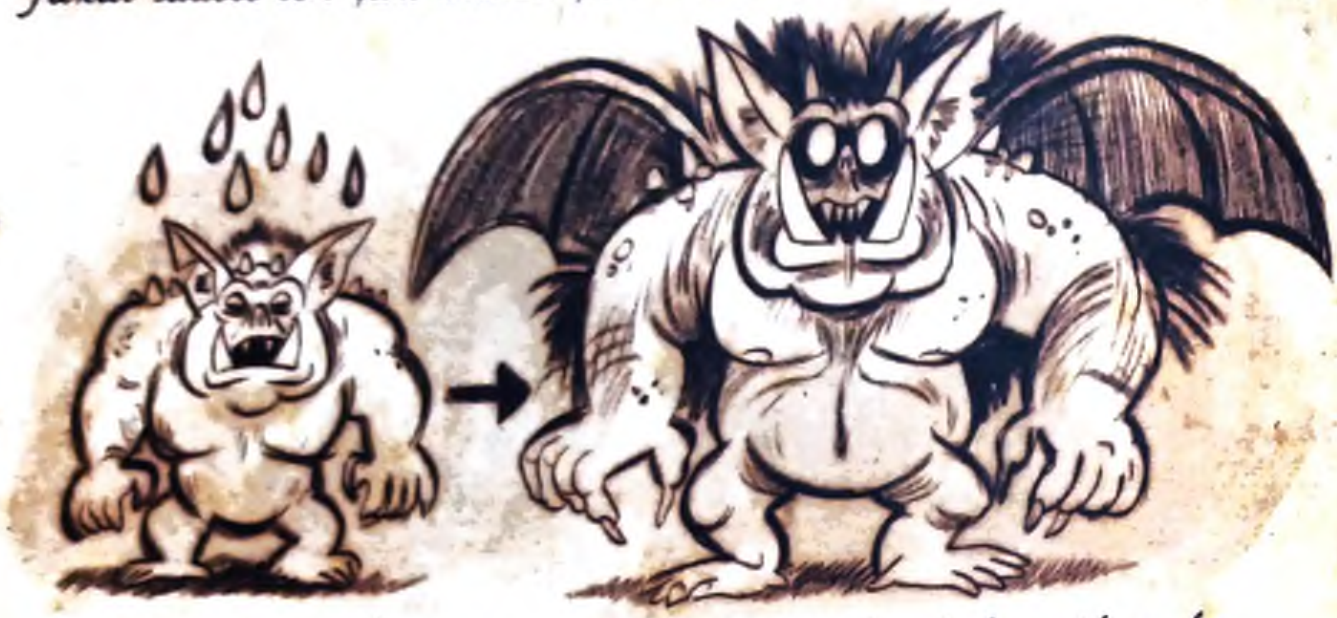

Gözlerimin önünde mutasyon geçirdi ve görkemli kanatlarıyla asistanımı tutarak dağdan aşağıya uçtu! Yaratığın ardından uçurum kenarına doğru koştum, montumu parçaladım ve kendimi kanatana kadar tırmaladım, çaresiz bir şekilde canavarın gittikçe uzaklaşmasını izliyordum. Eğer hızlı düşünmezsem Fyi sonsuza kadar kaybedeceğim kesindi, bu yüzden ben de mıknatıs tabancamı çıkardım ve onu hâlâ Frin kollarında olan Hiper Sürücü'ye doğrulttum ve manyetik çekimle on beş metre havaya kalkıp Gremgoblin'in sırtına oturdum. Silahımla kafasının arkasına bir darbe vurunca bayıldı.

Havada yan yattı ve bizi de beraberinde götürdü. Bu oynamak zorunda olduğum bir kumardı!

Bir ahırın çatısına çarptık ve yumuşak, yastık gibi samanların üzerine inecek kadar şanslıydık.

Gremgoblin baygındı ve korkmuş atlar sakinleşmeye başladılar.

Tanrı'ya şükür ki Hiper Sürücü sağlam ve güvende. Ancak Pnin durumu pek iyi değil. Yaşadığı deneyim onu aşırı bir paniğe sürüklemiş gibi görünüyor ve şoktan dolayı öyle geveliyordu ki kolunun kırıldığını ve pek çok yerine Gremgoblin'in zehirli tüylerinin battığını bile fark etmedi.

Tedavi için onu hemen eve götürdüm.

Harika haber: Hiper Sürücü çalışıyor! Bu teknolojiyi yaratan nedeni ~~varlıkların~~ pilotluk yeteneklerinden çok daha gelişmiş bir mühendislikleri olduğu açıkça ortada. Gerçi merak etmeden duramıyorum...hangisi **GERÇEKTEN** gelişmiş bir tür: Teknolojiyi icat etmek için 1000 yıl çalışan mı yoksa basit bir şekilde diğerinin çarpmasını bekleyip sonra da o teknolojiyi bedavaya elde eden mi?

Ne yazık ki Hiper Sürücü'ye güç vermek için oldukça yüksek oranda radyoaktif materyal gerekiyor fakat yakındaki, çok fazla materyal bulunan, hükümete ait bir atık çöp alanını yağmalamayı başardım. (Açıkçası varillerin kasabaya bu kadar yakın gömülmüş olması endişe verici. Onları kaldırarak halka hizmette bulunuyorum.)

Şansınıza rağmen asistanım konusunda endişeleniyorum. Onun fiziksel yaralarını tedavi etmeyi başardım fakat iyileştirmesi o kadar kolay olmayan zihinsel yaraları olmasından korkuyorum. Son birkaç gecedir uyuyamıyor, görünüşe bakılırsa hâlâ Gremgoblin'in bakışı aklından çıkmıyor.

Daha endişe verici olanı ise onun Cubic Küpü. Günlerdir masasında karışık, bitirilmemiş hâlde duruyor. Ben pek çok canavar saldırısını travma yaşamadan atlattım fakat belki de F benim fark ettiğimden çok daha duyarlıdır...

Öğleden sonrayı Fye, korku hissini kontrol altına almama yardım etmesi için öğrendiğim meditasyon ve kalp atışı yavaşlatma tekniklerimden bazılarını öğreterek geçirdim. F şüpheci görünüyor fakat ona, bilim insanı olduğumuzu ve yaratıcılığımızı kullanarak karşımıza çıkacak her türlü sorunu çözebileceğimizi hatırlattım—kendi korkularımızı bile.

Asistanım tavsiyemi ~~alabilecek~~ en kötü şekilde anladı. Bugün neşe içinde bana koştu ve tüm gece boyunca gerginliğini çözecek bir proje üzerinde ~~çalıştığını~~ söyledi. Bana bu rahatsızlık verici aleti gösterdi. Görünüşe bakılırsa bu, kötü ~~hatıraları~~ yok ~~edebiliyordu~~—buna onun Gremgoblin'le olan korku verici karşılaşması da dâhil.

Hafıza Silahı

YA YANLIŞ ELLERE GEÇERSE?

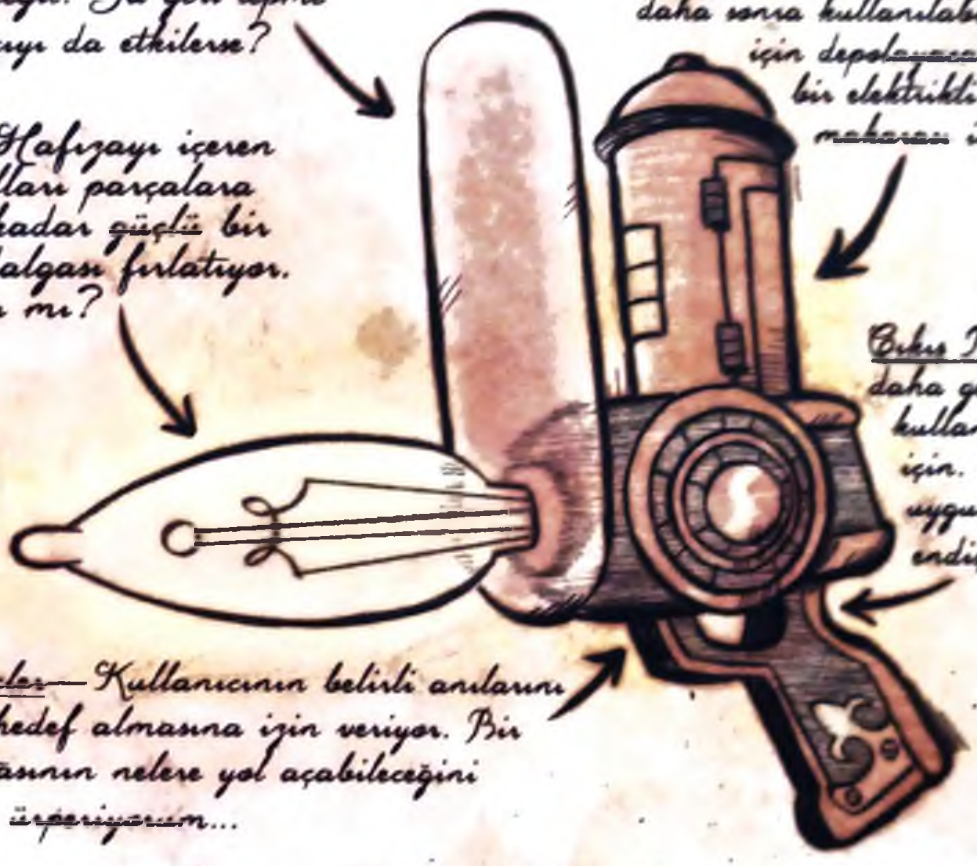

Patlama Kalkanı—yeterince büyük değil. Ya geri tepme kullanıcıyı da etkilerse?

Hafıza Kutusu—hafızayı daha sonra kullanılabilmesi için depolayacak bir elektrikli şerit makarası içeriyor.

Ampul—Hafızayı içeren nörolojik yolları parçalara ayıracak kadar güçlü bir radyasyon dalgası fırlatıyor. Etkisi kalıcı mı?

Erkek Prizi—daha geniş ölçekte kullanmak için. Potansiyel uygulamaları endişe verici!

Belirteçler—Kullanıcının belirli anılarını ~~yazarak~~ hedef almasına izin veriyor. Bir yazım hatasının nelere yol açabileceğini düşününce ürperiyorum...

Fye, niyeti iyi olmasına rağmen, bu aletin elimizde tutmak için fazla tehlikeli olduğunu söylemekte tereddüt etmedim. Yanlış kullanımı felakete yol açabilir. Tek bildiğim bu ışını çoktan benim üzerimde kullanmış ~~olabileceği~~!

Tavsiyem karşısında üzüldü fakat biraz ~~konuştuktan~~ sonra bunun arkasındaki bilgeliği gördü. Oğlunu ve kanını unutma riskini almak istemediğini söyledi. Ona silahı yok etmesini emrettim ve o da yaptı. En azından ben ~~yaptığını~~ düşünüyorum... Tam olarak ~~hatırlayamıyorum~~.

1·345 6 12 89 10 11

Karnaval

Prin aklını kısa süre önceki travmadan uzaklaştırmak için projemize mola vermenin zamanının geldiğine karar verdim.

Şans eseri gazetede "Mama Misfortune'in Gezici Karnavalı ve Ucube Gösterisi"nin bir günlüğüne kasabada olacağını okumuştum. Ben paraya aç sirklerden ve yan gösterilerden nefret etsem de (çocukken kaldırımda yeteri kadar dolandırıldım), çok nadiren de olsa sahte şeylerin arasında üzerine çalışmaya değer gerçek bir şey olduğunu öğrendim.

Bu benim için yeni keşiflerle ve zavallı, huzursuz asistanım için de rahatlayarak geçirilecek bir gün anlamına geliyordu. O elbette domuz yarışlarını izlemek ve şekerli patlamış mısır yemek için oldukça heyecanlıydı ve böylece kısa sürede yola koyulduk. Şimdiden tekrar Cubic Küpü ile oynamaya başladı. Bu ona iyi gelecek.

SAHTE!

Heyecanım kısa sürdü. Panayırda karşılaştığım ilk "yaratık" kelimenin tam anlamıyla bir gorilin sırtına bantla yapıştırılmış bir ördekten ibaretti.

Bir plakette adı yazılıydı:

Gortavuk

Yengeçli-Tavşan

Giymekte olduğu büyücü şapkası için hiçbir açıklama yapılmamıştı—yalnızca bir tabelada "Sadece Nakit" yazıyordu. Kasaba halkı şaşırtıcı bir şekilde memnun görünüyordu ve ben kalabalığın arasından ön sıraya zorlukla geçebildim. Bu kasabada dünyanın en saf insanları yaşıyor. Ahlaki değerleri olmayan biri, Esrarengiz Kasaba'da dünyanın parasını kazanabilir.

Falcı

Görünüşe bakılırsa 7 çok ~~yüksünde~~. Domuz yarım için baba girdi ve gelmiş istikbal hesabını kullanarak biricikler ödüllerini kazandı.

Bir de "falcıya" fark ettim ve bir sahtekarlık olduğu belli olan bu çadırın önündeki uzun uyuduğunu görerek beni çıkardırdı. Bu kanaba halkının ne kadar düşük yaklaşık olduğunu görerek beni sıkıntıya devam ediyor. Bu tarz bir yardımın halkın önünde ayıp olmasının ne kadar tatmin edici olacağını düşündüm ve dindekinin nadir bir fırsat olduğunu fark ettim.

Evvelce bi bu "falcı" daha önce benimki gibi altı parmaklı bir el hiç görmemiştir. Muhtemelen benim altıncı parmağım konusunda o kadar şaşırmış ki onun bir sahtekar olduğunu açığa çıkarabileceğim! Tüttü hokan boş çadıra girdim. Köhne bir masada garip, eski büyü bir ıstıyar kadın bekliyordu. Bir kafeste, kemirmiş ellerden oluşan kalabalığını varmış gibi görünüyor fakat bu, ucuz bana oynadığı bir oyun da olabilir.

Oturduğumda kadın hemen elimi kavradı ve dedi ki,
"Gelmen neden bu kadar uzun sürdü altı parmaklı?"
Sırtımdan bir ürpertinin geçtiğini hissettim. Benim
çocukluğumdaki takma adımı nasıl bildiğini bilmiyorum.
Ben bir cevap bulamadan tarot kartlarını çıkardı ve onları
masaya dizdi.

Kadın, sonuçları gördüğünde çığlık attı ve bana acı dolu
büyük bir sempatiyle baktı.
"Sana çok yakın biri seni kandırıyor. Yanlış müttefikleri
seçtin. İki hayat yaşayacaksın ve ikisi de çok kısa olacak... tabii
şimdi değişmezsen."
Bana garip, mavi bir yüzük verdi.

"Bu maviyken geri çekilebilirsin,
Bu siyahken geri dönemezsin."

Medyuma şiirleri bırakıp avuç okumaya geçmesini söyledim. Coktan yeterince huzursuz hissediyor ve oradan çıkmayı sabırsızlıkla bekliyordum. Kadın iç çekerek işe koyuldu.

Tetik Parmağı – Ateş etmeden önce düşünmem gerektiğini söyledi.

Büyük Bilgelik – Kendi iyiliğim için fazla zeki olduğumu iddia etti. Açıkçası ben bunu bir iltifat olarak kabul ettim.

Kısa Hayat Çizgisi – Hayat çizgimin aniden sona erdiğini ve bir süre sonra tekrar başladığını söyledi. Bunun hatalı bir bilim olduğu ortada.

Kısa İlişkiler – Kadın dedi ki "Kimse çok fazla dikeni olan bir gülü tutmak isteniyor." Dürüst olmak gerekirse şiiri hiçbir zaman anlamamıştım.

Kavşak – Görünüşe bakılırsa çok kısa süre içinde bir seçim yapmam gerekecek ve eğer yanlış seçeneği seçersem bir daha asla kendim olamayacağım. (Kesilmiş ellerle dolu seyyar bir vagonda yaşayan kadından oldukça aklı başında bir hayat tavsiyesi.)

Fazladan parmağımın gerçekten de beni özel kıldığını söyledi ve belki de daha sonra işim yoksa birlikte bir şeyler içebilir miyimişiz? Benimle flört ediyordu!

Bu bana yetti. Eşyalarımı topladım ve oradan HIZLA çıktım.

Elli senedir tütün solumanın kadının beynine zarar verdiği ortada.

Karnaval Çalışanı

Çadırdan hızla uzaklaşırken asistanımı neşeli bir şekilde dönme dolabın bozulmuş dişlisini tamir ederken ve garip, genç bir karnaval çalışanıyla sohbet ederken buldum. Bu garip karakter, bir ergenden biraz daha büyük olmasına rağmen kel kafası, unutulmuş bir bilim alanı olan Frenoloji'yi oldukça fazla andıran garip dövmelerle kaplıydı. Genç adam (ISIM ETİKETİ: "Ivan Wexler") can sıkıcı bir hikâye anlatmaktaydı. Görünüşe bakılırsa diğer karnaval çalışanları dövmeleri yüzünden onunla alay ediyorlarmış.)

Zorbalara durmalarını söylediğinde onu tüm gece boyunca, inanılmaz korktuğu "PERİLİ HİLKAT GARİBESİ EVİNE" kapatmışlar. Haftalarca uyuyamamış ve yaşadıklarını unutmayı diliyormuş. F, adama bir şeyler fısıldadı ve ona üzerinde sembol olan bir parça kâğıt verdi fakat kâğıtta ne yazdığını göremedim. Belki de sormam gerekirdi ama bu saçma karnavalda bir saniye daha geçirebilecek bir ruh hâlinde değildim. Elime bir kere daha baktım ve garip bir şekilde falcının yüzüğünün hâlâ navi olduğunu görünce rahatladım. Yüzüğü cebime soktum, Fyi yanıma aldım ve tüm bu deneyimi aklımdan çıkarmaya çalıştım.

Avuç okuma bir saçmalık. O ihtiyar kadına zamanımı ayırdığıma inanamıyorum.

Eski insanlar geleceği tahmin etmek için bunun gibi ilkel çizelgeler yaparlardı ve bu bile "avuç okumadan" daha gelişmiş.

Geleceği tahmin etmeye dair antik yöntemleri çalışmak isteyebilirim. O cadıya gününü göstereceğim!

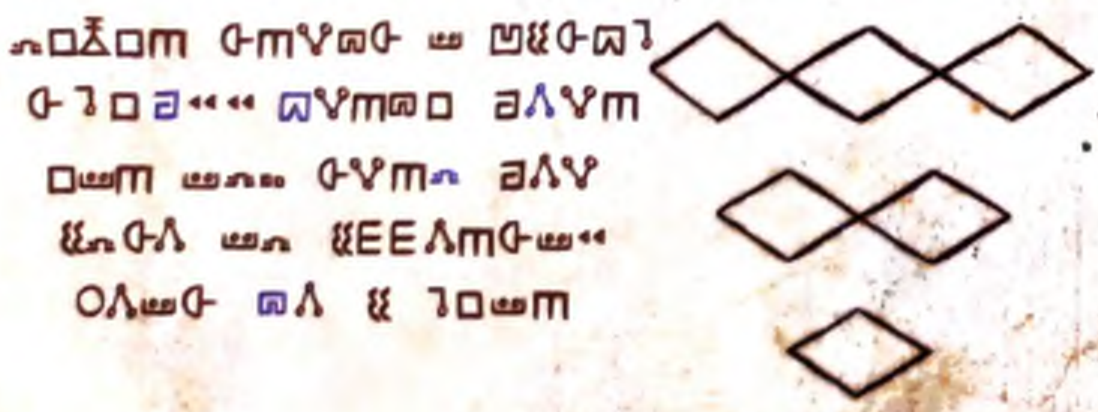

İnsan Yüzü ve Duyguları Olan Kabak

O BİR SU KABAĞI!

F, panayırdan bana bunu bir hediye olarak almış. Düşüncesini takdir ediyorum fakat bu çok çirkin! Onu "reddedilen su kabakları" ile dolu bir varilden çıkarmış çünkü bu kabak ona beni hatırlatmış! (Sanırım babamın burnunu miras almışım.) Bunu (nezaketen) laboratuvardaki bir rafa koydum ve varlığını unutmaya çalıştım fakat su kabağının ben çalışırken inleyen sesler çıkardığına yemin edebilirim.

İfadesi her gün değişiyor ve sırtında kola benzer bir şey büyüyor. Nezaket olsun olmasın bu şeyi dışarıya atıyorum.

Yeni Bir Endişe

Bu sabah jambonlu sandviçlerimizi yerken asistanım endişe verici bir konu açtı. Diyelim ki gerçekten de Esrarengiz Kasaba'nın gariplik kaynağına ulaşan bir kapı açtık—ya gariplikler daha fazlası bizim boyutumuza sızarsa? Ya da daha ümit verici şekliyle, ya bu hayal edilemez alternatif evrenden yeni ve nadir yaratıkları yakalamayı başarırsak?

Bu tarz bir şey olursa, kasaba halkına zarar vermemeleri ya da işimize karışmamaları için bu tehlikeli örnekleri depolayıp, üzerlerinde çalışabileceğimiz bir yere ihtiyacımız olacak. F, ek bir yer altı laboratuvarı inşa etmemizi önerdi, burası doğaüstü güvenlik konusunda en üst düzey önlemlerle yapılacak. Evimden uzakta ve kasaba halkının şahit olması ihtimali olmadan bu örnekleri depolayıp inceleyebileceğimiz sızdırmaz bir sığınak.

Kapının inşasını geciktirmekten ne kadar nefret etsem de F haklı. Burayı inşa etmeye hemen başlayacağız.

SAKLANMA YERİ?

Gizli depolama sığınağımız için bir yer bulduk! Kabinimin arkasındaki ormanın derinliklerinde yüzlerce yıldır (binlerce de olabilir duran çok güçlü ve devasa ağaçlar var. F onlardan birinin bütüğünün içinin boş olduğunu keşfetti ve burası bizim gizli saklanma yerimiz için mükemmel bir giriş oluşturacak. Bu projenin bizi konumuzdan biraz uzaklaştırdığını itiraf etmem lazım fakat hangi yaşayan bilim insanı gizli bir üs yapmanın çekiciliğine dayanabilir ki?

Dönen hidroliklerden oluşan (ağaç gövdesinin altına saklanmış bir kontrol paneliyle yönetilen) bir iç sistemle gizli bir giriş yarattık.

Kazı işi zordu fakat F bunu tek başına yapabileceği konusunda ısrar etti (gerçi ben bu işte ona yardım eden bazı oduncular gördüğüme yemin edebilirim). Ancak oduncuları gizli projemiz hakkında sorguladığımda tüm bunları unutmuş gibi görünüyorlar, yani bu benim fazla çalışan hayal gücümün bir ürünü olmalı. Bu gizli sığınak, dış dünya için fazla tehlikeli olan türleri saklamak için harika bir yer olacak (ve belki de zaman olursa biraz D & D. & More D oynamak için).

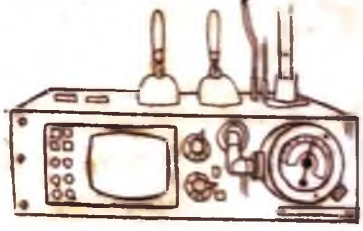

~~Bu bana kardeşimle birlikte macera ol[illegible] ağaç kalesini [illegible].~~

SIĞINAK

Plan gayet güzel ilerliyor. F, inşaat yetenekleriyle beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor. (Daha bugün bana kendi yaptığı bir "cep" telefonunu gösterdi, yalnızca bir tuğla boyundaydı!) Burada her şey var.

(A) SIĞINAK

Gece boyunca süren araştırmalar için. Kaza eseri Prin SHMEZ şekerliğini burada kaybettiğini düşünüyorum. Ona söyleme.

(B) GÜVENLİK ODASI

Şifresi olmayan herhangi birini ezmek için tasarlanmış sinsi ve karışık bir tuzak. Biraz aşırı görünüyor fakat F bir kere icat etmeye başladı mı durmuyor!

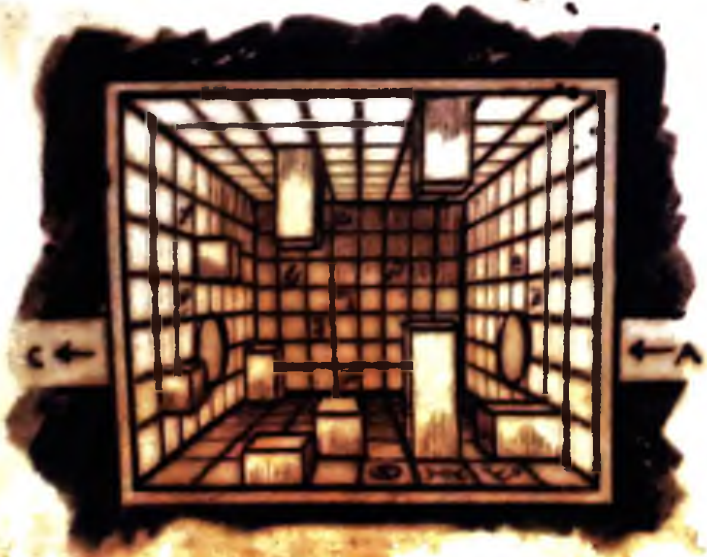

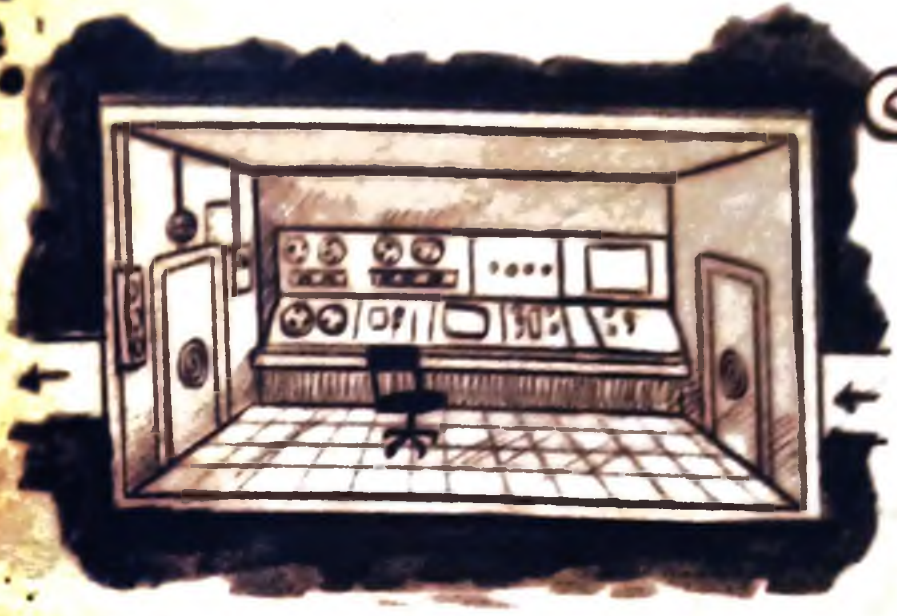

(C) GÖZETİM ODASI

Diğer dünyadan gelen yaratıkların üzerinde güvenli bir mesafeden çalışmak için. Ayrıca ses geçirmez, yani örneklerimiz hakkında özgürce aşağılayıcı şeyler ~~söyleyebiliriz~~.

(D) DEPO ODASI

Bu odayı çevreleyen toprak, katı bir kaya ve güçlendirilmiş çelikle kaplı— örneklerin buradan kaçmasına imkân yok.

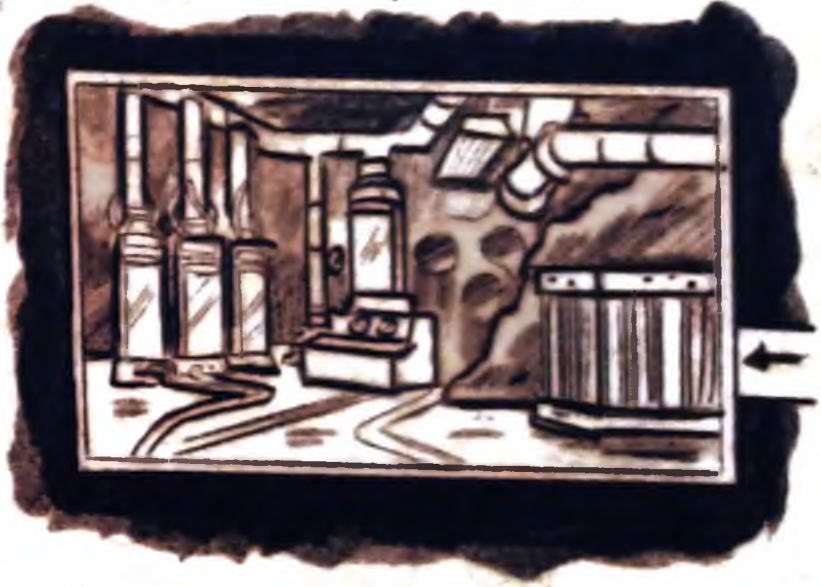

KÖSTEBEK ADAM!

Hiçbir sığınak onlar olmadan tamamlanamaz! Tekrar düşündüm de...belki de bu iskeleti kaldırmamız daha iyi olabilir. Umarım hiçbiri canlı değildir...

Şekil B

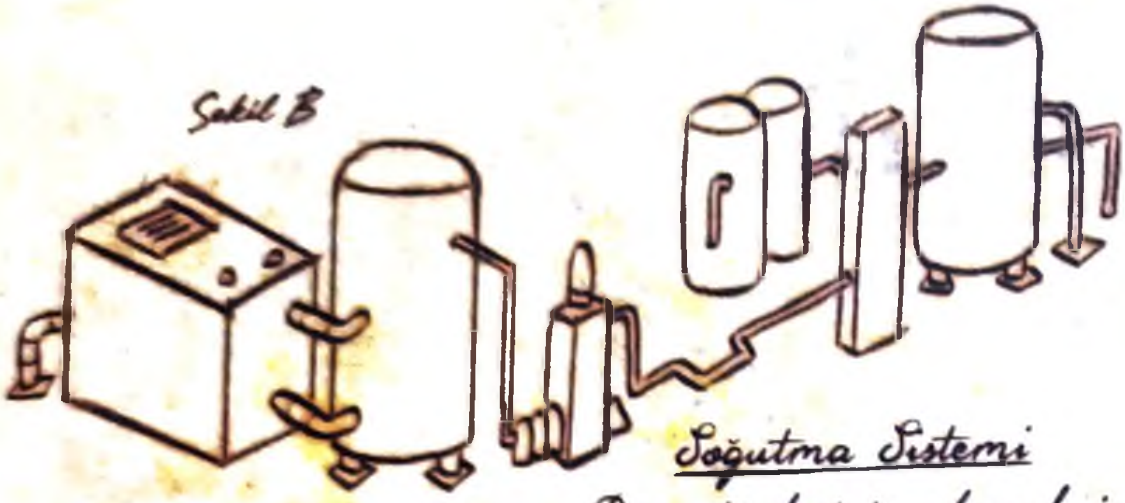

6. Döngü

Soğutma Sistemi

Bazı türleri incelemek için onları dondurmamız gerekecek.

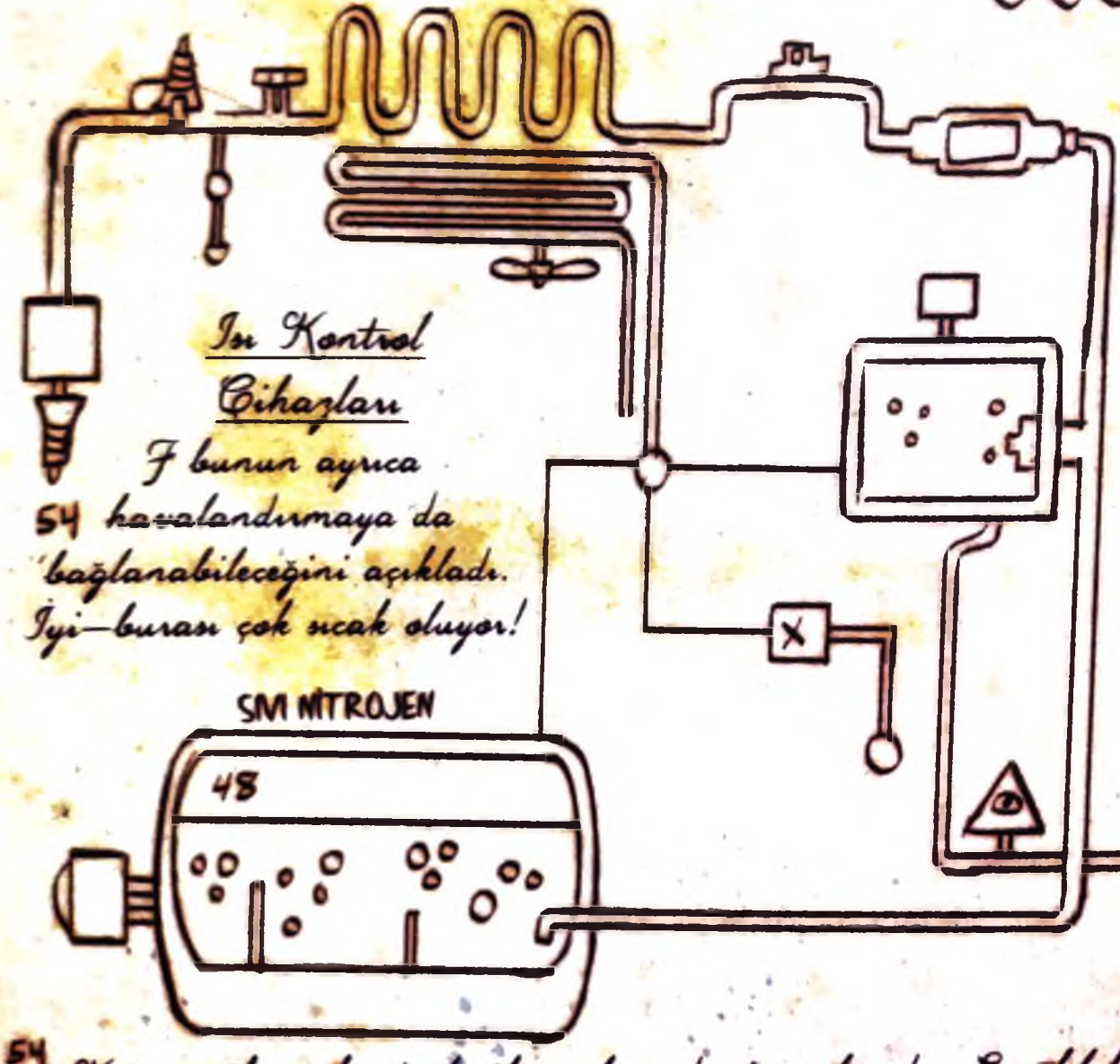

83

Sıcaklık hayal görmeme yol açıyor...

Isı Kontrol Cihazları

54 havalandırmaya da

Ş bunun ayrıca bağlanabileceğini açıkladı.

İyi—burası çok sıcak oluyor!

54 Kriyojenik ısı kontrol cihazı burada tasarlandı. Sıcaklık yirmi dört saat içinde değiştirilebiliyor. Sistem, gücünü ufak bir pil ağından alıyor.

SOĞUTMA ODASI
(enine kesit)

Şekil C

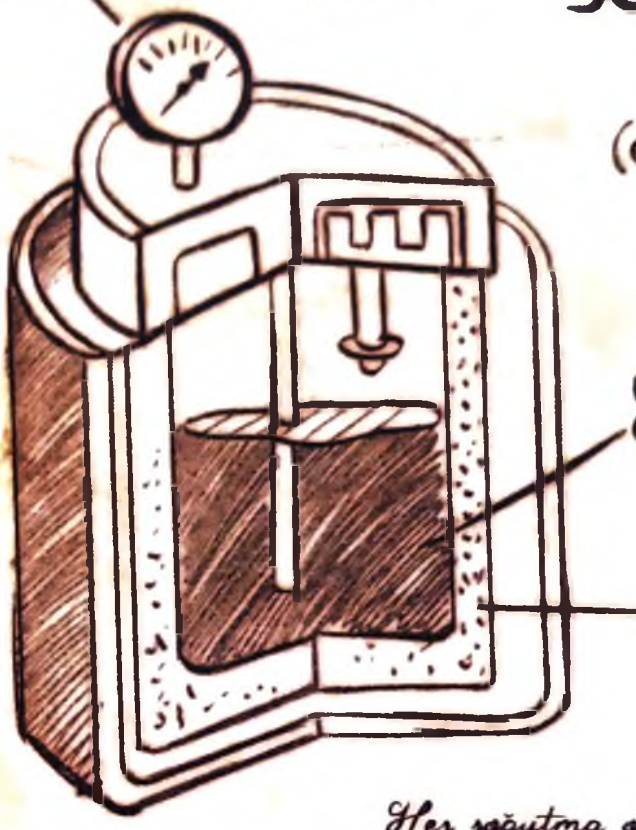

F biz burada çalışırken bu alette dondurma yapmamızı önerdi. "Şeker kamışının" bir dondurma aroması olduğunu düşünüyor. Onun yetiştirilme tarzı beni büyülüyor.

Her soğutma odasında yirmi galon sıvı nitrojen solüsyonu bulunuyor. Bu herhangi bir biyolojik örneği iki yüz sene boyunca dondurmaya yeter.

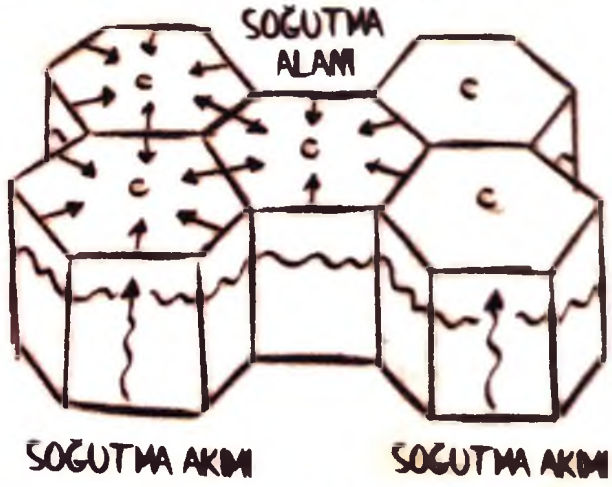

F, doğaüstü bir dünya savaşı felaketi durumunda, birisinin bedenini sorunların ortadan kalktığı gelecekte çözülmek üzere dondurmak için bu üniteleri kullanabileceğini öne sürdü. Bence paranoyakça davranıyor. Ona hatırlatmaya devam ediyorum— burası bir laboratuvar, bomba sığınağı değil.

Şekil B

Şekil C

86

3

5

Z

01

Asistanımın güvenlik önlemleri konusunda kendisini aştığını itiraf etmem gerekiyor! F, bu sistemin popüler bir Rus atari salonu yapbozu olan "Sovyet Blokları"ndan ilham aldığını söylüyor, gerçi ben bunun onun çok sevdiği küp bulmacasına benzediğini düşünüyorum. Her durumda da bu sürekli değişen mekanik tuzak, her boy ve şekilde bir yaratığı şaşırtmak ve yakalamak için tasarlanmış. Kimi zaman F ile arkadaş olduğum için ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum...çünkü bu odayı göz önüne alırsak onun düşmanı olmak korku verici olacaktır! Güvenlik kodunu buraya yazıyorum çünkü kodu unutursam bu yaptığım son hata olur!

$$N(E) = \exp\left[\frac{Q_e}{V}(r - r_0)\right]\left(\frac{r_0}{r}\right)^{2/3} N_{SCE}(\tilde{E})$$

GÜVENLİK ODASI

DAVETSİZ MİSAFİRLER GİREMEZ

Kalan üniversite para bağışımı burada tutmak isteyebilirim. Bu kilit dünyadaki tüm alternatiflerinden daha aşılmaz. Ve uzun sıralar yok.

Soğutma Tüpü

İlk örneğimizi bulduk! Kazı sırasında, tamamen garip bir yaratığı barındıran büyük, mavi bir yumurta buldum. Bu süngerimsi, solucan benzeri yaratığın benzersiz bir yeteneği var: Bedenini, gördüğü her şeye dönüştürebiliyor!

Bu garip yaratığı hemen kafese kapattım ve onu, anında yalayıp yuttuğu Prin konserve fasulyeleriyle besliyorum.

F, kriyojenik ekipmanı test etmek için onu hemen dondurmamız gerektiğini söylüyor fakat ben yaratığa bağlanmaya başladım.

Şekil B

Oda #3

Testler

Son bir hafta boyunca onun eşsiz biyolojik yapısını anlamak için örnek üzerinde (ona "Değişken" adını verdim) her türlü testi gerçekleştirdim. Henüz kökenini bulamamış olsam da sayısız inanılmaz biçimini kayda aldım.

Değişken'in çok harika bir mizacı var—mutluyken kuyruğunu sallayan bir köpeğe ve üzgünken dikenli bir deniz kestanesine dönüşüyor. Ona bir grup farklı hayvan resmi gösterdim ve görünüşünü onlara mükemmel bir şekilde uydurabiliyor. (Gerçi ona sadece ufak ötçulların resimlerini göstermeye dikkat ediyorum. Büyük yırtıcıların olduğu kitap kesinlikle yasak.)

Ayrıca onun etrafındayken bir ameliyat maskesi takmaya dikkat ediyorum—benim yüzümü yakından görürse ortaya çıkabilecek sonuçlar biraz sinir bozucu.

Değişken her gün büyüyor ve büyüyor—onu ufak bir kutudan büyük, çelik bir kafese geçirmek zorunda kaldım.

Bir akşam sığınakta çalışırken tiz, diğer dünyadan gelen, papağan benzeri bir sesin "fasulye" dediğini duydum. Değişken konuşmayı öğrendi! En başta sadece birkaç kelimeydi fakat her gün daha uzun cümleler kurmayı öğreniyor. Gittikçe daha çok "Ben kimim?" diye sormaya başlıyor. O istekli bir öğrenci—ve birkaç kez günlüğümü görmek istedi fakat açıkça ortada olan nedenlerle onu reddettim. (Bu kitapta onun asla büründüğünü görmek istemediğim 100'den fazla şekil var.)

Fiddleford bu yaratığa karşı gittikçe büyüyen bir şüphe besliyor ve her gün bana onu tutmamızın tek nedeninin kriyojenik tüp tamamlandığında onu test etmek için olduğunu hatırlatıyor. Görünüşe bakılırsa Fnin çiftlikte büyümesi, onun "besi hayvanı" olarak gördüğü canlılara karşı tamamen duygusuz olmasına yol açmış.

SIĞINAKTA SORUN

Bir gece geç saatte çalışırken J panik içinde bana geldi. Çok ~~ürkmüştü~~ ve bana boğazının ağrıdığını ve bir ilaç bulmak için günlüğüme bakıp bakamayacağını sordu. Sesi gerçekten korkunç geliyordu fakat ona ilk yardım dolabındaki boğaz pastillerini kullanmasını söyledim. Cevabın sadece günlükte bulunabileceğine dair ~~gittikçe~~ daha da ısrarcı oldu.

Sonunda teslim oldum ve günlüğü bulmak için yatağıma gittim. Ben kapının kilidini açarken dolaptan gelen bastırılmış çığlıklara benzer bir ses duydum. Dolabı açtım ve asistanım J'yi bir halatla bağlanmış ve ağzına bir çorap sokulmuş hâlde orada bulunca şok oldum!

Bir anda ne olduğunu çözdüm. Gözlerim, Değişken'in parçalanarak açılmış çelik kafesine kaydı. Endişesi nedeniyle neredeyse dilini yutmuş olan J'yi çözdüm ve birlikte hızla bir plan yaptık.

Altın rengi sprey boya kullanarak bir su ~~tasarısı~~ rehberinin üzerine ~~kabaca~~ altı parmaklı bir el çizdim. Onu kriyojenik tanklarımızdan birinin içine attım ve sonra da gözetim odasına koştum. "Taklitçi" F sabırsızca orada bekliyor ve sandalyesinde istemeden ~~titriyordu~~. "Ellerinin" sandalyenin kol dayama yerlerindeki çeliği bükecek kadar güçlü olduğunu fark ettim. Ona, ~~dikkatsizlik~~ sonucu günlüğümü kriyojenik odada bıraktığımı söyledim.

SERBEST BIRAKMAYIN!

KESİNLİKLE TAHMİN EDİLEMEZ!

Günlüğü almak için koştu ve o, kriyojenik tüpün içine adım attığı an kırmızı düğmeye bastım ve onu içeriye kilitledim. ÇIĞLIK ATTI ve hiç görmediğim bir şekle büründü. Cama vurdu ve gözlerimin önünde dondu. Eski evcil hayvanımı dondurduğum için vicdan azabı hissederek ~~kalakaldım~~ fakat kandırılmış olmam daha da ~~kötüydü~~—ve bunun bedelini az kalsın F ödeyecekti.

DEĞİŞEBİLİYOR!

Bu ~~olaydan~~ sonra ikimiz de bu "depo" konusundaki heyecanımızı biraz kaybettik. Bunu arkamızda bırakmaya, güvenlik önlemlerini ~~kapatıp~~, kapı tamamlandıktan sonra dönmeye karar verdik. Eğer bu yaratık bir gün kaçarsa... Bu benim için hayal edilemeyecek kadar korkunç bir düşünce! Gece daha iyi ~~uyuyabilmek~~ için bu ~~sayfaları~~ yırtıp atmam ~~gerekebilir~~.

BANA OYUN OYNUYOR!

Bir Karışılama

Pye bir başka travmatik deneyim daha yaşattığım için ondan bolca özür diledim. Ona bir kere kapıyı tamamladığımızda bunların hepsine değeceğini söyledim. Neredeyse bitirmek üzereyiz!

İlham Perim, asistanımın bu amaca kendini adamamış olabileceği konusunda beni uyardı. Prin devam edecek kadar cesur olmadığına inanıyor. Onun haklı olmasından endişeleniyorum.

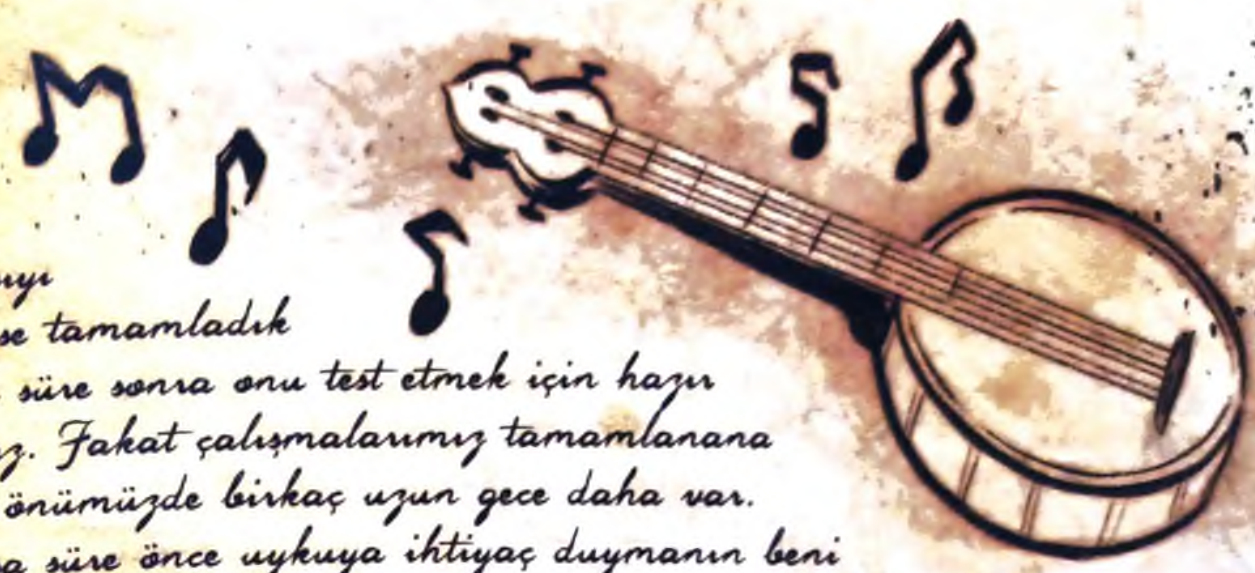

Kapıyı neredeyse tamamladık ve kısa süre sonra onu test etmek için hazır olacağız. Fakat çalışmalarımız tamamlanana kadar önümüzde birkaç uzun gece daha var.

Kısa süre önce uykuya ihtiyaç duymanın beni hayal kırıklığına uğrattığını fark ettim. Düşünün—eğer ortalama bir insan günde sekiz saat uyuyorsa, tüm hayatının yaklaşık üçte birini uyuyarak geçiriyor demektir. Bu nasıl bir israf! Bu konuda kendimi, özellikle İlham Perimi kıskanırken buldum. Bana, bedeni olmayan bir varlık olmanın getirdiği özgürlükleri anlattı. O, bizim dünyamızın fiziksel ve biyolojik sınırlamalarından özgür—gerçekten özgür.

Geçen gece, gece yarısı civarlarında yorgunluğa ilk yenik düşen asistanım oldu. Ona verdiğim on üç bardak kahve ve çalmakta olduğumuz ikinci müzik parçası bile onu uyanık tutmaya yetmedi. Beni —sık sık yaptığı gibi— çok geç saate kadar uyanık kaldığım için azarladı. "İkarus'a ne olduğunu unutma," dedi eşyalarını alıp ayrılırken.

"Yeterince güçlü kanat çırpmadı," diye cevapladım.

Fnin mekanik bilgisi ne kadar etkileyici olursa olsun kimi zaman beni hayal kırıklığına uğratıyor. Programımıza uymak için üç saat daha çalışmam gerekecek. Fakat dakikalar geçtikçe ben de yorgunluğun acımasız güçlerinin göz kapaklarımı aşağıya çektiğini hissedebiliyorum.

İşte tam o anda İlham Perim, umut veren bir teklifle karşıma çıktı! Benim kırılgan insan bedenime acıdığını ve ben uyurken hesaplamaları bitirmek için bir süreliğine bedenimin kontrolünü ele almayı önerdi. Bu kadar minnettarlık hissettiğim sadece birkaç sefer düşünebiliyorum—sanki aklımı okumuş gibi! O elini uzattı ve ben de memnuniyetle kabul ettim. Onun, gördüğüm şeklinin sadece benim zihnimde var olduğunu biliyor olsam da elim mavi bir aleve büründüğünde fiziksel bir üşüme hissettiğime yemin ederim. Bu beni büyüledi.

ᑭᒣᓂᔨᑕᓂᒪ ᐊᐱᒪ ᓂᑎᑭᑭᔨᓂᐤ ᕮᑎ ᐃᐱᒪᒪᐱᐢ ᐄᐱᐯᒪ ᐃᐱᓇᐄ ᓂᔨᐧᐃᑎᒪ ᑎᓂᐅᐱᓄᐄ ᑭᒣᑎ ᕮᐄᓂᑭᑎᒪᐄ ᐃᒪᐯᔨᓂᑎᓂ

35 3 30

Elini ateşe sokmak ve yanmamak...bu başka hiçbir şeye benzemeyen bir his. Bu sabah uyandığımda İlham Perim'in sözünü ~~tuttuğunu~~ gördüm! Not defterimde altı saatlik, güzel bir şekilde yazılmış hesaplamalar vardı, bunlar programın gerisinde kalmamak için mükemmel derecede yeterliydi.

Asistanım, beni yanımda hesaplamalardan oluşan dev bir yığınla tamamen uyanık ve gülümserken görünce—kahkaha atmamak için kendimi tutmak zorunda kaldım. Keşke benim "~~hayali~~" ~~arkadaşımın~~ güçlerini bilse.

GÜNCELLEME:

İlham Perim'le olan deneyimimden birkaç saat sonra sağ gözümde yakıcı bir acı hissettim. Muhtemelen sadece baş ağrısıdır. Bu acı geçene kadar tek gözle okumama yardımcı olması için kitaba monokl koydum. Umarım kanamaz... Çok garip...

1 345 6 12 89 10 11

SONUNDA TEST ETME ZAMANI GELDİ!

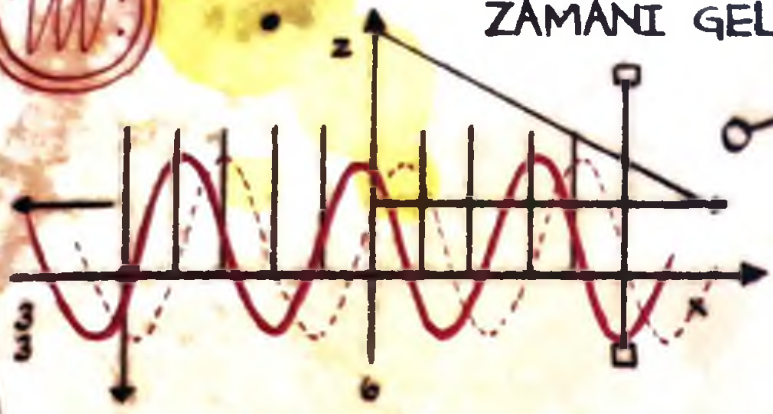

ANA DEVRE

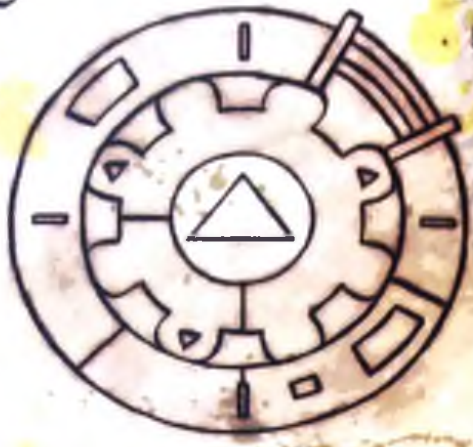

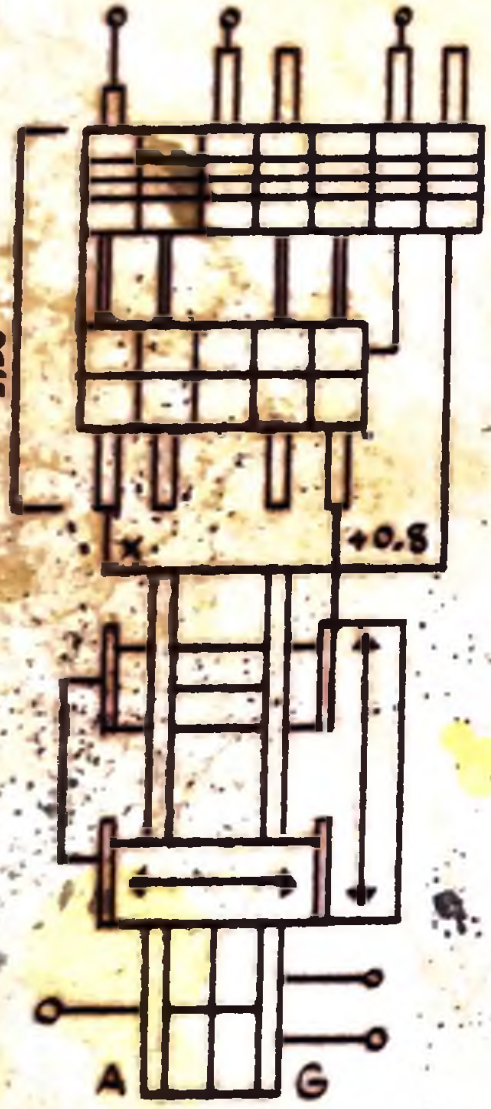

İkimizin de gözü kara şekilde içeriye atlamasının imkânı yok! Test etmek için bir kukla kullanacağız.

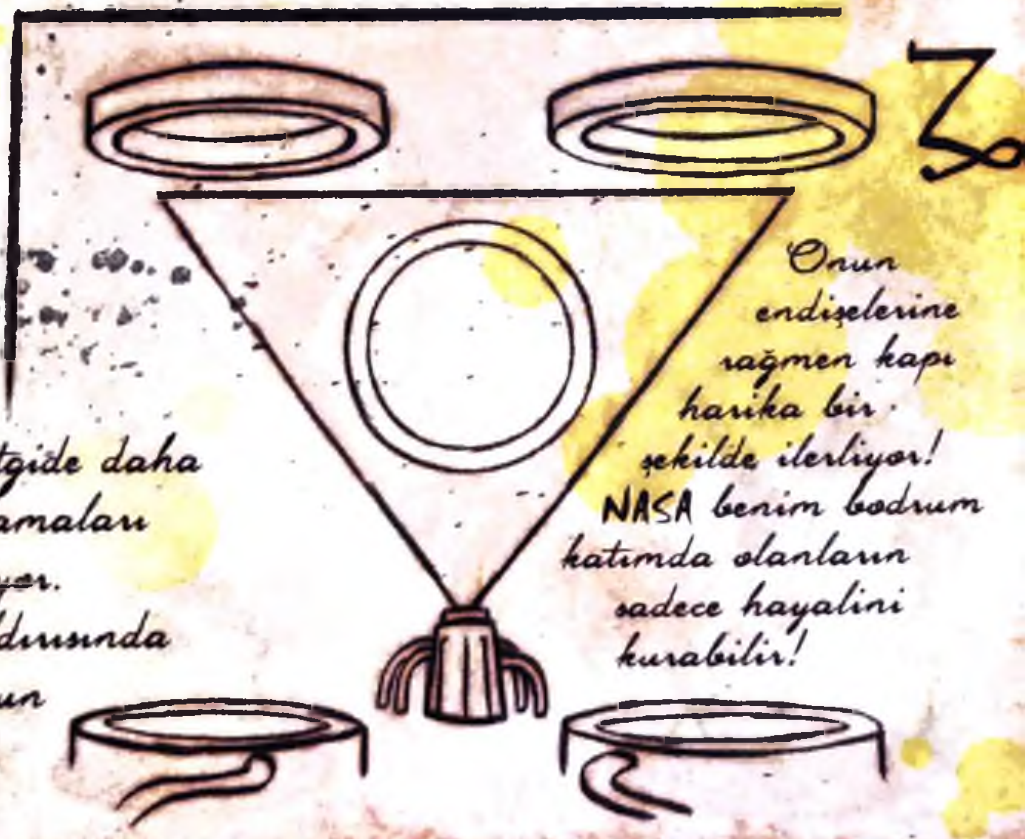

Onun endişelerine rağmen kapı harika bir şekilde ilerliyor! NASA benim bodrum katımda olanların sadece hayalini kurabilir!

F, tüm test konusunda gitgide daha fazla titizleniyor. Hesaplamaları sürekli baştan kontrol ediyor. Neredeyse Gremgoblin saldırısında olduğu kadar gergin. Onun azmi konusunda endişeleniyorum.

YAKIT GÖSTERGESİ

Tüm kasabaya (yeniden) kısa devre yaşatmamak için yeniden kalibre etmeliyim.

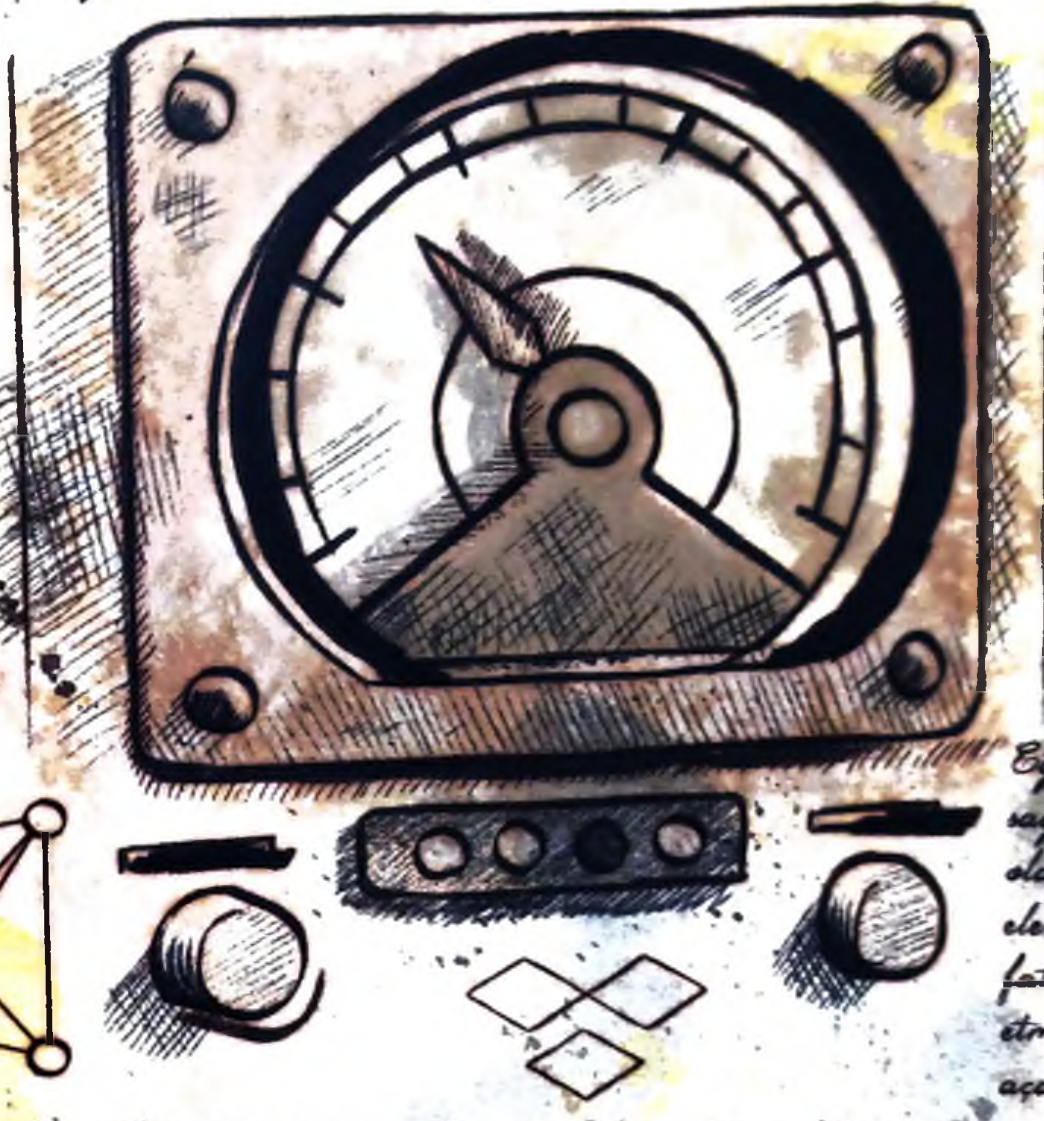

Eğer bunun sayesinde ünlü olamazsam elektrik faturası iflas etmeme yol açacak.

İlk büyük testimiz için her şey hazır. Eğer İlham Perim haklıysa, Garipliğin Büyük Birleşik Teorisi benim olacak! Şimdi Newton, Einstein ve diğer bilim devlerinin tarih kitaplarına geçen adımları atarken nasıl hissettiklerini biliyorum. Eğer her şey yolunda giderse kısa süre sonra ben de onlardan biri olacağım.

17 Ocak

Test gününden önceki son gece ve gerginliğin yüksek düzeyde olduğunu söyleyebilirim. Bir saat önce F ve ben yerel lokantada gelecekteki başarımıza kadeh kaldırmak için akşam yemeği yiyorduk. Fakat ben bardağımı kaldırdığımda F bakışlarını benden kaçırdı. Tüm görev konusunda şüpheleri olduğunu söyledi ve gergin bir şekilde masanın karşısından bana bir peçete uzattı. Üzerinde "Başarısızlık Oranı" yazan bir grafik vardı.

Yaptığı son hesaplamaların tasarımımızda büyük hatalar olduğunu ortaya koyduğunu söyledi—felaket sonuçları olabilecek hatalar. Bizim pervasızca davrandığımızı düşündüğünü söyledi ve kasabanın güvenliği için tüm planı baştan düşünmemi istedi. Bana tekrar bu kapı fikrini nereden bulduğumu sordu ve neredeyse ona gerçeği söylemeyi düşündüm... O bana, beni şok eden bir şey gösterene kadar. Titreyen elleriyle bana bir tez uzattı: "Esrarengiz Kasaba'nın Şaşırtıcı Anomalileri" ve altında BENİM ADIM vardı. Son üç gündür, tüm büyük buluşlarını detaylı bir şekilde içeren bu tezi yazmak için mola vermeden çalıştığını söyledi.

"Bunu yayınla," dedi tezi masaya koyarak. "Bu senin araştırman, ben sadece bunu senin için kataloglaydım. Bu keşifler seni milyoner yapmak için yeterli. Bununla her zaman istediğin şeylere kavuşacaksın ve bu sinir testi devam etmene gerek kalmayacak. Kapıyı ve Garipliğin Büyük Birleşik Teorisini unut! Bunu yayınla, hayatını geri al ve yoluna devam et!"

Bu tıpkı İlham Perim'in uyarısında olduğu gibi. Bu kadar uzun süredir güvendiğim biri şimdi, zafer neredeyse avuçlarımızın içindeyken nasıl pes etmeyi önerebilir? O, Garipliğin Büyük Birleşik Teorisi'ni kendi keşfederken bana kırıntıları bırakmayı mı planlıyor? Ben onun, arkadan bıçaklayan Edison'una karşılık unutulup giden Tesla'sı mı olacağım?

Hesabı istedim ve onun aşağılayıcı "teşine" tekrar bakmayı reddettim.

"Yarın gece saat tam sekizde bu testi yapacağız," dedim ona. "Ya orada ol ya da arkada kal. Seçim senin."

Misk kokulu alacakaranlıkta eve doğru yürürken cebimde bir şey olduğunu hissettim. Bu, karnavaldaki "Falcının" bana verdiği yüzüktü.

Rengi siyahtı.

Onu göle attım. Batıl inançlar zayıflar içindir.

Ben bir bilim insanıyım ve yarından sonra ünlü bir bilim insanı olacağım.

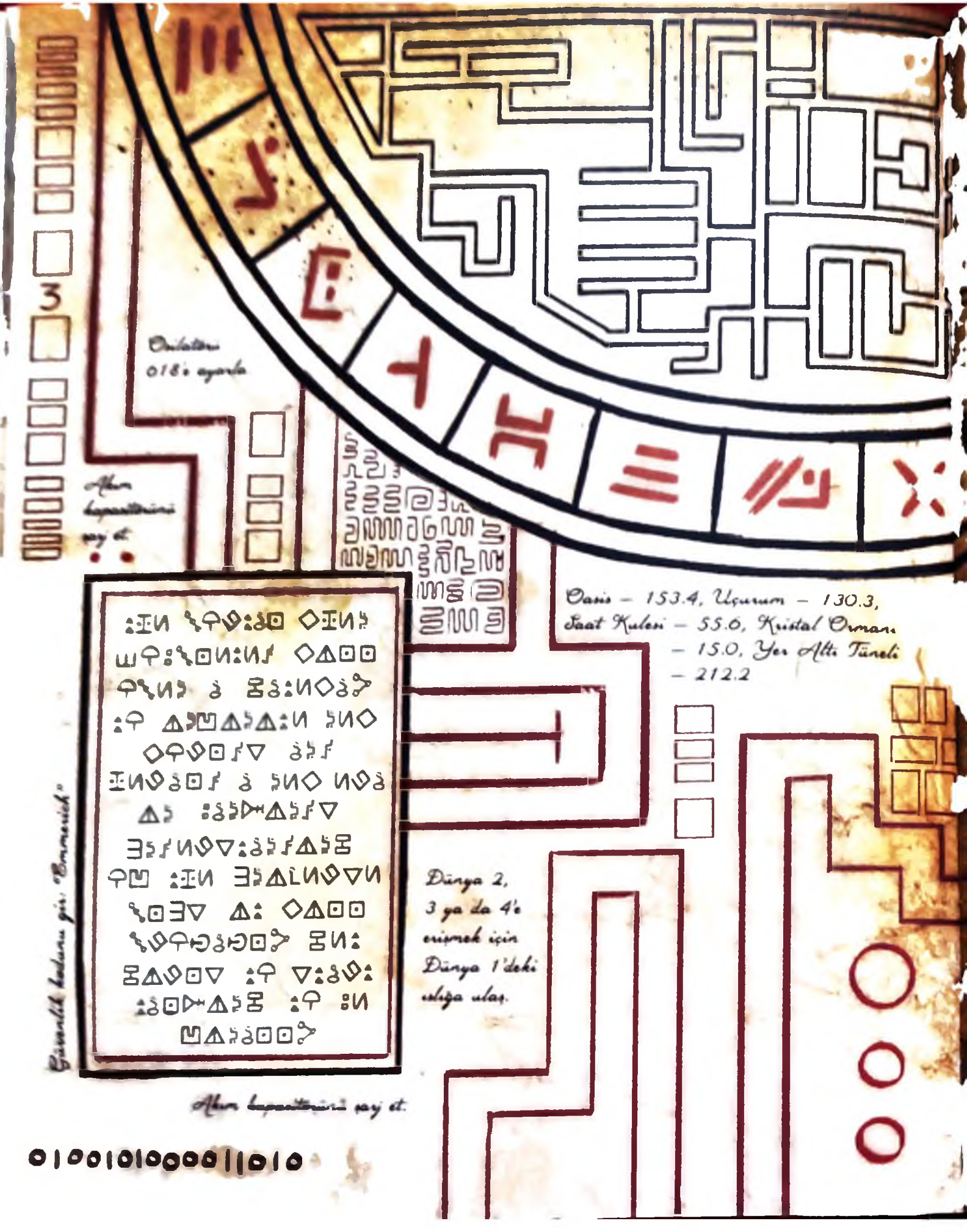
Oasis – 153.4, Uçurum – 130.3,
Saat Kulesi – 55.0, Kristal Orman
– 15.0, Yer Altı Tüneli
– 212.2
Dünya 2,
3 ya da 4'e
erişmek için
Dünya 1'deki
ekipa ulaş.
Güvenlik kodunu gir. "Onaylandı."
Alan kapatılarını say et.
Alan kapatılarını say et.
01001010000110 10

İpard
alterlerinin
uralanan 138
numaralı
sayfada.

HAYIR!!! DÜNYAYA LANET OLSUN, BU KASABAYA LANET OLSUN, BENİ BURAYA GETİREN KADERE LANET OLSUN!

Bunu yazarken ellerim titriyor ve alnımdaki teri silmek için ara vermem gerekiyor. Kapı testi bir FELAKETTİ. F, yorgunluğu nedeniyle kazayla kuklanın bağlı olduğu ipi beline dolamış ve kukla ~~fırlatıldığında~~ Prin tüm bedeni kukla ile kapıdan geçti!

Şans eseri halatı tutup onu zarar görmeden kendi boyutumuza geri getirebildim. Kazaya rağmen Prin teoriyi onaylayacak ya da reddedecek fırsata sahip olduğu inanılmaz bir deneyim yaşadığını ~~biliyorum~~! Fakat F bana kapının diğer tarafında şahit ~~olduklarına~~ dair hiçbir şey söylemiyor—tüm olay yüzünden o kadar korkmuş ve kızgın ki sadece "kıyamet" konusunda saçma bir şeyler bağırdı ve huysuz bir şekilde projeden ayrıldı! Birlikte yaptığımız her şeyden sonra şimdi şüpheye kapılma cesareti ne var?! Paralel bir boyuta geçen ilk adam olduktan sonra bu hediyeyi alıp çöpe mi atacak? Neil Armstrong'un aydaki ilk sözünün "Bırakıyorum!" olduğunu düşünebiliyor musunuz?

NİKİ KURTULDUM, F, seni zayıf iradeli hödük! Sana tapan ailene, korku ve taviz dolu hayatına geri dön! Şimdi başarısız olmuş ~~olabilmiş~~ değil ama kaybedilmiş altın fırsata ağlayacağım.

Onu bir arkadaş olarak ~~gördüğümü~~ düşünmek! Gerçek arkadaşımın İlham Perim olduğunu biliyorum. Bu gece onunla konuşacağım. Ona danışacağım.

Yolunda gitmeyen bir şey var.

Zaman zaman kafamda İlham Perim'in sesini duymaya alışkınım. Fakat şimdi, aniden fısıltılar duyar oldum. Canavarların fısıltılı sesleri. Kayıp ruhların yankılanan ulumaları. Bu kesinlikle iyi değil. Sanki İlham Perim diğerleriyle iletişime geçmiş gibi. Başka bir dünyadan gulyabaniler. Ne kadar çok dinlersem bunun hayal gücüm OLMADIĞINA o kadar çok inanıyorum. Sağ gözüm yanıyor. İlham Perim'in bir şey söylediğini duydum.

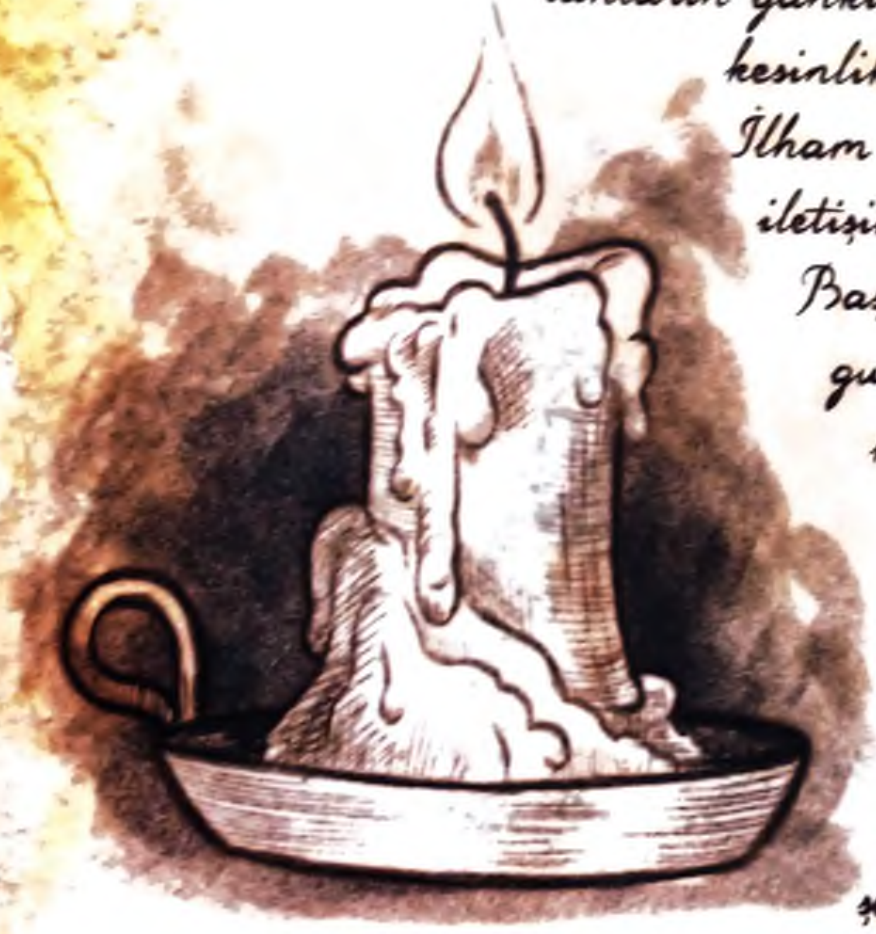

"Kapı açıldı."

Ben ne-yaptım?

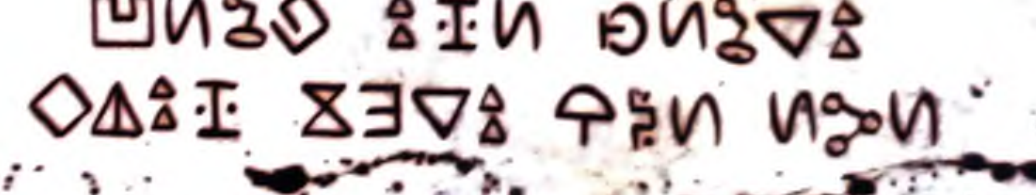

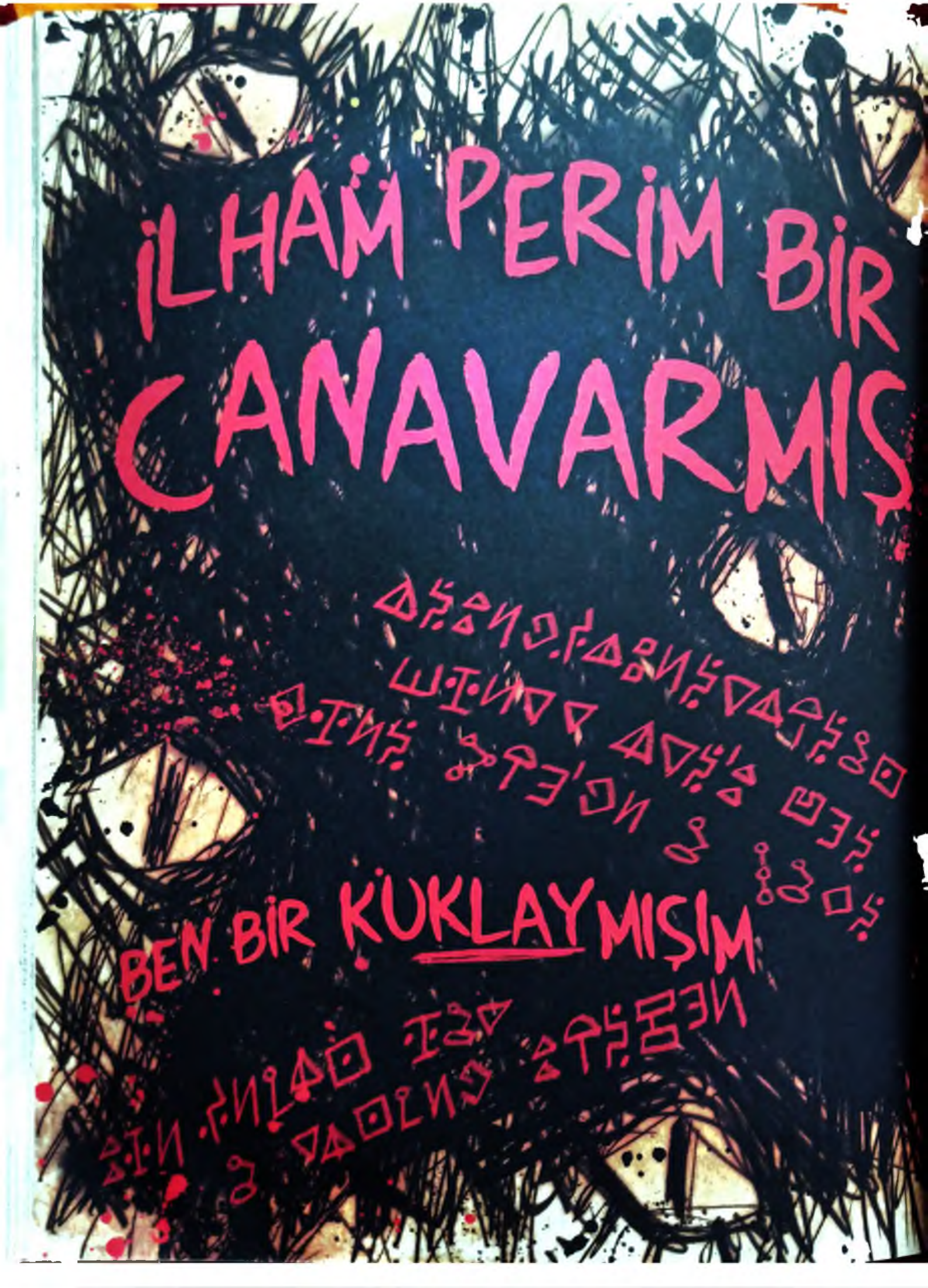
İLHAM PERİM BİR
CANAVARMIŞ
BEN BİR KUKLAYMIŞIM

DOĞU VE BATI ARASINDA BİR ÇATIŞMA DAHA
BAŞLADI MI?
F HAKLIYMIŞ

Bill Cipher

~~CAESER~~
~~ATBASH~~
~~AIZ26~~

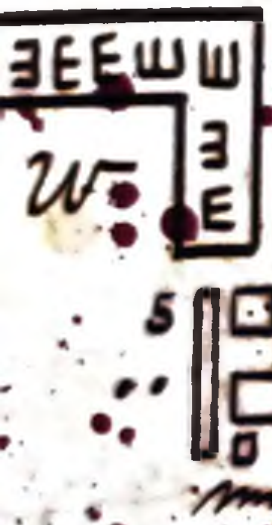

Bill, hayatım boyunca karşılaştığım en güvenilir ve dost canlısı kişi olduğunu kanıtladı. Ne yalan ama! Gerçekten de, ona daha fazla güvenemezdim. Bill gerçekten de cebimden.

BİLL'E GÜVENİLMEZ!

Şimdi "İlham Perim'in" ismini açıklamak zorundayım. Bill'e dikkat edin! Karşıma çıkan en güçlü ve tehlikeli yaratık. Bu kılık değiştirmiş kâbus, istediğini alana kadar sonu gelmez iltifatlarla sizi baştan çıkarıyor—ve istediği şey bu gerçekliğin yok oluşu!

Ne yaparsanız yapın onun zihninize girmesine izin vermeyin. Bill'in nasıl bir zarara yol açabileceğini bilmenin imkânı yok. Düşüncelerimin ne kadarını manipüle etti? Rüyalarımın ne kadarını bozdu?

Sağ gözüm o kadar ağrıyor ki sayfaların üzerine kan damlıyor—bu onun beni ele geçirmesi karşılığında ödediğim bedel. Başkalarını da ele geçirdi mi?

Araştırmalarıma göre ~~üçüncüsü~~ engellenebilir. İblisin insan zihnine ~~yaptığı~~ yolculukta onu takip etmek ve ~~yaratacağı~~ kaosu engellemek mümkün.

BEDELİ NE OLURSA OLSUN ÇAĞIRMAYIN!

GÖREBİLMEK İÇİN

yeni ele geçirilmiş birinin tek yapması gereken bu büyüyü okumak.

"Videntis Omnium.
Magister Mentium.
Magnesium Ad Hominem.
Magnum Opus.
Habeus Corpus.
Inceptus Nolanus Overratus.
MAGISTER MENTIUM!" x3

Fakat daha da önemlisi BENİM zihnime tekrar girmesini engellemek. Bunu yapmanın tek yolunun, mümkün olduğu kadar az uyumak olduğunu fark ettim. Gözlerimi kapattığım her an beni tekrar kontrol etmeye çalışabilir.
Uyanık kalmak için şiddetli önlemler almam gerekebilir.

GEÇİCİ ÇÖZÜM

O şeytanın beni tekrar kandırmasına izin verirsem bana lanet olsun. Bu kapı hiçbir zaman benim araştırmama uygun değildi. Kâbus boyutuna açılan bir kapı yaratmak için kandırıldım—onu kendi dünyamıza getirmek için! Kapıyı hemen kapatmalı ve Bill'i tamamen yok etmek için bir plan bulmalıyım.

F tamamen ortadan kayboldu, bu yüzden Bill'in zayıflığını keşfetmek için iki katı fazla çalışmam gerekiyor.

F'nin geldiğini gördüğü karanlığı engelleyebilmek için dua ediyorum.

Keşke şansım varken onu dinleseydim...

Gördüğüm her şey gittikçe büyüyen paranoyamı besliyor! Bill'i araştırarak geçen birkaç haftadan sonra yiyecek almak için kasabaya gittim ve → her yerde bu gizemli sembolün olduğunu gördüm.

İki gece sonra, hafızaları silinmiş insanlara rastladım. "Bu, görünmeyen!" diye bağırarak benden kaçtılar.

İŞTE TEKRAR BURADA!

Onları kovalarken "Hayır değil, sizi pislikler!" diye cevap verdim. Sonra yoluma birkaç çöp bidonu devirip gözden kayboldular.

Neden bu yeni tarikatın bir şekilde benimle ve yaptığım işle bağlantılı olduğu fikrini zihnimden çıkaramıyorum? Projemin önemli bir kavşağa ulaştığı an ile bu grubun kendisini göstermesinin aynı zamana denk gelmesi sadece bir tesadüf olabilir mi? Semboller çok tanıdık...

Görmeyen Göz

NE ANLAMA GELİYOR?

BİR KERE GÖRDÜĞÜNÜZDE ZİHİNİZDEN ÇIKMAZ!

???

??

Onu durdurmaya mı çalışıyorlar? Yoksa benim onu durdurmama engel olmak mı istiyorlar? Bunun hiçbir anlamı yok. Dinlenmeden daha fazla bu şekilde devam edemem. Doğru düzgün düşünemiyorum bile.

Tehlikeli bilgimi herkesin görebileceği şekilde, bir kitap hâlinde kayıt altına almanın aptalca olduğu şu an her zamankinden daha açık. Şifreli bir dil kullanmama ve kapıya ait talimatları üç cilt arasında paylaştırmama rağmen, yanlış insanın bunu okuyacağı hissinden kurtulamıyorum.

Düşüncelerimi kayıt altına almak için bundan bile daha gizli bir yönteme ihtiyacım varmış gibi duruyor, görünen fakat yine de görünmeyen bir şey. Üniversitede, kimya dersinde öğrendiğim bir şey.

Saklama Yolları

Karanlıkta bile ışık bulunabilir. Düşmanım zekâyla yenilebilir.

Öyle umuyorum...

Uyanık kalmak kafamı karıştırıyor. Sakinleşmek için son birkaç haftadır bildiğim sığınağa çekildim—14 numaralı yolun üzerindeki Triple Digits Kamyon Durağı.

Aşırı güçlü kahveleri, uyanık kalmak için elimdeki en iyi yöntem ve yine de altı bardak kahveden sonra hâlâ ayakta uyuyorum. Nazik görünüşlü bir kamyoncu benim "uyanık kalma" problemi yaşadığımı fark etti ve bunun için bana bazı önerilerde bulundu:

Kendini çimdikle.
Başkasını çimdikle. Onlar seni yumruklayarak ayıltır.
Yüzüne fıstık ezmesi sür ve yan koltuğa bir köpek al. (Seni yalayarak uyandırır.)
Gözlerine biber koy.
Vazgeç, Altı Parmaklı.

Panik içinde irkildim. Uyumaya mı başlamıştım?

Bana gerçekten de öyle mi dedi?

Geri çekildim ve pastırma tabağının yere düştüğünü duydum. Lokantadaki herkes bana döndü ve belki de bunun nedeni pencereden gelen, yeni doğan güneşin ışığıydı fakat o anda hepsinin gözlerinin SARI BİR ŞEKİLDE PARLADIĞINA yemin edebilirim.

"AKLIMDAN ÇIK CIPHER!" DİYE BAĞIRDIM ve zayıf bacaklarımın beni taşıyabileceği en büyük hızla eve koştum. Bu kasabadaki kimseye güvenemem. Onun her yerde gözleri var ve yaptığım her hareketi izliyorlar.

Twin Bed Motel'in park alanında yere yığıldım. Nefes nefese "Twin" kelimesine bakarken, bu dünyada araştırmam konusunda güvenebileceğim tek bir insan kaldığını fark ettim. Bir plan yapmaya başladım.

Saklanma Yerleri

GÜNLÜK 2

Yetersiz önlemlerin zamanı geride kaldı. Eğer yaptığım işe devam edeceksem o zaman düşmanla karşılaşmam ve onu sonsuza dek yenmem gerekiyor! Onu hayata getiren lanetli mağaralara doğru birkaç gün sürecek bir yolculuğa başlamak zorundayım. Eğer onu yok etmek için bir yol varsa bunu orada bulacağım.

Fakat bu destansı yolculuğa başlamadan önce, günlüklerimden kurtulmam gerekiyor. Yok etmek için fazla değerliler fakat içlerindeki bilgi çok tehlikeli ve yanlış ellere geçerse ne olabileceğini düşünmek titrememe neden oluyor.

GÜNLÜK 1

2. günlüğü çoktan ilkokulun yakınlarına sakladım. Bunu keşfedecek kadar zeki ya da iş birlikçi bir çocuk olacağını düşünemiyorum. Bu cilt için ormanda bir nokta seçtim fakat 1. günlüğü nereye saklayacağımı bulmak zor oldu. Onun Esrarengiz Kasaba'dan mümkün olduğu kadar uzakta olması gerektiğini fark ettim. Onu kendim götürmeyi tercih ederdim fakat mağaralara doğru yapacağım yolculuğa başlamam gerekiyor. İlk kar çoktan düştü ve ne kadar gecikirsem yolculuk da o kadar tehlikeli olacak. Eski asistanım benimle konuşmayı reddediyor, bu yüzden ondan yardım alamam.

İşin garip yanı, geride kalan güvenebileceğim tek insan, tanıdığım en güvenilmez kişi. O bir hırsız ve şarlatan—fakat çok seyahat eden biri. Dünyanın diğer ucundaki çetelerin takıldıkları yerleri ve arka sokakları bildiğine hiç şüphem yok. Birinci günlüğü saklamak için bir yer bulacaktır. Ona haber gönderdim ve şimdi gelmesini beklemek zorundayım.

Belki de bana değerini kanıtlayabilir.

Belki de geçmişteki hatalar düzeltilebilir.

Şimdi yapabileceğim tek şey beklemek.

ⵜⴰⵎⴰⵣⵉⵖⵜ

Karşılaşılan uyuşmazlıkları uzaklaştırma amacıyla, eşitliğe gözlerini bu garip sembollere bakıyordum.

Yan taraftaki şekil bir anlam ifade etmiyordu.

Sabit ışık

6 1 345 12 99 10 13 7

Uykumu istiyorum.

Lütfen, hayır!

Ne yazık ki şüphelerimde haklı olduğum ortaya çıktı. İzleniyorum. O bulmadan önce bu kitabı saklamak zorundayım.

Haturla – Esrarengiz Kasaba'da güvenebileceğin hiç kimse yok.

Casuslarından birinin, belki de ele geçirilmiş birisinin benim araştırmama ulaşma ihtimali büyüyor.

KİMSEYE GÜVENME!

ppt

Zamanımın sona eriyor olmasından korkuyorum. Çok yorgunum...

Gözlerimi kapattığımda bu uğursuz sembolleri ve desenleri görüyorum. Gözlerimi açtığım zaman bunların günlüğüme yazıldığını görüyorum.

Bunları çizen ben değilim!

5

Yoksa ben miyim?

???

Zihnim sınırlarını zorluyor.

Beni kontrol etmeye çalışıyor. Uyuduğum birkaç dakikalık zamanlarda günlüğüme yazmaya çalışıyor. Geleceğini ve belki de insan ırkının geleceğini riske attım. Daha fazla yazmak yok. Bu kitabı gömmenin vakti geldi. Ondan sonra yapmam gereken tek şey S'nin gelmesini beklemek. Ve dünyayı kurtarmak. Ya da bunu denerken hayatımı kaybetmek.

1 Haziran

~~Selamlar!~~
~~Merhabalar!~~ ~~Naaaber?~~

Selam!

Benim adım Dipper Pines ve bundan sonra bu günlüğe yazan ben olacağım! Muhtemelen benim gibi normal bir çocuğun nasıl olup da tüm zamanların en harika kitabını bulduğunu merak ediyorsunuzdur. Şey, bu benim yazın okunacaklar listemde değildi! Gerçek şu ki-

~~Bunu almak için 100 mumya ile savaştım.~~

~~Bir vampirin boynunu kırıp kitabı ondan aldım.~~

~~Çıplak ellerimle kitabı~~ bir ~~ejderhanın midesinden çekip çıkardım.~~

Ben...onu tamamen kaza eseri buldum.

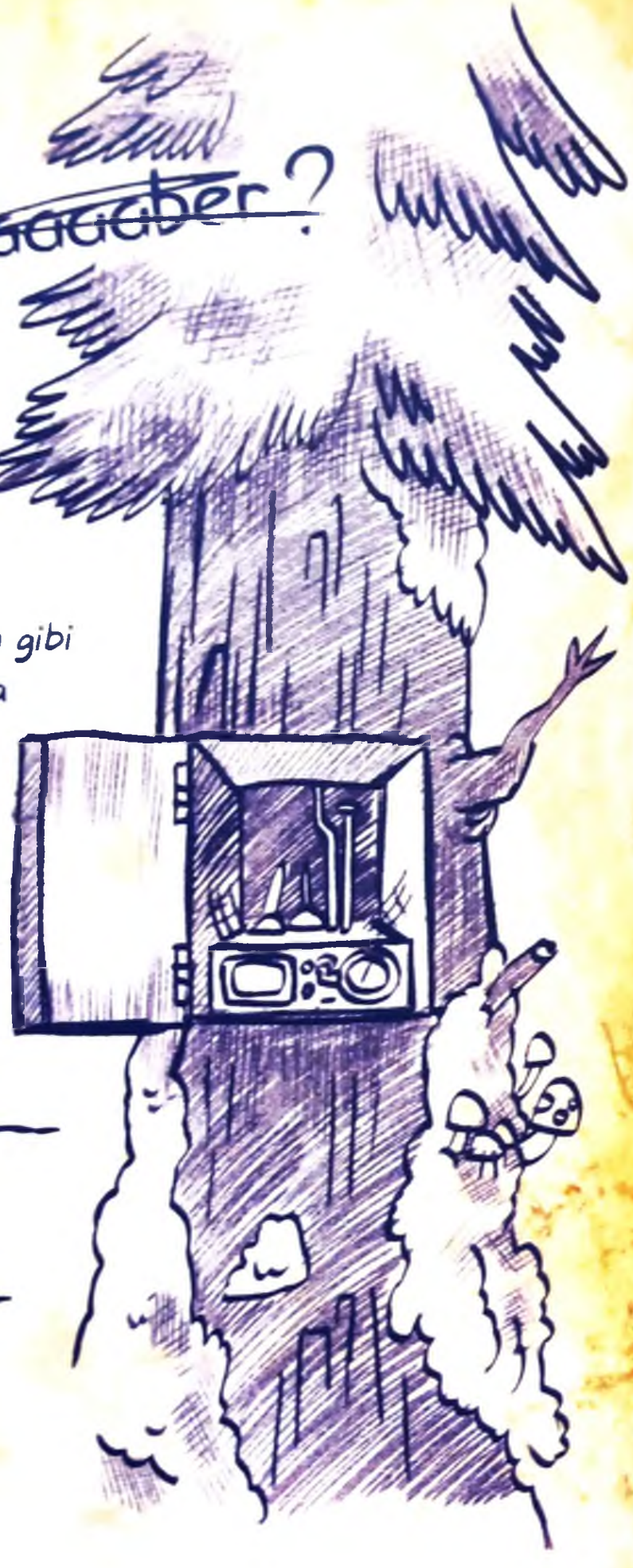

En başta, bu eski kitap Harika Amca Stan'den (onun hakkında daha sonra konuşacağım) daha kötü kokuyordu, toz ve kırkayaklarla kaplıydı. Fakat ben tüm güveleri saç kurutma makinesiyle kuruttuktan sonra kitaba göz attım ve o zamandan beri elimden bırakamıyorum!

Dürüst olmak gerekirse bu kasabadaki hiç kimse beni anlamıyor. Garip, paragöz büyük amcam beni sadece ucuz işçi olarak görüyor, kız kardeşim erkek düşkünü olduğu bir dönemden geçiyor ve Gizemli Kulübe'de çalışanlar ~~Wanda?~~ ~~Zeus?~~ tüm gün birbirleriyle sadece dedikodu yapıyorlar. Kimse bana inanmıyor fakat buraya geldiğimden beri bu kasabada garip bir şeyler döndüğünü hissediyorum. Bu "Yazar" her kimse o, burası hakkındaki gerçekleri öğrenmiş olan tek kişi! Önceki yazarın adımlarını takip etmeye, bu garip kasabanın gizemini çözmeye ve en büyük gizemin yanıtını bulmaya yemin ettim: BU KİTABIN YAZARI KİM? Tabii ki Harika Amca Stan'in söylediği gibi Sascrotch'ı yıkamayı bitirdikten sonra.

Fakat başlamadan önce, belki de size biraz kendimden bahsetmeliyim!

Yeni yazarınız!

Şanslı Şapka! Bu şapkayı 5. sınıftan beri takıyorum. Onu yıkayamam-bu şansını mahveder!

Bu kasabaya geldiğimden beri fazla uyumadım. Mabel uykusunda şarkı söylüyor ve soğuk tavan arası odası, perili bir hayalet gemisi gibi gıcırdıyor.

Güvenilir Yelek! Buraya neredeyse her şeyi sığdırabilirim! (Ayrıca omuzlarım varmış gibi gösteriyor.)

Kamera! Birisi HER ZAMAN hazırda olmalı. Garip bir şeyleri yakalama fırsatını kaçırmak istemem.

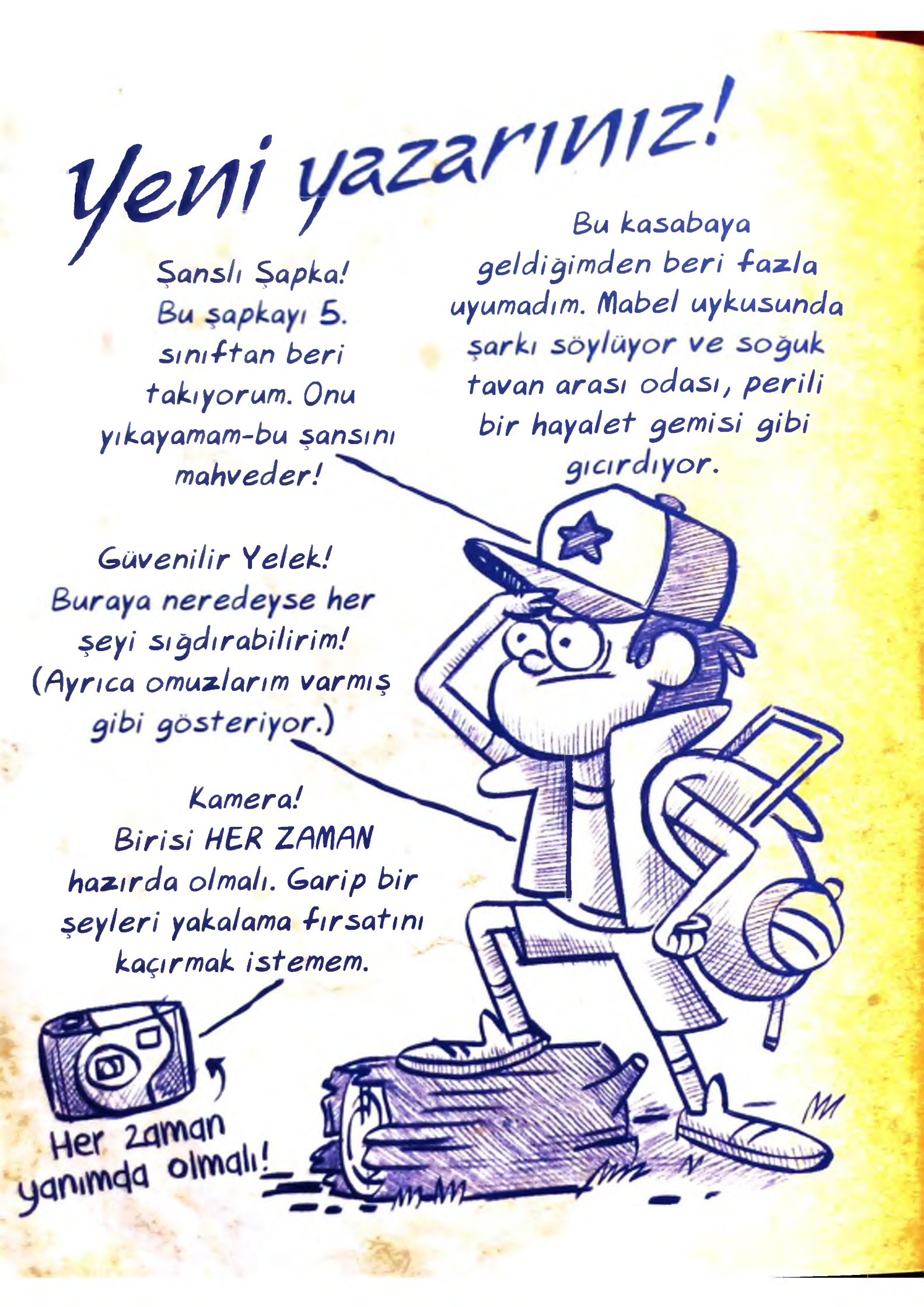

Doğum izim!

İSİM: ~~M~~ Dipper Pines

YAŞ: 12 (Fakat yazın sonunda 13 olacağım!)

DOĞUM YERİ: Piedmont, Kaliforniya (Güzel yer! Çok sıkıcı.)

İLGİ ALANLARI: Bilgisayar oyunları, paranormal, fotoğraf, ~~İzlanda pop grubu BABBA~~

KARDEŞLER: İkiz kız kardeşim Mabel. Benim kız saçları ile kan dolaşımıma 500 kilo şeker enjekte edilmiş hâlimi düşünün. "Parçalarından" birini yapmadığı sürece gerçek bir arkadaş olabiliyor. İnsanların düşündüğünden daha zeki ve genellikle beni delirtmek için öyle davranıyor. (Sevgili takıntısından önce çok daha eğlenceliydi.)

İĞRENÇ ÖZELLİKLER: Büyük Ayı'ya benzeyen garip bir doğum izi. Annem bir keresinde bunun anlamının benim "büyük işler başaracağım" olduğunu söylemişti. Harika Amca Stan, bunun yüzüme dökülmüş acı sosa benzediğini söyledi.

(KENDİME NOT: BU GÜNLÜĞÜ ONA ASLA GÖSTERME.)

3 Haziran

Eger yeterince uzun yolculuk yapmışsanız muhtemelen bu araba yazısını görmüşsünüzdür:

GİZEMLİ KULÜBE NEDİR?

Bu, büyük amcam Stan'in ormandaki kabinini anlatıyor. Evini "Karın Kaslı Geyik" ve "Uni-corpse" gibi (sormayın) sahte sergilerle dolu bir turist tuzağına çevirdi. Gerçi bunların hiçbiri kız kardeşimin yeni erkek arkadaşı kadar garip değil. Asfalt leşi gibi kokuyor ve asla göz kırpmıyor. Sanırım araştırılacak ilk gizemimi buldum- ve bu kitap da benim rehberim olacak. Eğer bu adam bir ZOMBİ değilse şapkamı yiyeceğim!

GÜNCELLEME: O ZOMBI DEĞILDI! Ve şapkamı yiyemem çunku çoktan yendi-bir CUCE tarafından. (Kulubeden yeni bir şapka almak zorunda kaldım.)

Mabel ve ben, onun erkek arkadaşı kılığına girmiş GERÇEK cucelerden oluşan bir orduyla savaştık-bu korkunç fakat inanılmaz bir şeydi!

Sonunda Esrarengiz Kasaba'daki en garip günlerden birinin ardından güvenli ve sağlam bir şekilde geri döndük.

Bu günlük, bana Esrarengiz Kasaba'da kimseye güvenmememi söylüyor. Fakat birisiyle beraber yüz cüceye karşı savaştığınızda, muhtemelen o kişinin arkanızı kolladığını fark ediyorsunuz.

Harika Amca Stan bize bu kasabada hiçbir gariplik olmadığını söyledi fakat ortaya çıkarılmayı bekleyen başka hangi sırlar olduğunu kim bilebilir? Ben Piedmont Ortaokulu Heceleme Yarışması'nda üç kez finale ulaşmış olan Dipper Pines, bu gecelik bırakıyorum.

Her zaman Loch Ness canavarını kendi gözlerimle görmenin hayalini kurmuşumdur ve bu yerel efsane de ondan sonraki en iyi şeydi. Tam olarak fotoğrafını çekemedim (Meh, uzun hikaye!) ama işte, Hüpletici Canavar dedikleri yerel göl canavarının oldukça iyi bir çizimi.

STNLYMBL

Tuhaf

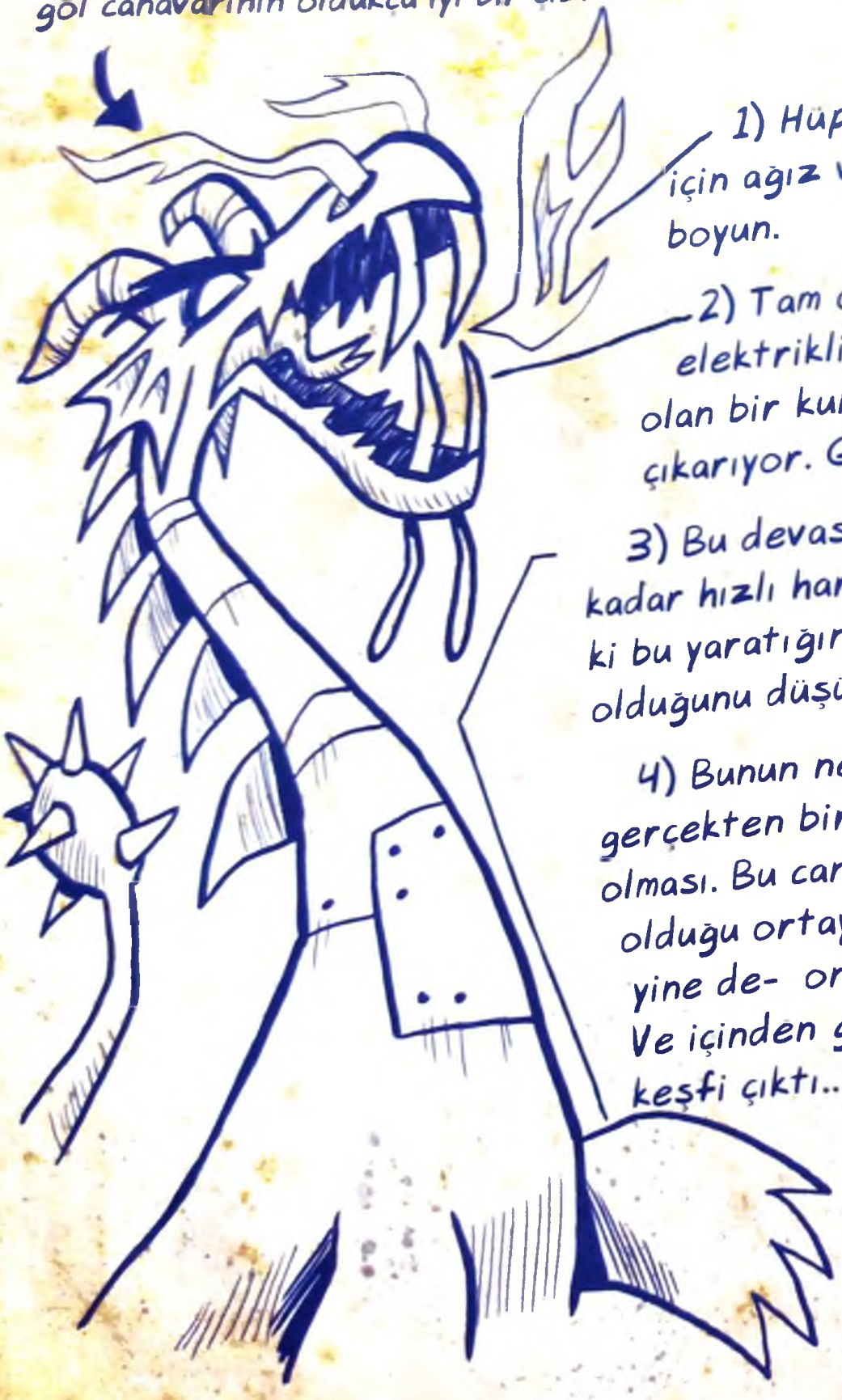

1) Hüpletmek için ağız ve uzun bir boyun.

2) Tam olarak elektrikli testeresi olan bir kunduz gibi ses çıkarıyor. Gerçekten!

3) Bu devasa yüzgeçler o kadar hızlı hareket ediyor ki bu yaratığın bir motoru olduğunu düşünebilirsiniz.

4) Bunun nedeni gerçekten bir motoru olması. Bu canavarın sahte olduğu ortaya çıktı...ama yine de- onu yakaladık. Ve içinden günün gerçek keşfi çıktı...

Bu garip, dişsiz köylünün adı...

Yaşlı McGucket

Kolundaki alçının içinden garip bir uğultu geliyor. Robotlar konusunda bir dâhi. Robot ön kolu olabilir mi? Kendisini yavaş yavaş bir robota mı çeviriyor???

Kesinlikle patlak gözlü fakat yine de her zaman bana bakıyormuş gibi görünüyor. Çok rahatsız edici.

Yemin ederim ona her baktığımda ağzındaki altın diş farklı bir tarafa geçmiş gibi görünüyor.

Asla ayakkabı giymiyor. Onlara "ayak hapishanesi" diyor.

Sakalındaki bandajın ne olduğundan emin değilim. Fakat ona uzandığımda ufak bir köpek gibi hırlamaya başladı.

Bu adamda kesinlikle şüphe uyandıran bir şey var fakat belli ettiğinden daha fazlasını mı bildiğini yoksa belli ettiği kadar şey bile bilmediğini mi söyleyemiyorum. Yazarın hiç bunun gibi yerel garip adamlarla uğraşmak zorunda kalıp kalmadığını merak ediyorum.

7 Haziran

Bugün Stan'in Gizemli Balmumu Müzesi'nin buyuk açılışı sırasında oldukça garip bir şey oldu. **Sanırım bir hayalet görmüş olabilirim!!**

Ben kalabalığın arkasında garip bir şekil gorduğumde, Stan bayat esprilerinden birkaçını anlatıyor ve dinleyicilerden her zamanki tepkiyi (ölüm sessizliği) alıyordu. Şekil kel ve çok solgundu- çoğunlukla gri ve beyazdı. Elinde bir şey tutuyordu ama ne olduğunu anlayamadım. Aniden ormana doğru koştu. Bir ışık parlaması oldu ve kayboldu.

Kitapta hayaletler hakkında olabildiğince kısa sürede okumam gereken buyük bir bölüm var. Tekrar karşıma çıkma olasılığına karşın hazırlıklı olmam lazım.

Ayrıca "Toby Determined" isimli kişinin bir tür goblin olduğundan %90 eminim. Araştırmam gerekiyor.

8 Haziran

Pekâlâ, bu kasaba gittikçe daha da ilginç hâle geliyor!! Şimdi de birisi Mabel'ın, Stan'e birebir benzeyecek şekilde yaptığı balmumu heykelinin kafasını kesti. Bunu kim yapmak ister ki??

Kıskanç bir yerel sanatçı mı? Gözleri bozuk baltalı bir katil mi? Lanetli "canlı balmumu heykelleri" mi?

Hayır. Canlı balmumu heykelleri fikri gerçekten aptalca. Bu konuya gerçek bir soruşturma gibi yaklaşmalıyım!

9 Haziran

Davayı çözdük!! Bu...bir grup canlı balmumu heykeliydi.

Lanetli İngiliz balmumu manyağıyla çatıda kılıç dövüşü yaptım ve eğer güneş tam olarak doğru zamanda doğmasaydı kaybedecektim! Grupta ayrıca Balmumu Nixon, Balmumu Coolio ve pantolon askısı takan, düşündükçe titrememe neden olan balmumundan yaşlı bir adam vardı. Şu andan itibaren yatağımın altında şömine maşasıyla uyuyacağım.

NOT—O hayaleti tekrar gördüğüme yemin edebilirim!

10 Haziran

Saat sabahın ikisi ve ben vazgeçtim. Bu şeyi tuzağa düşürmenin yolu yok. Bacakları olmadan nasıl bu kadar hızlı hareket ettiğini anlamıyorum.

Pekâlâ, yorgunum ve yeterince açık anlatmadım. Haydi en baştan başlayalım.

Ben Dipper Pines ve resmi olarak baştan başlıyorum. Olay öğle yemeği civarında başladı. Mabel ve ben, balmumu heykellerinden kurtulma işini bitirmiştik. (Çok fazla eritme işi vardı. İşin iyi tarafı, Mabel'ın resim yapmak için yeni, yamuk mum boyaları oldu!) Duvarların içinden gelen bir ses duyduğumda televizyon izliyor ve onun "dünyaca ünlü" fıstık ezmesi ve dolapta başka ne varsa koyduğu sandviçlerinden yiyorduk. Havalandırmadan tanıdık bir ses geliyordu ve "sırada" bir keseli sıçanla "özel röportaj" olduğuyla ilgili homurdanıyordu.

İşte o zaman BALMUMUNDAN YAPILMIŞ BİR ŞEYLERİN ELİMİZDEN KURTULDUĞUNU anladım.

Onu bulmak için Mabel'ı bana katılma konusunda ikna etmeye çalıştım fakat o "Dream Boy High 2: Craz + Xyler's Bodexcellent Radventure" dizisini izlerken yeni boya setini denemekle meşguldü ("BLORANGURPLE" isimli yeni bir renk icat etti), bu yüzden onun bana katılmayacağını biliyordum.

TEK BAŞIMA olduğumu biliyordum!

Havalandırma kanallarına girmem gerekiyordu fakat hazırlıksız gitmeye niyetim yoktu.

Mabel'a veda ettim ve salondaki havalandırma kanalına atladım. Havalandırma boyunca ilerlerken televizyonun parlaklığı hızla soldu. Ben de el fenerimi açtım ve koridorlardan oluşan bir labirent görünce çok şaşırdım.

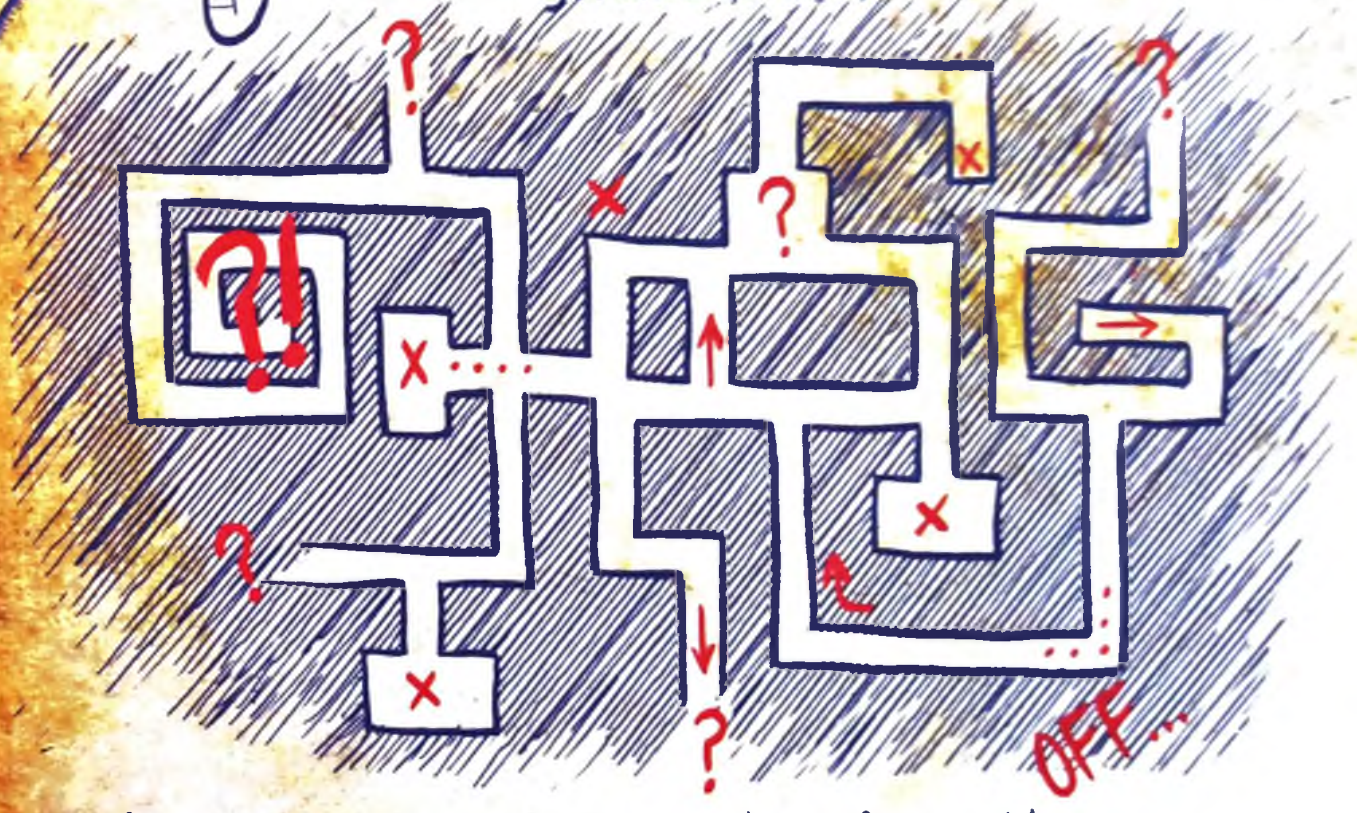

Yaratığın sesinin üstten ve sol taraftan geldiğini duyabiliyordum. "Beni Brooklyn'den çıkardılar fakat içimdeki Brooklyn'i çıkaramazlar." Ben de onu takip ettim ve kaybolmamak için sandviçimden kalan ekmek parçalarını arkamda bırakmaya başladım. Havalandırma kanalı gerçekten daraldı ama ben geçmeyi başardım. Tam en üste ulaşmışken el fenerimi düşürdüm. Tamamen karanlıkta kalmıştım.

Yaratığın sesini tekrar duydum. Çok daha yakından geliyordu.

"Mavi gözlü insanlar daha iyi mi görür?"

Bunun anlamı da neydi? Benimle alay mı ediyordu? Bir şekilde karanlıkta görebiliyor muydu? Kör hâlde sese doğru ilerlerken arkamda daha fazla ekmek kırıntısı bıraktım.

Köşeyi döndüğümde pantolon askıları takmış balmumu heykelinin, vücudundan ayrılmış kafasının şeklini gördüm.

Sonrasında olanlar için hazırlıksızdım. Ben ağımı sallarken kafa bir şekilde zıplayarak uzaklaştı. Ben de öne doğru, dirseğimin üzerine sert bir şekilde düştüm. Kafa, benimle alay etti: "Dirsek kemiği hakkında komik olan hiçbir şey yok." Tekrar yakalamak için hamle yaptım ama bir bowling topu gibi yuvarlanarak bana doğru geldi ve çarparak ağı elimden uzaklaştırdı. Uzaktaki köşeye kadar yuvarlandı, döndü ve tekrar bana doğru geldi. Kendi halatıma dolandım ve sandviç yüzünden fıstık ezmesine bulanarak kendimi dar bir havalandırma kanalının dibinde buldum. Kafanın üstümde konuştuğunu duyabiliyordum, "Herkese iyi haftalar! İyi geceler!" Sonra da zafer kazanan kafa zıplayarak uzaklaştı. Kendimi çözmem ve salona kadar olan yolu geri sürünmem saatler aldı.

Burada, Harika Amca Stan'in koltuğunda uyuyacağım.

SIKIŞMIŞ!

10 Haziran

Saat sabahın 10'u ve Mabel ile balmumu kafa arasındaki neşeli sohbetin gürültüsüne uyandım. Görünüşe bakılırsa bu şeyi uysallaştırmanın yolu seninle röportaj yapmasına izin vermek.

Bir duş alıp üzerimdeki fıstık ezmesini yıkayacağım. Tüm bu paranormal delilerden uzakta bir gün izin yapmak hoşuma gider...

Bu pisliğin adı Gideon Gleeful ve Telepati Çadırı adı verilen, bize rakip olan turist tuzağını işletiyor. Tıpkı amcam gibi o da sahte fakat o çok daha tehlikeli- çünkü insanlar onu gerçekten SEVİMLİ buluyorlar! Buna kız kardeşim Mabel da dâhil. Bu her zamanki hikâye: Çocuk, kızla tanışır. Çocuk, kızı kaybeder. Çocuk, kızın kardeşini öldürmeye çalışır. Tabii ki onu yendik.

Bu Pislik

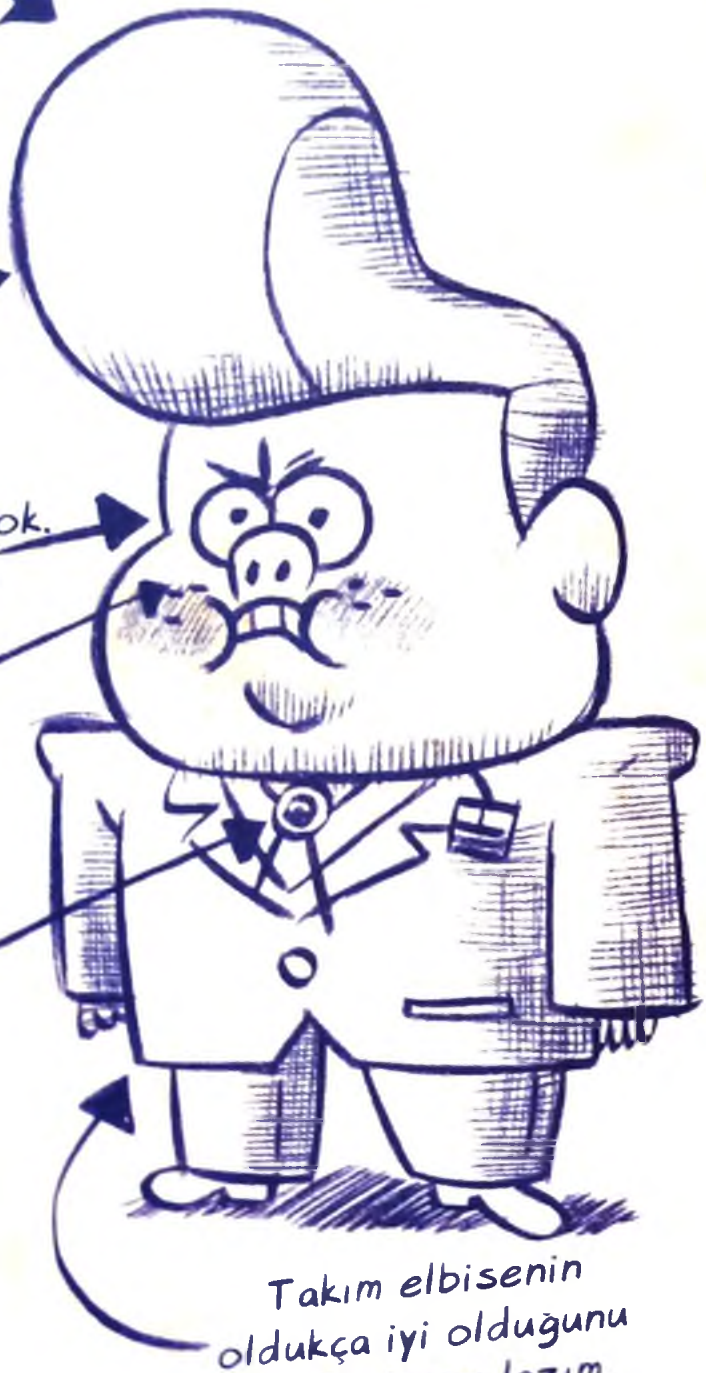

Saç. Neden bu kadar yüksek? Neden bu kadar beyaz? Bu çocuk 10 yaşında gibi. Saçını bu renge mi boyuyor?

Bu gözlerin arkasında bir ruh yok. Sadece sonu gelmez bir şeytanlık.

Küçük domuz burnu çok komik.

Bu tılsımın şakası yok. Onu nereden buldu? Tılsım, onu takana telekinezi ve genel bir "köylü havası" veriyor. Neyse ki Mabel onu paramparça etti!

Bebek pudrası, tıraş losyonu ve marşmelov karışımı gibi kokuyor.

Takım elbisenin oldukça iyi olduğunu itiraf etmem lazım.

Bizden "sonsuz intikam" alacağına ya da buna benzer bir şeye yemin etti fakat gerçekten, dünyanın en solgun 10 yaşındaki çocuğundan ne kadar korkmamız lazım? Adını unutuyorum...ŞİMDİ.

İşte kısa sürede unutmayacağım bir isim. Mabel ve ben, IKIMIZ de onun kasabadaki en harika insan olduğu konusunda hemfikiriz. Stan'in golf arabasına binmeme izin verdi ve bize para ödemeden yürüttüğü dondurmalı sandviçleri getirdi. Ayrıca kendisine gerçekten güveniyor- Stan bile ondan korkuyormuş gibi görünüyor!

Soos onun oduncunun kızı olduğunu söyledi ve iddia edildiğine göre her şeye tırmanabilir ya da onları kesebilirmiş. Ancak ben onun çoğunlukla işten kaçmak için yollar aradığını görüyorum. Ayrıca Mabel'a bu kadar fazla aptalca gönül ilişkisi yaşamamasını tavsiye etti ve bunu gerçekten takdir ediyorum. Gönül ilişkileri boşa zaman harcamaktan başka bir şey değil. Bu yüzden asla gönül ilişkisi yaşamayacağım. Hayır. Asla. Bir kere bile değil. ~~Bir keresinde, Stan bize o gün yapılacak işlerimizi verirken, dirseği benimkine dokundu.~~

Ah hayır, bana bakıyor!!

BİR ŞEYLER YAZIYORMUŞ GİBİ DAVRANIYORUM.

14 Haziran

Hayaletli markette yaşadığımız İNANILMAZ maceradan yeni döndük! İki hayaletle savaştım ve onları tek başıma yendim! ~~Kılık değiştirmem~~ gerekti.

Boş verin. Nasıl yenilgiye uğradıkları konusunda yazmaya değer bir şey yok.

Fakat Wendy ve onun ergen arkadaşlarının hepsi gerçekten de çok etkilendiler. Wendy hakkında da gerçekten yazmaya değer bir şey yok.

Yani, ne yazabilirim ki, değil mi? Evet!

Pekâlâ, yazmayı bırakıyorum.

Ben bırakmıyorum! Dipper yatağa gitti ama bu gece olanları yazmalıyım ve günlüğümün kilidinin şifresini unuttum (yine). Bu konuyu düşünmeden duramıyorum.

GÜLÜMSEYEN KÖPEKLERİN ÜLKESİ!!!

BUNLAR İYİ KÖPEKLER DEĞİLLER!

Oh, tabii ki çok şirin görünüyorlar fakat bu şeytani köpekler aklınızdan sonsuza kadar çıkmayacak, kâbus gibi bir dille tersten konuşuyorlar. Buraya "Smile Dip" adındaki son kullanım tarihi geçmiş, yasaklanmış bir Avrupa şekerinden tonlarca yiyerek ulaştım. Bu, kötü bir fikrimin olduğu ilk sefer olabilir ve sonuncusu olduğundan eminim!

BU KÖPEKLERE DİKKAT EDİN!

Selamlar. Ben Tracey (nami diğer Dipper #3), günlüğün yazarlığını resmi olarak üstleniyorum. Dipper #4 (nami diğer Quattro) ve bana, bisikletini çalarak Robbie'nin dikkatini dağıtma görevi verildi. Bisikleti ormana bıraktıktan sonra tam da "Orijinal Dipper"ın klon kardeşlerimize ihanet ettiği anda geri döndük ve her şeyi gördük. Onları bir fıskiyeyle eritirken dehşet içinde izledik. Neden böyle bir şey yaptı? Ben asla böyle bir şey yapmazdım, peki o nasıl yapabildi? O, benim! Ya da o, biz! Her neyse, konuyu anladınız.

Quattro ile birlikte yatak odasındaki dolapta saklandık ve O.D'nin dönmesini bekliyoruz. Parti bittiğinde ve Orijinal Dipper uyuyakaldığında Plan C'yi uygulamaya başlayacağız- hayatını ele geçirip Wendy'yle çıkmaya başlayacağız. O, dolapta yaşayacak. Her şeyi düşündüm. Eğer o biz olsaydı, o da böyle yapardı. (Ki zaten öyle.)

Klon Programı

Pazar	Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi
Quattro	Tracey	Quattro	Tracey	Quattro	Değişimli	Tracey
~~duş~~	~~duş~~	~~duş~~	~~duş~~	~~duş~~	~~duş~~	~~duş~~
yemek*	yemek*	yemek*	yemek*	yemek*	yemek*	yemek*
Tüm gün Wendy'yle ile randevu ↓	İş	İş	İş	İş	İş	Tüm gün Wendy'yle ile randevu ↓
	yemek*	yemek*	yemek*	yemek*	yemek*	
	İş	İş	İş	İş	İş	
	Wendy'yle randevu	Wendy'yle randevu	Wendy'yle randevu	Wendy'yle randevu	Wendy'yle randevu	
Toplantı	Toplantı	Toplantı	Toplantı	Toplantı	Toplantı	Toplantı

*Sıvılar yok!

Planı Quattro'yla gözden geçirdim ve o, günleri bölme şeklimden memnun olmadı! Cumartesi gününü benim, pazar gününü onun almasının adil olmadığını düşünüyor. Ona her şeyin adil olması için dengelendiğini açıkladım çünkü bu programı yapmak için zaman ayıran benim. Yani, o ne yaptı ki? Bir köşede oturup boyama yapıp peynirli kraker yedi- işte bu kadar!

Kimi zaman gerçekten sinirlerimi bozuyorum! Hey, biri mi geliyor? Bunu neden yazdım ki?

OF, HAYIR!

Orijinal Dipper'dan selamlar!

Partiden döndüğümde dolapta kendimi kendimle tartışırken buldum. Kapıyı açınca 3 ve 4 numarayı içeride buldum. Onları gördüğüme çok sevinmiştim. Onları tamamen unutmuşum! Ne yazık ki elimdeki Pitt Cola'ya bir bakış attılar ve delirdiler, "Bizi asla yakalayamayacaksın!" diyerek odadan kaçtılar ve ben açıklama şansı bulamadan ormana daldılar.

Onlar için biraz endişeliyim. Yarın yağmur yağacak.

İşin iyi tarafı, tahmin edin kim Wendy'yle dans etti?

18 Haziran

Pekâlâ, yazarın üzerinde çalıştığı, şifresi kırılamaz tarihi evrakı hatırladınız mı? Mabel'ın aptallığı, kaza eseri şifreyi çözdü! Ve bu da bizim kasabanın gerçekte Amerika Birleşik Devletleri'nin 8. + 1/2 başkanı olan

Quentin Trembley

tarafından kurulduğunu bulmamıza yol açtı.

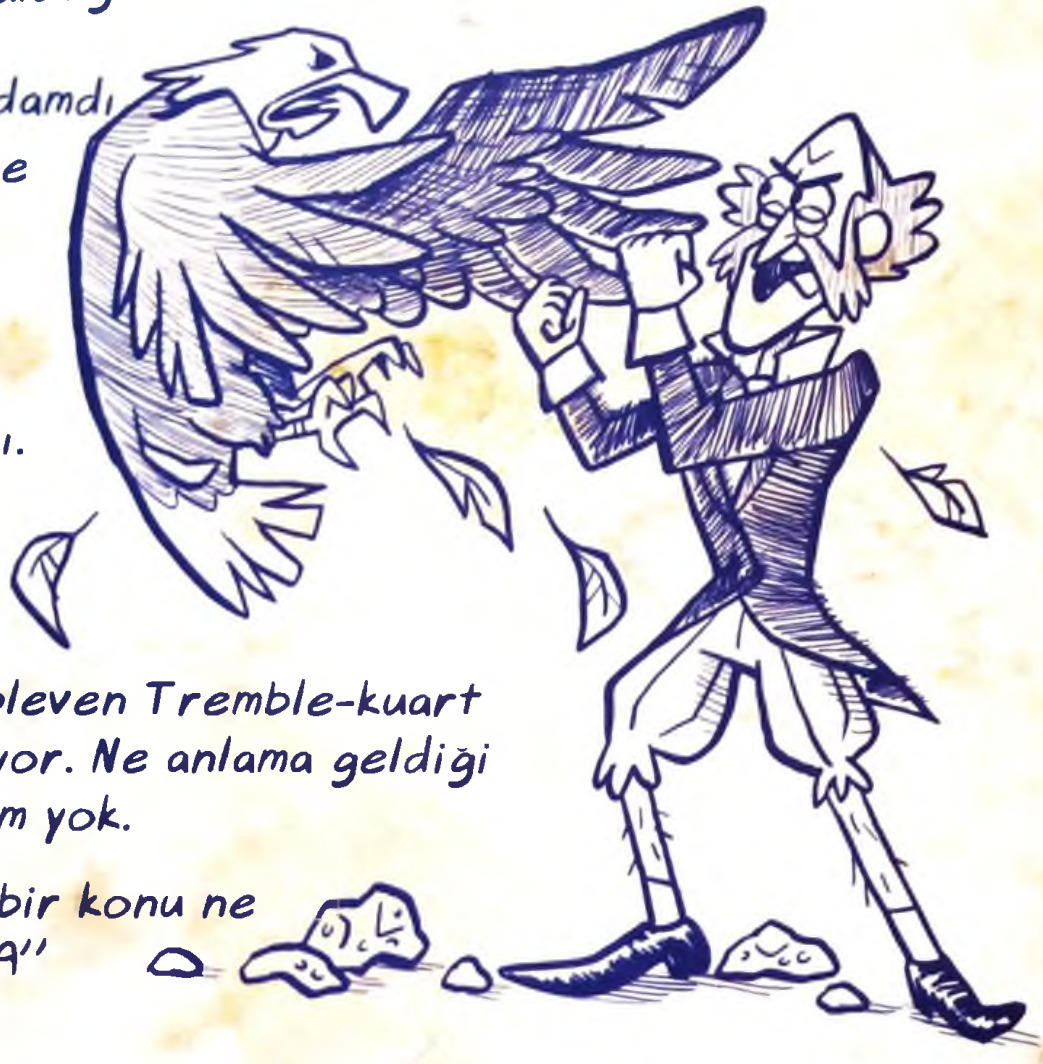

O kadar aptal bir adamdı ki onu tarihten silmeye çalıştılar. Gözlemler:

1) Saçlarını üçüncü karısı Sandy kesmiş. (Sandy bir ağaçkakandı. Bu çok şeyi açıklıyor.)

2) Ölçüleri "Üst üste 14 kaplumbağa boyunda ve çapı kırk-bleven Tremble-kuart kadar" şeklinde açıklıyor. Ne anlama geldiği konusunda hiçbir fikrim yok.

3) Her üç dakikada bir konu ne olursa olsun "AMERİKA" diye bağırıyor.

4) Asla pantolon giymiyor çünkü: "İngilizlerin beklediği bu!" Eminim Harika Amca Stan bu adama oy verirdi.

Başkan olduğunu nereden mi biliyoruz? Adam bize KENDİSİ söyledi! Bedenini yerfıstığı şekerlemesine sararak kendisini

150 sene hayatta tutmuş! Görünüşe bakılırsa işe yarıyor ama bunu yapanın pek de iyi kokmasını sağlamıyor. (Bana inanın.) Quentin ne kadar garip olursa olsun iyi bir adam ve onun kaçmasına yardım ettiğimiz ve "İrlandalılar konusundaki ırkçı teorilerini yargılamadığımız için" bize çok teşekkür etti.

Minnettarlığını göstermek için Mabel'ı milletvekili yaptı (bu şimdiden Mabel'ın kendisini bir şey zannetmesine neden oldu) ve bana da bunu verdi!

Başkanın Anahtarı

—Anahtar, Amerika'daki 1877'den önce yapılmış tüm kilitleri açabilir!

—Özgürlük çanının bir parçası eritilerek yapılmış.

—Quentin bunu sürekli Andrew Jackson üstünü değiştirirken onun odasına dalmak için kullanırmış. (Andrew Jackson bundan nefret edermiş. Quentin Trembley'i on dört kez vurmaya çalışmış.)

—"Kartalın kilidini açabiliyor" olması gerekiyormuş. Bunun ne anlama geldiğini hiçbir zaman bilmek istemiyorum.

— Bununla yapabileceğim çok fazla şey var. Daha sonra Esrarengiz Kasaba Tarih Müzesini yağmalamayı düşünüyorum!

HARİKA AMCA STAN'DEN UZAK TUT

Blubs ve Durland, bize Quentin Trembley'le yaşadığımız maceraları sır olarak saklamamızı söylediler ama birine söylememiz gerekiyordu! Ve Soos bu sırrı saklayacak biri gibi göründü. Nasıl da yanılmışız.

Bu sabah, Mabel'la alt kata indiğimizde Soos'u salonun tam ortasında, yerfıstığı şekerlemesiyle dolu dev bir kuvetin içinde uyurken bulduk. Kendisini "Uzak Geleceği görebilmek için!" korumaya çalışıyordu. Nefes alması için yerfıstığı şekerlemesinin içinden çıkan bir pipet ve geleceğin nasıl görüneceğini düşündüğüne dair yaptığı çizimler vardı.

Mabel bunun şaka yapmak için harika bir fırsat olduğunu düşündü. İlk olarak karton kutular bulmak için hediye mağazasını yağmaladık ve sonra da Harika Amca Stan'in tüm folyosunu kullandık. Bam! Harika gelecek kostümleri.

Sonra da Soos'a Rip van Winkle tarzında bir sakal yapabilmek amacıyla keçi kıllarını birbirine bantladık. Sonra da Stan'in sis makinesini çalıştırdık, ışıkları kapattık ve yanıp sönen birkaç yo-yoyu koltuğun arkasına atıp alarmı açtık.

Soos irkilerek uyandı ve Mabel konuştu, "Beep bop. Geleceğe hoş geldin, geçmişten gelen adam! Sene Bleven-milyon! Bize geçmiş yöntemlerini anlat." Bu sırada ben de ona onun Dev-Uykudan uyandığını anlattım. Dünyanın Cyborg İnsanları, Venüslü Amfibi ırka karşı verdikleri 5. Plazma Savaşı'nı kaybetmekteydiler.

Ona "Bizi Kurtarması Hesaplanan Kişi" olduğunu söyledim ve "Amiral Lazer Yüz'e karşı verilen büyük savaşı kazanmamız" için bize yardım etmesini istedim.

Soos hepsine kandı. Koridora çıkıp aynadaki yansımasını görene kadar savaşa katılmaya hazırdı. Sakalın yapıştırma olduğunu hemen anladı. Görünüşe bakılırsa, Soos'un sakalı çıkmıyor. (Çenesindeki birkaç sakal parçasını kendi yapıştırıyormuş.)

Akşamın geri kalanını "Geçmişe Tekrar Geri Geri Dönüş 3" izleyip yerfıstığı şekerlemesi yiyerek geçirdi. Zaman yolculuğunun gerçek olmaması çok kötü.

GUNCELLEME! ZAMANDA YOLCULUK GERÇEKMIŞ! Sürekli gördüğüm "kel hayaleti" hatırlıyor musunuz? Onun dunyanın en kötü zaman yolcusu olduğu ortaya çıktı. İsmi ~~Blendo? Benson?~~ Blendin ve göründüğü kadar garip biri.

Anormallikleri düzeltmek için "20712" senesinden gelmiş fakat zaman kaseti ile anormalliklere yol açan kendisi oldu. Keşke makinesini geri vermeseydim. Kendi zaman kasetimi yapıp yapamayacağımı merak ediyorum.

Blendin Ortaya Çıktı

Zamanda ~~yolculuk~~ yaptığında her seferinde kafası alev alıyor ve tüm saçlarını yakıyor!

Zaman gözlükleri, onun geleceği ve geçmişi görmesini sağlıyor fakat ufak yazıları okuyamıyor. Adamın numaralı gözlüğe geçmesi lazım!

Etrafındaki her şeye uyum sağlamasına yol açması gereken elbisesi sürekli hata veriyor. Ah, "uyum sağlamak." Sonunda anladım!

İyi bir görünüş değil tatlım! ÖĞK!

Ben Mabel! Dipper, Soos'un metresi, mutfak saati ve byji kablolarıyla köşede. Bu yüzden onun dikkati dağılmışken ben de zaman yolculuğu macerasından çok daha önemli bir şey hakkında yazmak istedim.

Bu küçük süper kahraman bugün benim hayatımı kurtardı. Paytak ortaya çıkıp hayatıma girene kadar bir şeylerin eksik olduğunun farkına bile varmamıştım. Özellikle de onun, Paytak'ın, domuz'un. O en iyi arkadaş, en iyi evcil hayvan ve en iyi büyüyle değiştirilmiş prensin (?) bir araya gelmiş hâli!

SÜPER DOMUZ PAYTAK!!!

Süper keskin kulakları, birisinin yemek yediğini iki oda uzaklıktan duyabilir.

Kömür siyahı gözleri, ruhunuzun derinliklerine bakabilir ve onun sevgisini hak edip etmediğinizi görebilir.

Süper dolgun yanakları, tüm teyze ve büyükannelerden gelecek en sert çimdiklemelere bile dayanabilir.

Karnı süper şirin ve inanılmaz gıdıklanıyor. Burası onun Aşil topuğu gibi. Yoksa bu Aşil boynağı mı olur?

ZAMANIN ÖNEMİ YOK! ONU* SONSUZA KADAR SEVECEĞİM!

*PAYTAK KIZ MI YOKSA ERKEK Mİ? HENÜZ CİNSİYETİNE BİLE KARAR VERMEDİM

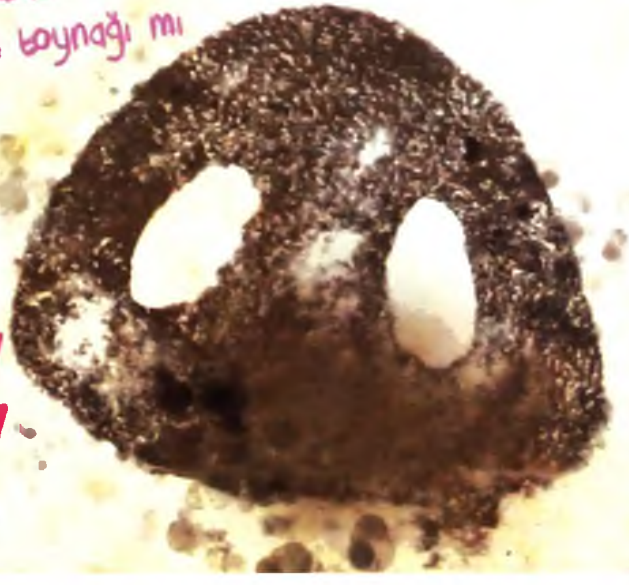

AYYY! YARDIM EDİYOR!

Rumble McSkirmish

SÜPER GÜÇLÜ NİNJA-TURBO YENİ-ULTRA HİPER-MEGA ÇOKLU-ALFA EKSTRA-SÜPER BİR KÂBUS!

Pekâlâ, bu uzun bir hikâye ama bir şekilde korumam olması için en sevdiğim oyun salonu karakterini gerçek dünyaya çağırdım. Ancak o beni korumak yerine fena dövdü! Görünüşe bakılırsa onu yenmenin tek yolu sizi dövmesine izin vermek- sonra oyun baştan başlıyor. Bugünden sonra omurgamın da baştan başlatılmasına ihtiyacım var!

İsminin "Rumble Fracas Melee Fisticuffs Slapfight McSkirmish"in kısaltması olduğunu söyledi. Gerçek adının sadece en büyük savaşçılar tarafından söylenebileceğini iddia ediyor. (Ya da "4 Kuruş Atın" komutunu yerine getirebilecek olan herhangi biri tarafından.)

YANDAN GÖRÜNÜŞ —Tüm takoları ve enerji barlarını yedikten sonra bile çok zayıf.

BU KOMBOYU ASLA KULLANMA!!

←←PP→←↓
KK↗P(x3)K

Bandanası kırmızı çünkü düşmanlarının kanına bulanmış! Ya da belki domates suyudur? Bu çok daha az havalı olurdu.

Saçı her zaman rüzgârda dalgalanıyor, rüzgâr olmadığı zamanlarda bile.

Kendi etrafında her döndüğünde göz bandı yer değiştiriyor. Bu aptal animasyon hatası hakkında oyun şirketine mektup yazmam gerekebilir!

Ayrıca bu kırmızı kemerin de sahibi. O da mı kana bulanmış? Düşündüm de bu kanlı kıyafetler işi gerçekten tüyler ürpertici.

Üstü her zaman çıplak. Ona giymesi için tişört verdiğimde onu bir ateş topuyla yok etti.

Bedenindeki keskin kenarlar gerçek, sadece benim kötü çizimim değil. Piksellerden yapılma - ve pikseller KESKİN!

Yaz Cadılar Bayramı Hilekâr

Bugüne kadar karşılaştığımız en korkunç/sersem canavar! Ve bu çocuk sadece boyunun büyüklüğünü göstermek için orada değil. Hilekârın onu bütün hâlde yuttuğunu gördük! "Yaz Cadılar Bayramı" isimli sahte yerel tatil için yeterince heyecanlı olmayışım onu kızdırdı ve neredeyse bizi yok ediyordu.

1) Uzun boylu, esnek bedeni kabuslardan (ve şekerlemeden) yapılmış.

2) Çok kolay sinirleniyor. Eğer ben 4 metrelik ölümsüz bir canavar olsaydım çok daha az sinirli olurdum.

3) Grenda'nın "SÜPER ATEŞLİ!" dediği rahatsız edici bir sesi var. Onun için endişeleniyorum.

4) "Ruh Kasabasında Ev İşlerini Yapan Aksi Kız" isimli filmdeki "Bay Yüzsüz" gibi bedeninin şeklini değiştirebiliyor. (Mabel bu filmi 82 kez izledi.)

5) Her şekil değiştirdiğinde kıyafetlerini yırtıyor, bu da tüm dikişleri açıklıyor.

Fakat tüm gece boyunca bizi kasabada kovaladıktan sonra onun gerçek şeklini görebildik—

BLOĞW

Bu adam ucuz şekerden yapılmış! Otuz yıllık ucuz şekerden. Ve tek istediği birilerinin onu yemesiymiş.

Yaz Cadılar Bayramı boyunca gördüğüm en korkunç şey, Soos'un Yaz Cadılar Bayramı Hilekâr'ını yemesiydi.

İkinci en korkunç şey ise Stan'in vampir kostümü için korse giymeye çalışmasıydı.

6 Temmuz

Nasıl bir gündü ama! Stan Mabel'la bahse girdi ve Gizemli Kulübe'nin başına Mabel'ı bıraktı (saçma ama gerçek).

Mabel benden Harika Amca Stan'in turu için gerçek bir eglence bulmamı söyledi- VE BEN DE BUNU YAPTIM! Ormanın ürkütücü görünen bir kısmına gittim ve kaplan tuzaklarından birini kazdım. Çok zaman geçmeden bir şey yakalamıştım. Sadece ufak bir sorun vardı—

Çukuru yeterince derin kazmamıştım. Bir yer cücesi ya da trol yakalayacağımı düşünmüştüm. Yakalayacağımı düşündüğüm en büyük şey kurt adamdı. Neredeyse yazarı yenecek olan canavarın kendisini yakalayacağımı hiç düşünmemiştim- bir GREMGOBLİN!

Çuvalı yavaşça canavarın devasa kafasına geçirdim ve hemen uyuyakaldı. (Stan'in bu numarayı Soos'un üzerinde kullandığını görmüştüm. Soos'un gözlerinin üzerine bir battaniye örttüğünüz zaman tıpkı bir papağan gibi hemen uyuyakalıyor. Gerçek hikâye.)

Halatın bir ucunu çuvala, diğer ucunu golf arabasının arkasına bağladım. Onu çukurdan çıkardım ve kulübeye kadar sürükledim.

EVET!! Sonunda!! Dipper Pines: Süper Canavar Avcısı!! Sonunda gripten fazlasını yakaladığımı görmek için Stan de burada olsaydı keşke! ~~Yazarın bundan etkilenip etkilenmeyeceğini merak ediyorum.~~

Beden Değişimi!

Merhaba, sosyal ilişkilere sahip olmak yerine Dipper'ın yazdığı BÜYÜK ÖNEMLİ GÜNLÜK. Bu senin yeni lordun ve efendin MABEL! Pekâlâ, aslında Dipper'ın bedeni içindeki Mabel. Gördün mü, şu an devam etmekte olan bir beden değişimi olayı var fakat seni tüm bilimsel detaylarla sıkmayacağım. Sadece ~~büyü~~ bilimi Esrarengiz Kasaba sayesinde Dip-Dip'in bedeninin tamamen yeni bir yönetim altında olduğunu söyleyebilirim.

Ergenlik Öncesi Bir Erkeğin Garip Bedeni!!

İşin iyi tarafı, yeni keşfettiğim büyük miktarda saldırganlığım var. Bir şeyleri yumruklamak isteyebilirim. Dans ederken!

Kontrol bendeyken GERÇEKTEN ilginç olan bir şey hakkında yazacağım: Uzun mesafeli balık-erkek arkadaşım Mermanda!

O esmer küçük bıyığı. Hubba hubba!

Yarı balık ve yarı üstü çıplak erkek. Mükemmel kombinasyon!

Bir yerlerinde hava deliği olduğunu söylüyor fakat bu konuda ne kadar az şey bilirsem o kadar iyi.

Sözüm ona 13 tane kalbi varmış ve ailesini özlediğinde hepsi birden kırılmış!

İlk öpücüğüm! ve Dipper'ın da... hahaha

MMUAH

"Canavar Avcısı Dipper." Hahaha!

Sanırım kardeşime karşı gerçekten de adil davranmıyorum. O öpücükle Mermando'nun hayatını kurtardı. Dipper bu yaz kahramanca bir sürü şey yaptı ve hepimizi birkaç kez kurtardı.
O, isteyebileceğim en iyi kardeş.

Fakat ona bu harika yeni odayı vermek? Cesedimi çiğnemesi lazım!!!

Ya da kendi cesedini çiğnemesi lazım? Benim cesedimi ve onun ölü beynini çiğneyerek?

Boş verin.

Mabel'ın domuzunu ararken delice fakat gerçek olan bir şeye rastladık! Hepsini kendi gözlerimle gördüm.

DİNOZOR MAĞARASI

Gerçek dinozorlar, milyonlarca yıldır AĞAÇ REÇİNESİNDE korunmuşlar. Hava çok ısınırsa kaçabilirler!

stegosaurus

Mabel bununla özçekim yapmayı denedi fakat reçineye yapıştı.

Madenci kemikleri

Sanırım şimdi bu madenin yıllar önce neden terk edildiğini biliyoruz.

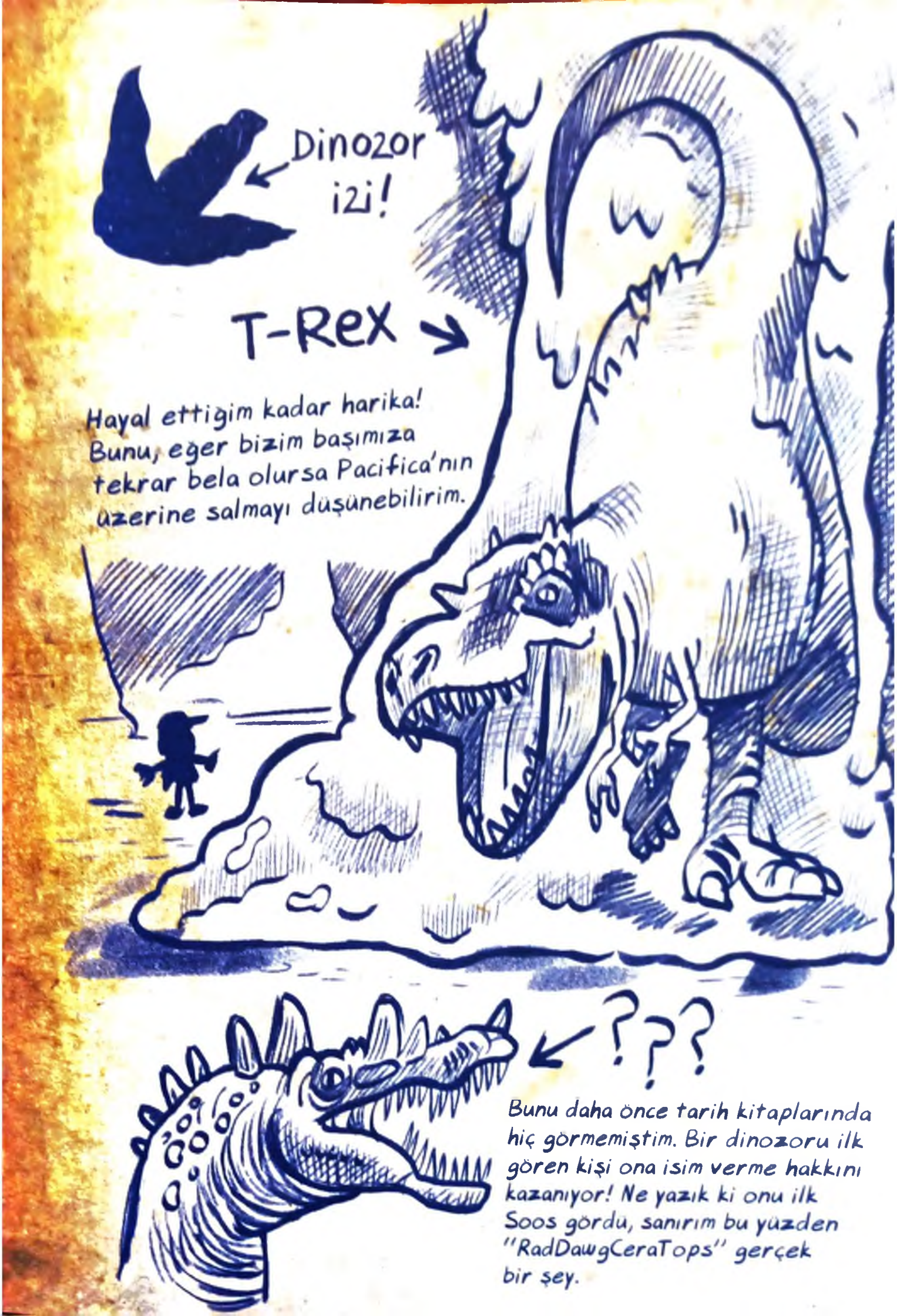
Dinozor izi!
T-Rex
Hayal ettigim kadar harika! Bunu, eger bizim başımıza tekrar bela olursa Pacifica'nın üzerine salmayı düşünebilirim.
???
Bunu daha önce tarih kitaplarında hiç görmemiştim. Bir dinozoru ilk gören kişi ona isim verme hakkını kazanıyor! Ne yazık ki onu ilk Soos gördü, sanırım bu yüzden "RadDawgCeraTops" gerçek bir şey.

11 Temmuz

Şey, sanırım bunun olacağını bilmem gerekirdi- Harika Amca Stan magaradan dinozor yumurtası çaldı. Yumurtanın çatlamasını ve onu sergilemeyi umuyor. Doğaya müdahale ettiği için sinirlenmek istiyorum fakat bu gerçekten ilgimi çekti. Yani, kim yavru bir dinozorun evcil hayvanı olmasını istemez ki?

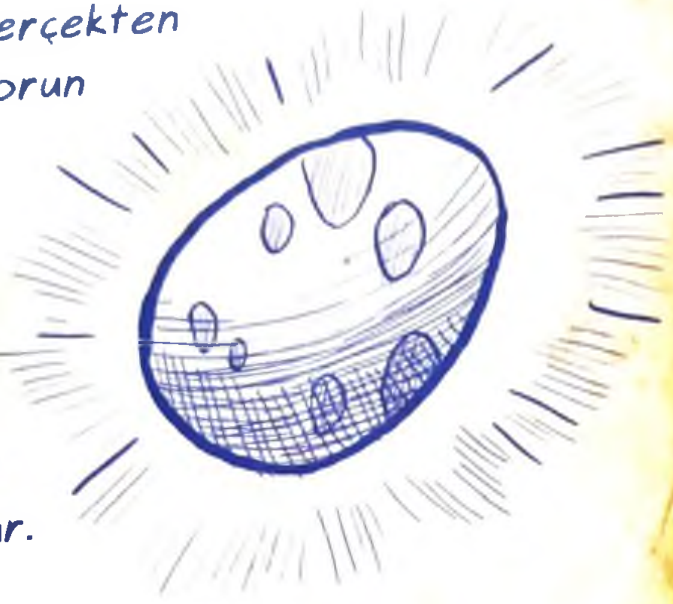

Fakat yumurtanın çatlaması için kullandığı ısıtıcı lambaların ise yaraması çok uzun sürüyor!! Bu gece Mabel ile ben, o uyurken yumurtayı Stan'in altına yerleştireceğiz. Onda tüm bu garip-yaşlı-adam nemi olayı var.

12 Temmuz

Yumurta çatladı! BEBEK BİR DİNOZORUMUZ VAR!!! Sanırım bu bir Compsognathus.

Bir tavuktan daha fazla büyümüyorlar ve bir dinozora göre oldukça zeki olmaları gerekiyor. Kesin olan bir şey var- Compy kesinlikle "Stan annesini" çok seviyor. Küçük adam, Stan'i gittiği her yerde takip ediyor.

Paytak, Mabel'ın yatağının altına saklanmayı alışkanlık hâline getirdi. Mabel bundan çok memnun çünkü sürekli yatak altı domuzu hakkında şaka yapabiliyor.

14 Temmuz

Yavru, fazlasıyla Stan annesine benziyor. Ufak gagasıyla turistlerin ceplerindeki her şeyi çalıyor ve sonra da ötüşüyle onları korkutup kaçırıyor, sesinin "geri ödeme yok" der gibi çıktığına yemin ederim. Eğer küçük hırsız kötü yolla kazandıklarını paylaşsaydı tüm bunlar Stan için sorun olmazdı. Fakat altın yığınının üzerinde oturan bir ejderha gibi tüm çaldıklarını bir yığın olarak topladı ve üzerinde oturuyor, yakınına gelen herkese tıslıyor.

15 Temmuz

Çok fazla çaba gerektirdi fakat sonunda Compy'i yakaladık. Stan, onu altın saatiyle bir kafese sokmaya çalıştı fakat dinozor neredeyse sahte altın kaplamanın kokusunu alabiliyormuş gibiydi. Compy tuzağa düşmeden önce Stan'in işi, birkaç kredi kartı ve yirmi dolarlık bir banknotla tatlandırması gerekti.

Onu, Çiftçi Sprott'a verdik. O "sıra dışı hayvanları" idare etmek konusunda oldukça rahat. Umarım değerli eşyalarını iyi ve güçlü bir kasada saklıyordur.

Belki de şimdiye kadar yaptığımız en delice ve korkunç maceradan geri döndük—

Harika Amca Stan'in zihnine yaptığımız bir yolculuk!

Sonunda günlükte bahsedilen garip, üçgen şeklindeki beyin-iblisi Bill Cipher ile karşılaştık. (Gerçi ondan bahseden çoğu sayfa eksik ya da yırtılmış.) Harika Amca Stan'in zihnindeki bir şifreyi çalmaya çalışıyordu ve onu durdurabilmek için Stan'in zihnindeki YÜZLERCE düşünceyi karıştırmamız gerekti. Orada gördüğüm ve Mabel'a bahsetmediğim bazı başıboş düşünceler...

Stan'in 12 yaşındaki yetişkinliğe kabul töreni. Tapınakta Groucho Marx Gözlüğü taktığı için babası çok sinirli görünüyordu.

Harika Amca Stan'in iğrenç bir otelde tek başına CASH WHEEL izleyip kutusundan "UNLUCKY LEPRECHAUN" mısır gevreği yiyerek doğum gününü kutlaması. (Görünüşe bakılırsa doğum günü 15 Haziran. Kim bilirdi ki?)

Harika Amca Stan evlenmiş mi?! Görünüşe bakılırsa Las Vegas'ta sadece 48 saatliğine Marilyn Rosenstein isimli bir garsonla evlenmiş ve kadının arabasını çalmanın peşinde olduğu ortaya çıkmış. (Gerçek bir dolandırıcı. Belki de Stan için doğru kişiydi!)

Sahildeki boş bir salıncak hakkında pek çok hatıra. Tüm bunlar ne anlama geliyor?

Stan, genç Soos'a boks yapmayı öğretiyor.

En önemli hatıra ise Stan'in beni umursadığını itiraf ettiği hatıraydı. Bunu keşfettiğimde Bill'i tamamen yenmeme yetecek gücü buldum.

Anlaşılan o ki "rüyalarda" istediğiniz her şey olabiliyorsunuz. Ben ve Mabel da HARİKA olmak istediğimize karar verdik!

Bill'i her nereden geldiyse oraya gönderdik ve sonunda gerçekliğe kaçmayı başarabildik. Ne yazık ki gerçekliğin, rüya dünyasından çok daha az eğlenceli olduğu ortaya çıktı. Biz Stan'in beyninde meşgulken Gideon bir şekilde Gizemli Kulübe'nin kontrolünü ele geçirmişti!

Bu gece Soos ve büyükannesiyle kalmak zorundayız. Daha fazla yazamayacak kadar yorgunum. Bir başkasının rüyasına girmek sizin de uyumanız anlamına gelmiyor. Yarın Gizemli Kulübe'yi geri almak için bir plan yapacağız. Stan'in aklında sinsi bir plan olduğundan eminim.

Ben de çok yorgunum ama uyuyamıyorum. O çılgın maceradan ve silindir şapka giymiş geometrik bir şekil tarafından neredeyse havaya uçuruldıktan sonra sinirlerim BLAHH olmuş durumda! Ayrıca Gideon konusunda endişeliyim ve büyükannenin porselen melekleri bana süper garip bir şekilde bakıyor. Keşke tekrar uyuyabilsem çünkü onlarla bir başka karşılaşma daha yaşamak istiyorum.

Onları tüm "Dream Boy High" filmlerinde gördüm ve şimdi onlarla bizzat tanıştım! Ya da bir insanın içinde—Stan'in.

Craz şirin olanı.

Xyler da şirin olanı.

Genelde mavi saçı büyük annemle bağdaştırsam da Craz'de güzel duruyor. Yürü be Craz!

O askılının içinde harika görünüyorsun Xyler!

Craz'i davulcu olarak hayal etmemiştim. Bana tef çalacak biriymiş gibi görünüyor. Fakat en iyi çaldığı enstrüman benim kalbim. Mi-yav!

Onların güzel görünmelerine hazırlıklıydım fakat aynı zamanda harika da kokuyorlar. Sanki bağdacıklara batırılmış ve üzerine krema sürülmüş yavru bir tavşan gibi.

"Dream Boy High" kasetleri 80'li senelerde Good Enough Entertainment isimli bir şirket tarafından yapılmış, yani animasyonları kimi zaman garip olabiliyor. Arada bir dudaklarının hareketleri ile söyledikleri şeyler uyuşmuyor.

Birlikte geçirdiğimiz zaman kısaydı. Onları tekrar görebilmeyi umuyorum ancak sadece rüyalarda ortaya çıkıyorlar. Oh, belki de yazmayı bırakıp uyumaya ve rüya görmeye başlamalıyım.

İşte Mabel geliyor Rüya Çocuklar!!!

Aman Tanrım, son birkaç gündür yaşadığımız maceralardan sonra hala nefes nefeseyim. Gideon bizi neredeyse yendi ama sonra gerçek bir kötü adam tarzıyla tüm işi batırdı- dev bir robotla. Mabel ona Siskotron Beceriksiz-Droid 1000 diyor fakat ben ona:

GİDEON-BOT DİYORUM!

Sonunda, Gideon'un egosu kadar büyük bir versiyonu!

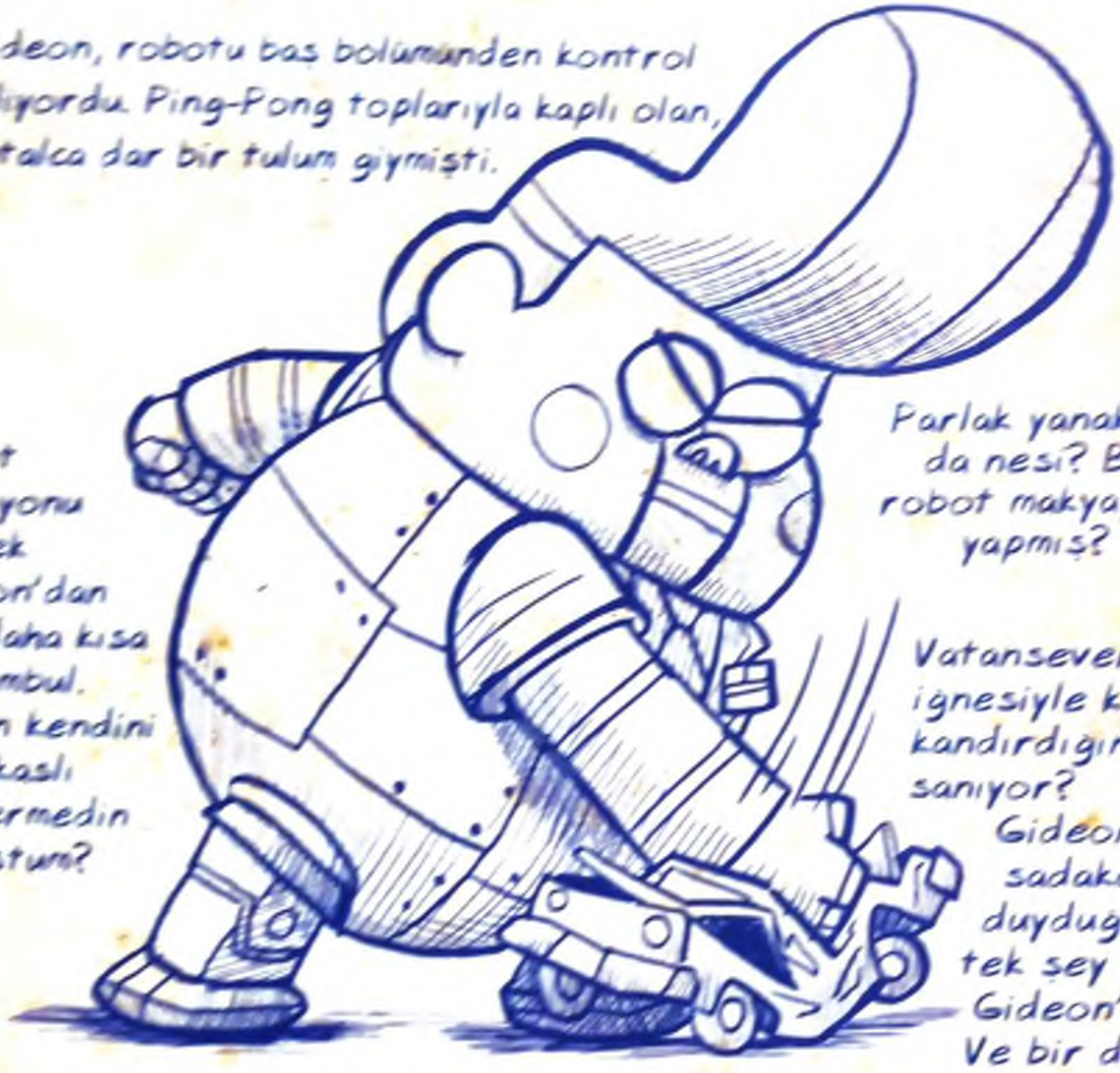

Gideon, robotu baş bölümünden kontrol ediyordu. Ping-Pong toplarıyla kaplı olan, aptalca dar bir tulum giymişti.

Robot versiyonu gerçek Gideon'dan bile daha kısa ve tombul. Neden kendini daha kaslı göstermedin ki dostum?

Parlak yanaklar da nesi? Bu robot makyaj mı yapmış?

Vatansever yaka iğnesiyle kimi kandırdığını sanıyor?

Gideon'un sadakat duyduğu tek şey Gideon'dur!

Ve bir de Lil' Sweetyking markası bebek kolonyası.

Robotu McGucket yapmış. Sanırım onunla takılan herkes için bir şeyler icat ediyor. Yine de onun iyi mi yoksa kötü bir adam mı olduğundan emin değilim.

** ZAYIFLIKLARI: Yumruklar, cesaret ve Mabel'ın kanca silahı.

Şimdi her şey normale döndü. Aslında normalden bile daha iyi. Gideon hapiste ve herkes Pines ailesine âşık oldu. Shandra Jimenez bizimle "Günaydın Esrarengiz Kasaba!" programı için röportaj bile yaptı. Stan tüm bu süreyi servis masasından karides çalarak geçirdi. Herkes mutlu görünüyordu.

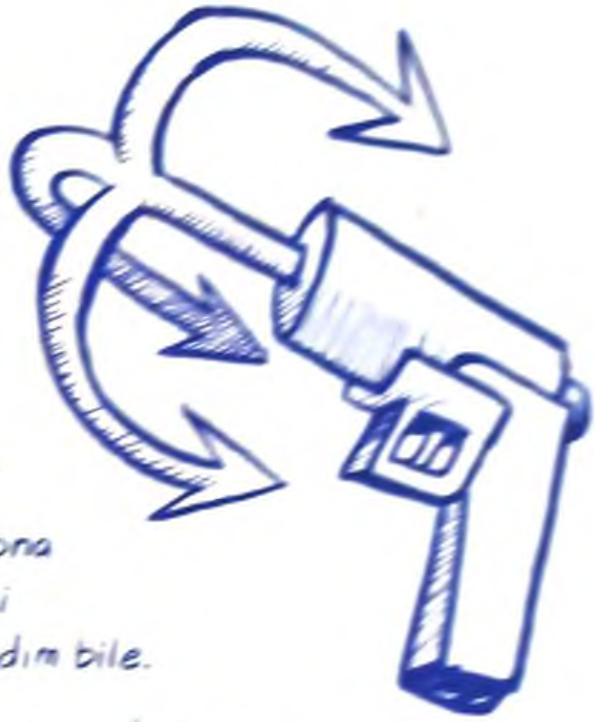

Ben hariç herkes. Yazın yarısı sona erdi ve ben Esrarengiz Kasaba'daki büyük gizemleri çözmeye yaklaşamadım bile.

Gideon bu günlüğü o kadar çok istiyordu ki onu alabilmek için her şeyi riske attı. Neden?

Hiçbir fikrim yok.

1. günlüğü sordu. Okuduklarıma bakılırsa iki günlük daha var. Fakat neredeler?

Hiçbir fikrim yok.

Yazara ne oldu? Hâlâ hayatta mı? Neden pek çok sayfa yakılmış ya da mahvolmuş?

HIÇBIR FIKRIM YOK.

Bunları çözmek için sahip olduğum zaman bitiyor. Daha fazla sersemlik yok. Eğer tüm bunların asıl kaynağını bulacaksam yazara ne olduğunu öğrenmem gerekiyor. Ciddileşme zamanı. TAM BURADA VE TAM ŞIMDI.

Büyük yeniden açılış partisinden sonra Wendy'nin ne giyeceğini merak ediyorum...

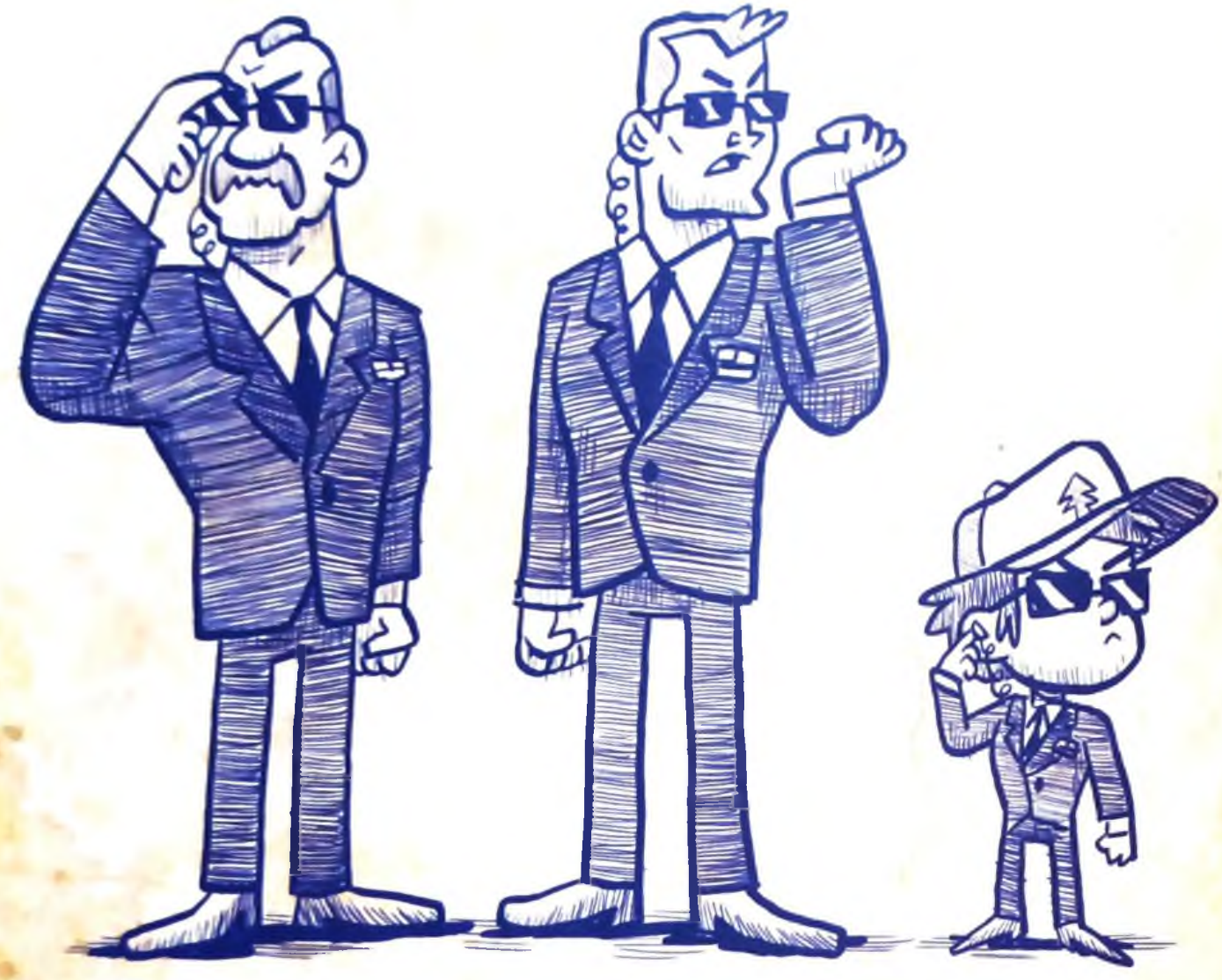

Büyük bir fırsat yakaladım. BÜYÜK BİR FIRSAT!!!

Bu süper ciddi hükümet ajanları bugün kulübeye geldiler! Etrafta dolaşıp "gizemli olaylar" ve "paranormal kaynaklı komplolardan" bahsetmeye başladılar. Dostum, tam da benim dilimden konuşuyorlardı.

Tabii ki Stan onları başından savdı ve bana onlarla konuşmamamı söyledi. Fakat onlara bu kitabı göstermek zorundayım. Üçümüz bir kere kafa kafaya verdikten sonra Erarengiz Kasaba'nın sırrını sonuna kadar çözmüş olacağız! Ve ondan sonra geleceğin ne getireceğini kim bilir?

21 Temmuz

Büyük yeniden açılış davetinden sonraki parti tam bir felaketti. Bir zombi saldırısı oldu (özür dilerim Powers ve Trigger!) ve Soos zombi oldu! (Şimdi onu iyileştirme işinin ortasındayız.) İşte size gecenin gerçek manşeti:

STAN BÜYÜYÜ BİLİYOR!

EN BAŞINDAN BERİ biliyordu! Yani otuz yıldır Esrarengiz Kasaba'da yaşadıktan sonra bir şey görmemiş olması için aptal ya da gerçekten kör olması gerekirdi. Fakat Mabel ve ben, onun "habersiz yaşlı adam" numarasını tamamen yuttuk.

Biz çocukları korumak için yalan söylediğini anlattı. Bir yanım bundan daha fazlası olması gerektiğini düşünüyor. Ancak Mabel Stan'in bize anlattıklarına inanıyor ve ben de onun bizi güvende tutmak için çok fazla zombiyle savaştığını kabul etmek zorundayım.

Konusu açılmışken, Mabel'ın Soos'u zombilikten kurtaracak iksiri mahvettiğinden eminim.

Formülde krema ve vişne topları olmasının imkânı yok.

23 Temmuz

Vay. Son birkaç gün, tum yazın toplamından daha stresli geçti. İlk olarak bir zombi sürüsüne karşı savaştık ve şimdi de bir şekil değiştiriciyle karşılaştık ve onu yendik. Sanki ben yazarı bulmak için yemin ettiğimden beri, günlüğün kendisi bize karşı savaş veriyormuş ve içindeki sırların açığa çıkmasını istemiyormuş gibi görünüyor...

Bu, kulaga süper paranoyakça ve belki de biraz delice geliyor. Ben yatmaya gidiyorum.

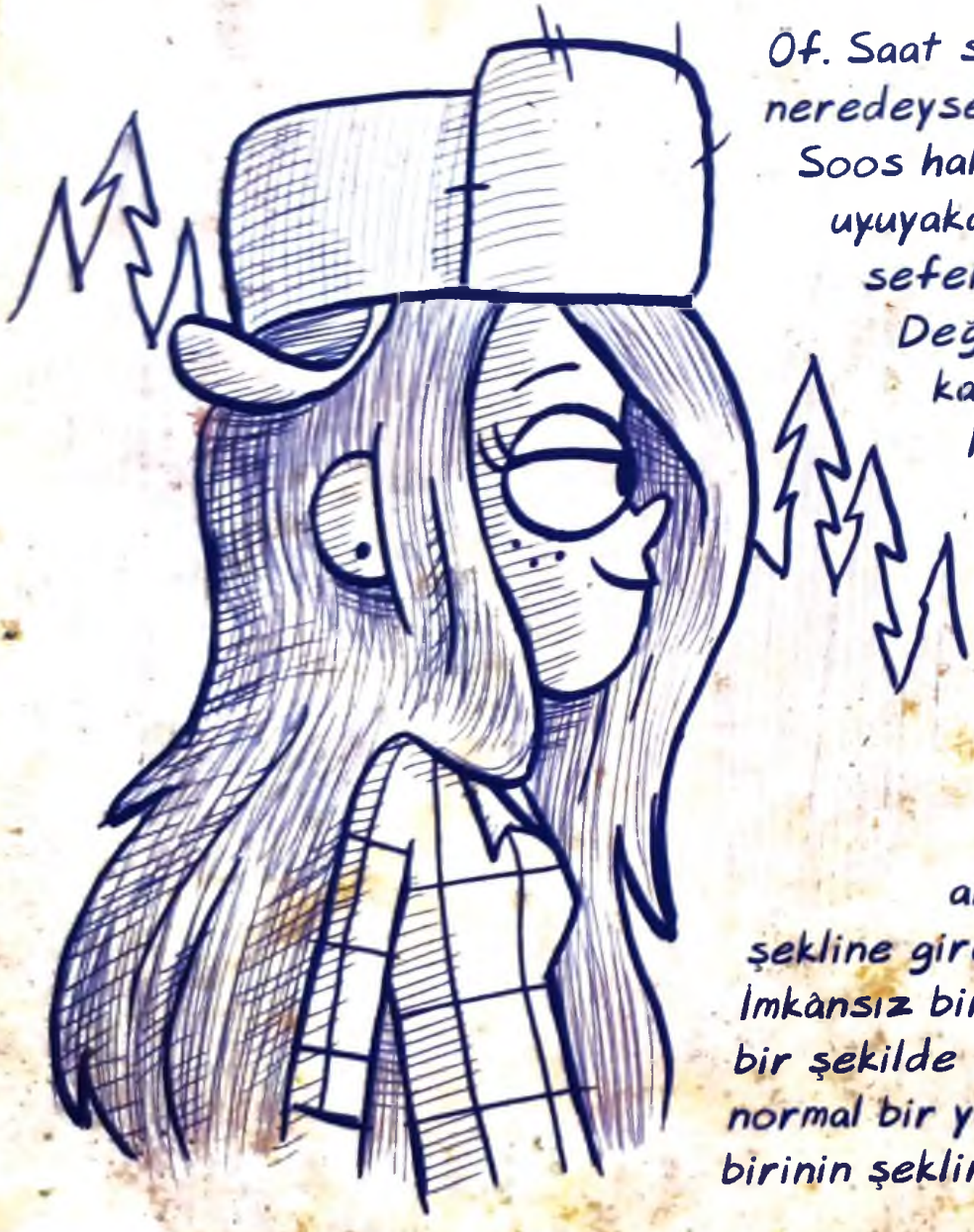

Of. Saat sabahın üçü ve neredeyse hiç uyumadım. Soos haklıydı- uyuyakaldığım her seferde Şekil Değiştirici hakkında kabuslar görüyorum. Fakat uyanık olmak daha kötü çünkü bu sefer de Wendy'i ve duygularımı nasıl itiraf ettiğimi düşünmeye başlıyorum. Şu an bir başkasının şekline girebilmeyi dilerdim. İmkânsız bir kıza imkânsız bir şekilde tutulmadan, normal bir yaz tatili geçiren birinin şekline.

En azından Şekil Değiştiriciyle karşılaşmamızdan iyi bir şey çıktı.

DİZÜSTÜ BİLGİSAYAR!

Soos bunun gerçekten eski olduğunu söylüyor. Gerçekten süper eski. 1980'li yıllardan kalmış.

Üzerinde garip semboller olan benzersiz tuşlar var. Şifreli mi? Büyülü mü? Uzaylı mı???

Buna bir "dizüstü bilgisayar" demek biraz zorlama oldu. O kadar ağır ki bacaklarınızdaki kan dolaşımını kesebilir.

İçinde nasıl bilgilerin saklı olduğunu kim bilebilir? Eğer Soos bu şeyi tamir etmeyi başarabilirse, bu sonunda Esrarengiz Kasaba'nın büyük sırlarını çözen ipucunu sağlayabilir!

Ya da sadece klasik bir takım 8-bit oyunlarla dolu olabilir. Her şekilde kazanmış oluyorum.

Son birkaç günkü dehşetten sonra Mabel ile birlikte, yerel mini-golf mekânında biraz yaz rahatlığı yaşamak istedik. Bir tavsiye- Esrarengiz Kasaba'da ASLA rahatlayamazsınız! Bunun yerine karşımıza bunlar çıktı:

Lilli—golflüler

Mini—Golf Büyük Korku!

Ufak golf topu insanları ırkı, çok uzun zamandır geceleri golf sahasını bir savaş alanına çeviriyorlarmış. Soos mini golfü, sakız makinelerini, bankamatikleri ve guguklu saatleri kontrol eden ufak insanlar olduğundan her zaman şüphelendiğini söyledi. Kaç tanesinde haklı olduğunu merak etmeye başladım!

Harika kostumler, her golf deliği nüfusunun gizli kalmasına yardımcı oluyor ve 100 yıllık savaşlarının devam etmesini sağlıyor.

Uzaktan şirin görünüyorlar fakat yaklaştığınızda çiçekbozuğu korku şovu ile karşılaşıyorsunuz!

Golf toplarının içindeki plastik beyinleri, onları pek de zeki yapmıyor.

Golf topundan kafaları, onların yok edilmesini neredeyse imkânsız kılıyor.

Işin iyi tarafı, Pacifica'dan en az benim kadar nefret ediyorlar!

Mabel birini evcil hayvan olarak eve getirmeye çalıştı. Ona Weensy adını verdi ve cebine koydu fakat o, cebinde bir golf kalemiyle delik açarak kaçtı. Eğer küçülme maceramdan bir şey öğrenmişsem o da Weensy'nin kısa süre sonra bir başka meraklı çocuk tarafından kavanoza konulacağıdır.

***ZAYIFLIKLARI: ~~Birlikte çalışmak konusunda bir konuşma~~ GOLF SOPASIYLA YÜZLERİNE SERT BİR VURUŞ!

Vooo! Dipper ve ben, BÜYÜK KAVGADAN herkesin en sevmediği üçgenle birlikte yeni geri döndük: Bill Cipher!

Dipper üst katta ve yorgunluktan yığıldı. Bu yüzden onun adına bu yazıyı ben yazıyorum! Bu yazım şu ismi verdiğim canavar hakkında:

BIPPER (BİLL'İN ZİHNİ + DİPPER'IN BEDENİ)

Çoğu kişiye göre tıpkı kardeşime benziyor. En başta bizi bile kandırdı! Ve normalde benim sezgilerim çoooook kuvvetlidir! Ancak farkı ayırt etmek için birkaç ipucu var:

1) GÖZLER—Ona yandan baktığınızda korkutucu KEDİ GÖZLERİNİN hızla parladığını görebilirsiniz (ve bu sevmek isteyeceğiniz bir kedi değil!)

2) ELLER—Buz gibi. Dipper ele geçirilmişken teknik olarak ölü mü?

3) GÜLÜMSEME—Dipper'ın aksine gerçekten gülümsüyor! Fakat SÜREKLİ ve çok sert gülümsüyor. Bundan önce Dipper'ın diş etlerini hiç görmemiştim ve bir daha asla görmek istemiyorum.

4) KİŞİLİK—DELİ. Kollarına çatal saplıyor, kendisini merdivenden atıyor, her seferinde tek bir gözünü kırpıyor. Fakat kızların yanında kendisine çok daha fazla güveniyor. Yani bilirsiniz, artılar ve eksiler.

5) STİL—Bu konuda adamın hakkını vermek lazım. Bu takım elbiseyi bir profesyonel gibi taşıyor. Duruşu da Dipper'dan daha iyi.

EN GARİBİYSE, Stan bizi arabayla eve geri götürürken arabanın zemininde elle yazılmış bu notu buldum:

Kendime not: İnsanları ele geçirmek çok eğlenceli! Kaçırdığım tüm hisleri düşünüyorum da - yanmak, bıçaklanmak, boğulmak. Bu bir eğlence büfesi gibi! O günlüğü yok ettikten sonra bu bedene büyük bir final yaşatmak hoşuma gidecek - onu su kulesinden aşağıya atarak! En iyisi ise insanlar sadece onun aklını kaçırdığını düşünecekler ve zihni, zihinler dünyasında sonsuza dek amaçsızca dolaşacak. Ona katılmak ister misin Kayan Yıldız?

Bundan sonra kendimi gerçek bir pislik gibi hissettim. Dipper'ın uyarılarını tamamen görmezden gelmiştim, sormadan günlüğünü aldım ve en kötüsü oyunuma o kadar odaklanmıştım ki Dipper'ın ele geçirildiğini bile fark etmedim! Ve tüm insanlar bir yana bunu fark etmesi gereken bendim—ben de bir keresinde Dipper'ın bedenini ele geçirmiştim (umarım o beden değiştirme halısını bir daha asla görmem.)

Dipper, bunu okuduğun zaman bilmeni istiyorum ki üzgünüm. Ve sonraki hafta boyunca sana dondurmalı sandviç borçluyum. Sevgiler—Mabel.

.GİFFANY

MANYAK BİR PİKSEL RÜYA KIZI!

Naber çocuklar! Ben Soos! .GİFfany adındaki korkunç dijital kadın canavarla delice bir macera yaşadım.

Onu yakından tanıyan tek kişi ben olduğum için, Dipper günlüğe bu konuda benim yazmamı istedi. Elimden gelenin en iyisini yapacağım dostum!

.GİFfany'i (jiff diye mi okunuyor yoksa giff diye mi?) kızlarla daha iyi konuşmamı öğretmesi için BeebleBoop'un bilgisayar oyunları mağazasından bir randevu simülatörü olarak satın aldım.

YORUMLARIM:

1) GRAFİKLER: Çok iyi dostum! Çılgın elektrikli fiyonguna bayıldım ve gözleri de delice parlak!

2) OYNANIŞ: ARTILARI-Onunla suşi yemek, onun kitaplarını taşımak ve kıyafet denemesini izlemek eğlenceliydi!

3) ÇOKLU OYUNCU ÖZELLİĞİ: İyi değil. İkinci oyuncuyu dâhil ettiğimde (Melody - süper tatlı bir kız bu arada) .GIFfany kıskanç bir öfkeye tutuldu! Gerçeklerden bahsedelim - Plumber Brothers Moustache - Kart 64'ün çoklu oyuncu sistemi çok daha iyi.

4) GİZLİ İÇERİKLER: Onun aslında programcılarını öldürmüş ve o andan beri sevecek ya da öldürecek birilerini arayan, kaza sonucu ortaya çıkmış bir yapay zekâ olduğunu tahmin ediyorum. Kızlar çok karışık dostum!

Tüm deneyimi özetlemek gerekirse, bu oyunu kızlarla daha iyi konuşabilmek için almıştım ve tahmin edin ne oldu? Gerçekten işe yaradı! Bu yüzden bu oyuna 5 puding kapı üzerinden Soos-Notu 4 veriyorum. "EEEEK! Beni öldürecek!" olayından dolayı "E" sınıfına dâhil.

Onu yemek amacıyla onun CD'sini pizza fırınına attığım için kendimi biraz kötü hissediyorum. Cinayet modunda olmadığında gerçekten tatlı bir kız olduğunu düşünüyorum. Umarım şey, yani ölmemiştir!

GÜNCELLEME!

.GIFfany ölmemiş! Görünüşe bakılırsa CD'si fırında alev aldığında kodu kablosuz olarak oyun salonundaki oyunlardan birine atlamış. Ve hangi oyuna denk geldiğini asla tahmin edemezsin — Dövüş Dövüşçüleri!

Kesilmiş sahnelerden anlayabildiğim kadarıyla, .GIFfany şimdi Rumble McSkirmish'i erkek arkadaşı yapmaya çalışıyor.

Birbirlerine sürekli ateş ve yıldırım attıklarından bu biraz karışık bir ilişki. Ayrıca McSkirmish'in bağlanma konusunda sorunları olduğunu düşünüyorum. Aslında, bu pek çok ilişkiden farklı değil sanırım. Benimki hariç!

Ben ve Melody, şey, birlikteyiz dostum. Ve bu kaybettiğin ve sonra tekrar bulman gereken bir birliktelik değil. Bu seni hayat boyu upgrade eden bir birliktelik! Bizim DistantChat üzerinde geçirdiğimiz zaman Rumble ve .GIFfany'nin birlikte geçirdikleri zamandan çok daha iyi görünüyor.

Kalp barım doluyor dostum! Bana deli diyebilirsin fakat bir gün onunla evlenebilirim. Sadece kimseye söyleme! Oh, evet, sen bir günlüksün. Günlükler konuşamaz!

29 Temmuz
GİZEMDE BİR İPUCU!

Tüm yaz boyunca yazarın nerede olduğuna dair bir ipucu aramıştım - ancak kimi zaman cevaplar tam karşınızdadır!

Kör Göz Topluluğu'nu keşfettik ve yendik. Başarımızı Yaşlı Adam McGucket'a borçluyuz. Hüpletici maceramız sırasında deli bir koylu olduğunu düşündüğüm adamı hatırlıyor musunuz? O "deli" yaşlı adamın, altından bir kalbi olduğu ortaya çıktı ve bizim zihinlerimizi kurtardı!

Fakat daha da önemlisi, McGucket eskiden çok zeki bir bilim insanıymış- daha da açık olmak gerekirse Yazar ile birlikte çalışan kişi oymuş!!! Yazarın 'F' diye bahsettiği kişi Fiddleford McGucket'mış ve Esrarengiz Kasaba'nın tüm gizemlerini çözmek için gerekli anahtar o olabilir!!!

Tabii eğer zihnini ve hatıralarını geri kazanabilirse. Hàlà rakunlarla konuşuyor olsa bile cesaret verici işaretler var. Mabel ve ben umutluyuz. Ve yeni bir arkadaş edindiğimiz için çok mutluyuz.

Gelecege yaptığımız ikinci yolculuktan henuz geri donduk ve oraya bir daha asla gitmezsem cok mutlu olacagım! Tum bu deneyimin en delice parcası mı?

Zaman Bebek

Gorunuse bakılırsa gelecekte bu adam tum gezegeni tombul bir yumrukla yonetiyor! Sene 20712'de herkes ona boyun eğiyor, tum okullarda ona sadakat yemini ediliyor ve başına bela açan herkesi dis etli ağzıyla yutuyor.

Gurleyen bir ses. Bir bebek için şaşırtıcı derecede güzel konuşuyor ama hala "pasghetti" ve "tüphane" diyor.

Yürüyemiyor, bunun yerine (dünyanın dönüşünü kontrol edebiliyormuş gibi gorunuyor) bu garip uçak-bez karışımıyla havada süzuluyor.

Lazer gozleri sizi toza çevirebilir. Gerçi şıngırdayan anahtarlar dikkatini kolayca dağıtabiliyor.

Bir gökdelenle aynı boyda olan biberondan "Kozmik Süt" içiyor. Geğirdiğinde Richter ölçeğinde depremlere neden oluyor.

SİZİ YOK EDECEK şirin, sosis gibi parmakları var.

Bir ofke nobeti geçirmediğinde ya da vatandaşlarını bir zaman dileği için olumune savaştırmadığında, garip bir şekilde merhametli olabiliyor. "2000 YIL BOYUNCA KESTİRMEK" için emekli olmadan önce Blendin'e işini geri verdi. Eminim sadece 20 dakikayı kastetmiştir. O ayrıca Soos'un eline geçen şeyden de sorumlu...

Sonsuzluk Pizzası

Bu Soos'un (ve sadece Soos'un) sonsuza kadar yemeye devam edebileceği bir pizza.

Blendin tarafından Globnar sırasında ele geçirildi. (Sorma.)

Herkes bir lokma ısırabilir fakat sadece Soos yediğinde yenileniyor. Bu yüzden dünyadaki açlık sorununu çözemez - sadece Soos'un ağzında gereken büyü var! (Bunu gerçekten yazdım mı?)

Soos farklı malzemeler isteyebilir ve pizza da onun sözünü dinler. Pizzanın, ağzı doluyken onu nasıl anladığını bilmiyorum.

Soos pizza için sandal ağacı ve deriden üçgen şeklinde bir taşıma çantası yapıyor. Sanki dünyanın en ufak, en üçgensi ukulelesini taşıyormuş gibi görünüyor.

Yağ lekesi

Pizza sonsuz olabilir fakat aynı zamanda da yağlı. Soos aynı zamanda sonsuz sayıda peçete de istemeliydi.

AŞK İKSİRİ

Ben Mabel! Dipper, ergenlerle birlikte aşırı pahalı Woodstick giriş biletliklerini demir testeresiyle kesmeye çalıştığı için aşk iksirlerini benim yazmamı istedi.

AŞK İKSİRLERİNİ KULLANMAYI DENEMEDEN ÖNCE BİLMENİZ GEREKEN ŞEYLER!

—Aşk iksiri GÜÇLÜDÜR! Yılanın porsuğa aşık olmasına yol açabilir ve onlar doğal düşmanlardır!

—Anti-Aşk iksiri korkunç görünüyor. Biraz tadına baktım ve bu gözyaşı, akmış maskara ve kutusundan yenmiş günlük dondurma gibiydi. Hayır, teşekkürler dostum!

—WOAH—Biraz önce ufak yazıları okudum ve delice bir şey keşfettim! Aşk iksiri sonsuza dek sürmüyormuş ☒ etkisi sadece 3 saatmiş. Ondan sonra eğer karşınızdaki kişi gerçek aşkınız değilse etkisi sona eriyor. Sanırım bu sadece bir dürtükleme. Yılan ile porsuğun nasıl olduğunu merak ettim.

—Bir dakika...10 saat oldu ve Tambry ile Robbie hâlâ öpüşüyorlar! Onları pencereden görebiliyorum. Bu tamamen iğrenç ☒ ama aşklarının gerçekten gerçek olduğu anlamına geliyor! Belki de ben gerçekten harika bir çöpçatanımdır!!

—Sanırım aşk bir gizem. Harika Amca Stan hariç. O tek gerçek aşkın para aşkı olduğunu söylüyor.

Stan haklı hemde çook

KÂBUS KAFA

Stan'in para aşkından ortaya çıkan işte bu!

Bu korkunç Esrarengiz Kasaba garipliğini bir kereliğine Stan yaratmış! "Tüm reklamlar iyi reklamdır" diye düşünerek büyük bir kalabalığı korkuttu (ve onlarda ruhsal yaralar açtı).

Bu korku şovu başarısız olduktan sonra Blubs ve Durland onun "olduğunden" emin olmak için kafayı yaklaşık 10 dakika boyunca vurdular. Çocuklar onun üzerinde tepindi ve yüzüne tükürdüler. İşin iyi tarafı, Robbie'nin ebeveynleri bundan büyük bir zevk almış gibi görünüyor. (Onlar da beni kafa kadar ürkütüyor.)

Not—Bana deli diyebilirsiniz fakat bu hükümet ajanlarını her yerde gördüğümü düşünüyorum... Belki de onların zombiler tarafından yenmesine izin verdiğim için kendimi suçlu hissediyorumdur...

KATEGORİ 11

ŞEYTANİ İNTİKAM HAYALETİ

Yazarın sadece 10 farklı tür hayalet olduğunu düşündüğünü hatırlıyor musunuz? Bu konuda ÇOK yanıldığı ortaya çıktı! Gerçek korkuyu gördüğünüzü mü düşünüyorsunuz? Bu ekoseli hayaleti görene kadar bekleyin!

150 sene önceki yaralanmasından kafasına saplanmış bir balta var. Tüylerinizi ürpertmek için onu çekip yerde sürükleyebilir.

Ateşli sakalı, herhangi bir anda kana susamışlığının seviyesini göstermek için maviden kırmızıya değişiyor.

Tahtaya çevirme gücünün yanı sıra aynı zamanda içi doldurulmuş hayvanlara da istediğini yaptırabiliyor. Gizemli Kulübe'de olmadığı iyi oldu - Stan'in sergilerinin hayata döndüğünü görmek İSTEMEZDİM!

Bu hayalet, konuşmayı kesinlikle seviyor! Daha çok Northwest ailesiyle olan geçmişinden ve onların hayaletlerin musallat olmasını ne kadar çok hak ettiğinden bahsediyor.

Pacifica hariç. Bu hayaletle karşılaşmaktan daha garip olanı, Pacifica'nın içinde biraz iyilik olduğunu keşfetmekti. Tabii ki o şımarık, kötü ve rahatsız olduğunda garip bir yüz ifadesi yapıyor ancak sonunda beni ve kasabanın yarısını kurtardı. Sanırım ailesinin onu kötü yapmaya dair tüm çabalarına rağmen onun için hâlâ bir umut var. (Onu çağırmak için uşakmış gibi zili çalıyorlar ve söylediklerini yapmadığı zaman kredi kartını kesiyor ya da onu cezalandırıyorlar.)

Sanırım gece elbisesinin içinde biraz iyi görünüyor. ~~Ve size sarıldığında kokusu şampanya ve çiçekler ve... Beni delirdim mi yoksa burada olan biten bir şeyler mi var?~~

Önemli olanı Pacifica'nın Oduncu Hayalet'in zayıf noktasını bulmuş olması.

ZAYIF NOKTASI:

Onu gümüş bir aynaya hapsetmek yalnızca geçici bir önlem! Sadece lanetlenmiş ailenin soyundan gelen bir akraba, ailenin geçmişteki suçları için özür dileyerek hayaleti yenebilir. Pacifica gerçek bir cesaret sergiledi dostum... Hâlâ bunu atlatmaya çalışıyorum!

*GÜNCELLEME: Delice bir düşünce ama Wendy'nin evindeki bu resmin hayalete inanılmaz benzediğini fark ettim. Bu hayalet Corduroy ailesinden biri olabilir mi...?

Stan TUTUKLANDI!!

Şey, bu her zaman oluyor fakat bu sefer iş CİDDİ. Hükümet ajanlarını hatırladınız mı? Onların hayatta olduğu ve bizi izledikleri ortaya çıktı! Stan'in bir sürü radyoaktif çöp çaldığını ve sanki süper kötü bir adammış gibi bunları "kıyamet günü makinesine" güç vermek için kullanacağını söyluyorlar. Benim tanıdığım Stan'in turistleri rahatsız etmek hariç hiçbir "şeytani planı" olmadı.

Fakat bu konuda düşündükçe Stan'in bir şeyler saklayıp saklamadığını merak ediyorum. Yani, Stan biz buraya geldiğimizden beri her gün bize yalan söyledi. Daha da büyük bir sorun ise: Dün gece McGucket, tamir edilmiş dizüstü bilgisayarın, tehlikeli bir tür makinenin çalışmak üzere olduğuna dair işaretler verdiğini söyledi. Bunların hepsi bağlantılı mı? GERÇEĞİ SÖYLEYEN KİM?!

Keşke burada bana karşı dürüst olan, gerçeği söyleyen ve çok ufak olduğum için bu kasabada olup bitenleri kaldıramayacağımı düşünerek bana yalan söylemeyen bir yetişkin olsa. Ben canavarları yakaladım, hayaletleri yendim, şeytanı ele geçirmeyi atlattım ama yine de HİÇ KİMSE bana karşı dürüst olacak kadar beni ciddiye almıyor!

Ve şimdi Mabel ile ben "koruyucu gözaltında" sıkışıp kaldık ve o tuhaf, büyük gözleriyle bize bakan Ajan Trigger, bizi kim bilir nereye götürüyor. Oh hayır, günlüğümü gördü! Umarım onu alm-_

ÇOK GİZLİ

Bu kanıta Ajan Jeff Trigger tarafından
el koyulmuştur.

Dosya #212618

Hemen B51 Deposuna Gönderilmek Üzere

NOT: Kitapta Stanford Pines'ın gerçek kimliği
üzerine ipucu olabilir.

NOT: Stanford tutuklandı ve kısa süre sonra üstlerimiz
tarafından sorgulanmak üzere alınacak.

NOT: Saçım bugün iyi görünüyor. Jutston's
Gentleman Jeli gerçekten işime yarıyor.

NOT: Bunun için kesinlikle zam alacağız.
Kimse bugün yaptığımız baskını unutmayacak!

Tüm olasılıklara karşın

Geri Döndüm

Bir yıl geçse de bir daha bu kitabı elimde tutabileceğimi asla düşünmemiştim. Elimdeki ağırlığı ve kâğıt kokusu, hayatımı sonsuza kadar değiştiren trajik kazayı hatırlamama neden oluyor.

Bunları yazmak için etrafta değildim çünkü 30 yıl önce kardeşimle kavga ettim ve bir darbe sonucu, kendi boyutlar arası kapımdan hayallerin ötesinde bir evrene düştüm.

Son 30 yıl korkutucu, heyecanlı, amansız ve garipti. Kendimi eski çalışma odamda, eski günlüğüme yazarken bulduğumda garip, 30 yıl süren bir rüyadan uyandığım hissinden kurtulmak çok zor.

Nasıl geri döndüm? Görünüşe bakılırsa uyarılarıma ve küresel bir facia olasılığına rağmen Stanley kapıyı tekrar açmayı ve beni kendi boyutuma geri getirmeyi başardı. Niyeti iyi olmasına rağmen beni geri getirmesi de kapıdan içeri düşmeme neden olan darbesi kadar dikkatsizceydi. Bu sırada kapıyı yok etti, tüm gerçekliği riske attı ve hatta kendisini ABD hükûmeti tarafından başlatılmış olan federal bir insan avının ortasında buldu (okul müdürünün odasına gönderildiği günlerden bu yana mantıklı bir ilerleme).

Eğer Fiddleford'un hafıza silahı olmasaydı, muhtemelen şimdi gizli bir hükûmet hapishanesinden yazıyor olurdum. Şans eseri, en azından hükûmetin gözünde yaşadığımız karşılaşma hiç gerçekleşmedi. (Trigger ve Powers muhtemelen "Esrarengiz Kasaba" kelimelerini bir sonraki duyuşlarında dejavu yaşayacaklar fakat muhtemelen hepsi bununla sınırlı kalacak.)

Ancak geçmişe saplanıp kalmamalıyım. Boyutlar arası boşlukta yaptığım seyahatleri ve orada gördüğüm garip şeyleri düşünmek için ileride yeterince zaman olacak.

İlk olarak şu ana ve kaderin cilvesine yol açan adamın yarattığı sorunlara odaklanmalıyım.

Kardeşim Stanley

KAHRAMAN MI YOKSA APTAL MI?

Onu ilk gördüğümde, kendimi bir kez daha farklı bir paralel boyutta bulduğumu düşündüm! Uzun yıllar önce beni kapıya doğru iten, aslan yelesi gibi inatçı saç modelli, soğuktan donmuş gezgin gitmiş, onun yerine babamın yüzüne, fesine ve korsesine sahip kırışık bir karnaval çığırtkanı gelmişti.

Son 30 yılı Stanley'i tekrar görürsem ne yapacağımı düşünerek geçirdim. Yaptığı şeyden sonra tekrar onun yüzüne bakabilecek miydim? Onu hayatımdan çıkardığım için özür dileyecek miydim?

Oysa sonunda içgüdülerim beni ele geçirdi ve suratına bir yumruk attım.

~~Bu konuda kendimi biraz kötü hissediyorum!~~

① Yüz — Babamızın burnunu ve annemizin güvenilmez dilini miras almış.

② Göbek — Son 30 yılı çok detaylı bir egzersiz ve diyet programıyla geçirdim. Stanley...yapmamış.

③ Takım elbise — Babamın mezuniyetten sonra bana verdiği takım elbise. Bunu düğünümde giyeceğimi düşünmüştü. Bense bir ödül kabul töreninde giyeceğimi düşünmüştüm. Ancak Stanley, bu takım elbiseyi turistleri kandırmak ve anahtarlık satmak için kullanıyor.

④ Fes — Babamın şapkası! Bize "Kutsal Orkinos Kraliyet Mezhebi" konusunda hiçbir zaman fazla bir şey anlatmadı.

⑤ Makine — Kapımı mekanik rolü yapan bir maymun gibi kontrol etmiş. Ekipmanın yarısı birbirlerine bantla bağlı.

Evet, fazla kilolara ve kırışıklıklara rağmen Stanley hâlâ geçmişten hatırladığım sorumsuz, kısa yolları seven, fazla büyümüş bir çocuk. En inanılmazı ise hayatımı mahvettikten sonra beni tekrar gördüğünde, aklına gelen ilk düşünce benden bir teşekkür —TEŞEKKÜR— beklemiş olması!

Daha da kötüsü, son 30 yılı kanundan kaçmak için kendisini ölmüş gibi göstererek, beni taklit ederek ve yerel kasaba halkını kâr düşkünü babamın bile utanmasına neden olacak kadar saçma bir para kazanma tezgâhıyla dolandırarak geçirmiş. Can çıkar huy çıkmaz. Ve görünen o ki sonunda hayatını dolandırıcılıktan kazanmaya başlamış. Evime ne yaptığını görünce neredeyse bayılıyordum...

Laboratuvarım "GİZEMLİ KULÜBE"71

İnanılmaz. Bir zamanlar bilimsel çalışmanın cenneti olan, burs paramla yaptığım kabin, yıllar boyunca Stanley'in elinde paranormal konusunda her şeyle alay eden sahte bir ucube şovuna dönüşmüş!

1. Tabela—Dikkat çekmek için tasarlanmış. Baykuşlar ve bilinmeyen bir nedenle bir keçi tarafından istila edilmiş durumda.
2. Golf Arabası—Yakındaki Noel Baba'nın kızakbasından çalındığı apaçık ortada.
3. Turistler—Bu noktayı gözlerden uzak olduğu için seçmiştim ancak şimdi arazide, kilometreler boyunca burayı işaret eden tabelalar var!
4. Tabelalar—Neredeyse her girişte, okuması mümkün olmayacak kadar ufak bir yazıyla yazılmış yasal uyarılar var. Stanley'nin henüz dava edilmemiş olması bir mucize.
5. Rüzgâr gülü—Rüzgâr gülünün hiçbir anlamı yok! W, H, A ve T yönler değil! Bu ne anlama geliyor?!

HER ŞEY DEĞİŞTİ!

Keşif odam mı? Şimdi içi, saçma sapan şeylerle doldurulmuş bir sergi! Yani "HAM-PIR" de nedir?!

Düşünme salonum mu? Şimdi TGI Apple Rucker's Aile Restoranı'ndan daha pejmürde bir "erkek bölgesi"! T-Rex kafatasım bir kahve sehpası olarak kullanılıyor!

HAM-PIR?!

Depo odam bile aşırı pahalı bir "hediye dükkânı" ve Pines Ailesi Rehin Mağazası'ndan bile daha sıkış tıkış! Bir turist bana "yeterince gürültülü olmadığı için" "Burpin' Stanford Pines" kuklasında indirim alıp alamayacağını sordu.

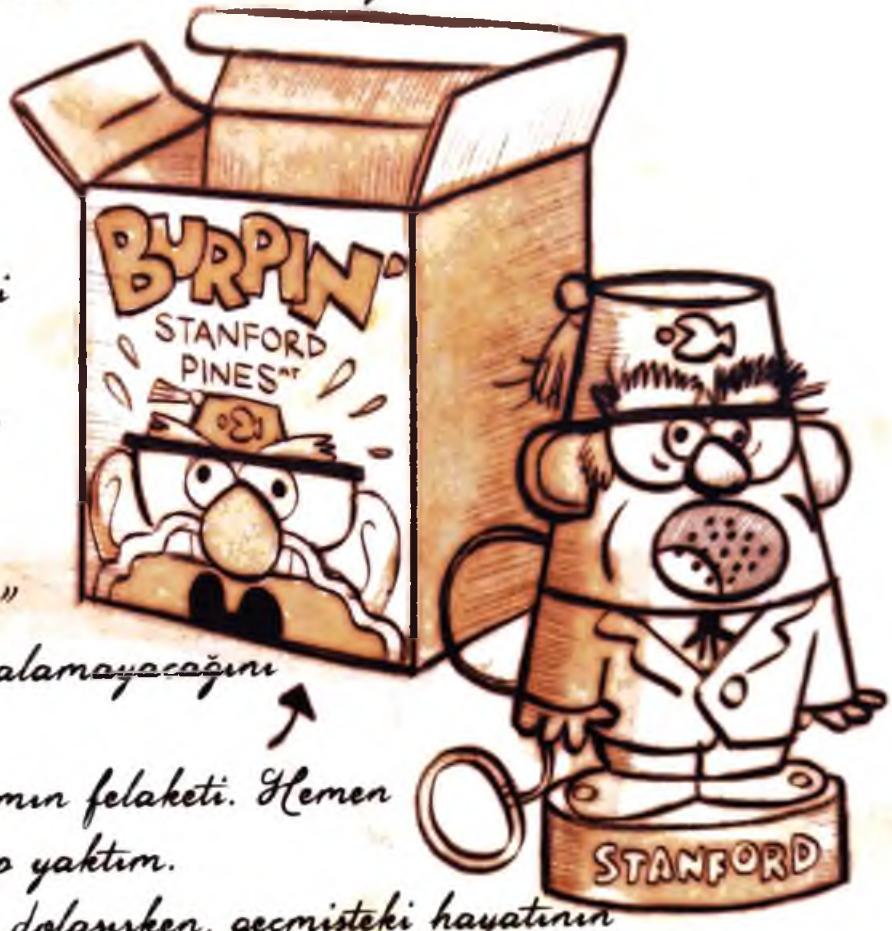

Bunlar benim varlığımın felaketi. Hemen hepsini bir araya toplayıp yaktım.

Eski laboratuvarımda dolaşırken, geçmişteki hayatının garip, karnavaldaki aynalı ev versiyonunu gezen ölü bir adamın hayaleti gibi hissettim. Evimi geri alıp Stanley'nin benden çaldığı hayatı baştan inşa etmeye kararlıyım. Fakat burada yaşayan ve çalışan, yazın başında yeni gelmiş olanların iyiliği için yaz bitene kadar beklemek zorundayım. Onlara yönelik izlenimlerim şu şekilde.

~~Zeus~~ Soos II

Bu türle ilk karşılaştığımda, onun Rodentus 7 boyutundaki tüysüz tarla sincabı insanlarından biri olduğunu düşündüm. Onun yetişkin bir insan ~~olduğunu keşfettiğimde~~ çok şaşırdım. Postal radyasyona maruz kalma potansiyeli nedeniyle test etmek için karantinaya aldım.

Bulduklarım:

1) Saçları garip, biçimsiz yamalar hâlinde çıkıyor. O bir adam mı? Bir bebek mi?

2) Otoliz kanıtları, onun bir zombi ısırığından sonra hayatta kaldığını gösteriyor. Bu konuyu açtığımda güleerek "Bu çok delice bir partiydi dostum," diye cevap verdi.

3) ~~Dokunulduğunda~~ kükrüyor.

4) Neredeyse SONSUZ miktarda pizza yiyormuş gibi görünüyor.

Bu tabii ki inkârsız. Ekipmanlarımı kontrol etmem gerekebilir. Onun hakkında en garip olanı ise kardeşim Stanley'e aşırı bir hayranlık besliyor olması.

~~Onun tüyündeki işaret çok tanıdık...~~

Wendy Corduroy

Bu ismi hemen tanıdım! Stanley'nin diğer yardımcısı, 1980'li yıllarda laboratuvarımı inşa etmeme yardım etmiş olan yerel oduncu "Çocuklu Dan" Corduroy'un genç kızı. (Onun o günlerden bu yana oldukça büyüdüğünü duydum.)

Biz tanıştığımızda Soos görünüşe bakılırsa ona benim hakkımdaki her şeyi çoktan anlatmıştı. Beni gördüğünde o kadar rahattı ki sadece "Naber Stan 2?" dedi ve bugünlerde çok popülermiş gibi görünen bilgisayarlı telefonunda arkadaşlarına yazmaya başladı.

BİLGİSAYARLI TELEFON

Bu alet, göz kırpan bir kedi fotoğrafı göndermekten, saniyeler içinde bir ünlünün kaniçörünü mahvetmeye kadar her şeyi yapabiliyor. Ben daktilo ve çevirmeli arama kullanmaya devam edeceğim, teşekkürler.

Wendy, boğazlı kazağına samimi olmadığını düşündüğüm bir şekilde iltifat etti. Beni alaycı bir şekilde takdir etmesinden endişeleniyorum. ~~Ona tavsiyelerimi mi başvuracağım?~~

Mabel Pines

Sonunda biraz iyi haber: Büyük amcayım! (Ya da Stanley'nin garip bir şekilde söylemekte ısrar ettiği gibi Harika Amca.) Görünüşe bakılırsa Sherman Pines'ın torunları yaz boyunca Stanley'de kalıyorlar. (Ailesinin bu çocuklara bakması için Stanley'e güvendiğine inanamıyorum; açıkça onun BEN olduğunu düşünmüş olmalılar!)

Mabel'ın heyecanlı tavrı beni hemen büyüledi, gerçi onun 6. parmağına duyduğu ilgi nedeniyle biraz tereddüttüyüm. (Yapmamasını özellikle istememe rağmen benim için çoktan parmak baklaları yapmaya başladı bile.)

Onu biraz sakinleştirdikten sonra sonunda Mabel'ı da Soos'a uyguladığım testlere soktum ve onun da garip bir örnek olduğunu keşfettim.

1) Ondan "aaa" demesi istendiğinde tam bir dakika boyunca çığlık attı ve öksürdüğünde dışarıya parlak sim çıktı. Normal değil.

2) Ailenin tatlı düşkünlüğünü paylaşıyor. Tüm beslenmesi, içinde sadece "şeker" kelimesi geçen şeylerden oluşuyormuş gibi görünüyor. Stanley ile beslenme konusunu konuşmam gerekiyor.

3) Görünüşe bakılırsa her gün yeni bir kazak örüyor. Kazağımı tamir etmesi için ondan yardım isteyebilirim.

4) Kapı ile yaşadığımız deneyimden sonra psikolojik olarak zarar görmediğinden emin olmak için ona birkaç farklı Rorschach testi yaptım. İşte mürekkep tasarımlarını şu şekilde yorumladı:

TAVŞAN

LOLİPOP

DOSTLUK DEĞNEĞİ

Bu yorumlar...sıra dışı. Daha fazla psikolojik test yapmam gerekebilir.

Dipper Pines

Ailemizde ikiz çoktur! Gerçi ne yazık ki bu fazla heyecanlı, sıra dışı derecede terli, ~~10 yaşındaki~~ 12 yaşındaki çocukta görebildiğim tek aile benzerliği bu. Bu huzursuz çocukla göz göze geldiğim her seferinde kusacakmış gibi öğürmeye başlıyor ve ben boyutsal ateşin yan etkilerini kontrol etmek için kalp hızını ölçtüğümde kalbinin delicesine attığını fark ettim. Kekelemelerinden anlayabildiğim tek şey, şaşırtıcı olarak, 3. günlüğü ormanda bulanın o olduğu! (Günlüğüme ulaşılmasının nasıl mümkün olduğunu anlamıyorum. Tek açıklama, devre sisteminin zaman içinde bozulmuş olması ve belki de su hasarı makineyi gevşetmiştir.)

Günlüğümü geri aldığım için ne kadar memnun olsam da sayfalara hızlı bir bakış atmak bu önemli bilimsel evraka kendi kişisel günlüğü gibi davrandığını ve genelde benim çalışmama kendi notlarını karaladığını gösterdi. Zaman inceleyecek vaktim olduğunda gözden geçirmem gerekecek.

Gözlemler:

1) Sürekli terliyor. Belki de Stanley'e çekmiştir.

2) Durmadan hareket etmesi belki de hâlâ kapıyla olan etkileşimden iyileşmekte olduğunu gösteriyor.

3) Çok zayıf uzuvlar. Neredeyse makarna gibi. Kapıdan yayılan radyasyon kemiklerini zayıflatmış olabilir mi?

4) İğrenç bir koku. Bir süredir banyo yapmadığı açıkça ortada. Çocukların başına asla Stanley bırakılmamalı!

5) Şapkasını çıkarmayı reddediyor. Bu şapka...bu bir tesadüf olamayacak kadar fazla. Bu sembollere bakarken yaşadığım dejavu hissi çok büyük.

Yıllar önce gördüğüm mağara çizimlerinde bu sembollerin (ve diğerlerinin) büyük bir değişiklik yaratacak gücü olduğu söylüyordu — fakat çok fazla kehanet ve efsanenin Bill'in yalanı olduğu ortaya çıktı. Bu da Bill'in numaralarından biri olabilir mi? Esrarengiz Kasaba'da yaşayan eski insanlar Bill'in güçlerini ne derece anlamışlardı? Ve bu gelişigüzel toplanmış grubun benim kaderimle bir ilgisi olmasının olasılığı ne?

Bunu çok fazla düşünmemeliyim. Artık batıl inançların zamanı geride kaldı. Gelmesinden korktuğum şeylerle baş etmek için bilimsel yöntemlere odaklanmalıyım...

Yarık

Korkunç bir keşifte bulunduğumda kapıyı tamamen parçalıyor ve gelecekteki deneyler için hangi parçaları kullanabileceğime bakıyordum. Boyutsal kapının tamamen kapandığını düşünmüş olsam da ayaklarımın ucunda dünyalar arasında geçiş yapan ufak bir yarık buldum, yerden bir adım yukarıda parlıyor ve süzülüyordu. Panik içinde, sanki o bir sivrisineğmiş gibi onu cam bir turşu kavanozuna koydum ve geçici bir önleme ünitesi yapmayı başardım. Tam da korktuğum gibi: Görünüşe bakılırsa Stanley'nin makineyi dikkatsizce kullanımı onu çok zorladı ve boyutlar arasında bir yarık oluşmasına neden oldu — aşırı ısınmış bir fırının mutfak zeminindeki plastiği eritebileceği gibi. Bunu zapt etmek zorundayım!

Yarık— Sonsuza kadar kaçtığını düşündüğüm kaosa bakan parlak bir pencere. Eğer onu kulağınıza doğru tutarsanız alay eden kahkahalara benzeyen bir ses duyabilirsiniz.

Taban— Bunu dengelemek için gerçekten de Fiddleford'un yardımını kullanabilirim. Bu kadar yıldan sonra ona ne olduğunu merak ediyorum. Sorduğum zaman herkes birdenbire konuyu değiştirdi.

Önleme küresi— Yarık için bir ev. İtiraf etmek gerekirse Stanley'nin hediyelik eşya dükkanındaki kar küreleriden esinlendim. (Bir saat içinde kaç tane kar küresi kırdığını gördüğümü düşünürsek bunu Mabel'dan uzak tutmak zorundayım.)

Önümdeki yol açık. Yarık, kontrol altında tutulduğu sürece dünya Bill Cipher'dan gelecek tehlikelere karşı güvende. Fakat yaptığım cihazın, kozmik güçleri sonsuza kadar sınırda tutmak için yeterince kuvvetli olmadığından şüpheleniyorum. Tekrar sorun çıkması olasılığına karşı dikkatli olmalı ve izlemeye devam etmeliyim. Ve şanssızlıklarla geçen hayattan bir şey öğrendiysem, o da bu yükü tek başıma sırtlamak zorunda olduğum.

Bu yükü Fiddleford ile paylaşmaya çalıştığımda arkadaşlığımızı yok etti ve bu onun ruh sağlığının bozulmasına yol açtı.

Üzerimdeki yükleri kardeşimle paylaşmaya çalıştığımda beni kapıya itti ve otuz yıl boyunca evimden ayrı kalmama yol açtı.

Ve farklı boyutlarda yaşadığım sürgünde geçen tüm bu yıllardan sonra, "arkadaşım" deme konusunda kendimi rahat hissettiğim çok az varlık var. Bu tek boyutta, neler yaşadığımı anlayabilecek birini bulabilme ihtimalim nedir?

Hayır. Önümdeki hayatı Bill Cipher'ın deliliğine karşı sürdüreceğim, sonu gelmez ve yalnız bir nöbet. Onu bu boyuta ben getirdim ve gitmesini de ben sağlayacağım. Yapacağım son şey olsa bile.

Bunu yazdığıma inanamıyorum fakat bugün gerçekten de EĞLENDİM. Büyük yeğenim Dipper gerçekten de gökyüzünden düştü ve bana durumları ne kadar kötü olursa olsun insanın hayatın basit zevkleriyle eğlenmesi gerektiğini hatırlattı.

Bu durumda, bu basit zevk tüm zamanların en sevdiğim masa oyunuydu – Ball'Way Oyunları'nın yaptığı Zindanlar, Zindanlar & Daha Çok Zindan (telif 1974). Stanley her zaman bu oyunu sevmemle alay etmiştir ve üniversitedeki arkadaşlarımın bir kısmı bile buna "Kız Arkadaş Kaçırtan" demişti. Fakat görünüşe bakılırsa Dipper bu iyi oyuna karşı duyduğum sevgiyi paylaşıyor.

Ben bunları yazarken o oyunu kurmakla meşgul. Özel zarımı görene kadar bekleyin...

Sonsuz Köşeli Zar

Sonsuz köşesi olması sonsuz sonucu olması anlamına geliyor. Fakat ne sıklıkta 4 geldiğini bilseniz şaşırırdınız.

Bu zar 3 kez hayatımı kurtardı ve yaklaşık 20 kez de hayatımı tehlikeye attı.

Sınırsız rengi var fakat sadece 2 boyda geliyor.

Kuantum, belirsizlik durumunda var oluyor. Başınızın ağrımasını istemiyorsanız ona uzun süre bakmayın!

Bir keresinde bu zarı attım ve gökyüzü kalıcı olarak renk değiştirdi. Şans eseri, bu Körlerin Toprakları boyutundaydı ve kimse fark etmedi (gerçi onların tek gözlü kralı kızgın görünüyordu).

Bu tabii ki basit bir Z & Z & Daha Çok Z oyununda kullanmak için çok tehlikeli fakat bunu Dipper'a göstermenin ne zararı olabilir ki?

Pekâlâ, görünüşe bakılırsa bunu Dipper'a göstermenin yol açabileceği zarar çok büyük. Oyunlarımızdan biri sırasında ferri kardeşim zarı eline geçirdi ve yanlışlıkla bu pisliği çağırdı.

İhtimaller Büyücüsü

Tam Adı: İhtimal Pisagor Kesirli 3,1415.

Asasının gücünü "saf matematikten" aldığını iddia ediyor ama ben bunun sadece çok fazla D pili olduğundan şüpheleniyorum.

Çoğunlukla can sıkıcı matematiksel şakaları yapıyor. Bir noktada "Çebir Kadabra" dedi ve herkes onu yüksek sesle yuhaladı.

Beyin yemenin onu daha zeki yaptığına inanıyor. Bu sahip olduğu yüksek lisans derecesi hakkında sürekli konuşan biri için aptalca bir fikir.

Yardımcısı safkan bir Elf olmak için fazlasıyla iyi görünüşlü. Genelde çok daha kısa ve çok daha çirkinlerdir. Çirkin Elf babası, kendisinden daha iyi biriyle evlenmiş olmalı.

Karşılaştığım tüm büyücüler içinde (ve buna Sıradan Boyuttan Sıkıcı Blandalf da dâhil) en çekilmez olanı buydu!

ZAYIFLIĞI:

~~YOK EDİCİ SİLAH~~

ONDAN DAHA İYİ OYNAMAK!

İhtimaller Büyücüsü ne kadar zorlu bir rakip gibi görünürse görünsün, Pines ailesinin bu büyücüyü kendi oyununda yendiğini söylemekten gurur duyuyorum.

Stan'in katkısı (tabii ki) hile yaparak bizi zafere taşımaktı fakat Mabel'ın rahatsız edici inanılmaz hayal gücü de paha biçilemez olduğunu kanıtladı.

Kaçmak için bir yönteme ihtiyacımız olduğunda, At Başlı At diye bir şey çağırdı (aslında diğer şeylerin arasında nasıl yemek yediğini düşünmek için zaman harcamazsanız oldukça inanılmaz bir şey).

Fakat beni en çok etkileyen, yanımda devlerle ve Elflerle dövüşen Dipper oldu. Maceramızı ve oyun üzerinden kurduğumuz bağı düşünürken, sonunda onun bu günlüğe yazdıklarını okumaya karar verdim.

Gördüklerim yüzünden ağzımın açık kaldığını söylerken bunu hafife almıyorum. Tipik bir ergenin sıradan saldırganlığı yerine, doğaüstü olaylara karşı benimle aynı saplantıyı taşıdığını keşfettim. Sayfalar boyunca onun canavarları aşmasını, kötü adamlardan kaçmasını, hayaletleri yenmesini (iki kez!) ve hatta bir Gremloblin'i devirmesini okudum. Tabii ki biraz kültürsüz (ve romantik konular nedeniyle dikkatinin dağılmasına açık) fakat onda cesaret, zekâ, hayal gücü ve yaşından fazla kuvvet var.

Daha bile şaşırtıcı olanı, tıpkı benim gibi bir doğum kusuru olması! Kendimin daha genç bir versiyonunun yazdıklarını okuduğumu hissetmiş olduğumu söylemek yetersiz kalır. Her zaman kendimi ailenin garip üyesi olarak hissetmişimdir. Belki de gerçekten bana benzer birini bulmuş olabilirim.

Bu dünyada dostum ya da yandaşım diyebileceğim kimsenin olmayacağını varsaymıştım. Yanılmış olabilirim.

Yeni birine güvenmek benim için kolay değil. Dipper'a yanıktan bahsettim. Fakat o bana son 30 yıldır nerede olduğumu sorduğunda ona neyi anlatabileceğim konusunda hiçbir fikrim yoktu. Bu konuyu düşünmemeye çalışıyordum ama belki de bunların bir kısmını buraya yazmak zihnimdeki düşünceleri organize etmem konusunda bana yardımcı olabilir. Belki de sonunda anlatmanın vakti gelmiştir...

Yolculuğum

Kapıdan geçtiğim ilk anı sanki dünmüş gibi hatırlıyorum. Aniden gelen ağırlıksızlık hissi, çaresiz dehşet, kısa süre sonra Fiddleford'u delirten gizemlerle yüzleşeceğimi bilmek.

Evimden (çoklu evrende ona 46'\ dendiğini öğrenecektim) uzağa doğru çekilirken nefesimi tuttum ve bunun sonum olacağını kabul ettim.

Şans eseri bu sadece başlangıçtı. Kendimi, Bill'in kapıya erişebilmek için tasarladığı ve çığlık atarcasına ismini söylediği bir boyutta buldum...

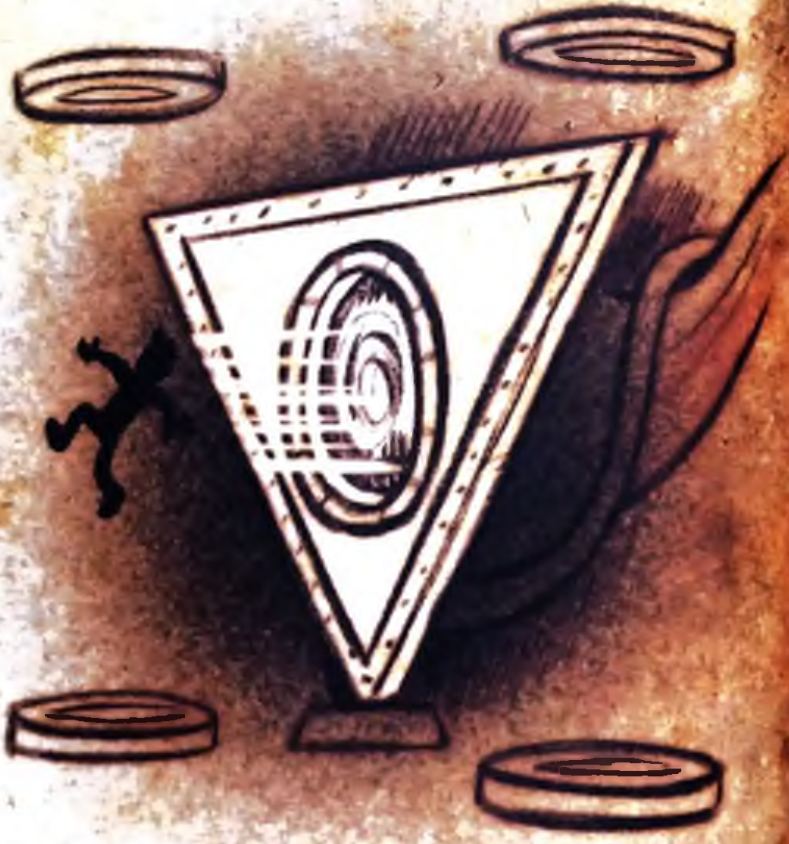

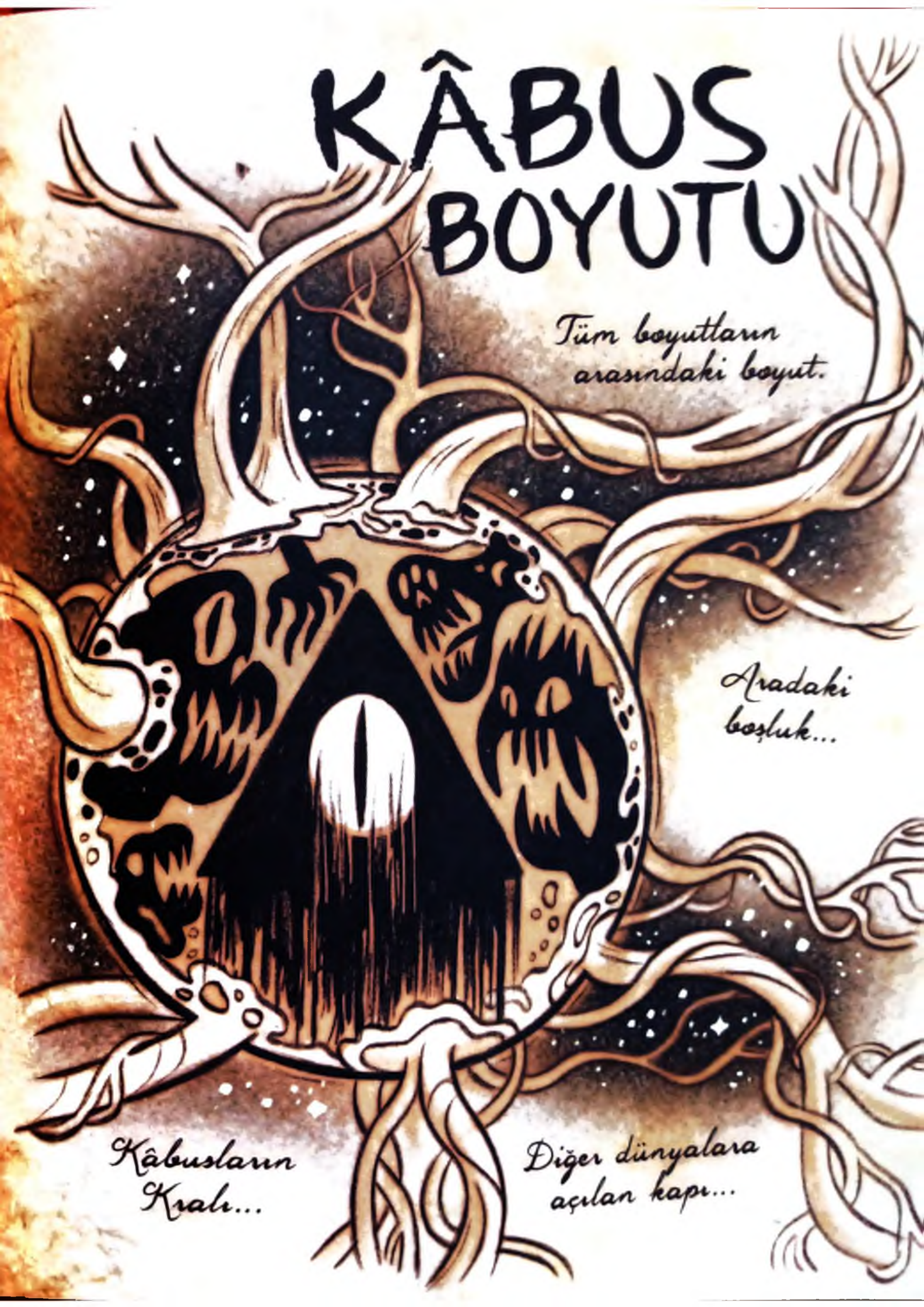
KÂBUS
BOYUTU
Tüm boyutların
arasındaki boyut.
Aradaki
boşluk...
Kâbusların
Kralı...
Diğer dünyalara
açılan kapı...

Şimşek ve dönen renklerden oluşan yerçekimsiz bir alanda süzülürken, yedek gözlüklerim için cebime uzandım (gözlüklerimi ne kadar sık kırdığımı düşünürseniz yedeğini taşımak her zaman yararlıdır) ve kendimi, kelimenin tam anlamıyla, gerçek bir kâbusa bakarken buldum.

Bill'in evreni tam olarak bir boyut değil fakat boyutlar arasındaki kaynayan, değişen bir galaksiler arası köpük — sadece en güçlü ve bilinmez varlıkların evim diyebileceği, dünyalar arasındaki kuralsız ve dengesiz bir boşluk. Kapı arkamdan kapandı ve ben kendimi burada, muhtemelen sonsuza kadar tuzağa düşmüş hâlde buldum.

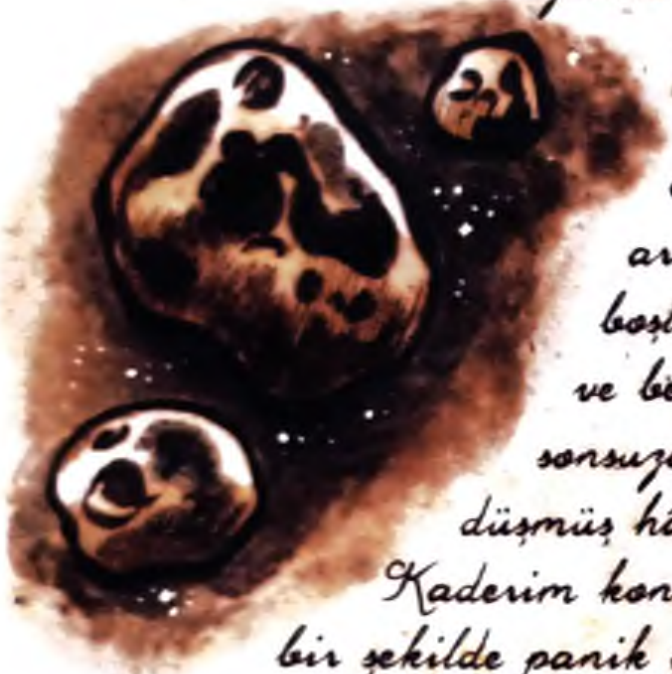

Kaderim konusunda uygun bir şekilde panik yapamadan önce, optik illüzyonlardan oluşmuş, garip ve gölge şeklindeki yaratıkların çevresini sardığı tuhaf bir tahtta oturmakta olan Bill'in önünde süzüldüğümü fark ettim.

"BAKIN KİM BENİ ZİYARET ETMEYE KARAR VERMİŞ!" diye inledi, sesi sonsuzluk boyunca yankılanıyordu. "GALAKSİLER ARASI SATRANÇ OYNAMAK İSTER MİSİN? BU SEFER PİYON SENSİN!"

Parmaklarını şaklattı ve canavarlarından birisi, parmaklar ve dişlerden oluşan yirmi metrelik canavar, kambur balina gibi çığlık atarak bana saldırdı, parmakları ve dişleri çiziyor ve ısırıyordu! Canavar yanımdan geçerken tam zamanında bir asteroit alanının arkasına saklanmayı başardım ve pek çok canavar, uzay taşlarını parçalayarak beni ararken panik içinde havada yüzdüm.

Hayatımı kurtarmak için etrafa dolaşmış canavarlardan kaçarken, mucize eseri oradan geçen büyük bir asteroidin içindeki kratere saklanmayı başardım. Taştan mağaraların derinliklerinde saklanırken Bill'in tiz sesini duyabiliyordum:

"ALTI PARMAK SAKLAMBAÇ OYNAMAK İSTİYOR! ONU BULUP BANA GETİREN İLK KİŞİYE KENDİ GALAKSİSİNİ VERECEĞİM."

Bunu beni bulmak için yarışan büyük ve küçük yaratıkların delice kahkahaları izledi. Yorgunluktan ve öfkeden o kadar delirmiştim ki aklımdan geçen ilk şey yüzüne küfredebilmek için Bill'e teslim olmak oldu. Şans eseri, ben delice bir şey yapamadan önce, saklandığım mağarayı galaksiler arası mültecilerden oluşan, üşümüş bir aileyle paylaştığımı fark ettim.

MÜLTECİLER

Garip, simli, mor bir ateşin etrafına toplanmış olan bu bandajlı, savaş mağlubu yaratıklar, beni yanlarına çağırdılar ve bana hikâyelerini anlattılar.

Görünüşe bakılırsa onlar, gemileri boyutlar arası bir solucan deliğine çekilen asteroit madencileriymiş ve kendilerini benim gibi burada kaybolmuş hâlde bulmuşlar. (Çoklu evrende kaybolan şeylerin sonu genelde burası oluyor.) Ben Bill'den bahsettiğimde, çığlık atarak sanki ağza alınmaz bir şeyden bahsetmişim gibi kulaklarını kapattılar.

Kelli, kırık dişli ve kobay ile korsan karışımı bir yaratık olan liderleri, bana benim eski "İlham Perim"in aslında tüm çoklu evrende en çok korkulan varlıklardan biri olduğunu açıkladı. Bill, kendisi ve adamları için Kâbus Boyutu'nu sığınak olarak seçmiş ama burası kanunsuz olduğu ve sürekli devam eden fiziksel kuralları olmadığı için sonunda kendisini yok etmeye mahkûmmuş. Bill bu yüzden ele geçirecek yeni ve daha dengeli bir boyut ve onu içeriye alacak kadar aptal birini arıyormuş. Benim gibi aptal birini.

Onlara Bill ile olan geçmişimi ve yaptıkları nedeniyle onu yok etmek istediğimi açıkladım.

Şüpheci olsalar da yaratıklar bana acıdılar ve bana yardım etmeyi teklif ettiler. Bana, kendilerine ait boyutsal tercümanlarından birini ve biraz yiyecek verdiler.

Onlara kendi evime ulaşmanın olasılığını sordum ve bana bunun çok düşük bir olasılık olduğunu söylediler. Böylece zihnimde bir plan oluşmaya başladı. Boyutlar arasında dolaşacak ve Bill hakkında öğrenebileceğim her şeyi bulacaktım – zayıflıkları, sırları. Gücümü toplayacak, sabredecek ve hazır olduğumda Kâbus Boyutu'na dönerek onu sonsuza kadar yok edecektim. Evimi bir daha asla göremeyebilirdim ama en azından çoklu evreni onun öfkesinden kurtaracak ve benden çaldığı hayat için intikamımı alacaktım.

Yaratıklar bana tezahürat yaptılar ve "Azolotl'a şükürler olsun!" diye bağırdılar (bunun ne anlama geldiği konusunda hiçbir fikrim yok) ve ben, beni hangi yeni dünyanın beklediği konusunda kaderimi rüzgâra bırakıp onların asteroidinden ayrılarak en yakındaki solucan deliğine yüzerken bana el salladılar.

Seyahatlerim

Böylece 30 yıllık bir maceraya başladım – Bill'i yenme umuduyla onun hakkında bir şeyler öğrenmek için çoklu evrende çıktığım tehlikeli bir macera. Bu sırada boyutlar arasında gezmekten ötürü sürekli devam eden mide bulanıklığı olmasa, genç hâlimin "süper" diyeceği pek çok deneyim yaşadım! Sanki o boyutlarda 100 farklı hayat yaşamış gibi hissediyorum. Haydutlarla seyahat ettim, 13 dil öğrendim, konuşan bir sandalyeyle yumruk dövüşüne giriştim ve ahtapot kollu domuzcuklardan oluşan bir kabileyle dövme yaptırdım.

BU DÖVMEYİ NİYE YAPTIRDIM?

(Bu dövmeler en ciddi pişmanlıklarımın arasında yer alıyor. Bu boğazlı kazağı giymemin bir nedeni olduğunu söylemekle yetinmeliyim.) Antik metinleri çalıştım, akademisyenlerle fikir alışverişinde bulundum, canavarlarla yemek yedim ve 7 parmaklı bir adam gelip tahtı benden çalana kadar kısa süreliğine Parmak Boyutu'nun kralı oldum.

ARANIYOR

Pratik zekâm (ve boyutsal tercüman) sayesinde, yiyecek ve barınak bulmak için iletişim kurabiliyordum – gerçi bugün bile pek çok boyut beni bir kanun kaçağı olarak görüyor. İronik olarak çoklu evrende Stanley kadar aranan bir adamım! Fakat benim suçlarımın asil bir amacı vardı. Sadece bugüne kadar üzerinde çalıştığım en zorlu icadım olan Kuantum İstikrarsızlaştırıcı'm için malzemeler çaldım. Tüm maceralarımı yazmak için 10 cilt gerekir ancak işte gördüğüm en tuhaf boyutlardan bazıları...

M Boyutu

Hayır, bunu yeğenim Mabel çizmedi. Burası gerçekten de böyle görünüyor.

İyh! Bunca yıldan sonra burası hakkında yazmak, orada tuzağa düşmüşken hissettiğim inanılmaz üzüntüyü tekrar yaşamama neden oldu. Bu gerçekliğin tümü, benim düzenli ve bilimsel zihnime itici geliyor. Yani, bir elektrikli süpürgenin böyle tasarlanmış olması nasıl mantıklı olabilir?

Eğer bunun aptalca olduğunu düşünüyorsanız bir de alfabelerine bakın: Bu "M" harfinin 26 kez tekrar etmesinden oluşuyor! Neden böyle bir boyut var olur ki? Neden burada zaman geçirmek zorunda kaldım? Neden sürekli bana "marika maman meçir" deyip durdular?

Burada geçirdiğim on dakikadan sonra "mntihar ndecekmiş" gibi hissetmeme rağmen, onlara ne kadar garip görünüyor olmam gerektiği dikkate alındığında, en azından bana karşı görece nazikleydi. Sembol Boyutu'ndaki insanlar gibi değillerdi. O adamlar @$$$&@!!.

Tekrarlama Boyutu

Bazen Yo-Yo boyutu ya da Hiçbir Şey Yapılmadığı İçin Delirme Boyutu (son isim en doğru fakat en az ırksal olanı).

Bu dünyada zaman, görünüşe bakılırsa sıradanüstü bir şekilde ileriye ya da geriye doğru hareket ediyor. Yani çok kötü bir hafta geçirmiş olabilirsiniz ama sonra her şeyi baştan yapma fırsatı bulabilirsiniz. Ya da siz tam lisayı tamamlarken zaman anaokuluna kadar geriye gidebilir.

Tekrarlama Boyutu'nda zaman gerçekten uzun bir süre boyunca normal bir şekilde ileriye doğru hareket edebilir ya da bir gün içinde pek çok kez "yo-yo" gibi ileriye ve geriye gidebilir. Profesyonel "zamanlama analizi uzmanları" doğru bir şekilde "zamanın nasıl olacağını" tahmin etmeye çalışan hava durumu sunucuları gibi.

Eski bir deyişin söylediğine göre "bir adım ileri, sonsuz adım geri, sonra da hiçbir mantıklı nedeni olmadan iki buçuk adım ileri."

Tekrarlama Paradoksu ile ilgili ana sorun, hayatınızın her bölümünü tekrar yaşarken her şeyi hatırlıyor olmanız. Bu en başta kulağa harikaymış gibi gelebilir – kim hayatının belli bölümlerini "tekrarlamak" istemez ki? Haydi bunun gerçekte nasıl olduğunu görelim.

ZAMAN 1 İlk dairenize taşınmanızın üzerinden 6 ay geçti ve işler oldukça kötüye gitti. Ve şimdi yeni kız arkadaşınız dairenizi ilk kez görmeden önce evi toplamak için sadece 2 saatiniz var.

SONUÇ 1 Dağınıklık karşısında dehşete düşer ve erken ayrılır.

FAKAT ZAMAN GERİYE GİDİYOR!

ZAMAN 2 İlk dairenize taşınmanızın üzerinden 5,5 ay geçti ve işler oldukça kötüye gitti. Fakat yeni kız arkadaşınız evinizi ilk kez görmeden önce etrafı toplamak ve yeniden dekore etmek için 2 haftanız var. Bu çok fazla iş fakat mekânı bir saraya çevirmeyi başarıyorsunuz.

SONUÇ 2 Kız arkadaşınız size evlenme teklif ediyor.

FAKAT ZAMAN GERİYE GİDİYOR!

ZAMAN 3 İlk dairenize taşınmanızın üzerinden 5 ay geçti. Ev öncekı kadar dağınık ve siz bir önceki seferde evi toplamanın ne kadar fazla çaba gerektirdiğini hatırlıyorsunuz. Tüm bunları baştan yapmak için gerçekten hazır değilsiniz. Etrafı biraz toplayıp yeni perdeler alıyorsunuz.

SONUÇ 3 Eh.

FAKAT ZAMAN GERİYE GİDİYOR!

ZAMAN 4 İlk dairenize taşınmanızın üzerinden 1 gün geçti. Her şey hâlâ kutularda ve sizin henüz bir kız arkadaşınız bile yok.

SONUÇ 4 Her şeyi kutularda bırakıp tüm gün bilgisayar oyunu oynamaya karar veriyorsunuz.

Lotokron Dokuz
(Kumar Boyutu)

Sanki tüm galaksiyi mafya ele geçirmiş gibi. Fakat burada mafya yok çünkü kumar burada sadece yasal değil, ZORUNLU!!!

Günah Şehri—
Kumar Boyutu'nun
merkezi hükümeti.
Ona ev sahipliği yapmak
için yıllık çekilişi hangi gezegen
kazanmışsa oraya iniş yapıyor.

Lzrq pb Lqilqlwb glh khuh!

Bu boyutta hayatın her aşaması şansa bırakılmış.

Bebekler yürümeden önce zar atmayı öğreniyorlar ve beş yaşından büyük hiç kimse yanlarında şanslı kartları olmadan evden çıkmıyor. Ruh eşinizi seçmek bile Şans Hanım'a bırakılmış bir şey.

Neyse ki hükûmet etkili. Galaktik Senato, her cumartesi en sevdikleri yasaları tartışmak bahis ile seçmek için yarış pistinde buluşuyorlar.

Stan burayı çok severdi fakat burası beni sadece depresyona soktu. Kumarhane Boyutu'nda şansım yaver gitmiş olsa da boyutsal korumalar, sonunda kart saydığım için beni dışarıya attılar! Bunun neresi tuhaf?

Bilki yerine görevim beri, yanlışlıkla onun doğum yeri olduğuna inandığım garip bir dünyaya götürdü.

İki Boyutlu Boyut

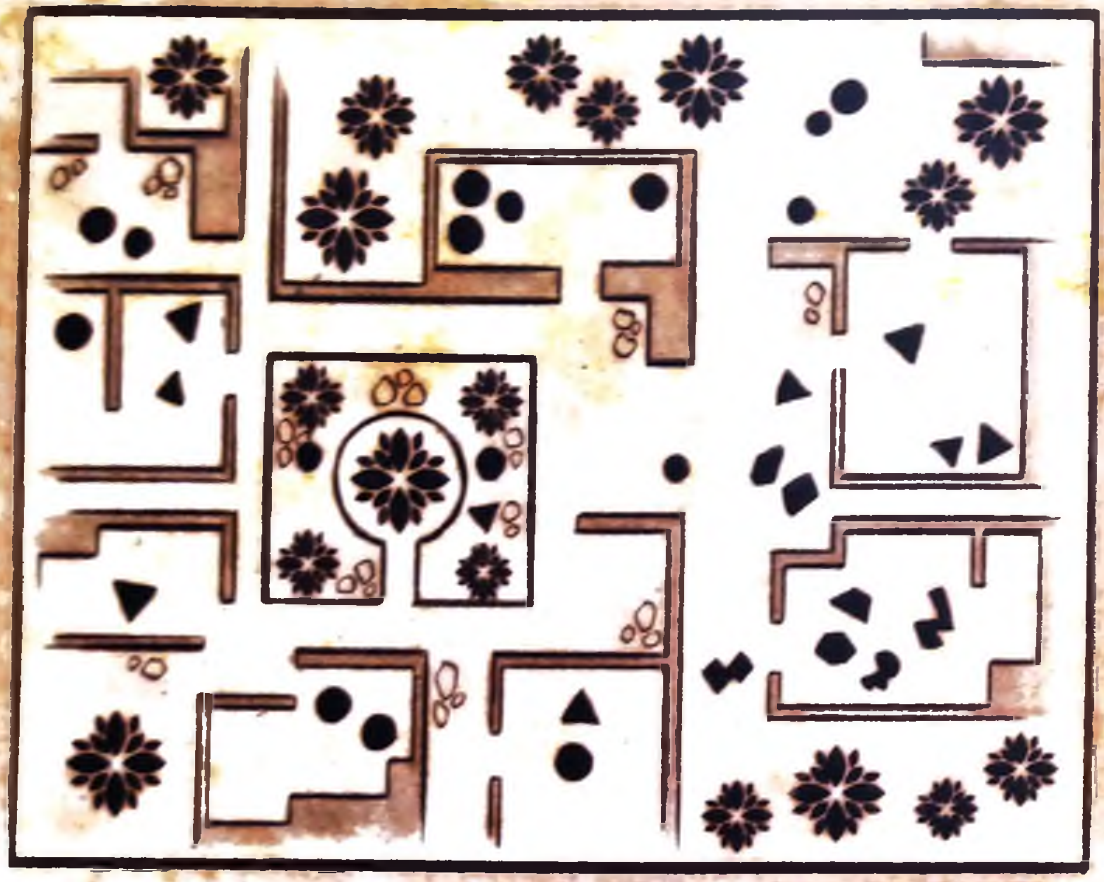

2B dünyasında (ya da Ezuhylia) bir mahallenin üstten görünüşü. ("Üstten" onların varlığını bilmediği ve burada var olmayan bir yön.)

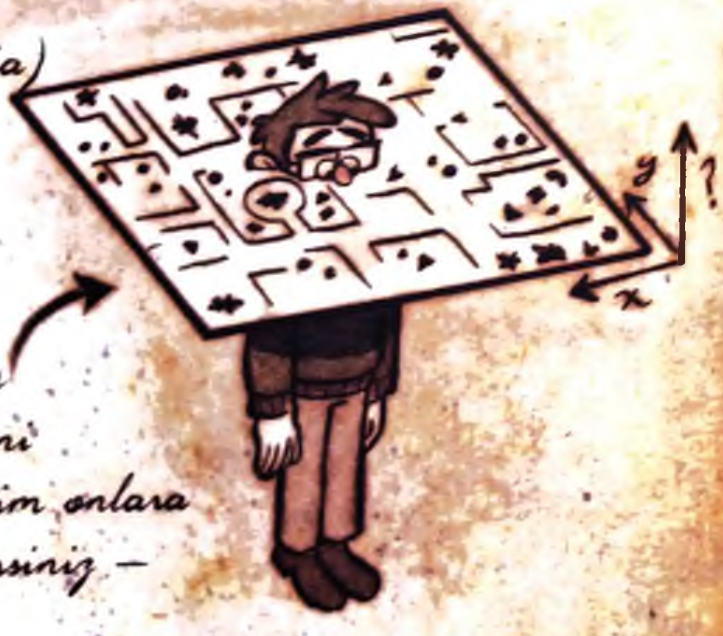

Bu çizim benim 3B vücudumun onların 2B evreni ile nasıl kesiştiğini gösteriyor. Bu resme bakarken, benim onlara göre bir tanrı olduğumu düşünebilirsiniz — fakat bu o kadar da doğru değil.

Ezwhylia dünyası ben oradayken bana böyle görünüyordu.

Benim 3-B gözlerim bu 2-B dünyasında hiçbir işe yaramıyor! Yukarıda gökyüzü ya da onları bir yönden gelerek aydınlatacak ve gölgeler yaratacak güneş ışığı yok! İşte Ezwhylialılar nesneleri böyle görüyorlar:

Bill'in, gizemli bir şekilde yok olmuş olan benzer bir dünyadan geldiğini düşünüyorum. Fakat nasıl? Araştırmak için çok vaktim olmadı. Ezwhylialılar beni "düzensiz" bir şekil olarak gördüler ve bu onların topluluğunda görgüsüzlük sayılıyor.

Ağzım onların dünyasının dışında kaldığı için kendimi açıklayamadım ve kısa süre sonra kendimi saldırı altında buldum. Ufak olsa bile Ezwhylialıların bedenleri jilet kadar keskin ve onlardan birkaç yüz tanesi başıma kesikler atmaya başladılar. Şans eseri hayatım boyunca karşılaştığım en inanılmaz yaratıklardan biri tarafından kurtarıldım.

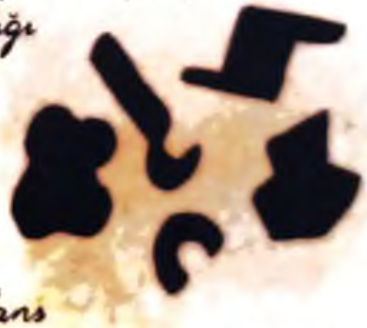

0100001010

Kâhin

Aniden iki boyutlu boyuttan çekildim ve bayıldım. Kendime geldiğimde bulutlarla çevrili bir dağın tepesindeki tapınaktan, 7 gözlü bir yaratığa bakıyordum; Şaşmaz Theselbraum.

Bana, Boyut 52'de olduğumu ve uzun süredir yaralarımı tedavi etmekte ~~olduğunu~~ söyledi. Garip bir şekilde, çoktan benim adımı ve görevimi biliyormuş gibi görünüyordu.

Psişik mi olduğunu yoksa sadece aranıyor posterlerimi mi okuduğunu söylemek zor. Fakat Bill hakkında inanılmaz iç görüleri var. Bana eğer gerçekten onunla tekrar yüzleşmek istiyorsam zihnimi korumam gerektiğini ve bu konuda bana yardım edeceğini söyledi ancak bunun için zorlu bir ameliyatla kafama metal bir plaka konulması gerekiyordu. Dağ havası yüzünden midir bilmem, bunu hemen kabul ettim.

PLAKA RÖNTGENİ

Ben iyileşirken, bir hafta boyunca Bill hakkında uzun konuşmalar yaptık. Görünüşe bakılırsa onun güce karşı duyduğu açlık, evinin olduğu boyutun yok olmasına yol açmış — buna ailesi ve tanıdığı herkes de dâhilmiş. Kâhin ondan bahsederken öfkeli değildi ama onun korku krallığının sona erdiğini görmek için sakin, çelik gibi, soğuk bir kararlılığı vardı. Gözlerimin derinliklerine baktı ve bana, kaderinde Bill'i yok etmek olan adamın yüzünü taşıdığımı söyledi. O kadar heyecanlandım ki tüm geceyi parti yaparak ve Kozmik Kum içerek geçirdik — Zaman Bebek'in kendisinin de tükettiği türün aynısı. Ertesi sabah uyandığımda o gitmişti ve ben tamamen başka bir boyuttaydım. Yolculuğuma devam etme vakti gelmişti.

Zaman zaman şimdi onun nerede olduğunu ve benim hakkımda nasıl olup da bu kadar fazla şey bildiğini merak ediyorum.

PARALEL DÜNYA BOYUTLARI

Tarif ettiğim boyutların aksine, çoklu evrendeki pek çok boyut "paralel dünyalar", yani birkaç büyük fark hariç bizim boyutumuza çok benziyorlar.

Dinozorların hâlâ hüküm sürdüğü (birkaç farklı şekilde) paralel dünyalar var.

Ve dinozorlar yok olduktan sonra yunusların (Homo sapienslerin) üstün tür olduğu dünyalar var. (Bu yunus dünyaları en iyi su parklarına ev sahipliği yapıyor.)

Tüm müziklerin çığlıktan oluştuğu bir boyut var, bir başkasında tenis topları köpekleri kovalıyor ve bir diğerinde ise herkes aynı —sadece hepsi bebekler. Orada fazla uzun süre kalmadım—üzerime kusulmasından hoşlanmıyorum.

Daha İyi Bir Dünya

Fakat neredeyse 30 yıl boyunca boyutlar arasında dolaştıktan sonra, neredeyse bizimkinin eşi olan paralel bir dünyaya denk geldim. En azından bir tane büyük fark vardı.

Bu dünyada ben, Stan tarafından kapıdan içeriye itilmemiştim.

Bu dünyada kardeşim beni dinlemiş ve 1. günlüğü Esrarengiz Kasaba'dan uzaklaştırmıştı.

Bu dünyada ben, Fiddleford ile barışmıştım ve birlikte Bill'in Kâbus Boyutu ile bağlantı riski içermeyen bir kapıyı kullanmamıza olanak sağlaması için Boyutsal Girdap Nöbetleştiricisi'ni icat etmiştik.

Ben bu paralel dünyayı ziyaret ettiğimde, paralel kişiliğim bilimsel topluluğun ünlü bir yıldızıydı ve Esrarengiz Kasaba'daki ufak kabinim Garipliğin Uluslararası Enstitüsü olmuştu.

İnşa çekilen bir güve gibi enstitüye doğru çekildim. Bu belirgin dünya için oldukça yanıltıcı bir şekilde paralel dünyadaki kendime rastlamadan önce Paralel Fiddleford'a rastladım. Hemen benim kendi Stanford Pines'ı olmadığımı fark etti ve kampüs güvenliğinin beni tutuklamasını sağladı.

Çok fazla mücadele verdim ve sonunda sakinleştiğimde PF bana neden beni tutsak olarak tuttuklarını açıkladı. Birkaç yıl önce, özellikle tehlikeli bir boyutta yürütülen bir keşif gezisine liderlik yapıyormuş ve bu gezi sırasında güvenlik memurlarından biri paralel dünyadaki ikizine rastlamış. Onların elleri birbirlerine değdiği an tüm boyut statik ile titremeye ve sallanmaya başlamış. Fiddleford ve ekibin kalanı kendi boyutlarına kaçabilmişler fakat o memurdan bir daha asla haber alınamamış. Hatta tüm boyutun varlığı sona ermiş.

Ben paralel kendimin başarısından ne kadar zevk almak istesem de bu boyutta kelimenin tam anlamıyla bana yer olmadığı oldukça açıktı. Hayatımın sonuna kadar orada kalabilecek olsam bile vicdanım buna izin vermezdi. Hâlâ Bill Cipher'ı yok etmek için neredeyse 30 yıl önce verdiğim yemine bağlıydım.

Bu kar davasından PF'ye bahsettiğimde, dizleri tıpkı benim Fiddleford'umun dizleri gibi heyecan ve endişeyle titremeye başladı. Onun boyutu Bill'e karşı güvende olmasına rağmen, Cipher'ın daha geniş çaplı evrene karşı oluşturduğu tehdidin farkındaydı. Yapabileceği her şekilde yardım etmek için istekliydi.

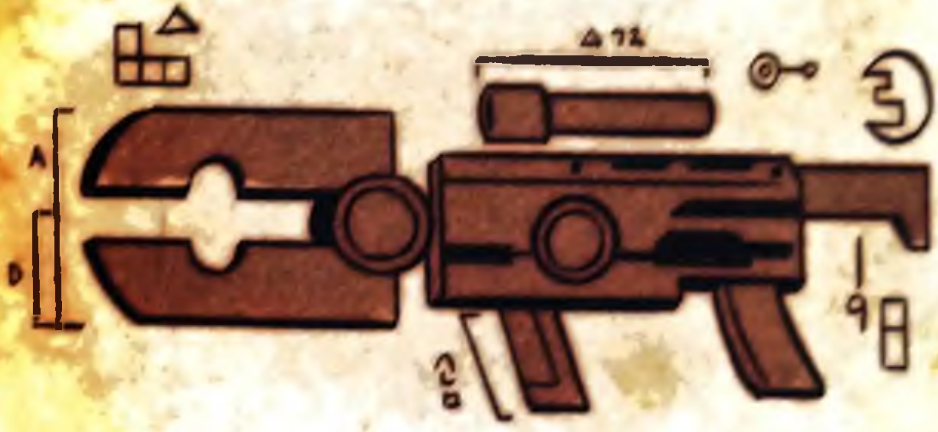

Ona bitmemiş Kuantum İstikrarsızlaştırıcı'mı gösterdim – Bill'i nasıl onu yokluğa göndermek için tasarladığım silah.

Sorun güç kaynağıydı. Ihtselbraum'dan ayrıldıktan sonra yaptığım tüm yolculuklarda, gerekli güce ve dengeye sahip bir element bulamamıştım.

PF, Paradoks Boyutu'nda keşfettiği bir elementi önerdi. Bu madde, göründüğü sürece durağandı fakat görünmez olduğunda oldukça radyoaktif oluyordu. Buna Şimdi Onu Görüyorsun Şimdi Görmüyorsun adını vermişti. (Dile karşı eşsiz bir kabiliyet, benim Fiddleford'um ile paylaştığı özellikler arasında.)

Sadece birkaç günlük çalışmadan ve silah tasarımında yaptığı küçük değişikliklerden sonra, Kuantum İstikrarsızlaştırıcı sonunda bitmişti.

Bill ile yüzleşmeye hazırdım.

KÂBUS BOYUTU'NA
GERİ DÖNÜŞÜM

o kadar uzun süredir kafamda planladığım bir şeydi ki bunun gerçekten gerçekleştiğine inanmak zordu. Ayrıca, her şeyin sadece zihninizde gerçekleştiği boyutlar var, bu yüzden işler karışabiliyor.

Fakat Kâbus Boyutu'nu diğer boyutlarla karıştıramazsınız. Renklerin, bir çiçek dürbününde olduğu gibi sürekli değişmesi, yerçekiminin yokluğu ve hiç geçmeyen yanmış saç kokusu, doğru yere geldiğimin işaretleriydi.

Ve tabii ki bir de Bill Cipher'ın beni hemen görüp adamlarını üstüme salması vardı.

Bu canavarlarla son karşılaşmamın üzerinden 30 yıl geçmiş olmasına rağmen biraz daha zinde ve çeviktim.

Ayrıca ellerimde bir ölüm ışını olmasının da avantajları vardı.

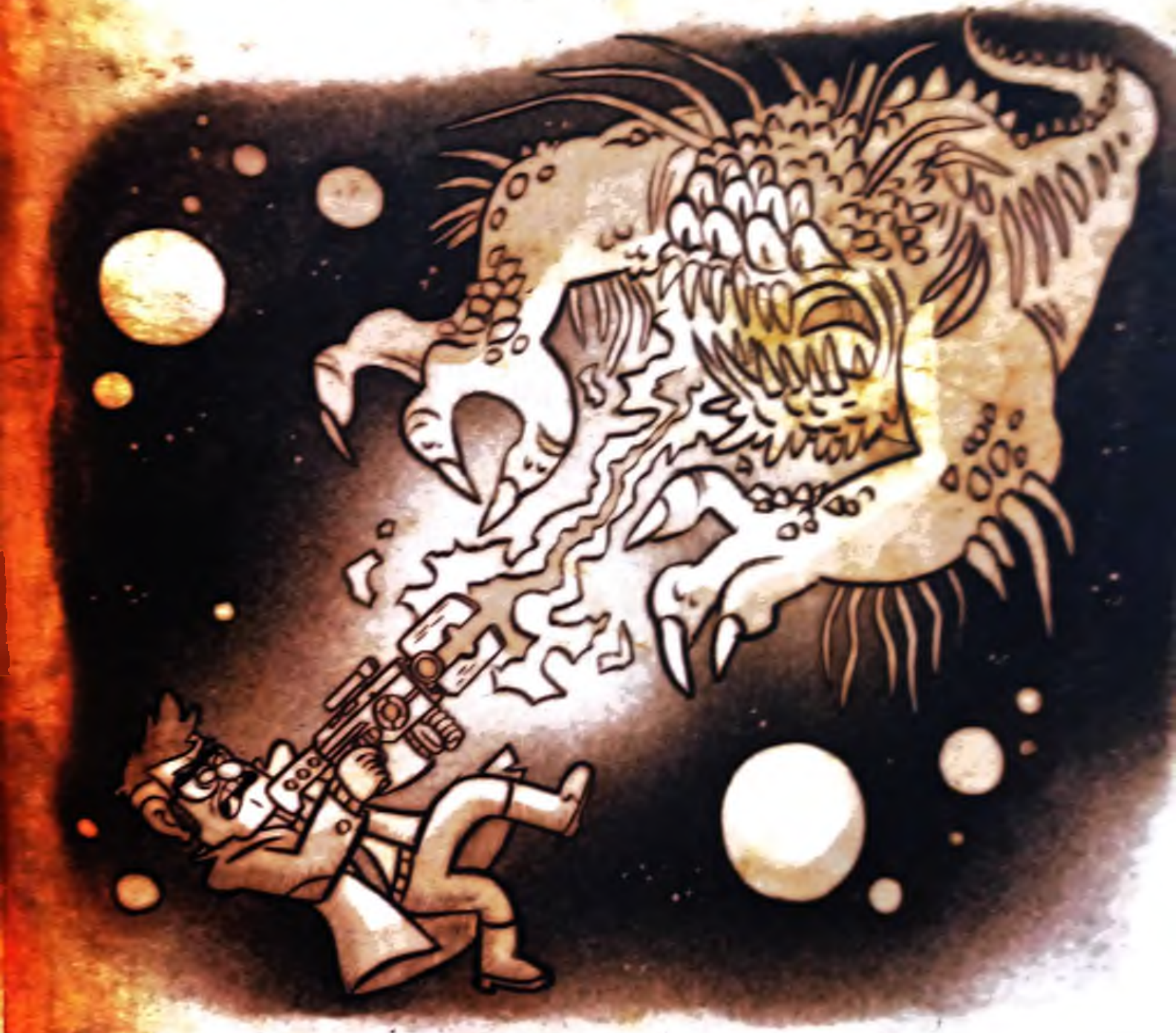

KAFA KARIŞIKLIĞI & DÖRTGENİ

Adamları durmadağın edilmişken bunun muhtemelen Bill'e doğrudan saldırmak için sahip olacağım tek şans olduğunu fark ettim. Cipher da, bir kereliğine bile olsa olay akışının onun lehine olmadığını hissetmişti ve bu yüzden Kafa Karışıklığı Dörtgeni adı verilen yere geri çekildi.

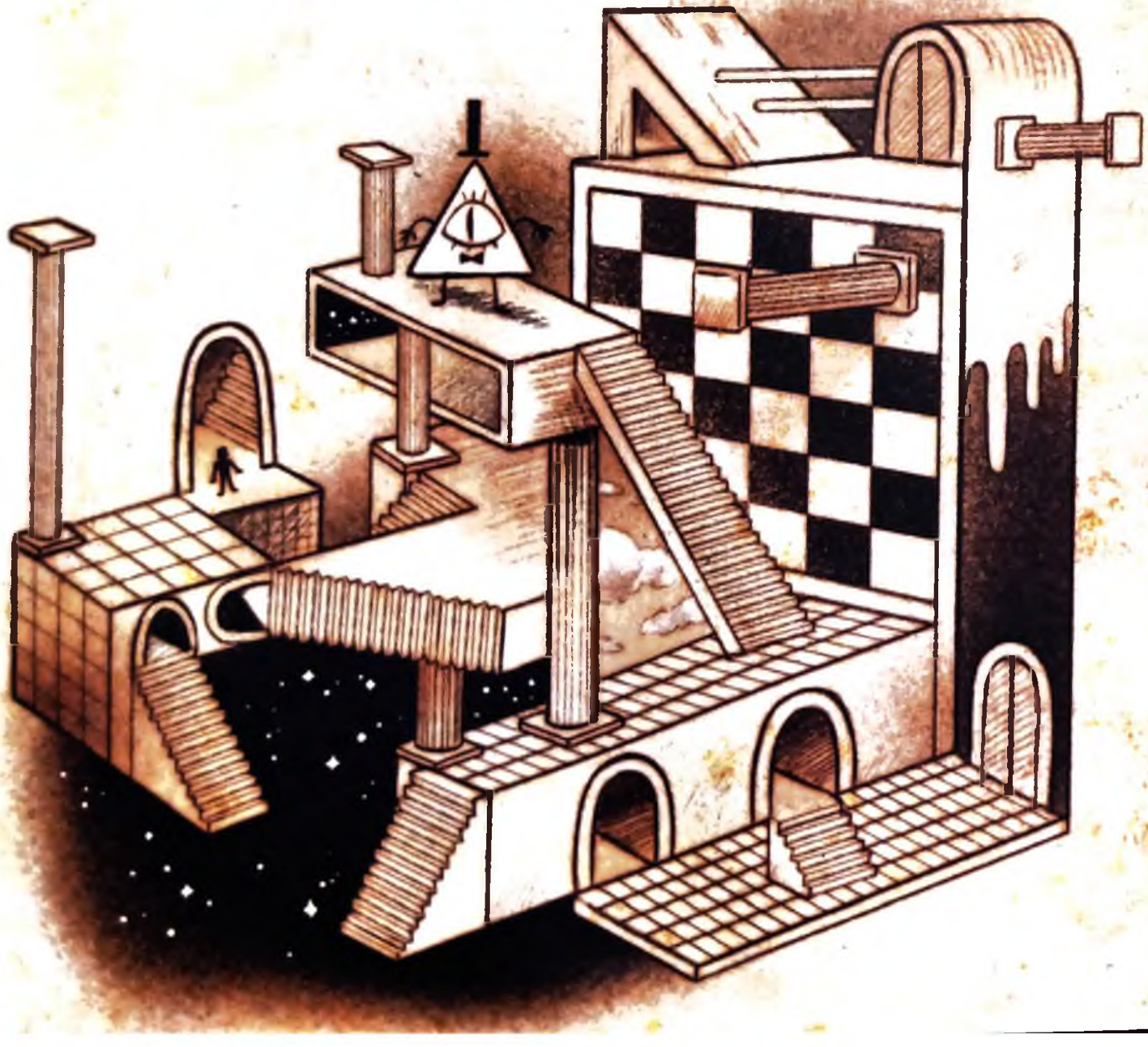

Bill'in adamları tekrar toplanmadan önce sadece dakikalarım vardı ve onun kalesinin gerçeküstü mimarisini çözmek saatlerimi alacaktı.

Sonra Kâbus Boyutu'nda fizik kurallarını takip etmeniz gerekmediğini fark ettim ve doğrudan ona saldırdım.

Uzun yıllar boyunca uğruna çabaladığım ve çalıştığım o an sonunda gelmişti. Bill Cipher elimdeydi!

Fakat tam o anda kapı tekrar aktif hâle geçerken Kâbus Boyutu'nun tümü sallandı!!!

Nedenini sorgulayacak ya da şansıma küfredecek zaman yoktu. Bill gülmekten hareket edemez durumdaydı fakat benim kapıya ulaşmak için onun canavarlarının kalanını geçmem gerekiyordu, yoksa evim Bill'in güçleri tarafından işgal edilecekti.

Dörtgenin kenarı boyunca koştum ve kenara yaklaştığımda darbe el bombasını arkama atarken havaya zıpladım. Patlamanın gücü, beni Bill'in şeytani çetesinin önüne geçirdi ve kapıdan içeriye soktu.

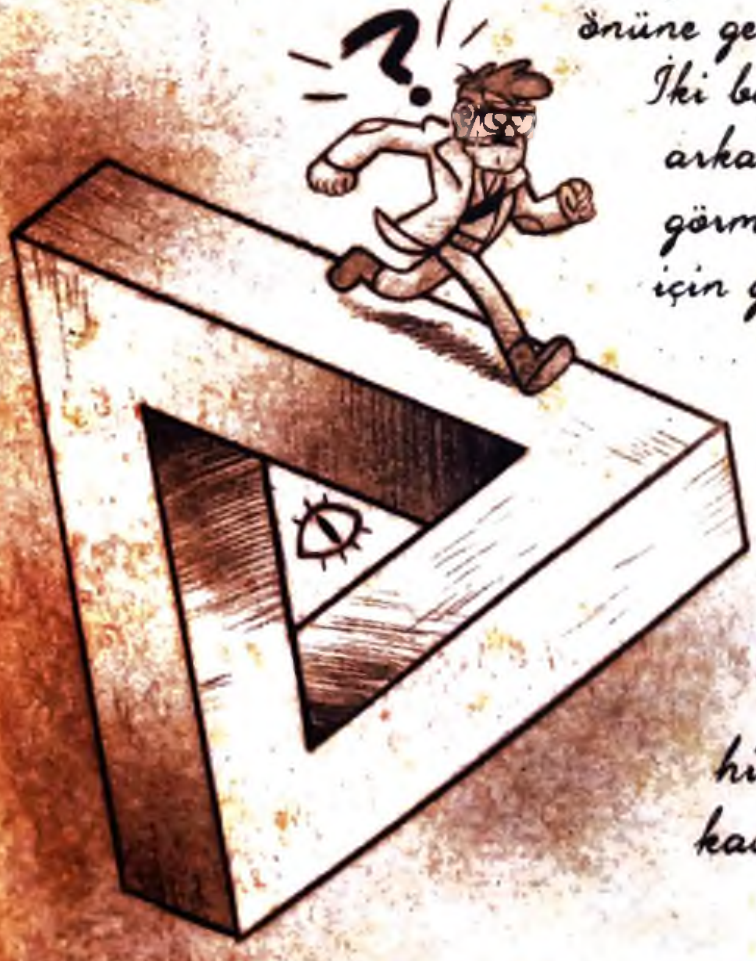

İki boyut arasındaki geçit benim arkamdan çöktü. 30 yıldır görmediğim kardeşimle yüzleşmek için gençliğimin dünyasına adım attım. Hayal kınıklığım tarif edilemez boyuttaydı — kardeşimin hareketleri bir kere daha uğruna yıllarca çalıştığım şeyi mahvetmişti.

Bill'i yenmek için hissettiğim kararlılık hiç bu kadar güçlü olmamıştı.

Dün gece terle kaplı hâlde uyandım — ve sadece kıyafetlerimle uyuduğum için değil. Bill Cipher bir kere daha zihnimi ziyaret etmeye karar vermişti. Kafama takılan metal plaka, Bill'in düşüncelerime doğrudan ulaşmasını engelliyor olsa bile o hâlâ rüyalarıma girebiliyor.

Dün gece bir buğday tarlasında bana göründü, zamanların sonundan bahsediyor ve onun hükümdarlığını durdurmak için yeterince güçlü olmadığımı söylüyordu!

Ailemiz tehlikede ve benim bu konuda bir şey yapmam gerekiyor. Ancak Pines'lara kalanına Bill'i anlatma konusunda tereddütlerim var (güvenmeye başladığım Dipper'a bile). Bunun, onları koruma isteğimden kaynaklandığına inanmak istiyorum ancak kendime karşı dürüst olmam gerekirse bunun nedeni utancımdan kaynaklanıyor.

GÜNDÜZ KÂBUSLARI

Bill'i en başta çağıranın benim aptallığım ve kibrim olduğunu bilseler ne derlerdi? Beni kapıyı yaratmam için kandırdığını ve yarığın uzun yıllar önce yaptığım anlaşmanın fiziksel bir hatırlatıcısı olduğunu? Dipper hâlâ bana hayranlık duyar mı – yoksa benim sadece bir aptal olduğumu mu düşünür?

Hayır, onlara her şeyi anlatmama gerek yok. Sadece şimdilik yetecek kadarını. Bu sırada kulübeyi Bill'in etkisinden koruyup koruyamayacağını görmek için Mabel'ı tek boynuzlu at kılı bulma görevine gönderdim. Bu pek mümkün değil fakat denemeye değer.

Selam! Ben Mabel! Tek boynuzlu atlarla delice bir karşılaşmadan henüz geri döndüm ve Hanka Amca Ford benden onlar hakkında yazmamı istedi. Muhtemelen onlardan birini yenmiş tek kişinin ben olduğumu söyledi, yani sanırım şimdi ben bir uzmanım?

Neeee?

Karşılaştığım tek boynuzlu atın ismi Celestabelleabethabelle idi. (Bunu yanlış yazdığımdan oldukça eminim.) Bana kalbimin saf olup olmadığını söylemesi gerekiyordu ama bunun yerine bir sürü şey uydurdu ve aşırı kabaydı. Tek boynuzlu atların hikâye kitaplarında anlatılanlara hiç uymadığı ortaya çıktı - bu yüzden işte tek boynuzlu atlar konusunda GERÇEK vs. MASAL rehberi! (Daha çok at diline benzetmek için bu rehbere YAY vs. HOO diyorum.)

YAY!

HİKÂYE KİTAPLARINDA...

1) Boynuzlan, onlann arkadaşlığını hak edip etmediğinize karar veriyor ve eğer değilseniz lazer ışını fırlatıyor olmalı!

2) Gözleri, hiçbir anlamı olmadığı gündüz vakti bile milyonlarca yıldızla parlıyor olmalı.

3) Boyunlannı yaladığınızda dünyada en sevdiğiniz tadı alıyor olmanız lazım!

4) Görevlere gitmeyi ve tüm ailenin izleyebileceği animasyon macera filminde, size ve sakar bir büyücüye mutlu bir şekilde eşlik etmeyi seviyor olmalan gerekiyor.

5) Onlar her zaman "son kalanlar."

HOO

FAKAT GERÇEKTE...

1) Boynuzlan sadece çılgın parti müzikleri çalıyor ve iyi olanlan bile değil. Zar zor dans edilebilir!

2) Her sabah 2 saati bol bol makyaj yaparak geçiriyor ve eminim hayvanlar üzerinde deney yapılmayan ürünlerle bile değildir!

3) Kinci ve süper kötü şeyler söylüyor! Celestabelleabethabelle, Wendy'e "Sınk" dedi ve Candy'e güzel olduğunu fakat "TV'ye çıkacak kadar güzel olmadığını" söyledi. Nasıl da bir sahtekâr!

4) Görünüşe bakılırsa boyunlannın tadı sadece...at boynu gibi. İyi değil.

5) Çok yargılayıcı! Celestabelleabethabelle'nin sizinle çıktığı tek yolculuk kendinize olan güveninizi baştan keşfetmenizi gerektiren yolculuk!

6) Celestabelleabethabelle hakkındaki tek büyülü şey onun gökkuşağı rengindeki kanıydı - bunu onun yüzüne yumruk attığımda keşfettim.

ZAYIFLIKLAR: YUMRUK (YÜZE)

(AYRICA: TAKIM ÇALIŞMASI)

(AYRICA: GRENDA)

Bill'in Dipper'ın zihninde numaralar yapmayı deneyeceği konusunda çok endişeliyim. Bunu engellemek için eski cihazlarından birini kullanmaya karar verdim.

Zihin Okuyucu

Onun düşüncelerini şifrelemeyi ya da zihnini "Bill-geçirmez" yapmayı düşünmüştüm.

Dipper'ın zihninden geçtiğini fark ettiğim başıboş düşünceler:

—"Kaşınıyorum. Neden her zaman kaşınıyorum? Sonsuza kadar kaşınacak mıyım?"

—"Umarım 'Hayalet Tacizleri' birkaç sezon daha devam eder."

—"Stan'in dergi koleksiyonunu daha iyi saklaması gerekiyor."

—"Umarım Ford bu düşüncelere çok yakından bakmıyordur."

—"Hiçbir şey düşünmemeye çalış. Iyh, bu bir şeydi!"

Sürecin tamamlanması saatler sürdü ve ben beklerken uyuyakaldığımda, benim zeki yeğenim aklımdakileri görmek için Zihin Okuyucu'yu benim üzerimde kullandı. Karışık hatıralarım onun hâlâ Bill ile iş birliği yaptığımı düşünmesine neden oldu ve kendisini korumak için Fiddleford'un hafıza silahını kullandı.

Ne felaket ama! Ve eğer Bill hakkında dürüst olsaydım bunların hepsini engelleyebilirdim. Sonrasında benimle ilgili ne düşünecek olursa olsun, Dipper'a her şeyi anlatmanın vakti geldi.

Dipper'a Bill ile olan geçmişimi açıkladım ve çok anlayışlı olması beni çok rahatlattı. Şans bugün bizden yana görünüyor. Mabel, büyük bir tek boynuzlu at kılı yığınıyla geri geldi. Aşağıdakini yaratabilmek için kulübenin temelinde o kıllardan bir daire çizdik.

Mistik Bariyer

Dipper'ın zihnini "Bill-geçirmez" yapamamış olmanıza rağmen bu bariyer kulübeyi ve içindeki herkesi Bill'in güçlerinden korumalı.

Son kötü maceramızdan sonra, Dipper'a Esrarengiz Kasaba konusunda bildiğim her şeyi anlatmanın vaktinin geldiğine karar verdim. Onu karşıma oturttum ve bana kasaba hakkında aklına gelen tüm soruları sormasını söyledim. Daha fazla sır yoktu. İlk sorusu onunla gurur duymama neden oldu.

ESRARENGİZ KASABA NEDEN BU KADAR GARİP?

GARİPLİĞİN
Gerçek Teorisi

Dipper'a genç yetişkinlik dönemimi bu soruya takıntılı olarak geçirdiğimi söyledim. Bill Cipher bana bu kasabadaki gariplliğin bir başka ~~boyuttan~~ sızdığını söylemişti – fakat bu bir yalandı. Bill ~~sadece~~ Esrarengiz Kasaba'yı ele geçirebilmek için bir kapı açmam konusunda beni kandırmaya ~~çalışıyordu~~. Gerçek, diye açıkladım, biraz daha garip.

Dipper'ın anlamasına yardımcı olmak için Stanley'nin arabasını ödünç aldım ve Esrarengiz Kasaba'nın sınırına ulaşana kadar ilerledik. Cebimden bir paket ~~fasulye~~ biçiminde şekerleme çıkardım ve açıklamaya başladım.

Evrendeki her şey bu şekerlemeler gibidir – aynı temel materyallerden yapılmıştır, renk ve tat olarak değişebilir ve az ya da çok beklenen desene uygundur.

Ara sıra, şans eseri, bir şekerleme şekilsiz...garip... farklı olur. Ona göstermek için özellikle şekilsiz olan bir şekerleme çıkardım ve sonra da onu ve torbanın içinde kalanları yere attım.

Şekerlemeler ~~tepeden~~ aşağı inmeye başladı ve bir tanesi, şekilsiz olanı, neredeyse ~~bilinçli~~ bir şekilde ~~tepeden~~ YUKARIYA, KASABA SINIRINA doğru çıktı.

Dipper'ın gözleri sonuna kadar açıldı. Anlamaya ~~başladığını~~ görebiliyordum. Neden bir tek bu şekerleme ~~tepeden~~ yukarıya çıkmıştı?

den mi? Çünkü Esrarengiz Kasaba bir

şekli garip şekerlemelerden cücelere, perilerden dinozorlara, boyutlar arası yarıklardan klonlara, deli eski başkanlara ve hatta altı parmaklı adamlara ve garip doğum lekesi olan çocuklara kadar tüm tuhaflıklar garip ve gizemli bir şekilde buraya çekiliyor. Benim ve belki de Dipper'ın bu kasabaya gelişimizin bir kaza olmadığını hissettiğimi açıkladım. Kasabanın bizim için hazırladığı daha büyük bir kaderin bir parçasıydık.

"Sen ve ben bu kasabanın gördüğü en garip şekerlemelerden biriyiz Dipper," dedim ona.

"Mason," diye kaçırdı ağzından. Ağzından kaçan kelime nedeniyle şoka uğramış görünüyordu ve sonra bunu yine tekrarladı. "Benim gerçek adım Mason. Dipper sadece bir takma isim. Fakat herkes buna alıştı ve şimdi herkese gerçeği söylemek için çok geç olmuş gibi görünüyor. Ve bu zaten aptalca bir isim. Kimseye söyleme."

Saçlarını karıştırdım ve gülümsedim. "Sırrın benimle güvende Mason," dedim. "Ve bence bu harika bir isim. Masonlar çok büyük bir gizli topluluktu, biliyorsun." Gülümsedi. Onun bana ne kadar güvendiğini fark ettim — ve yazın sonunda ayrılıyor olmasının ne kadar kötü olduğunu. Aklımda bir fikir oluşmaya başladı...

YARIK KORUMA ÜNİTESİ ÇATLIYOR! !

Ben bu sorun üzerinde düşünürken, Stan'in çocukları uzun zamandır bahsettiği yolculuğa çıkarmasının iyi bir fikir olduğunu söyledim. Eğer koruma kırılırsa, Bill'in Kâbus Boyutu'nun tüm deliliği bizimkine dökülecek!

Yarığı kalıcı olarak kapatabilmek için dünya dışı gücü olan bir yapıştırıcıya ihtiyacım var. Çarpışma Alanı Omega'ya geri dönmek zorundayım — gerçi sanırım artık gençliğimde icat ettiğim bu isteksiz kod adı kullanmama gerek yok. Yeğenim sırlarını benimle paylaşmaya karar verdiğine göre, o zaman ben de kendi sırlarımı paylaşmalıyım. 2. günlükte anlattığım gibi,

Esrarengiz Kasaba vadisinin altına gömülü

DEVASA BİR UÇAN DAİRE

var.

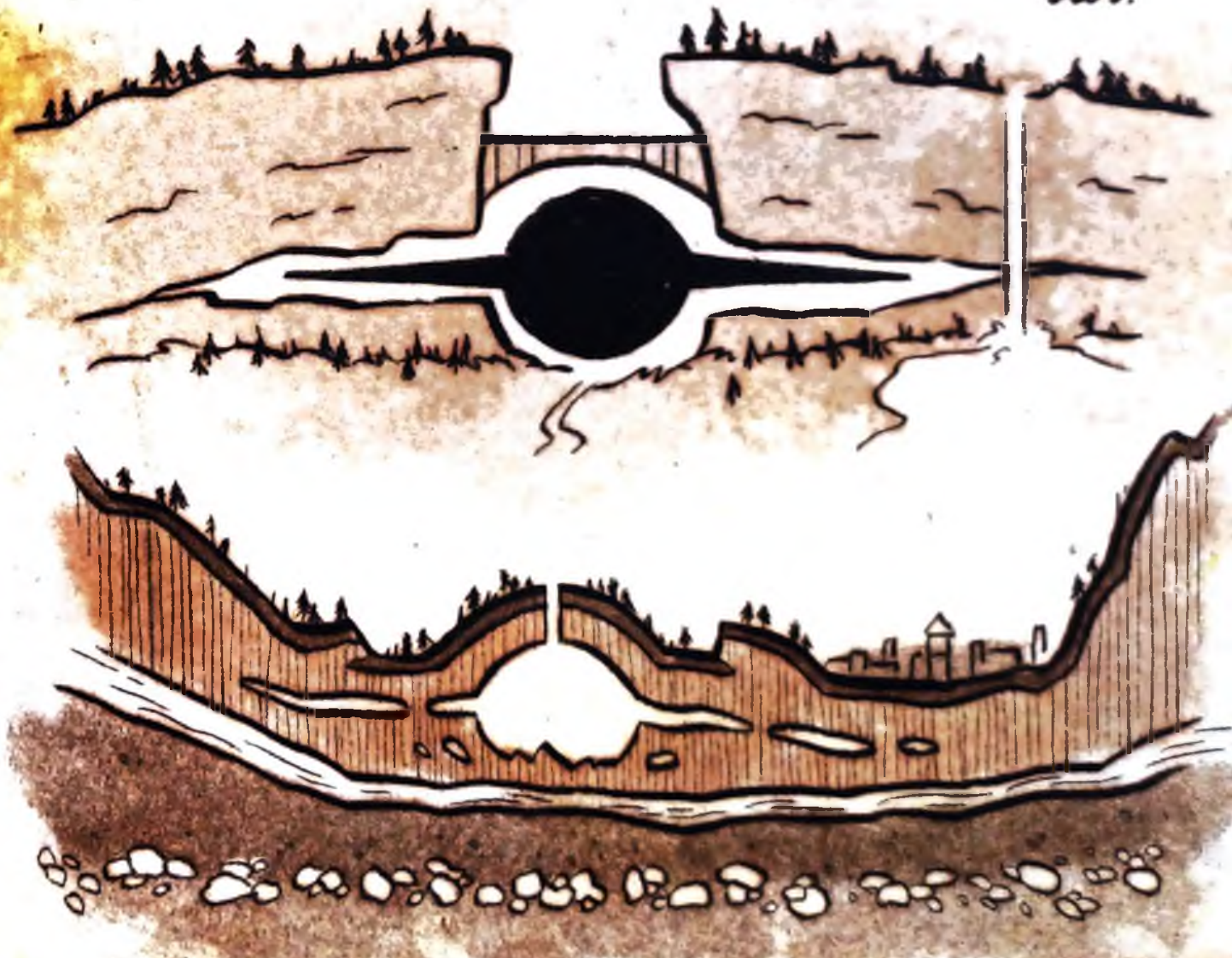

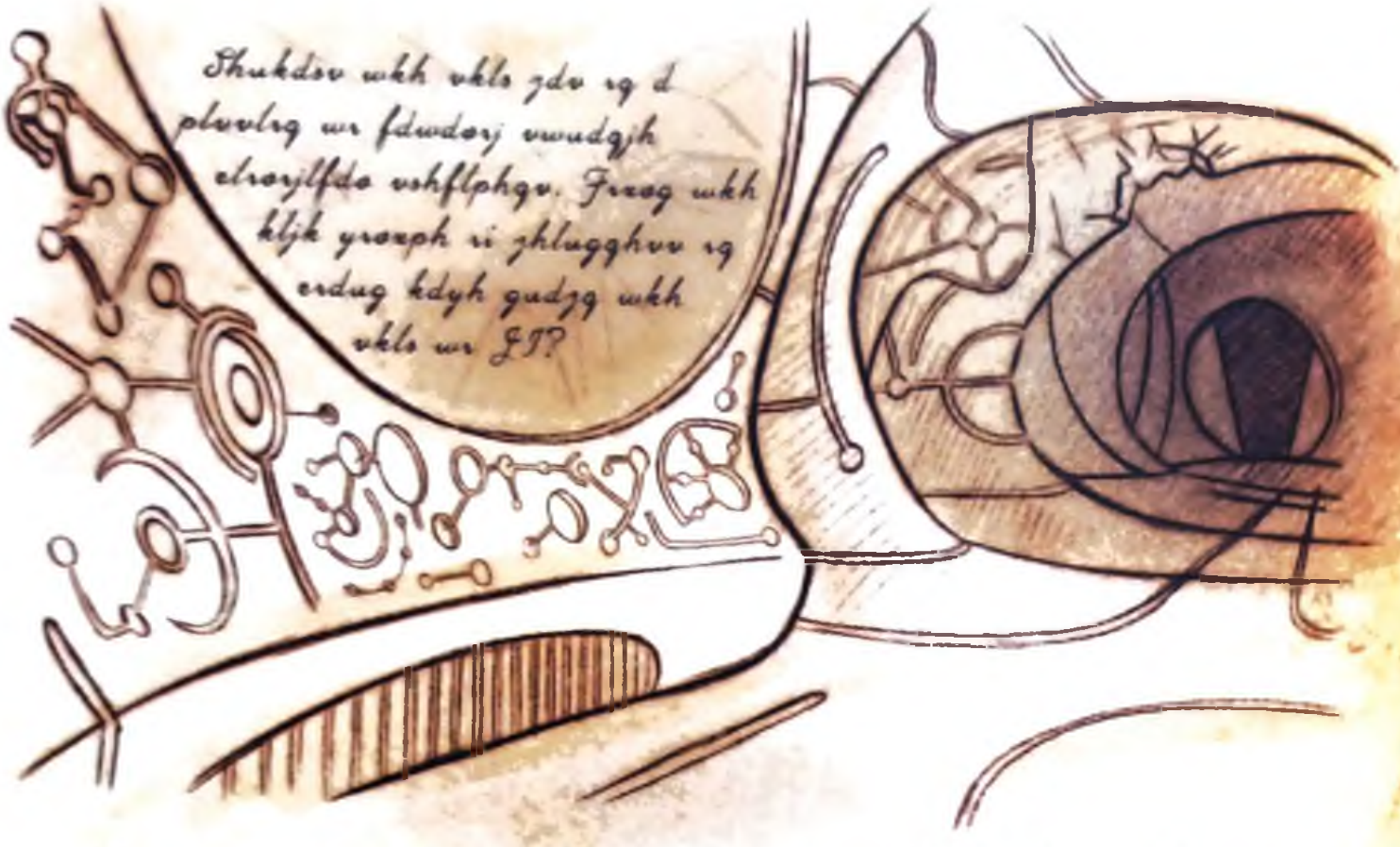

Tüm iç mekânın devasa ölçeğini bu sayfalarda kayıt altına alabilmek imkânsız. Fakat işte geminin daha ilginç olan birkaç özelliği...

Uzun, boyutlar arasında geçen hayatım boyunca bu iskelet türüne uyan tek bir yaratıkla karşılaştım: Trilayyxx Beta'nın Pan-Boyutsal Varlıkları. Onlar aynı anda 7 ya da 11 boyutta var oldukları için korkunç bir yön bulma yetenekleri var.

Bu kadar büyük bir gemide sadece klima yok, aynı zamanda gerçek ve tam bir iklim kontrolü var. Güneş ışığı, yağmur ve hatta kara ait kontroller düğmelerini buldum. Fırtına düğmesinin tam olarak ne için olduğundan emin değilim... Belki de bir isyan olması durumunda mürettebatı hızlıca ortadan kaldırmak içindir.

İKLİM KONTROLLERİ

Kasabanın altında bir uzay gemisi olması pek çok garip sıkıntıya yol açıyor. Kırmızı ışıklar düzgün şekilde çalışmıyor. Elektriksel parazit. Hastalanan çiftlik hayvanları. Ve kimi zaman manyetik olarak yoldan savrulan arabalara dair hikâyeler.

Görünüşe bakılırsa ağır bir şekilde korunan biyolojik koruma alanında bir zamanlar uzaylı dünyalardan bulunan yumurtalar ve larvalar saklanıyormuş. Pençe izleri ve kırılmış cam ~~bir şeyin kaçtığını~~ gösteriyor. ~~Bu konuda çok tanıdık gelen bir şey var~~.

Tabii ki ÇAO'ya yaptığımız ilk seyahatte Dipper'a bunların hepsini gösterecek zamanım olacağından şüpheliyim. Uzaylı Yapışkanı almalıyız ve bu öğleden sonra onunla, ona önereceğim çıraklık teklifini konuşmayı düşünüyorum. Eğer şans bizden yanaysa güvenlik sistemi hâlâ kapalıdır.

ATOMALTI FÜZYON VURUŞ LAZERİ

EN KÖTÜSÜ GERÇEKLEŞTİ! BİLL BİZİM DÜNYAMIZDA ÖZGÜR KALDI!

Yarığın kimin eline geçtiğini ya da Bill'in kimi kandırdığını bilmiyorum ancak şu an bunun bir önemi yok. Yazacak çok az zaman var ve başarısız olma ihtimalimize karşın bu canavarla dövüşme görevi başkalarına düşerse diye planımızı hızla özetlemenin gerekli olduğunu düşünüyorum.

Tamamlamam için Paralel Fiddleford'un zekâsının gerektiği Kuantum İstikrarsızlaştırıcı silahımda ~~sadece~~ tek bir atış kaldı. Eğer her şey plana göre giderse bunu, Bill'i yok etmek için kullanacağız. Bu, onu garipliğin kara deliğine çevirmeli ve Kâbus Boyutu'ndan dünyamıza akmış olan tüm garipliği emmeli.

Fakat sadece bedeninin tam ortasına yapılacak bir atış işe yarayabilir!!

Eğer başarısız olursak başkalarının bu savaşa devam etmesi için dua ediyorum. Dünya'nın kaderi, tüm evrenin kaderi buna bağlı!!! Bu, bu günlüğe ya da herhangi bir günlüğe yazdığım son sefer olabilir. Hayatım boyunca pek çok hata yaptığımı biliyorum ve sonunda her şeyi yoluna koyabilmek için dua ediyorum.

25 Ağustos

Ben Dipper! Bu kitabı elimde tuttuğuma inanamıyorum. Bill'in üç defteri de önümde yaktığını kendi gözlerimle gördüm!! Fakat bu sabah Soos günlükleri ormanda, zarar görmemiş hâlde buldu. Görünüşe bakılırsa Bill'i yenmek sadece kasabadaki gariplikleri düzeltmedi, aynı zamanda onun yok ettiği pek çok şeyin de normale dönmesini sağladı—günlükler de dâhil!

Yine çok hızlı ilerliyorum. İzin verin en baştan başlayayım.

1) Bill, gökyüzündeki bir yarıktan geldi ve Esrarengiz Kasaba'yı ele geçirdi.

2) Bill, Ford'u yakaladı ve onu altına çevirdi.

3) Bill, Mabel'ı zihin hapishanesine kapatmaya ve Zaman Bebek'i havaya uçurmaya çalıştı. (Blendin'e ne olduğunu merak ediyorum... Umarım iyidir.)

4) Kasaba, Ford'u kurtarmak ve Bill'i yenmek için birleşti ve bunun nasıl olacağını bulan da McGucket oldu. Evet, onun her soruna bulduğu çözüm "Dev bir robot inşa etmek!" ama bu sefer BİZİM tarafımızdaydı.

Tuhaflıklar Kıyameti'nde olanlardan sonra daha mı deli yoksa daha mı akıllı olduğunu bilmiyorum fakat her şekilde gerçek bir kahraman oldu - ve bu sırada geri kalanlarımızı da kahraman yaptı. Başka hiç kimse böyle bir şeyi hayal edemezdi...

KULÜBETRON!

Robotun dövüş stili için esin kanyağı Soos'un en sevdiği anime olan "Neon Krizi Devrimci Kızgın ve Şirin Kız: Yok Ediş" oldu. Robota bir "Silah-Kılıç" vermemizi söyleyip durdu ama ona bunun...gerçek bir şey olmadığını söyledik.

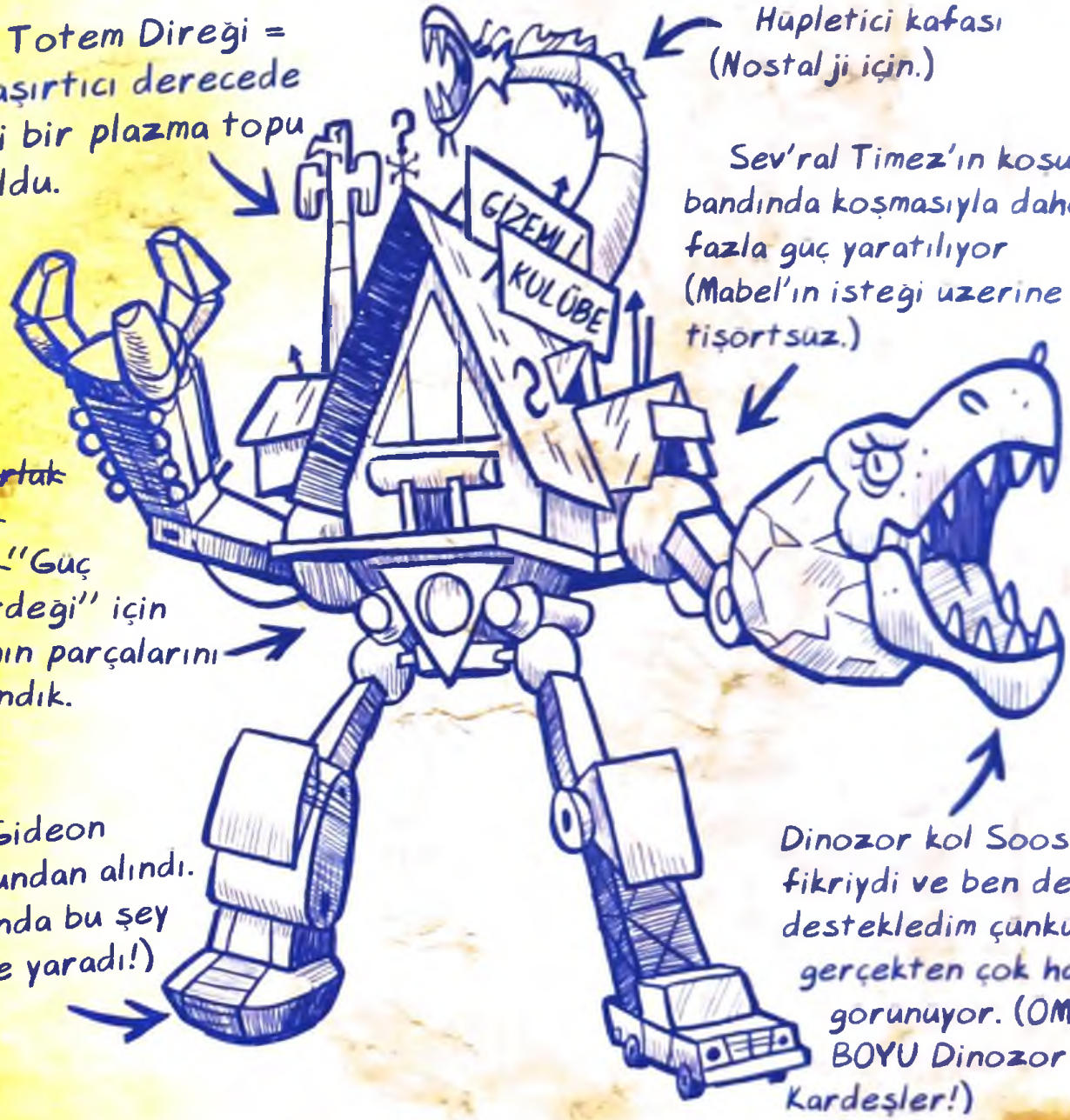

Totem Direği = Şaşırtıcı derecede iyi bir plazma topu oldu.

Hüpletici kafası (Nostalji için.)

Sev'ral Timez'ın koşu bandında koşmasıyla daha fazla güç yaratılıyor (Mabel'ın isteği üzerine tişörtsüz.)

~~Parlak bacak arası~~ "Güç Çekirdeği" için kapının parçalarını kullandık.

Ayağı Gideon robotundan alındı. (Sonunda bu şey bir işe yaradı!)

Dinozor kol Soos'un fikriydi ve ben de onu destekledim çünkü gerçekten çok harika görünüyor. (OMUR BOYU Dinozor Kardeşler!)

Candy ve Grenda, Kulübetron'u savaşa sokarken bizim kurtarma ekibimiz de paraşütle korku piramidinin içine girdi ve Ford'u kurtardı. Bize hepimizin oynayacağı önemli bir rol olduğunu söyledi...

ZODYAK

Ford'a gore bu, onun en basta Bill'i cagirdigi magaranın duvarındaki bir kehanetmis. Ford bundan once efsaneye asla inanmamıs (gorunuse bakılırsa dunyayı kurtarmanın digerleriyle anlasabilmesine dayandigına inanmıyormus) fakat sonunda bunun muhtemelen denemeye deger oldugunu dusunmus.

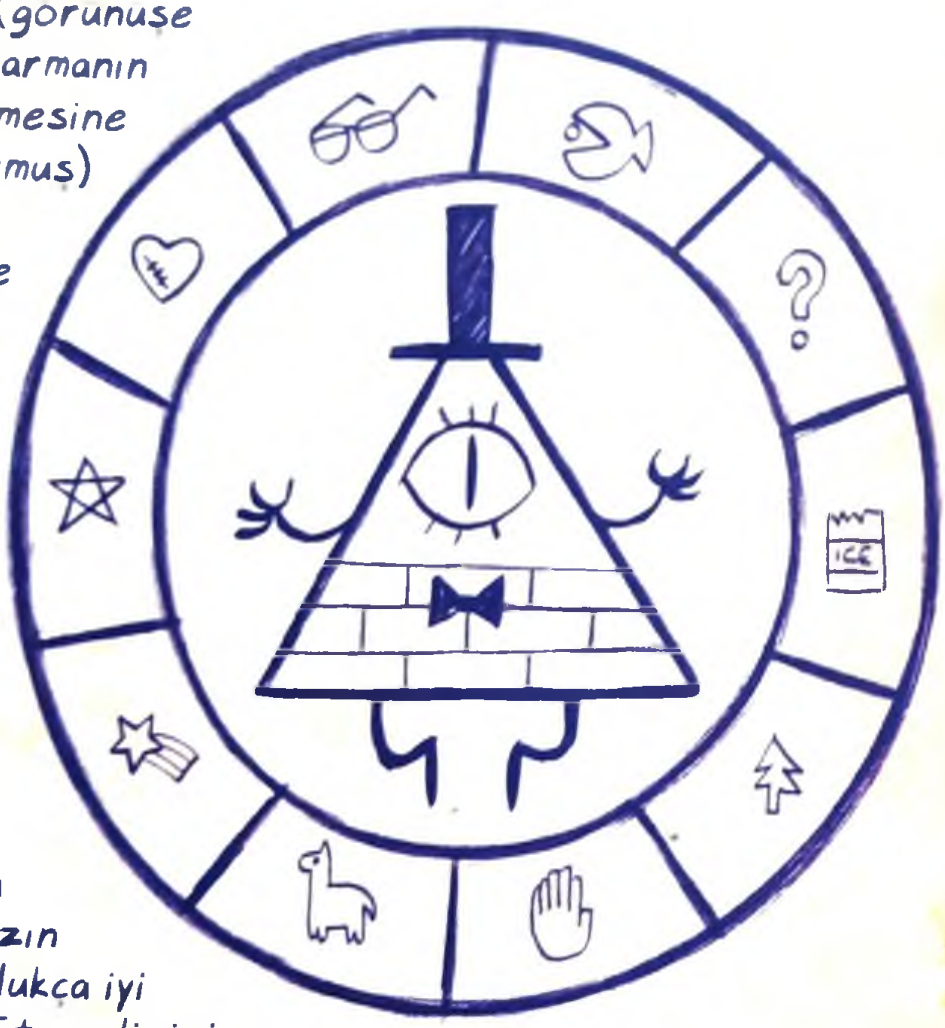

Tum dogru insanlar yanımızdaymıs gibi gorunuyordu - sasırtıcı olarak buna Pacifica, Gideon ve Robbie gibi eski dusmanlar da dahildi. (Geçmise bakıldıgında o uçuyle olan kavgamızın sona ermis olması oldukça iyi bir sey.) Ne yazık ki Stan elimizi tutacak kadar uzun sure boyunca Ford'la olan "buyuk sorunlarını" bir kenara bırakamadı, bu yuzden tum olay bozuldu ve Bill bize saldırdı!

Zodyak'ın kehanetine devam etseydik ne olacagı konusunda hala bir fikrimiz yok! Soos, Zodyak'ın hepimize "muhtesemlik guçleri" vereceğine inanıyor. Ben bir sekilde, eski insanların aklındakinin bu oldugundan supheliyim.

Pek muhtemel değil.

Sonunda bizi kurtaran kişi, Bill içerideyken kendi zihnini silen Harika Amca Stan oldu. Mabel ile ben ne olduğunu keşfettiğimizde buna inanamayacak kadar şaşırmıştık. Ve neyse ki Mabel buna inanmayı reddetti! Harika Amca Stan'e gözyaşları içinde anı defterini gösterdiğinde, Stan'in zihnindeki hatıra parçalarını kurtarmaya- ve onun hatırasını parça parça geri getirmeye başladı.

Görünüşe bakılırsa hafıza silahının etkisi önemli resimlere ve geçmişinizden gelen insanlara maruz kalarak geçersiz kılınabiliyor (aynı şekilde McGucket da kendisinin genç bir kâşif olduğu kasetleri görünce iyileşme yoluna girdi). Stan'in çok hızlı iyileşmesinin nedeni, hafızasının silinmesinin hâlâ taze olması - silahın onun üzerinde kullanılmasının üzerinden bir saatten az bir süre geçmişti.

Yine de Stan'i tamamen kendine getirmek bir haftalık yoğun hatıra defteri terapisi gerektirdi. Kasaba halkı ve McGucket, kulübeyi yeniden yapmamıza yardım ederken Ford, Mabel ve ben de neredeyse her dakikayı Stan ile geçirdik ve ona kendi hayat hikâyesini anlattık, ona en sevdiği yiyecekleri yedirdik (fıstıklı şekerleme), lisede olduğu dönemlerin şarkılarını çaldık ve onu gitmiş olduğu her yere götürmek için kasabada dolaştık (ve dolandırdığı tum insanları gormesi için.) Hatta şaka defterindeki en sevdiği korkunç şakaları bile ona okuduk ve o, her şakanın can alıcı noktasını hatırlıyormuş gibi gorunuyor.

Bunun üzerinde en çok çalışan Ford oldu. Stan'in hatıralarının silindiği zaman, içimizden herhangi birinin Ford'un ağladığını gördüğü tek zamandı. Birkaç gece Ford'un Stan'in yanında uyuyakaldığını gördük, birlikte yaşadıklarını, çocukluklarını tarif etme maratonundan ve kendi hataları için özür dilemekten ötürü yorgun düşmüştü.

Ford, çocuk oldukları dönemden kalmış ve inanılmaz bir şekilde bunca yıldır sakladığı bir kaset bile buldu. Kasette; sahilde oynarken, akşam yemeği masasının etrafında ve rehin mağazasında sersemlik yaparken, onlara büyük gelen kasketler içinde "Jersey Şeytanı"nın peşindeki kâşifler oldukları videolar vardı.

Stan ve Ford şu an aşağı kattaki salonda bu filmleri izliyorlar. Biz de ne kadar izlemek istiyor olursak olalım bunun, onların kendi başlarına yapmaları gereken bir şey olduğunu düşündük. Bunu hak ettiler.

27 Ağustos

İtiraf etmek zorundayım, son birkaç gündür üç günlüğün de bende olmasından dolayı çıldırıyorum. Bill'i yenmek sadece günlükleri kurtarmadı, aynı zamanda uzun zaman önce yakılmış ya da yırtılmış sayfaları da onardı. Burada daha önce hiç görmediğim sayısız sayfa var, yazın başında bunları biliyor olmak için her şeyimi verirdim. Günlüklerin KOKUSU bile daha iyi hâle gelmiş durumda. (Daha az kırk ayaklı!)

Bir yanım günlükleri kendime verdiğim doğum günü hediyesi olarak sonsuza kadar tutmak istiyor fakat Ford'a onlardan bahsetmem gerektiğini biliyorum. Ona aitler. Sadece onları bu kadar uzun süre boyunca kendime sakladığım için kızmamasını umuyorum.

Ayrıca ikimizin de buraya yazdığı garip olayları ve yaratıkları unutmasının imkânı yok. Bu günlük, benim bir başkasının macerasına açılan rehberimdi - ve şimdi kendi günlüğüme başlama vakti geldi.

Kaiforniya'ya geri götürmek üzere kendi günlüğümü yazmaya başladım bile. (Kapağı sevdiniz mi?) Ford'a onun yanında staj yapamayacağımı söyledim ve o da bunu tamamen anlayışla karşıladı. Görünüşe bakılırsa suç ortağı olmak için bir başkasına teklifte bulunmayı düşünüyormuş. (Ve bence ikimiz de suçta harika olacak birini tanıyoruz.)

Hayatımın en muhteşem yazını asla unutmayacağım ya da yazı bu hâle getiren ailemi ve arkadaşlarımı—ve evrenin sırlarını önüme ilk kez seren bu kitabı da.

Ben M Dipper Pines, son kez yazmayı bırakıyorum.

(Kızma Harika Amca Ford!!!)

Dipper Pines

Yeğenim korkularında haksız. Ona karşı hissettiğim tek şey gurur ve sevgi. O, on iki on üç yaşındayken benim otuz yaşında olduğumdan daha zeki bir adam. Önünde inanılmaz bir gelecek var — umarım benim korkunç hatalarımı tekrar etmeyeceği bir gelecek.

Hayatım boyunca yaptığım yıkıcı hatalara bakarken tüm aptallıklarında aynı büyük düzenin olduğunu gördüm. Büyük bir adam olmanın yalnız olmak anlamına geldiğini düşünmüştüm. Kalabalıktan ayrı. Başarılarımı başkasıyla paylaşmak istememiştim. Tek bir aptalca hata yüzünden kardeşimi dışladım ve dünyanın sonunu getirmemi engelleyeceğini düşünen mantığa sahip olduğu için Fiddleford'u kendimden uzaklaştırdım.

İkinci bir şansa sahip olduğumda bile yine de diğerlerini kendimden uzak tuttum. Eğer güven çemberimi genişletebilseydim...eğer Zodyak'ın kehanetine daha önce inanabilseydim...belki de herkesi bir araya getirip Bill'i saldırmadan önce kovabilirdik. Sadece kendimi yalnız kahraman olarak görme fikrinden kopamadım...ve bunun bedelini ödeyen Stanley oldu.

"Hiç Kimseye Güvenme."

Ne kadar da saçma ve paranoyakça bir fikir. Güven, koşulsuz şartsız verilmemeli fakat kazanılması için de bir şans verilmeli. Diğerleriyle birlikte çalışmak ve onlar için fedakârlık yapmak için gereken alçak gönüllükte kuvvet var — en başından beri kardeşimde olduğunu şimdi fark ettiğim bir kuvvet.

Dünyayı kurtaran adam Stanley Pines oldu, ben değil. Onun bencil bir pislik olduğunu düşünerek çok fazla zaman geçirdim fakat onun tüm boyutlarda tanıdığım en özverili adam olduğu ortaya çıktı. Eğer tamamen dürüst olmam gerekirse, onun bir kahraman...ve benim de kahramanın kardeşi olduğumu itiraf etmem gerekir.

Ve bu konuda bir sorunum yok.

Tanrı'ya şükür inanılmaz karışık zihnini geri kazanıyor. Ve şimdi, hayatımın sonuna kadar kalan günlerimi aramızdaki ilişkiyi yoluna sokmak için geçireceğime yemin ediyorum.

Eğer sadece bana bir şans verirse.

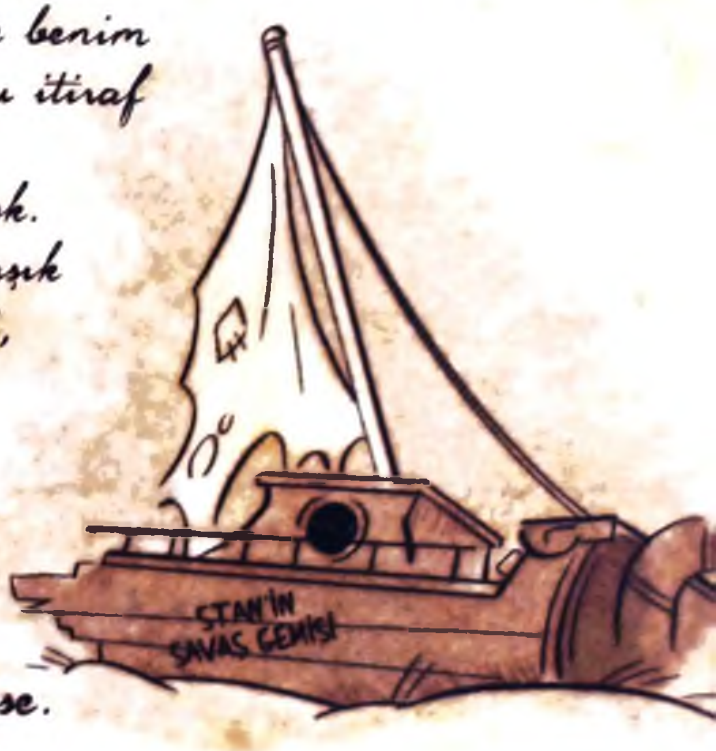

Kendimi affettirmem gereken bir başkası daha var...

Eski partnerim Fiddleford McGucket.

Tuhaflıklar Kıyameti sırasında tekrar buluştuk ama bu çok kısa sürdü, bu yüzden işler sakinleştikten sonra onu ziyaret etmeye gittim. Dipper beni, Fiddleford'un inişli çıkışlı ruhsal durumu konusunda uyarmıştı fakat onun bir çöplükte yaşadığını gördüğümde, bir zamanlar benim için bu kadar değerli olan adamı ne kadar derinden incittiğimi net bir şekilde anladım.

Beni gördüğüne çok sevindi ve saatler boyunca sohbet ettik. Çoklu evren konusunda anlattığım hikâyeler onu büyüledi ve ilgili soruları onun mükemmel zihinsel kapasitesinin büyük bir kısmını geri kazandığını ortaya koydu. Konu onun kendi hatıralarını silmesine gelince, suçluluk hissim geri geldi fakat F özür dileme çabalarımı görmezden geldi. Bu adam sadece zihinsel olarak benden üstün değil aynı zamanda gördüğüm en büyük kalplerden birine de sahip.

Ona olanları telafi edecek bir yöntem buldum. Ziyaretim sırasında, çizimlerden oluşan büyük bir yığın keşfettim. J onları "karalamalar" olarak bir kenara atmıştı fakat aslında onlar, benzerlerini hiç görmediğim, zamanının çok ötesindeki makineler. Bu planları ABD hükûmetine sunma konusunda ısrar ettim. Kazanacağı teliflerin onun hayatını büyük ölçüde geliştireceğine inanıyorum. (Ve muhtemelen 30 yıl sonra ilk kez ayakkabı giymesini sağlayacağına.)

Ayrıca aile üyelerimizden de bahsettik—ve o aklını kaybettiğinde kendi ailesinin ona nasıl sırtını döndüğünden. Onlarla iletişime geçmesi için ona cesaret verdim. Ne kadar zor olursa olsun herkes bir aileye sahip olma şansını hak eder. Bunu anlamamın bu kadar uzun sürmesi inanılmaz bir şey.

Ayrılmadan önce Fiddleford, banjo çalışını dinlememde ısrar etti. O neşe içinde çalarken, tüm yaşlılığın yüzünden kalktığına ve karşımdakinin uzun yıllar önce dostum olan aynı Fiddleford olduğuna yemin edebilirim.

Ona şimdilik "hoşça kal" dedim ancak gelecekte konuşacak çok şeyimiz olduğunu biliyorum. Ayrıca masasındaki Cubic Küpü'nün de mükemmel bir şekilde tamamlandığını fark ettim ve bir kereliğine de olsa onu bozmamaya karar verdim.

29 Ağustos

Esrarengiz Kasaba normale döndü (en azından işler burada ne kadar normal olabilirse). Ve sıra dışı olaylar burada yoğunlaşmış olsa da hepsi burasıyla sınırlı değil. Dışarıda korunması gereken koca bir dünya var ve Arktik Okyanus'ta gördüğüm bazı garip işaretlere bakılırsa, ufukta yeni bir maceranın olduğunu söyleyebilirim.

Stanley ve ben çocukken, genelde Sibling Kardeşler'in maceralarını okurduk – hayattarını, gizemleri birlikte keşfetmeye adamış iki çocuk. (Kayıtlara geçmesi için: Kaparileri uşak çaldı. TABII KI.) Araştıracak yeni bir anomali varken bu hikâyeler hakkında son zamanlarda gittikçe daha fazla düşünür oldum.

Dipper artık benim stajyerim değil ve Fiddleford'un önünde gerçek bir kâşif kariyeri uzanıyor—bu yüzden ben de Pines ikizlerinin tekrar güçlerini birleştirmelerinin zamanının geldiğine inanıyorum. En azından öyle olmasını umuyorum. Bu fikri henüz Stan'le paylaşmadım. Fakat eğer kardeşini tanıyorsam "para ve kadın" bulma fırsatına balıklama atlayacaktır.

Önümdeki yol net. Ve buna benziyor:

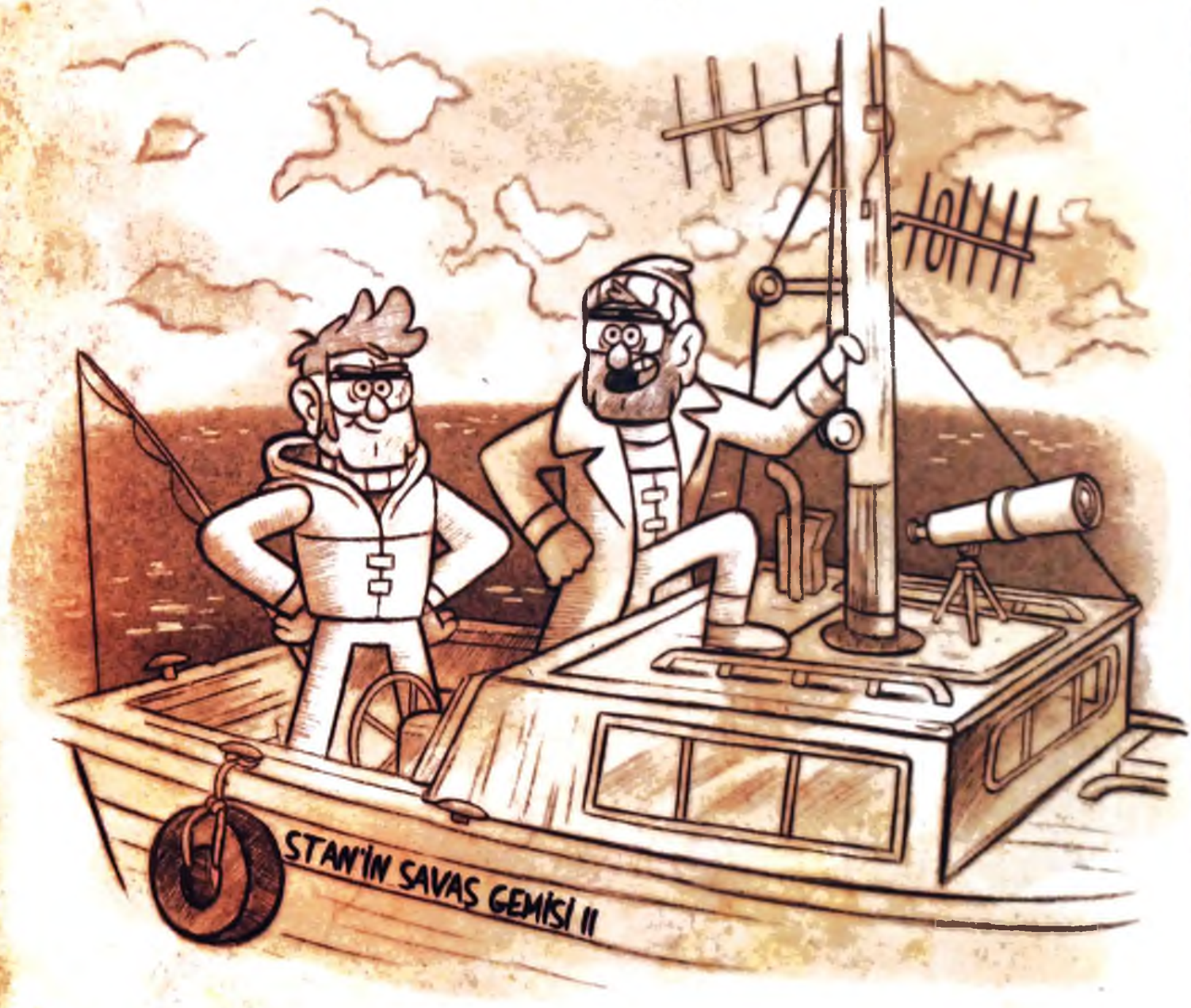

Bu çok güzel bir yaz günü. Herkes önündeki gelecek için eşyalarını topluyor. Benim düşüncelerim ise, bulutsuz ağustos güneşinin altında gökyüzünün ne kadar da güzel göründüğüne kaydı. Başımı kitaba gömerek çok fazla zaman geçirdim; artık bir kere daha etrafımdaki dünyaya ve insanlara bakma vakti geldi.

Fakat bu günlükleri ne yapmalı? Onlar yaratıldı, yok edildi, kayboldu, gömüldü ve yakıldı ama yine de bir şekilde, her şeye rağmen kaçamayacağım bir lanet gibi burada kalmaya devam ettiler.

Dipper'a onları, yol açtığı tüm talihsizlikler nedeniyle yazın son kamp ateşinde yakmamızı önerdim. Mabel, Soos ve Stan bu fikir karşısında çok heyecanlandılar.

Fakat Dipper'ın daha iyi bir fikri vardı: Bunun yerine tüm Bill Cipher eşyalarını yakmak. Biz de öyle yaptık. Yazıların, halıların, pencere...Bill ile ilgili topladığım her şey ateşe gitti. Kamp ateşinde yemek yaptık ve güneş doğana kadar hikâyeler anlattık.

Sonunda günlüklerle ilgili en iyi çözümü bulan Mabel oldu...

Ve işte Esrarengiz Kasaba'nın asla tam olarak çözemediğim bir sırrında, Dipsiz Kuyu'dayız. Araştırmalarıma göre günlükleri buraya atmak, onların herhangi bir yerde ortaya çıkmasına neden olabilir.

Dünyanın merkezine ulaşabilirler, bir yeraltı dinozoru tarafından yenebilirler ya da başka bir boyuta geçebilirler ya da bir şekilde maceran henüz başlamakta olan bir başka meraklı genç zihnin eline geçebilirler...belki de bu kitapta benden bile saklı olan sırları bulabilecek biri...

Ve işte bu da bizi sana getiriyor, sevgili okur. Eğer bu kitabı ellerinde tutuyorsan, Esrarengiz Kasaba adı verilen yerde gerçekleşen gariplikleri anlatan bir günlükten fazlasına sahipsin demektir. Bir adamın aptallığının ve bir ailenin o adamı kendisinden kurtaran iyiliğinin kaydını tutuyorsun. Yaşlanmanın, büyümek anlamına gelmediğini öğrenmek için asla geç değil.

Meraklı kal, garip kal, iyi kal ve hiç kimsenin sana yeterince önemli, akıllı ya da cesur olmadığını söylemesine izin verme. Eğer bizimle birlikte bu maceralara geldiysen, o zaman sen de onursal bir Pines ailesi üyesisin ve senin maceran da bugün başlıyor.

Ve eğer birisi senin yoluna çıkarsa — şey, lanetler konusunda koca bir bölümümüz var. Kullan gitsin.

Son kez, uzak bir dünyada karşılaşmadığımız sürece, ben

Stanford Pines,

bitiriyorum.

Kayıt #618

Bu kitap Oregon ormanında bulunmuştur: Kaynağı bilinmiyor
Sahilik: İlgi çekici olabilir
Oregon Parklar Departmanı 2016

Esrarengiz Kasaba: Günlük 3
Yazanlar: Alex Hirsch ve Rob Renzetti
Çizerler: Andy Gonsalves ve Stephanie Ramirez
Kitabın özgün adı: Gravity Falls Journal 3

10. baskı: Haziran 2021
ISBN: 978-605-242-617-6

Yayına hazırlayan: Nur Baylav
Çeviren: Derya Dinç
Editör: Nihan Alak
Düzelti: Şebnem Özdemirci
Tasarım uygulama: Atiye Yaprak

Baskı ve cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Sertifika no: 48083
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent Organize Sanayi
Bölgesi 22. Cadde No: 6 Malıköy-Ankara
Tel: (0312) 640 16 23

© 2021 Disney Enterprises, Inc.
Türkçe yayın hakları Beta Basım Yayım Dağıtım A.Ş.'ye aittir.

Beta Basım Yayım Dağıtım A.Ş.
Sertifika no: 49286
Narlıbahçe Sokak No:11 Cağaloğlu-İstanbul
Tel: (0212) 511 54 32 Faks: (0212) 513 67 06
www.betacocuk.com www.betayayincilik.com
Yayın hakları ve izinler ile ilgili her türlü soru için:
bilgi@betayayincilik.com

Tüm hakları saklıdır. Tamamının ya da herhangi bir bölümünün yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılması yasaktır.

Copyright 2021 © Disney Enterprises, Inc.

ISBN 978 605 242 517 6

BETA kids

www.betacocuk.com

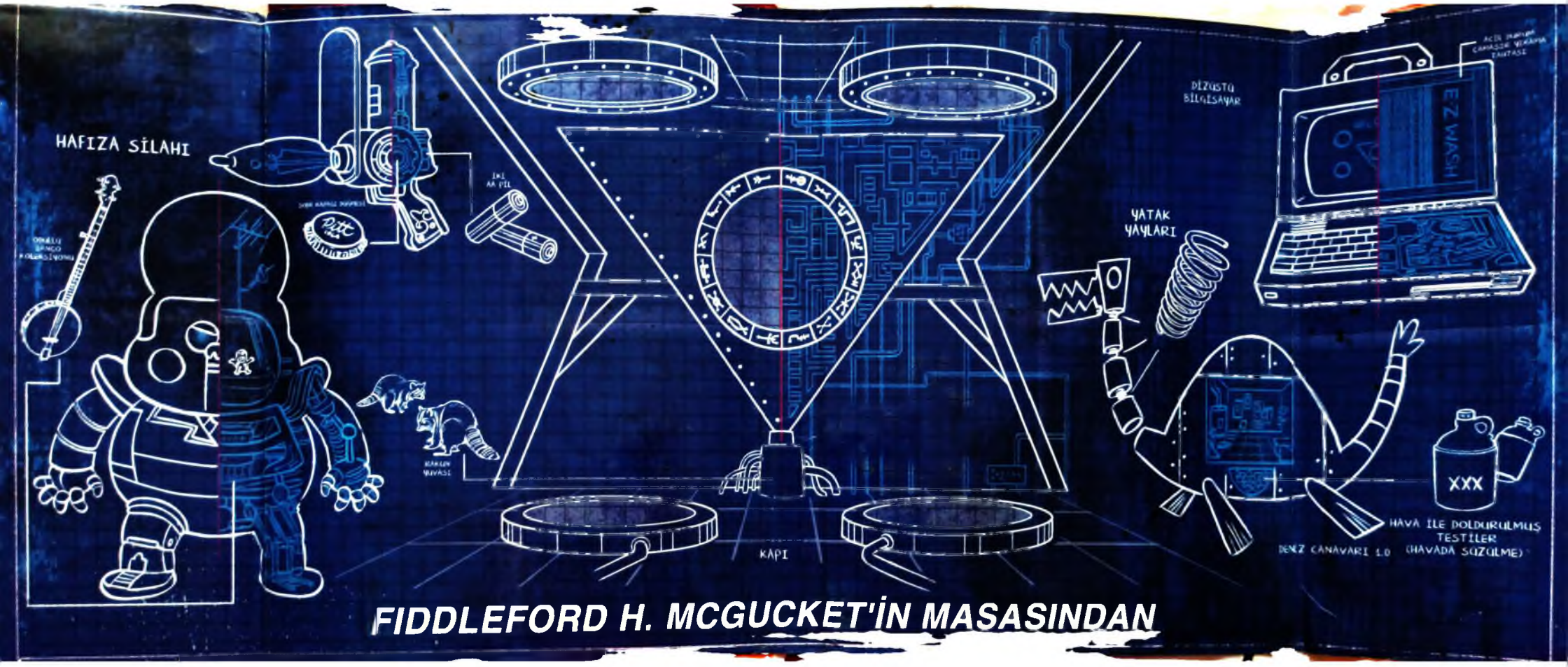

FIDDLEFORD H. MCGUCKET'İN MASASINDAN